ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἀριθ. απ. 1163

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟ'Σ,

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Νεωστὶ Μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Κυρίου

ἈΛΕΞΑ'ΝΔΡΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙ'ΟΥ.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
ἘΝΕΤΙ'ΗΣΙΝ.
Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. 1755.
Con licenza de' Superiori, e Privilegio.

ΜΙΜΗΤΑΙ ἘΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Βιβλ. εἰσαγωγῆς ἀριθ. 142
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΜΗΝ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας, Λ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ΄.

Εἰς τὴν α΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν, γ΄. προσόμοια, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα, χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ Θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων, ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι, καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι, πάντων τῶν προσφυγόντων, σωτήριοι λιμένες ἐν Χριστῷ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, πλ. β΄.

Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος. Διό με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξους καὶ χολῆς τε γευόμενον· πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον, καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζεν βοῶσα μητρικῶς, τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ ταῦτα τὰ γ. ἰδιόμελα, ἦχος β΄.

Ἡ Πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἓν καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους, ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερὰ, φωταυγὴς ξυνωρὶς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν Πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων, τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται. καθ' ἑκάστην κενουμένη, καὶ πληθυνομένη. πᾶσι χορηγοῦσα, καὶ μὴ λιπομένη. καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροὺς, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Ἀ]ὸν τὸν ἀμωμότατον, ἀδίκως καθηλούμενόν σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνὴ, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. ὁ Κανὼν, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι. καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀενάως, ἀναβλύζουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ ἐξελάμψατε, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην, ἀκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο. ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δὲ, φανότατα καταλαμπρύνοντες, ἐν Κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας, Θεο-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Θεομῆτορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο· ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος. αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων,

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δυὰς μὲ σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, δ΄.

Τριστάτας κραταιούς.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἱκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφόρον, τοὺς τελοῦντας φωτίζεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνῦντες, τὰς αὔλους ἀστραπάς, τοῦ Πνεύματος σοφοὶ, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι. ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις Ἀνάργυροι.

Ἀνύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς ἀρρωστίας, διυπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Θεὸν, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἁγνὴ, τὸν δείξαντα ἡμῖν, ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, Ἄνδρας τε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον με Χριστὲ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου. οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Ἰάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων, τοὺς ὀχετοὺς τοὺς αὔλους, φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς Εὐεργέται θεραπεύετε.

Ὁμίλοις ἐν ἀρεταῖς κατακοσμούμενοι πᾶσαν, τὴν φθειρομένην ῥυπῶν τοῦ βίου, σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀνενδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐν εἴδει καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὤφθη Θεογεννῆτορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου, τῆς Παναγίας Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος Ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱδρῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ἐρημίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἅγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε. ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτην, γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, Ἁγνὴ τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Κάθ. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀσμένως τὰ πάθη. ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων, ἰάσεων δύναμιν. ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν. ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἡ Ἀμνάς, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, Μητρικῶς ἀλαλάζουσα, οἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε. τίνος χάριν ταῦτα, ἑκὼν νῦν ὑφίστασαι; θέλων πάντας σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ἀνεξίκακε Κύριε, ὅτι μακροθύμως ὑπήνεγκας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τὰς ὀδύνας τοῖς ῥαύμασι, τοῖς σοῖς πάντας ἰώμενος:~

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Κατανόησα Παντοδύναμε, τὴν σὴν Οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ:~

Ῥήσει θείᾳ σαφῶς ἑπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργύριον θεῖοι ἐκτήσασθε.

Ἀστράπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες:~

Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὀδύναις, ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ῥαπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον ὁμολογούντων, Πανάχραντε Δέσποινα:~

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὁλικαῖς ἐπιδόσεσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέστατοι στῦλοι, πύργοι ἄσειστοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα:~

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας, θείοις βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν:~

Ἰατρεῖον ἀνεδείχθη, ὁ Ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἄκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες, κομιζόμεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν:~

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον, τὸν συμπαθεῖς τοὺς Ἁγίους ἀναδείξαντα, ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν:~

Ὠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντος.

Ὡς κρουνοὶ θεόῤῥυτοι, πηγάζετε πιστοῖς, εὐεργεσίας νάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι:~

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοί, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν:~

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανώσαντες, τῇ μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν:~

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητήν, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ Κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον:~

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν Κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, Θεοφόροι Ἀνάργυροι:~

Ὡς δύο φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματοκινήτως Θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι:~

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀνάργυρος, πάντων προστάται μέγιστοι ὤφθητε, πάντων βοηθοὶ μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, Θεοφόροι Ἀνάργυροι:~

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, Ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους δείξασαν, δι' ὧν τῆς κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα:~

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ ϛʹ. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτῆρας θεράποντας, εὐεργέτας θεοφόρους, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν:~

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται:~

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστάθητε:~

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς θεότητος:~

Ἄλλος. Θύσω σοι.

Οὐ τέχνῃ, ἀνθρωπίνῃ ἐν θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους τῶν ἀνθρώπων, ἔνδοξοι· διὰ τοῦτο, καταχρέος εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν:~

Φιλίᾳ, πρὸς Χριστὸν Θεοφόροι συνδούμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι. διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν:~

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων, κερανιοῦντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι:~

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρώτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε:~

Κοντάκιον, ἦχος βʹ. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν:~

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος, τῶν σοφῶν ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι. τοῦ γὰρ ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν. ὅθεν κἀμοὶ, διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται,

Τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἔχων ἡμέρας τριάκοντα, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιδ. εἰς τὴν αʹ. Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχ. Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο,
Πληροῦσιν ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων.
Πρώτῃ ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου, ἔκτοθεν ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, εἷλκον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς, πατρὸς μὲν, ὑπάρχοντος Ἕλληνος, μητρὸς δὲ χριστιανῆς, τοὔνομα Θεοδότης. ἥτις χηρείαν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὑποστᾶσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσι. διὸ οὐδὲν παρά τινος τὶ λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε. ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατρεύοντες, οὕτω καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράντες, καὶ εὐσεβῶς ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντες, κατετέθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμάν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Κυριαίνης, καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυρίαινα, πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.
Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Αὗται ἤθλησαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως. ὑπῆρχε μὲν οὖν ἡ Κυρίαινα ἐκ Ταρσέως. ἡ δὲ Ἰουλιανὴ, τῆς Κιλίκων Ἐπαρχίας, ἐκ Πόλεως Ῥωσσῶν. καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. ὅθεν ἡ Κυρίαινα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων Στρατιωτῶν, τὴν πόλιν περιάγεται. καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ Πόλει Ῥωσσῶν, μετὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδοται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία:~

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Στ. Σὺν ἓξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον, οἱ ψευδοῦς φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι καταχεθέντες ἐν Δαμασκῷ καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ θύτῃ Χριστοῦ ξίφος,
Ἰωάννης ἤνεγκεν, ὁ Χριστοῦ θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλεῖπται γενόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσέβειαν. οἳ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ Βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμενιγγέλδου.

Στ. Ἑρμενίγγελδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης.
Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Οὗτος Πατρὸς μὲν ἔφυ, Λιουβιγγίλδου Ῥηγὸς τῶν ἔσω Γότθων, Ἀρειανῷ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. Μυηθεὶς δὲ τὸν Ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας ἦν οὗτος ἐξ αὐτοῦ, θωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος, καὶ καθ' ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινὴς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγώνιστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν, τῆς Βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖράς τε καὶ πόδας δεσμωθεὶς, εἱρκτῇ ζοφώδει ἐγκλείεται. Ἐφειστήκει δὲ ἡ τοῦ Πάσχα ἑορτὴ, καὶ τὸν ἱερέα ἀποστείλας ὁ Πατὴρ, πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι δῆθεν τῶν Μυστηρίων. Ὁ δὲ, οὐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἱρκτῇ οὗ ἦν δεδεμένος, ἀποτμηθῆναι. Οὗ γενομένου, ᾠδαὶ καὶ μελῳδίαι Ἀσωμάτων δυνάμεων, μετὰ λαμπάδων, περὶ τὸ σῶμα τοῦ Μακαρίου Ἑρμενιγγέλδου καταπέμπονται. Καὶ τὸ ξένον τοῦ θεάματος, τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγέα κατέπληττε, καὶ συνετάραττε, καὶ μεταμέλεσθαι ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο. Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, τῶν ἀνθρωπίνων ἀπήλλαξε. καὶ καλεῖ Λέανδρον, τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν νεώτερον παῖδα Ῥεχάδερον, Βασιλέα ἀναγορεύσας, ἄξιον τοῖς ἴσοις τελέσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμενίγγελδον προετελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θνήσκει. Ῥεχάδερος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἔπεισε. Καὶ σκόπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν, Ἑρμενίγγελδον συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ὅλοι Θεοῦ, θεόφρονες ὤφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοὶ, τὸν γὰρ Κόσμον διὰ Θεὸν, πάντα κατελίπατε, ἴχνεσιν ἑπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

Ὑπερφυῶς, ἰατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀθεμύντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θεϊκῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, Βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς, τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστὲ τῆς σῆς ὡραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπὴς, πύλη καὶ ὁλόφωτος, κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον Ἅγιοι πᾶσι, ποταμοὺς ἐκβλύζετε κα-

θα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θαρρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον :~

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν ἀναργύρων σου, ἡ ἀξιέπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις :~

Ἅγιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου κόσμον, δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε :~

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριάμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοῦ Ἀναργύρους θεράποντας :~

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παίδων.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως. ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης κατελίπατε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ῥῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρρωστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον ἀεί, συμφώνως κραυγάζειν σοι, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες, οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Γυμνοὶ πάσης ὤφθητε ἐχθροῦ, κακίας Ἅγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλοτρίωσις, τοῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, πίστει γενόμενοι, πατρῷον κλῆρον νῦν εὕρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βοᾶτε, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Ῥανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ἀποδιώξατε, ὡς προστάται, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι :~

Ὡς κρίνα ὡς ἄνθη νοητά, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὡραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἅγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί. ζωὴν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἄχραντε, τοὺς προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἰατροὺς βοῶντας δείξαντα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, τὴν ἀείζηλον δόξαν, καὶ ἀνωτέραν
„ πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγα-
„ λύνομεν :~

Ὕμνοις τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδοῦσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν :~

Ῥώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθε, πεπιστευμένοι πάθη οἷα σωτῆρες. διὸ καὶ ἀνυμνεῖσθε ἀεί :~

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανόν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν διαυγάζοντες, ἀπαύστως καταυγάζουσιν :~

Ὑπὸ τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ θεόκλητος Δυάς, κροτουμένη προχέει, τῶν ἰαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν :~

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς Νεφέλην, καὶ Ἁγίαν Κιβωτόν, τὴν ὁλόφωτον πύλην, τοῦ Ἡλίου ὡς

Θεο-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τὸ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν; ἀλλ' ἢ μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς εἰς σκηνώματα οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον. οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ Ναὸς τοῖς θαύμασι, καθ' ἑκάστην σεμνυνόμενος, ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦσι, Κοσμᾶ Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι, τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, Θεῖοι Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες. μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἡ θεία Δυὰς καὶ φωταυγὴς Ἀνάργυροι, Θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἁγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν πνεύματι, Ἄχραντε μόνη πολυύμνητε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι Μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκύησας Παρθένε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἄρρητον. διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σοῦ τὸ σωτήριον πάθος, κατανοοῦσα Λυτρωτά, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα, ὀδυρομένη ἐβόα. πῶς ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, καὶ φέρεις ἀδίκῳ κρίσει; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ πάθος, τὸ πάντων πάθη καθαῖρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ϛ΄. προσόμοια. ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν τοὺς δύο πρώτους, καὶ τοὺς δύο δευτέρους.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι. ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην ἀφθονίαν χαριζόμενος, φωστῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ Οἰκουμένῃ. αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι. ὑπερφυῶς γάρ, τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε. ὅθεν Ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς, τὴν κατοικίαν ἐποιήσατο. αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ Χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας. Βασιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἰατροὶ τῶν ἀθεραπεύτων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε. σὺν τῇ Θεοδότῃ ἱκετεύσατε Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, ἦχος δ΄. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε, πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν, τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

διὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα, χαῖρε Κλῖμαξ Οὐράνιε, χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας, χαῖρε Θεοτόκε, ἡ Κιβωτὸς ἡ λογική, τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ Κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ Σκηνὴ ἡ ὁλόφωτος, ἡ Ἁγία καὶ πάγκαλος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσι, ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ.

Τίς μὴ θαυμάσει, τίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν Ἁγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα, καὶ τὰ τίμια, καὶ Ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ὢ δυὰς Ἁγία, ὢ τίμιαι κάραι, ὢ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος. διὸ ὕμνοις ᾄσωμεν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα; ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, Κύριον μεγαλύνουσα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων, ᾨδή, γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη
ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μέν, ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ
Κεφ. ιβ'. 27 Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον
Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα
Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα, καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν
Κεφ. ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ιγ'. 1. Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα
χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται. Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν. Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα, ἦχος, β'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν;

Εὐαγγέλιον,

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰη-
σοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐ-
Κεφ. ι. 1. τοῖς ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων,
ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους

ἀπε-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων. Εἰς ὁδὸν Ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον, πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δέ, κηρύσσετε λέγοντες. Ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε. δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε:-

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Β΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πηγάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμπόδιστον, τοὺς γενναίους Ἀθλητάς, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγάζοντας, ἀνεμπόδιστον χάριν, καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς ἀσεβέσι παρέχοντας:-

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, οὐ λεβήτων βράσματα, οὐ γῆς χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν καρτερόφρονες, γενναιότητα. πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦντες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε:-

Τῆς τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, τῆς ἐν τόπῳ κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ κεχρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνῦντες, τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον:-

Δόξα. ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἡ πενταυγής, τῶν Μαρτύρων ὁμήγυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις, τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. σήμερον γὰρ οἱ τοῦ νοητοῦ ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν Περσικῶν καθαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ, ἐχειραγώγησαν πρὸς ἀσέβειαν. ἐκβράσαν δὲ πλήρη τὸν ἀθληφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν, ἡμᾶς προτρεπόμενοι, τοὺς ἀσεβείας δράγας, δεῦτε λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἑστιάθητε, καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε. ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο. ἵνα κοινωνοὶ γένησθε, τῶν στεφάνων ἡμῶν, καὶ πρεσβεύοντας ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε:-

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητῴας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον. χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι, καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν με ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἁγνή. ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμακάριστον:-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς ἑώρακε, Μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινοῦσι, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν:-

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὦ φιλέορτοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες. χαίροις Ἀκίνδυνε, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμπόδιστε, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου φανῶς κηρύξαντες. διὸ Παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν,

ὑπὲρ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ φωτός, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνον φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ὑπέρμαχοι, τῆς παναγίας πανόλβιοι, συμφώνως ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίστασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ὑμῖν.

Ἀκίνδυνον Ἅγιοι, ἀνεμποδίστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ἰσχὺν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι Ἅγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε. ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνῦντες, πυρὸς καὶ κολάσεων κατετολμήσατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον. σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοίᾳ σταθηρᾷ, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ Οὐράνια.

Ἀρραγεστάτῃ, τῶν μελλόντων ἐλπίδι γινόμενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ἴσα φρονοῦντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις Πανεύφημοι, ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννῦντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα. τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα. πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτέ, τῶν ἀνόμων οἱ λαοί, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες Μάρτυρες ὑμῶν. καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἐκραύγαζον. δόξα σοι Χριστὲ παντοδύναμε. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς καὶ οὐκ οἴδαμεν, πλὴν σοῦ Θεὸν ἕτερον. ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς Ἁγίοις σου Μάρτυσιν, αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἀκινδύνως τὸν δρόμον τὸν ἀσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ ἀκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι. τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλεον ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν ποραιώσαντες. ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις συνέχεις, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλά-

στην

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

-στὴν καὶ Κύριον, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Παναμώμε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῇ σορῷ, ἀδίκως κρυπτόμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος:~

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαεινοὶ λαμπτῆρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτῖσι, καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γεγένηται, καὶ εὐωδεστάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα, τὴν ἀκένωτον, ἀναβρύουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων:~

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι:~

Ἀνατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, τὴν ζωοποιὸν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνῦντες, ἐκραυγάζετε, ἀεισέβαστοι, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρότατόν σε ὅπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἱρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν:~

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἑαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικήν, διελέγξας ἔνδοξε γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος:~

Μυηθεὶς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλήν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν:~

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθείς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας Πάνσοφε, Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὡραιότητος:~

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν Οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυνε. ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως:~

Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγάς, τῆς αὐτοῦ θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα. διὸ πάντες σε δοξάζομεν:~

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥεόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες τὰ ἄφθαρτα, κατηξιώθητε βλέπειν. πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους ἀήττητοι:~

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλῦσαι, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε:~

Ὑπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτῆρ μου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ Σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν:~

Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώβητον Δέσποινα:~

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κε-
» καθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον, ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ, τῆς Τριάδος καλλονῇ λαμπρυνθεῖσα, ἡ

πεν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πενταυγὴς τῶν ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τὰς τῶν τυράννων ἤμβλυνε δεινὰς προσβολάς, Ἀφθόνιον, Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιστον χάριν, ἅπασι πηγάζουσα, τῇ ἐλπίδι ἐνθέως, τοῖς προσιοῦσι πόθῳ δι᾽ αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχήν, τῷ ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ, αὔγασον ὑμνῆσαι, τὸν πεντάριθμον χορόν, τῶν Μαρτύρων σου ὁμήγυριν, Ἀκίνδυνον καὶ θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλπιδηφόρῳ Ἀφθονίῳ, τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους. Οἱ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς θρέψαντες Λόγε, θῦμα λογικὸν προσήγαγον ἑαυτοὺς σοι,
Τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, β΄. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Στίχ. Ἀκίνδυνον πῦρ, τοὺς δὲ λοιποὺς τέτταρας,
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.
Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέσσαρσι, πῦρ, ἄορ, ἆθλος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, καὶ τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ Βασιλεῖ Περσῶν φέροντες, τὴν εὐσέβειαν ἄκρως ἐκέκτηντο. Συλληφθέντες οὖν τύπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ καταφλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ Βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνίαν τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι. Καὶ αὖθις λύουσι. Καὶ ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἁπλοῦνται. Καὶ ὄμβρου καταρραγέντος, ἡ φλὸξ σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα, εὐχῇ καταβάλλουσι. Διὰ τοῦτο ἀποχαλῶνται λέβησι μεστοῖς μολύβδου καχλάζοντος. Καὶ ἀνέπαφοι μείναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν. Ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφῃρέθη. Καὶ ἐν βοΐοις θυλάκοις βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφέντες, ἀνασώζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφόρον πρῶτον ὄντα τῆς συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλοῦνται πίστιν, μεθ᾽ ἑτέρων ἑπτακισχιλίων. Οἵτινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ῥίπτονται μεστὸν θηρίων. Καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν Μητέρα τοῦ Βασιλέως, πρὸς τὴν πίστιν καθείλκυσαν. Ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς Ἅγιοι, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες αἴρουσι γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἁγίων ὀκτώ.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν, ἧκον οἱ δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον Στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ, ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξεντίου Ἄρχοντος τῆς Πόλεως, καὶ Μαρκέλλου Δουκός, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται. Ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανός, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλόν. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν αὐτὸ περιθείς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δέ τινος διεληλυθότος, δύο φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύβας μικρὰς πήξαντας. Οὗτος οὖν ὁ Μακάριος ἀεὶ ἐγκεκλεισμένος ὤν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτήσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν. Εἶχε γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καὶ ποτὲ δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου, καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροήθησαν. Ὁ

δὲ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δὲ Ἅγιος, τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν προετύπωσε, τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε. καὶ ὡσπὲρ καλάμη ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον αὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη. Φλαβιανὸς ποτὲ ὁ τῆς Ἀντιοχέων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροι τιμιώτατοι τῶν Ἐπισκόπων ἐπίσημοί τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν καὶ πολλὰ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας γραφῆς πλεῖστα καταντλήσαντες εἰς αὐτὸν, εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνὴρ, μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ Ὀρθόδοξον πίστιν. Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα τοιῷδε ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὅσιον ἀφίκετο. ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος ἔφη. ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος οὐδέτινι τὸ οἱονοῦν δεδώκαμεν. Ἄπιετε λοιπὸν ἔφη μεθ' ὧν ἐκομίσατε. φυσικῆς γὰρ συγγενείας καὶ οὐ θεραπείας ταῦτα ἠνέγκατε. Οὗτος μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γενόμενος, καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητὸς, ἐπεὶ ἔμελλον πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μετάστασιν, θήκας ἑτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον τὸν πρῶτον αὐτοῦ Μαθητὴν ὅρκοις κατησφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μήκοθεν τῆς καλύβης αὐτοῦ. καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον :~

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς ἀθλητὰς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Νέμεις ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστὲ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Πλήθη Μαρτύρων ἀληθῶς, συγκεκροτημένα τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Προπατόρων κατάρας, καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν, μεταστάντες, τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν, Ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα :~

Ὠδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων πανήγυρις, χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, Κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον. ᾧ νῦν κραυγάζομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὖθις Ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν παναοίδιμον, Ἐλπιδιφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν Οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε. τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ, θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κάματος ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς, Οὐράνιος εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἱ χορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς Οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν Ἁγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ, καὶ χάριτι Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ὁμοῦ τοῖς σὺν ἡμῖν ἀειστάσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν Εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας, τῷ Κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένην διὰ πίστεως.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀκίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμποδίστως ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι. ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζοιτε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύσεως. ὑφ' οὗ ῥυθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Μετὰ τοὺς Αἴνους, εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. εἶτα ἰδιόμελον. ἦχος, β'.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως διῆλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε. ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Πενταφεγγὴς τῶν Ἀθλητῶν λαμπὰς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαβιτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον Βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μακαρίζω σε Πανάγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως. ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ. ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. τῶν Μαρτύρων. ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος Τριὰς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῖν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, οἱ προχέοντες. μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες. ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωτουγίαις λαμπρύνοντα. Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τὸν, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντος, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερὲ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολαβῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θείᾳ κατασβέσαντος, δι' ὧν οἱ θρησκεύοντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήργηται, οἱ τῶν μάγων ἐπίνοια. Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τῶν ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις, καθάπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοὶ, πρὸς βασάνων πλείονα πεῖραν ἤγεσθε. διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε, οὐ Θεὸν ἐξηρνήσασθε. ὅθεν προσαπηνέγκασθε, τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε. μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα, ἦχος πλ. β'. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ὅμοια.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρενα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, καὶ Τυράννων θράση κατεπάτησας, λαμπρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σῴζων πάντοτε, τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίαις σου, Παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πάντων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλώμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασῴζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προσάγμασιν, ἐμβιβάζων τοῦ Κτίσαντος. ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν Οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀῤῥήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὸ κλέος ἔνδοξε Μάρτυς. ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀειφανὴς, διαβρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν Κτίσιν Γεώργιε. καὶ ταῖς θείαις κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου. ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμόν σε γινώσκομεν, καὶ Εὐεργέτην Παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ῥυόμενον. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω Στρατιῶτα Γεώργιε. τὸν Σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας. καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας. ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν Στίχον. τῆς Ὀκτωήχου. εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. ἦχος, δ'. Πρὸς,

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἑκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι κἀμοὶ, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωήν μου, ὅπως πίστει, ἀδιστάκτῳ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον. ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου:~

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

ΤΩ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἁγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος:~

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος, πλ. β΄.

Ἐφραὶμ Καρίας.

ΠΡοοίμιον τυπικῶς, τῆς τριοσοφεγγοῦς ἡμῶν ὁμονοίας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας, τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταὶ, οἱ ἐν Περσίδι ἄφλεκτοι συντηρηθέντες, τρεῖς παῖδες γεγόνασιν. ὡς γὰρ ἐκεῖνοι, φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς, θανεῖν οὐ παρῃτήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. ἀλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστὸς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Παναμώμος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἦχος, δ΄.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτής.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Κανὼν τῶν Ἁγίων, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

ΑἼγλῃ τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐ-

γαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἁμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε:~

ΝΌμοις τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, συμπεφυρμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας, παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε. ὅθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε:~

ΘΎματα προσήχθητε Χριστῷ, ἐθελουσίῳ σφαγῇ καθαρώτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱερουργοὶ, καὶ θύται χρηματίσαντες, τοῦ ἐθελουσίῳ, σφαγῇ τὸν Κόσμον ζωώσαντος:~

Θεοτοκίον.

Η Τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένε ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου:~

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Τῷ ὁδηγήσαντι.

ΤΟ δυστυχὲς τοῦ νοός μου, καὶ ἀδρανὲς Ἅγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυθμεῖν ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν πανάγιαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσαι με:~

Ο Ὑψιβάμων ἐν ἄμφω, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνὼς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνυμνεῖν τὰ τροπαῖα. πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνὴς, καὶ αἰχμητὴς κραταιός:~

ΝΌμοις ἐπαίνων οὐδόλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται Ἀθλητά. ἰλιγγιῶ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαι σου κἂν γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν:~

Θεοτοκίον.

ΣΩτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπανωρθώσω ἀγαθή. τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐπαφανίζουσαν:~

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

ΤΑ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸ πείρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἁγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα:~

ΑΔίκως στρεβλούμενος Σοφὲ, καὶ ῥάβδοις συν-

θλιβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσὴφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως :~

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἑτέρου ὡς πάσχοντος. νοῒ γὰρ Μάρτυς τελείως Ἔνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σώζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας :~

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς Πανάμωμε λάμψεσι, φωτίζων Κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε :~

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἅγιε, ὡς ὁ πυρίπνους, καὶ ζηλωτὴς, ἀνομοῦντας διελέγχων, οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος :~

Πῦρ τὸ τοῦ λόγου ὅπερ ἦλθε Μάκαρ, βαλεῖν εἰς Κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἴα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες, Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασάνων εἴδη σοι δεικνύων, ὥσπερ φοβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτον σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρον. σὺ δὲ στερρῶς ἀνέκραζες, Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ὄρος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν Κορυφὴν πάντων τῶν βουνῶν, τῶν Ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται :~

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων Πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρι-
„ νῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν
„ Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν :~

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα Σοφὲ, σεπτῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένου Θεομακάριστε, τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἅγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν πολλοῖς πταίσμασιν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὄμβροις τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς, καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν σὺν Ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσὴφ τῷ πανολβίῳ. ἐν σοὶ γὰρ θαρροῦντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν. διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, Πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Καθι. ἦχος, πλ. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστὴς, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτὴς, Ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, Ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, τῆς πίστεως ᾄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνείσθωσαν σήμερον. οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἡλίῳ οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :~

Ἕτερον, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὅμοιον.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεὶς, ἐν αὐτῷ τῶν Τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως Πρόμαχος, τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ τοὺς πιστοὺς θεόσοφε, τῇ πίστει ἐστήριξας. ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ :~ Θεοτ.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν

σταύρω-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. καὶ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα :~

Ὠδὴ, δ'. Ὄρος σε, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἤμασι Σοφὲ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στερρῶς κατεπάλαισας, τὰς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας Μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι :~

Τρίσε πυρὸς οἱ λάτραι κατηνάγκαζον, σέβας προσάξαι δολερῶς. ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπεῖπας ὅλως δεχόμενος, ἀνάψυξιν Ἰωσὴφ δυναμοῦσάν σε :~

Αμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερὰ, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρὰ, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας :~

Θεοτοκίον.

Γίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὤφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγὴ, τεῖχός τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις. μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν :~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Ἔμοις πᾶσι τοῖς ὑμνηταῖς, τὴν ἀκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγήν σου καὶ ἀντίληψιν, Παμμάκαρ Γεώργιε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον :~

Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοι ἐξ Ἁγίου, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, ταῖς προσευχαῖς, ταχέως κατάλυσον :~

Ὕξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν τῶν παθῶν Γεώργιε. ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον :~

Θεοτοκίον.

Ὃν μὴ ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ Κόσμου. μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψίᾳ μονούμενον.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ακάριοι ἀπεφάνθητε, λόγον μακάριον, κηρύξαντες, ἐν σταδίῳ ἀνδρείως ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας :~

Πόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἑλεπόλεις, τοῦ ἐχθροῦ παντελῶς ἀφανίσαντες, Ἰωσὴφ Θεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ Ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε :~

Ἡγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα διέρρηξεν, ἀθείας ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἔδειξεν ἄριστα, τὴν ἀρραγῆ ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Ηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, Παρθένον ἀκήρατον Παναμώμε, οἰκήσας ἀπορρήτως ἐν Μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Ἀνατείλόν μοι Κύριε.

Τίθασον παράταξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος, Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ κεχρημένος, ἀκόντιον ὡς θεῖον, ᾧ συνεξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς :~

Ὠμὴ τοῦ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς :~

Ἵ με θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακοεργάτῃ Ἅγιε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἕψειν πέφυκας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν Οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Ψαύχενας κατάβαλε, αἱρετικοὺς Παναμώμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ. ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σύνδρομον, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ψεύμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὔτονον σοφοί. θείᾳ κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὅρμον γηθόμενοι :~

Ἁνίσιν ἱερῶν αἱμάτων Ἅγιοι, φοινίξαντες Μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτοῖς, τοῦτό τε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε :~

Ῥαῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, συμφώνως ἔνδον Ἅγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι. πανευκλεῶς Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ Ἄχραντε, καὶ ἐζώωται Ἀδὰμ παρακοῇ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος. ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε :~

Ἄλλος. Ζάλην με λογισμῶν.

Σῶμά μου, παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας ἀνήμαρτον Θεομάκαρ, τὴν ἄνωθεν ἔχων ἀρωγήν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε :~

Ἵλεων, τὸν Δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι. καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, ἀπήμονας διαφύλαττε :~

Νόες σου, κατεπλάγησαν ὁρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπάλαισας, ἄσαρκον ἐχθρόν, τὸν πάλαι τοὺς γενάρχας, ἐν Παραδείσῳ ὑπορνίσαντα :~

Θεοτοκίον.

Ὕφανας, ἱστουργίαν τῇ ἀρρήτῳ, ἀλουργίδα Πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, εὐδοκίᾳ τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀῤῥεύστως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα :~

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ὑπερμάχῳ καὶ θερμῇ σου ἀντιλήψει, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ τοῦ λυτρωθῆναι, ἐξαιτούμεθα ἀήττητε Ἀθλοφόρε. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν ἡμᾶς λύτρωσαι, ἐκ παντοίων νῦν κινδύνων καὶ κακώσεων, ὅπως κράζωμεν, χαίροις Μάρτυς Γεώργιε :~

Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπον καὶ φίλε. τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων σώζεις ἀεὶ Ἔνδοξε. διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι πολύαθλε :~

Χαῖρε δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος.
Χαῖρε δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.
Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.
Χαῖρε ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς.
Χαῖρε πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.
Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις, Βασιλέως τὸ τεῖχος.
Χαῖρε ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.
Χαῖρε ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας.
Χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.
Χαῖρε εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει.
Χαῖρε δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ πλάστης.
Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, γ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχ. Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων,
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων.
Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτῃ, λεῦσαν δὲ συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, καὶ συλληφθέντες παρίστανται Ἀνδραχοσχὰρ τῷ ἀρχιμαγείρῳ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθέως ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς, ῥάβδοις ῥοίναις τύπτεται, ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσήφ, τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεὶς Στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε. κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσὴφ κρεμασθείς, κατελεύσθη. Ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς ὑπὸ τεσσαράκοντα Στρατιωτῶν ταθείς, κρεμᾶται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις,
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθείρξας ἑαυτόν, ἑξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος. ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα, οὐ δι' ὅλου ἦν κατ' εὐθὺ κατωρυγμένον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἑλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος, νύκτωρ διεξιών, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πλησιαζούσης ἀνείλατο πηγῆς, διεὶς παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἀξίαν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἀξίαν βίᾳ καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔσω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι,
Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἅρμα προβὰς Ἠλία,
Πόλῳ προσῆλθες ὡς πρὶν ἄλλος Ἠλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων,
Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι, κή. Μάρτυρες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δὶς καὶ δὶς δύο.
Οὓς συμφλέγουσι, πέντε δὶς καὶ δὶς δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λυδίᾳ, ἤτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ Ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Τὸν ἐγκαινισμὸν, καὶ λειψάνων σὺν θέσιν,
Ἐν Ναῷ σου ἄγομεν Γεωργὲ ἄθλων.

Οὗτος ὁ Ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς Πατρὸς μὲν, Καππαδόκης, ἐκ Μητρὸς δὲ Παλαιστῖνος. Ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίζης ἀκλεοῦς, τῶν Γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὅθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἥβης τῷ τηνικάδε ἀρξάμενος, Τριβοῦνος Νουμέρου ἐπισημότατος, εἶτα καὶ Κόμης, διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λανθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν. Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἄγων, ὀρφανὸς ἀπὸ Πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς ἀσεβείας ἀγῶσιν, ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ Μητρὶ πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὥρμητο μετοικίζεται. Εἰς ἣν δῆτα γῆν, κτήματά τε πολλὰ, καὶ κλῆροι αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν Μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῇδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν τούτῳ, χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή. ἃ καὶ λαβὼν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται, μείζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐφιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἑωρακὼς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μὴ δὲ οἷός τε ὢν τοιαῦτα ὁρᾶν, βούλεται τέως, ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς βουλῆς, Χριστιανὸν κηρύξαι. ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανείμας, τούς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπορρήτων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, (βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥστε τοὺς Χριστιανοὺς ἐκ μέσου ποιήσασθαι,) αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖσε τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος. Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεόν τε καὶ Θεοῦ υἱὸν ἀνακηρύξας, παῤῥησιάζεται τὴν ἀσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀνεκφράστοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδοται. κοντῷ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται. τροχῷ καὶ βουνεύροις πολλάκις προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινὴς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκέριόν τινα, καὶ ἕτερον Ἀθανάσιον τοὔνομα, τὸν μὲν, ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θατέρου δὲ τὸ κτῆμα ζωώσας, καὶ ἄπειρον ἁπλῶς εἰπεῖν πλῆθος ἀνθρώπων, μετηγάγετο πρὸς Χριστὸν, θαύματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος. Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος Διοκλητιανοῦ προστάξει πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὁράματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Ἔνθυμος οὖν γεγονὼς, ἀσμένως ἐπιχαρείσει Θεῷ, τόν τε δεσμοφύλακα ἀντιβολεῖ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακονοῦντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης, ἔξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν. ὃς, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα, σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ ἐξέθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, καὶ προσκυνήσας, ἐπ᾽ ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμεῖν παρεκελεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὅραμα διεσάφει. προσέτι δὲ καὶ ὑπέσχηται αὐτῷ, μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, τό,τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς καταχέσεως αὐτῷ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦτε θείου φόβου, μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου. Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθέντος αὖθις τοῦ Μάρτυρος εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθέντος θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ Ναῷ ξόανα οἱονεὶ χοῦν ἐκλεπτύναντος, ὡς εἰκὸς δι᾽ εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μέντοι θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῆ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις χριστιανοῖς, εὐλαβῶς πάνυ, καὶ ἐντίμως κηδεύει, τάτε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ Ἁγίου διαταχθέντα αὐτῷ, μετ᾽ εὐγνωμοσύνης πληροῖ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμψάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν Βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταί, Ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Λύδῃ ἀνεγείρουσι, τό,τε πολύαθλον καὶ Ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου οὗ ἔκειτο ἀνελόμενοι, εἰς τοὐμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτὸς καὶ πολλῷ πλέον ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασι, καὶ δι᾽ αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ᾽ αὐτοῖς ἀνεγηγερμένῳ τῷδε Ναῷ, τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, ἥντινα ἄγοντες τηνικάδε τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀενάους κρουνοὺς θαυμάτων παρέχον, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ. δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς, τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἔκτοτε τοίνυν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἑορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ Πέρσου.

ἘΝ ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ Γοροάνη Βασιλέως Περσῶν, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαστὸς, Ἀχεμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπάρχου τῆς Πόλεως γεγονώς. Οὗτος καταλείψας τὴν Περσικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμὼν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλάτους καὶ τῶν ἀξιωμάτων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἕλκειν τῆς στρατείας τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ὀλίγης ἔμπλεων. καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν. νῦν οὖν τῆς ἔριδος ἐκείνης ἀπαλλαγεὶς, ἀπόθου τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπών. Εἰ διὰ τοῦτό με οἴει τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν οὕτω τῶν Βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, οὕτως εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαβιβάσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

ἘΚ Περσικῆς, χώρας ἀναλάμψαντες, ὥσπερ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θαλᾶ, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, Κόσμον κατεφώτισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων :–

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ. πάντα πόνον καὶ πειρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, ἐκ τῶν βοώντων πανένδοξοι, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων :–

Ἀκεψιμᾶν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστόν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων :–

Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένησαι, πάντων τὸ κραταίωμα, τῶν μελῳδούντων ἑκάστοτε, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :–

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητά, νόμοις τε γαννύμενος Μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα, ὡς ὄναρ λελόγισαι. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :–

Νοῦν Ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Ἔνδοξε ποιήσας ὡς νόμου, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ἰσχυρῶς ἐπὶ πάσης τῆς Κτίσεως, ἐνίκαν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι θείᾳ :–

Ὢ τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Θεόν, ἔρωτος Παμμάκαρ πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, Κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι κἂν χρυσὸς πέλῃ :–

Θκ.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀσεβῶν, ὑποτάξαι πιστῶς βασιλεύοντι, καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι, τῆς ἀνδρείας μεγαλύνας τῶν ὀρθοδόξων :–

Ὠδὴ, η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Νομισθέντες ἔναντι ἐχθρῶν, σοφοὶ ἐβδελυγμένοι, μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πεῖραν μαστιγώσεων ἐκβοῶντες, πάντα τὰ ἔργα :–

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν Ἀσώματον, πανεύφημοι ἐχθρόν, λόγχῃ καρτερότητος μελῳδοῦντες, πάντα :–

Συντριβέντες λίθοις ὥς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνήσασθε, τὴν ὄντως ἀρραγῆ, Χριστὸν μεγαλώνυμοι μελῳδοῦντες, πάντα τὰ ἔργα :–

Δόξα.

Ὡς μονάδα φύσει μὲν ἁπλῆν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, τὸν Προάναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μελῳδοῦντες, πάντα τὰ ἔργα :–

Θεοτοκίον.

Ἰακὼβ σε κλίμακα ποτέ, ἑώρακε Παρθένε, δι' ἧς μὲν ὁ ὑπερούσιος, κατῆλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος. τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :–

Ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τά.

Ῥάβδῳ λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελῳδοῦντας, εὐλογεῖτε :–

Ὄμμα τείνας εἰς Οὐρανόν, ἀνέτειλέ σοι πρώϊμον τὸ φῶς, ὡς πρὶν ὑπέσχετο Θεός. ἔτι γάρ σου προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι, ἐπιτάρροθος ἥκω σοι ἐπὶ τὸν ὁρισμὸν ὑπακοήν, πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀνδείξου εἰς αἰῶνας :–

Φοβεράν σου τὴν προσβολήν, ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς. τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἱστὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε, ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :–

Θεοτοκίον.

Ῥύμην ἄστατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωήν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τοῦτον ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :–

Ὠδὴ, θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὥσπερ ἄνοδοι καὶ κλίμακες, πρὸς Οὐρανὸν ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὤφθησαν, Μάκαρ Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶτε Πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων ψηφάδες Πανεύφημοι. δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε :–

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱερουργόν τε Ἰωσὴφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων διάκονον, Ἀειθαλᾶν τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας :–

Ἤδη

Ἤδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου καταξιούμενοι, καὶ Ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἑνούμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται. τὸν γὰρ Οὐρανοῦ καὶ πάσης Κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ. ὅθεν συμφώνως σὲ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ὄρει μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων. ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις. διό σου πόθῳ, τὴν ἐμφόρειαν προσπτύσομαι.

Ὡς πόλον πολλῶν Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνῳ τοῦ πάντων Βασιλέως, παριστάμενος αἴγλην, τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ᾠδήν σοι ἐξυφαίνοντι.

Θεοτοκίον.

Εὔμμορφος υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὖθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀκέψιμας ὁ ἔνδοξος, Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι. οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λόγου Θεοῦ Μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι. νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν. ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι Κόρη, ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα, ὀρθοδόξων τὸ κλέος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸν Γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζωον, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκομεν. ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, Παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα. ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον. ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν καταψύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷ με καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή. ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε Ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πανά-

μος

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Δ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

Στιχ. προσόμοια τοῦ Ὁσίου. Ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ, Μοναζόντων, ὁδηγὸς καινὸς καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς Θεόφρον Ἰωαννίκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων, καὶ κινδύνων· τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανοίδιμον μνήμην σου.

Ἕτερα στιχ. τῶν Ἁγίων, ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, Μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας. πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στῖφος Τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας. ὅθεν, νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀπελαύνεις Σοφέ, ἀηδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτας, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων, τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων, σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστόν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως, τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, ἦχος, β΄.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν, διῆλθες προθύμως, τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα, ἀλώβητον διέσωσας. Πατρὸς δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόῤῥω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκιε, καὶ τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παρίστασαι, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγήν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν, Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλύμεθα. δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς θνῄσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Εἰς τὸν Στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες, ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῷ ἀμιμήτῳ σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ναὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς Κτίσεως τεξομένην σε, ὦ Σεμνὴ Πανάγνε, σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σωτὴρ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ οἱ παράνομοι. καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε. ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦ προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, παννυχίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν Οὐράνιον Ἰωαννίκιε. τὸ γὰρ Ἅγιον, ὡδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας. διό σου δεόμεθα, οἴκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ τὰς ὀδύνας πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε. ὅθεν σου δέομαι, συμπτωθέντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Σεπτῶν Ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελῳδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ᾄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς Ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἀναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων, ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τὴν ψῆφον ἀληθῆ, ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπλουτήσατε χάριν θαυμασίων, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες. ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερίγραπτος κόλποις τοῦ Πατρὸς, κόλποις τῆς Μητρὸς, σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας. ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν. ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, Σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἠλίου ὁ μέγιστος, ἀποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυὰς, ἣν εὗρες δρόμοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι. προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Λυόμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπῃ Ἰωαννίκιε. Ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, ἁμαρτημάτων Πανά-

γνε,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γε, καὶ ἐσβεσμένον ἄναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῆ λυχνία Πανάμωμε:~

Ἄλλος. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελὲς, τῷ ἐκ Παρθένου, Νίκανδρε ἐκλάμψαντι, τούτους προσαγόμενος:~

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτεία ἐγένου, τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρων λογικοὺς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε Μακάριε:~

Ἐν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, καινεώσατε Σοφοὶ, καὶ καρποφόρους, Νίκανδρε ἐδείξατε, ὅθεν μακαρίζεσθε:~

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ Οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη. Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἁγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον:~

Ὁ Εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία,
" καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγω-
" γή. τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν, Ἅγιος
" εἶ Κύριε:~

Κάθισμα, ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος ἐκκαθαρθεὶς, τῶν Χριστοῦ προσταγμάτων ὡς ἀληθῶς, τὸ φῶς εἰσδεξάμενος, ἐν ἀσκήσει διέλαμψας, καὶ νεκρωθεὶς τῷ σώματι, τῷ Πνεύματι ἔζησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παγίδας, πατήσας Μακάριε. ὅθεν καὶ τῶν ἄνω, Ἀσωμάτων Ἀγγέλων, συμμέτοχος γέγονας, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. Μάκαρ Ἰωαννίκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ:~

Ἕτερον, ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότῃ σου κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκιε. ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Πανόλβιε. διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις, νῦν τούτων τὸν βίον μιμησάμενος:~

Δόξα, τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἔνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον, πᾶσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ Μάκαρ βάσανον, καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἅπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Πανάχραντε, καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχήν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν. ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως:~

Ἢ Σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο. σπλάγχνα κατατεμνομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν:~

ᾨδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὄρη ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφὰς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει ἐταπείνωσας Σοφὲ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα:~

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλεϊζόμενος:~

Ὅλος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θείᾳ συνθάλποντα:~

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δονουμένους καὶ πίστει σε, προσκαλουμένους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν:~

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι, Εὐλογημένη, ἵλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε:~

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἅρμα ὤφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον φέρον-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ῥοῦντες. ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον, οὐχ ἡττήθητε, πρὸς οὐράνιον νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι :~

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμὰ περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης, πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης, συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι :~

Ἐν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδοξάζετε, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανεύκλεεῖς ἐκτρεφόμενοι. ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνας, οὐκ ἐφροντίσατε, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες :~

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπτωθεῖσαν εἰκόνα, ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος :~

Ὠδὴ, ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐβάδισας Ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος σαφῶς, πόλιν τὴν Οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος :~

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὅσιε, χάρις σοι ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς ἐγγὺς, ὦ Ἰωαννίκιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι :~

Ὀδύνης με λύτρωσαι, ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων :~

Θεοτοκίον.

Νόσους μου θεράπευσον, τὰς ἐκτόπους Παναμώμε. ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου. τῆς ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον. ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε :~

Ἄλλος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαοὺς, λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους, μεσιτείᾳ σου Νίκανδρε :~

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαῖς, βασάνων σκότος διήλθον ἀβλαβῶς, λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι :~

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ Τίτος γεγονὼς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθεΐας, κατακλύζοντα Νίκανδρε :~

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Ἀμνὸν καὶ Κύριον, κυήσασα σαρκὶ, Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε Σεμνὴ, θεία Κιβωτὲ, σεπτὴ Λυχνία, τὴν ψυχήν μου καταύγασον :~

Ὠδὴ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον κατωραΐσθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱδρωτάτους φέρων Ἰωαννίκιε :~

Ἰάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπίοντα πανόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου, καὶ κινδυνεύοντα :~

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος, Ἰωαννίκιε. ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου :~

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεοχαρίτωτε :~

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἡλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ φθορᾶς Κόσμον σώσαντος :~

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου Πανεύφημοι Πνεύματος, καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι :~

Ἐνίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν, μιαιφόνων, Ἱεράρχα ἀοίδιμε Νίκανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ παριστάμενος :~

Θεοτοκίον.

Ἠφάνισας, τῆς προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος, ἀλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυήσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν ἀγαθὴν μετεποίησας :~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐπὶ γῆς λάμπων ἐν Κόσμῳ, καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαυγάζων. ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων. ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφὼς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσί σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν. ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε:~

Ὁ Οἶκος.

Ἤστραψεν ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ θεόληπτος βίος τῶν σῶν κατορθωμάτων Παμμάκαρ, καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν, ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς ἄϋλον, κατηύγασε τοῖς πίστει σοι καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα:~

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος.

Χαίροις φωστὴρ διαυγὴς τοῦ Κόσμου.

Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις.

Χαίροις ἀρρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν.

Χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τοῖς φθαρτοῖς.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας.

Χαίροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.

Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις.

Χαίροις ἡμῶν προστάτης θερμότατος.

Χαίροις πασῶν ἑτοιμότατος ῥύστης.

Χαίροις παντὸς καταφύγιον Κόσμου.

Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, δ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στίχ. Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει,
Αὐτῷ λόγῳ γῆν, τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.
Σῆμά σοι ἀμφὶ τετάρτῃ Ἰωαννίκιε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ Μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς τοῦ Κοπρωνύμου Λέοντος Τυραννίδος, χώρας μὲν φὺς τῶν Βιθυνῶν, Πατρὸς δὲ Μυριτρίκη, καὶ Μητρὸς Ἀναστασοῦς. Οὗτος εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας σὺν τῷ Βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας, καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύλους περισώσας ἐπ' ὄψεσι τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ Βασιλέως τιμήν τε καὶ δόξαν, καταλαμβάνει τὸ ὄρος. Ἐν ᾧ θείας φωνῆς αὐτήκοος γεγονὼς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει. Ἐν οἷς δύο περιτυχὼν Μοναχοῖς, οὐχ ὁραθεῖσι παρά τινος πώποτε, τριχίνοις τε περιβεβλημένοις, καὶ βοτάνας ἀγρίας τρεφομένοις, περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἤκουσε, καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν ἀρχῆς χάριν. Ἐκεῖθέν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει. Εἶτα, τὴν τῶν Αὐγάρων Μονήν. Εἶτα τῆς Κουνδουρίας τὰ ὄρη. Καὶ μαθὼν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔψαλλε μετά τινος γέροντος οὕτω συντεθειμένους. Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Οὗτος ὁ Μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμείψάμενος, καὶ μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ἐννενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστὸν ποθοῦντας ζῶντα Μάρτυρας δύο,
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς Πόλεως Κόμητι Λιβανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ τοῖς ἀμιλλητηρίοις αὐτοῦ προσδήσας ἵπποις, τούτους ἐλαύνων ἐτιμωρεῖ. Ἑλκυσθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπορριφῆναι. Καὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχνων ἥλους ἐμπαγῆναι, καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι. καὶ οὕτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ, καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ παρέδωκαν τὰς Ἁγίας αὐτῶν ψυχάς:~

Τῇ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πορφυρίου.

Στίχ. Ὁ Πορφύριος ἀστόλιστος ἐξ ὕψους,
Λαμπρὰν στολισθεὶς πορφύραν τῶν αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς Ἐφεσίων Πόλεως ὁρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ θεάτροις ἐντραφεὶς, ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παρασὰς ἔχαιρε. Τὰ τῶν χριστιανῶν δέ ποτε ὑποκριθεὶς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόντων δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὗ γενομένου καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδὺς, αὐτὸς μὲν τέλειον χριστιανισμὸν ὑπεδέξατο, Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες. Οἱ καὶ κατ' ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τοῦτον ἐδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν. ὅθεν καὶ πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, οἳ καὶ διὰ Νεφέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου, φαντασίαν ἔλεγεν εἶναι τὰ εἰς αὐτὸν γενόμενα, ἔκτινος γοητείας καὶ οὐκ ἀληθείας. Διενεχθέντων οὖν πρὸς ἀλλήλους, ἔδοξε παραστῆναι τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, καὶ αὐτοὺς τοιοῦτόν τι τερατουργῆσαι. Τῶν δὲ, προσαγαγόντων ταῦρον, ἐφ' ᾧ θανατῶσαι τοῦτον καὶ πάλιν ζωῶσαι, καὶ διὰ μὲν τῆς ἐπῳδῆς θανατωσάντων, ἐγεῖραι δὲ μὴ δυνηθέντων, ὁ Ἅγιος διὰ προσευχῆς αὐτὸν ἀνεζώωσε, καὶ μόνῃ προστάξει τὰ τῶν εἰδώλων ξόανα εἰς γῆν κατήνεγκεν. ὅθεν παρὰ τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου, περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὴν ἀνάλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.

Ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης ἐξ Ἀναθὼθ τυγχάνων τῆς Κώμης, περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς τὸ κραταιὸν τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τοῦτον ποτὲ Πασχὼρ, ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου Ἡγούμενος τύψας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταράκτην ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλὴμ πενθοῦντα τὴν ἅλωσιν. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῷ καταράκτῃ οὐκ εἴασεν, αὐτὸς τῷ Πασχὼρ ἀπεφθέγξατο, τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταύτῃ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου. διότι ἐπικατάρατος ὁ τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακεὶμ, ἐθρήνει τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἱερεμίας. οἱ δὲ ψευδοπροφῆται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἔπειθον. ὁ δὲ υἱὸς Σαφὰν Χηραχηκὰμ, τῷ Ἱερεμίᾳ συνὼν, τὸν φόνον διεκώλυε. Τότε Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη. Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς, ἤτοι κλοιοὺς ξυλίνους περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωὰβ, καὶ Ἰδουμαίας Ἀμμὼν, καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος. Ἅτινα καὶ ποιήσας ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀνάστας δὲ Ἀνανίας ὁ υἱὸς Ἐζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς, ἐξ αὐχένος Ἱερεμίου ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε λέγων. οὕτως πρός με Κύριος εἶπε. συντρίψω τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας. δόλιά σου τὰ χείλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούσης. κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω. Σὺ δὲ τάχιον Ἀνανία τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει. ἐν γὰρ ἑπτὰ μησὶν οὗτος τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει. Τῷ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου Βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίου πενθοῦντος τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐν εἱρκτῇ ἐναποτίθεται, ἤδη τῶν Χαλδαίων ταύτῃ προσεγγισάντων. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὶν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, καταχθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν Χαλδαίων πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἱρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε δια-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

διατρίψας; ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς, καὶ φησίν· ὡς ἂν πεποιθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς Βασιλείας εἰπέ. Καὶ ὁ Προφήτης, οὐκ ἐγὼ βασιλεῦ ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα, καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν τὸ φρούριον τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὤχλουν τῷ Βασιλεῖ λέγοντες. ἵνα τί οὗτος καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ὢν τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταράσσων; κρεῖσσον ἕνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ Βασιλεύς. ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν τῷ λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. Τοῦτο γνοὺς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ Βασιλεῖ. διατί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς Βασιλεῦ; Καὶ ὁ Βασιλεὺς πρὸς αὐτόν. οὐχ ἑκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν. λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυρούς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργίᾳ Θεοῦ ἀσινῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς ὃν ὁ Βασιλεύς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. καὶ ὁ Προφήτης, διατί ἀπειθῇ τὴν ἀλήθειαν Βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεὺς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. Τότε ὁ Βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων. ζῇ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε. ἔτι δ' ἂν εἴπῃς μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἔκδοτόν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ Βασιλεῖ. Ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεταί σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ Πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεῖται. εἰ δὲ τούτοις προσεναντιούμενος στῇς, γνῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ Πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παρανάλωμα. Λῆρον δὲ τὰ τοῦ προφήτου Σεδεκίας ἡγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διέφυγε. Περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν Πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἐπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρᾳ, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγνιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δέγε Ναβουζαρδὰν τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον. Μετὰ δὲ χρόνους ἑβδομήκοντα, πάλιν ἀνήχθη εἰς Ἱερουσαλὴμ αἰχμαλωσία, καὶ καθὼς πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἅλωσις, ἔχει οὕτως. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν λέγων. Ἱερεμία, ἀναστὰς ἔξελθε ἐκ τῆς Πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν, ὡς στύλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινος περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων. Παρακαλῶ σε Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος. λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας. Κύριε παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχήσονται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου εἰ θέλημα σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. σὺ ἀναστὰς ἔξελθε, αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχήσονται. εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἄπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὥραν ἕκτην τῆς νυκτός, δεῦτε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως, καὶ βλέπετε, ὅτι ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθών,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαροὺχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν Ναὸν, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνουν ἐπὶ πολύ. Καὶ ἐλθόντων κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν καὶ εἶπον· νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἀγγέλους λέγοντες· παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων. Δέομαί σου Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας. Ἰδοὺ Κύριε ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν Πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα, τί ποιήσωμεν τὰ ἅγιά σου σκεύη; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, παράδος αὐτὰ τῇ γῇ λέγων· ἄκουε ἡ γῆ τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου, φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἠγαπημένου. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ αἰθίοπι, ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου, ὅτι αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου οὗ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θέλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῆ, ὅτι μικρόψυχός ἐστι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν· ἀπόστειλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὸν, ἕως οὗ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Σὺ δὲ ἄπελθε μετὰ τοῦ λαοῦ σου εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ μεῖνον σὺν αὐτοῖς, εὐαγγελιζόμενος ἕως οὗ ἐπιστρέψω αὐτούς. τὸν δὲ Βαροὺχ, κατάλειψον ὧδε. Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν Ναὸν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρωΐας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας, λαβὼν τὸν κόφινον τέκνον, ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἔνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθέως ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκεῖσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος λέγων· εἰσέλθετε εἰς τὴν Πόλιν πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἰδοὺ γὰρ ἠνεῴχθη ὑμῖν ἡ πύλη. τότε Ἱερεμίας λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ Ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς Πόλεως, καὶ ῥίψας αὐτὰς, ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε. Λάβε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας ἐν ᾗ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν, διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. Καὶ ὁ μὲν Ἱερεμίας ἐπορεύετο μετὰ τοῦ λαοῦ εἰς αἰχμαλωσίαν ἐν Βαβυλῶνι. ὁ δὲ Βαροὺχ, ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, ἔμεινε καθεζόμενος ἐν μνημείῳ, καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθησεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὕπνωσεν ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτὸν, ἡδέως ὕπνωσα εἴρηκεν, ὀλίγον δέ, καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶ βεβαρημένη ἡ κεφαλή μου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὕπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά, καὶ εἶπεν. Ἤθελον κοιμηθῆναι ἄλλο ὀλίγον, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν Ἱερεμίας, ἐὰν τοῦτο ποιήσω, βραδῦναι ἔχω καὶ ἀμαθήσεται. μὴ γὰρ οὐκ ἔστι κόπος καὶ καύσων καθ᾽ ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν Πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινα τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, ἔκστασίς μοι ἐγένετο σήμερον, οὐκ ἔστιν ἡ Πόλις αὕτη, πεπλάνημαι μὴ κορεσθεὶς ὕπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καταμονήσας

τὰ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τὰ σημεῖα λέγει. Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων ἢ συγγενῶν, καὶ εἶπεν. Εὐλογητὸς Κύριος, μεγάλη μοι ἔκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. Καὶ θεὶς τὸν κόφινον λέγει. ὧδε ἔχω καθῆσθαι ἕως οὗ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἔκστασιν ἀπ' ἐμοῦ. Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιὸς ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ καὶ λέγει αὐτῷ. σοὶ λέγω πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; ὁ δὲ εἶπεν. Ἱερουσαλὴμ τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ. ποῦ ἐστὶν Ἱερεμίας ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαροὺχ ὁ ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως, ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς; Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης. οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσούτους χρόνους; Ἱερεμίας ἐν Βαβυλῶνι ἐστὶ μετὰ τοῦ λαοῦ χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμάλωτοι γεγόνασιν, ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ τοῦ Βασιλέως, καὶ πῶς σὺ νέος ὢν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἐθεάσω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ λέγει. εἰ μὴ ἦς γηραιὸς, καὶ ὅτι οὐκ ἔξον ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον ὅτι μαίνῃ, λέγων ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. εἰ οἱ καταράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, οὔπω εἶχον ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα. πόση γὰρ ὥρα ἐστὶν ἀφ' οὗ με ἀπέλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δῶμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα, καὶ νομίζων ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα καθὼς συνελέγησαν, καὶ σὺ λέγεις ὅτι ᾐχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῷς καὶ αὐτὸς μὴ διαψευδόμενόν με, λάβε τὰ σῦκα καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιὸς εἶπεν. ὦ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαί σοι τὴν ἐρήμωσιν τῆς Πόλεως ταύτης, καὶ ἐνήνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἔκστασιν ταύτην. Ἰδοὺ χρόνους ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Ἱερεμίου ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾐχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθῃς υἱέ μου ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅπερ σοι λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἴδε, ὅτι οὔπω ἐφάνη αὔξησις τῶν γεννημάτων, ἴδε καὶ τὰ σῦκα ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι, καὶ γνῶθι καὶ αὐτὸς, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ. ποῖος μὴν οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ, δωδέκατος. Καὶ δοὺς τῷ γηραιῷ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν. Καὶ προσηύξατο Ἀβιμέλεχ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τί δεῖ ποιῆσαι αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐλθὼν, καὶ κρατήσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς, διέσωσεν αὐτὸν ἐν τῷ μνημείῳ ἐν ᾧ ἦν ὁ Βαροὺχ καθήμενος, καὶ ἰδόντες ἀλλήλους ἔκλαυσαν σφόδρα. εἶθ' οὕτως προσηύξαντο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἠγαλλιάσαντο, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες αὐτόν. καὶ ἰδὼν τὰ σῦκα ὁ Βαροὺχ παρὰ καιρὸν, πρὸ ἑβδομήκοντα χρόνων κοπέντα, ἔτι γάλακτος ἀποστάζοντα, μεγάλως ηὐχαρίστησε. καὶ ἐκπλαγεὶς, προσευξόμεθα εἶπεν, ἵνα γνωρίσῃ ἡμῖν Κύριος πῶς ἄρα δῶμεν εἴδησιν τῷ Ἱερεμίᾳ περὶ τῆς γενομένης σοι σκέπης, καὶ τῆς νῦν παραδόξου ἐγρηγόρσεως. Ἣν καὶ ποιήσαντες, ἤκουσαν Ἀγγέλου ἀποσταλέντος αὐτοῖς, γράψατε τῷ Ἱερεμίᾳ ἐπιστολὴν, τί δεῖ αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν ποιῆσαι καθὼς λέγω ὑμῖν. Καὶ εἰπὼν αὐτοῖς πάντα ὡς ὤφειλον γράψαι, προσέθετο καὶ τοῦτο. Ἰδοὺ ὀλίγαι ἡμέραι, καὶ ὁ Θεὸς ἐξάγει ὑμᾶς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ. αὔριον δὲ πρωῒ ἐρχομένου ἀετοῦ πρὸς ὑμᾶς, δήσατε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ ὀλίγα σῦκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ, ἵνα πρὸς Ἱερεμίαν ἀποκομίσηται ταῦτα ἐν Βαβυλῶνι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν. Εὐθέως οὖν λαβὼν χάρτην ὁ Βαροὺχ ἔγραψεν ἃ ἤκουσε παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, καὶ ἐλθὼν πρωῒ ὁ ἀετὸς ἔκραξε, καὶ ἐλθὼν ὁ Βαροὺχ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σαὶ τῷ Ἀβιμέλεχ, εὐλόγησαν τὸν Θεὸν, καὶ προσευξάμενοι, ἔδησαν τὴν ἐπιστολὴν, καὶ δέκα σῦκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ εὐλογήσαντες αὐτὸν, καὶ ἐπευξάμενοι, ἐπέστειλαν παραγγείλαντες πάλιν ὑποστρέψαι πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν Βαβυλῶνι, ἐκαθέσθη ἔξω τῆς πόλεως ἐν ξύλῳ. κατ' οἰκονομίαν δὲ Θεοῦ ἐξήρχετο τῆς πόλεως Ἱερεμίας μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ, νεκρὸν ἐκκομίζοντες, καὶ θρηνοῦντες, καὶ μέλλοντες θάψαι αὐτὸν, ἐν ᾧ τόπῳ ἔλαβεν Ἱερεμίας παρὰ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ἐνδόσιμον θάπτειν τοὺς ἀποθνήσκοντας Ἰουδαίους, καὶ κράξας ὁ ἀετὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἶπε. Σοὶ λέγω Ἱερεμία, δέξαι τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἤνεγκά σοι ἀπὸ τοῦ Βαροὺχ, καὶ τοῦ Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀκουσάτωσαν αὐτὴν πᾶς ὁ λαὸς Ἱερουσαλήμ. Ἀκούσας δὲ Ἱερεμίας ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ καθίσας ὁ ἀετὸς εὐθὺς εἰς τὸν νεκρὸν, ἀνέστη. Τοῦτο πάντες θεασάμενοι, ἔγνωσαν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐστάλη ἡ ἐπιστολή. Δοξασάντων δὲ τὸν Θεὸν πάντων ἐπὶ τῷ γεγονότι, λύσας τὴν ἐπιστολὴν Ἱερεμίας, ἀνέγνω ἐνώπιον πάντων. καὶ ἀκούσαντες τὴν ταχεῖαν αὐτῶν ἐπανάκλησιν, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Γράψας δὲ καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐπιστολὴν πάσας τὰς θλίψεις καὶ συμφορὰς τὰς ἐπελθούσας αὐτοῖς διαλαμβάνουσαν, δήσας ἐν τῷ τραχήλῳ τοῦ ἀετοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἀπέστειλεν αὐτόν. Ὁ δὲ πάλιν ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολὴν τῷ Βαροὺχ καὶ τῷ Ἀβιμέλεχ. καὶ ἀναγνόντες ἔκλαυσαν, καὶ εὐχαρίστως ἐδοξολόγουν τὸν Θεὸν, ὅτι οὐκ ἐπειράσθησαν τῶν τοιούτων θλίψεων. Διὰ δὲ τὰ σῦκα τοῖς ἀσθενοῦσι Ἱερεμίας, ἰάσατο ἅπαντας ὅσοι μετέλαβον ἐξ αὐτῶν. Καὶ καταλαβούσης τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἱερεμίᾳ. Λάβε τὸν λαὸν ἅπαντα νυκτὸς, καὶ ἔξελθε τῆς Βαβυλῶνος, καὶ δεῦτε ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, κἀκεῖ διαχωρίσεις τοὺς ἄρχοντας τῶν Βαβυλωνίων τῶν λαβόντων γυναῖκας τοῦ σοῦ ἔθνους, καὶ γυναῖκας τῶν Βαβυλωνίων τὰς συμμιγείσας τῷ σῷ λαῷ, τοὺς δὲ μὴ ἀκούσαντάς σου χωρισθῆναι, τὸν Ἰορδάνην μετὰ σοῦ μὴ περάσῃς. Καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ ἐν τῷ διαχωρίζειν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, οἱ πλείονες τῶν συμμιγέντων, οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦσαι τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' εἶπον. συμφέρει ἡμῖν εἰς Βαβυλῶνα ὑποστρέψαι, ἢ καταλεῖψαι τὰς γυναῖκας ἡμῶν. Καὶ ὑποστρέψαντες εἰς Βαβυλῶνα, οὐ προσεδέχθησαν παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, λεγόντων. ἐπειδὴ ἐμισήσατε ἡμᾶς καὶ κρυφίως ἐξήλθετε, ὅρκοις ἑαυτοὺς κατησφαλισάμεθα μὴ δέξασθαι ὑμᾶς, ἀλλ' οὐδὲ τὰ τέκνα ὑμῶν. Μὴ δεχθέντες δὲ οὗτοι οἱ σύμμικτοι, μήτε παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, μήτε παρὰ τοῦ Ἱερεμίου, ἀπελθόντες εἰς ἔρημον τόπον τῆς Ἱερουσαλὴμ μακρόθεν, ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς πόλιν, Σαμάρειαν ταύτην ἐπονομάσαντες. Ἱερεμίας δὲ μετὰ τοῦ λαοῦ εἰσελθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔχαιρον ἀναφέροντες τὰς θυσίας αὐτῶν ἡμέρας ἐννέα. Καὶ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ, ἀνήνεγκεν Ἱερεμίας τὴν θυσίαν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ηὔξατο ἕως οὗ ἀπελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καταλιποῦσα τὸ σῶμα νεκρὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ. Τότε ὁ Βαροὺχ καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ ἤρξαντο θρηνεῖν τὸν Ἱερεμίαν. Ἀκούσας δὲ πᾶς ὁ λαὸς, ἔδραμε πρὸς ἑαυτούς. καὶ ἰδόντες τὸν Ἱερεμίαν κείμενον χαμαὶ τεθνηκότα, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ θέντες χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἔκλαιον ἅπαντες πικρῶς. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡτοίμασαν τοῦ κηδεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα. Μὴ κηδεύσητε αὐτὸν ἔτι ζῶντα. Καὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς, παρέμενον αὐτῷ προσέχοντες ἐφ' ἡμέρας τρεῖς. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦλθεν ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ μέσον πάντων λέγων. Μιᾷ φωνῇ δοξάσατε πάντες τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐξυπνίζοντα ἡμᾶς Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸ φῶς πάντων τῶν αἰώνων, τὸν ἄσβεστον λύχνον, τὴν ζωὴν τῆς φύσεως ἡμῶν. γίνεται γὰρ μετὰ τοὺς καιροὺς τούτους, ἄλλα ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά. Καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίζεσθαι τὸν Χριστὸν αὐτοῖς αἰνιγματωδῶς καθὼς εἶδε καὶ ἤκουσεν ἀναληφθείσης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ἀνέκραζεν ὁ λαὸς ἅπας.

ταυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ταῦτα ἀεὶ τὰ ῥήματα, ἃ πάλαι ὁ Ἡσαΐας διελέγετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι εἶδον τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν ξυλίνῳ πρίονι πρίσαντες. δεῦτε οὖν τοῦτον λιθάσωμεν. Τούτων ἀκούσαντες Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὸν θάνατον Ἱερεμίου, καὶ πλέον, ὡς μὴ φθάσαντες ἀκοῦσαι τῶν μυστηρίων ὧν εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁ προφήτης ἀναληφθείς. Ὁ δὲ γνοὺς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, λέγει. Σιωπᾶτε, οὐ μὴ με ἀποκτείνωσιν, ἕως ἂν πάντα ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα διηγήσωμαι ὑμῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἐνέγκατέ μοι λίθον μείζονα. καὶ ἤνεγκαν αὐτῷ. Καὶ λέγει ὁ Προφήτης. Κύριε, ποίησον τὸν λίθον τοῦτον κατὰ τὴν ἐμὴν ὁμοιότητα, ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν οἱ λαοὶ ἕως ἂν ἀναγγείλω τοῖς ἀδελφοῖς μου ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα. Τότε διὰ προστάγματος Θεοῦ ἀναλαβὼν ὁ λίθος τὴν ὁμοιότητα τοῦ Προφήτου, ἀντ' αὐτοῦ ἐλιθάζετο. Καὶ μετὰ τὸ ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς πάντα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκτελέσαι βουλόμενος τὰ εἰς αὐτὸν οἰκονομηθέντα, ἦλθε καὶ σὺν αὐτῷ Βαροὺχ μέσον τοῦ λαοῦ. Καὶ προστάξει Θεοῦ, ἀναλαβὼν ὁ λίθος φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἐβόησε λέγων. ὦ μωροὶ Ἰσραὴλ, διατί με λιθάζετε, νομίζοντες ὅτι ἐγώ εἰμι Ἱερεμίας, ἐκείνου μέσον ὑμῶν ἑστῶτος; Τότε ὡς ἐκ μέθης ἀνανήψαντες, τὸν Ἅγιον εἶδον. καὶ ἄραντες λίθους, ἔδραμον πρὸς αὐτὸν, καὶ παρὰ τῶν συναιχμαλώτων αὐτοῦ ἐλιθάσθη, παρ' ὧν ὤφειλεν εὐεργετηθῆναι. Καὶ οὐκ ἀντεῖπεν, οὐδὲ ὠργίσθη, ἀλλ' οὕτως ἐδέχετο τὰς καταφορὰς τῶν λίθων, ὡς δι' αὐτῶν εἰς οὐρανὸν ἀνερχόμενος. Ἐλθόντες δὲ Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, ἔθαψαν αὐτὸν, καὶ τὸν λίθον λαβόντες ἔθηκαν ἐν τῷ μνήματι, γράψαντες ἐν αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ βοηθὸς Ἱερεμίου. Τὰ δὲ ἱερὰ σκεύη ἐναπέθετο κατὰ τὴν Θεοῦ πρόσταξιν ἐν πέτρᾳ Ἱερεμίας σφραγίσας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ, τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, καὶ ὡς γλυφὴ σιδήρου ὁ τύπος ἐγένετο, νεφέλης σκιαζούσης τὴν πέτραν, διὰ τὸ δυσδιάγνωστον εἶναι. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου τὸ πρότερον ἡ Κιβωτὸς κατεσκευάστο. Μετὰ τῶν ἄλλων δὲ, καὶ τοῦτο εἴρηκεν Ἱερεμίας. εἰς οὐρανοὺς Κύριος ἀπὸ Σιὼν ἀνελήλυθεν, ἀλλὰ πάλιν ἐλεύσεται ταύτην ἐπισκεψόμενος. τῆς δὲ παρουσίας Χριστοῦ ἔσται τὸ σημεῖον, ὅταν τὰ ἔθνη πάντα προσκυνήσουσι ξύλον, δοξάζοντες καὶ ἀνυμνοῦντες τὸν Θεὸν ἡμῶν. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἣν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, ῥεῖς ἐδομήσω ναοὺς, ἐν οἷς θείᾳ χάριτι Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζουσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγίᾳ θείου Πνεύματος, ἐλλαμπομένη ἀεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι, Ἰωαννίκιε, τὰ βουλεύματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόμενόν με Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἱκεσίαις σου, σωτηρίως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποίησον, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀναλλοίωτον τεκοῦσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Ἁγνὴ ἀλλοιῶσαί με τὸν νῦν ἱκέτην, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοί ποτε.

Ἣν ἱερωσύνης στολὴν, προσεπικοσμήσας Μάκαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥοσομιλοῦντι πυρὶ, ἀνενδοιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες μακάριοι. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἣν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετεστρέψατε, εἰς δρόσον Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες. Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκτεις, Ἁγνὴ Παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα Ἰωαννίκιε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοῒ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι, ὡμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι, ὑφ' οὗ τὰ ἀπόρρητα Ὅσιε μυούμενος, προφητικῶς προέλεγες εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος Παμμάκαρ προφήτης. ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ἔπληθόν μοι μάστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι, τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος Ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶς ἐπικουφίζειν.

Δόξα.

Ἐν πάσαις ταῖς ἄνω Στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον θεότητα, ὑμνολογοῦντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα. τοῦτον οὖν ἱκέτευε, Δέσποινα Παναμώμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκείῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω Ναὸν καὶ μέλπων. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρικῶς κραυγάζει. πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὀσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίῳ ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὧν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, ἡ εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ᾧ βοῶμεν Παρθένε, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸν νοῦν σου κρατύνοντος, κατακρατῆσαι παθῶν. Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀμέσου πληρούμενος.

Ὥσπερ οὐρανὸν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ᾤκησας Ὅσιε. ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα Ἰωαννίκιε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι. διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Οὗ τὸ ἱερὸν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάλπει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκιε τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζουσιν.

Ἤδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων φανώτερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκιε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. μὴ δὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰκρίῳ σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόσον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε, τοὺς φλέγοντας νεκροὺς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Ὡράθητε θέαμα φρικτὸν, γυμνούμενοι καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι, καὶ ἐπὶ πλεῖστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶοι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκτοι, Πνεύματι θείῳ συντηρούμενοι.

Ἥμερον τῶν Μύρων ἱερὰ Μητρόπολις, ἑορτάζει πό-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε :~

Ηνοίγη ὑμῖν οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν, τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, ηὐφράνθησαν ἐσκίρτησαν Μαρτύρων. μεθ' ὧν κατασκηνοῦντων μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἅγιοι :~ Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ σῷ Παναμώμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον. λῦσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ θείας σωτηρίας ἀξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον :~

Ο Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πατέρι, νοῒ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις. ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, διὸ καὶ δόξης ἔτυχες. ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, μὴ διαλίπῃς πανμάκαρ :~

Ἕτερον τοῦ ἁγίου. Ὅμοιον.

Φωτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης τούτου Νίκανδρε, ὑφ' οὗ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος, ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν Οὐρανοῖς βασιλεύεις :~ Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου Παναμώμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως :~

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης, ἦχ. πλ. δ', τοῖς.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, ἐθελουσίῳ ὁρμῇ Πανόλβιε. ὢ τῆς ἑδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως, δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος, μὴν τελεώτερον :~

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στεῤῥαῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, μονάζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολύαθλε :~

Δ Το φωστήρων ὑπέρλαμπροι, ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλούσαις, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, θείοις πυρσεύμασιν, ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν :~

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου φρικτοῦ, ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησε. ἔκλαιε λέγουσα. οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης, στιχολογία, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς. Ὠδὴ, α'. ἦχ. πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικοὺς, τοὺς λάμψαντας, ὑπὲρ Ἥλιον ἐν γῇ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους Ἀθλητὰς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν :~

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἑλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στειρωτικῶν, ἀθαλὴς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστὸς, Γαλακτίων Κόσμῳ τοὺς καρποὺς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀρρεπτοῦ πίστεως :~

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστὸν, ἐκζητοῦσα ἔδραμεν, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ. καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς, τούτῳ νενύμφευσαι :~

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, δός μοι χεῖρα βοηθείας καὶ διάσωσον :~

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τὴν φθαρτὴν ὑπερεῖδες, καὶ ῥᾳστῶν πάντα τερπνὰ, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, ἀπειθῶς ἑπόμενος :~

Ὑπεράνω βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ. θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνέχθητε :~

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι Κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταὶ, διὰ βασάνων πολλῶν, βασιλείας θείας ἠξιώθητε :~

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν. διὸ δέομαι τῆς σῆς, ἐπιτύχω, Κόρη ἀντιλήψεως :~

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σύ.

Κάθισμα. Ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Γαλακτίων Μακάριε. ὅθεν σου τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες, ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς :~

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε καταξίως, μόνη Πανύμνητε :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος :~

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευούσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσεσι τὴν σύζυγον :~

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σαφῶς, Γαλακτίων ἀλλαξάμενος :~

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἔνδοξε. διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι :~

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος. Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ῥύπου με παντὸς, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου :~

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεὶς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς περιλαμφθεὶς Γαλακτίων σοφὲ, ἔπεισας ἁγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ :~

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρὰν πολυθείας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος :~

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες Σταυρὸν ἐπ' ὤμων εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήσατε, ἀσκήσεως νομίμως, ἄθλοις ἐκλάμψαντες :~

Θεοτοκίον.

Ἡλίου ὄχημα φωτεινὸν, κάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς κἀμοῦ τοῦ δούλου σου δέομαι, τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα Κόρη θεόνυμφε :~

Ὠδὴ, ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύ-

σεως

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε :~

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἑνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς, αὖθις ὁρωμένους δὲ, κατεβάλετε, δυνάμει θείου Πνεύματος :~

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινὸς, καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς. αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι :~ Θεοτοκίον.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με :~

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στεῤῥοῖς φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι. Γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν τῇ σεπτῇ συζύγῳ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμῃ τῷ μόνῳ Θεῷ, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ἀσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ε΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχ. Ἀσυνδιάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
χιτὼν Τὴν ψυχὴν συζῆν ἠγαπηκότας.
Τμήθη Ἐπιστήμη τε Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη, ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούνδου Ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων, υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέρων Ἑλλήνων. Κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παρά τινος μοναχοῦ Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη καὶ αὐτὴ γεννήτορας Ἕλληνας ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄφθορον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος Οὔρσου. καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπείρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν ἅγιος, ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ ἁγία Ἐπιστήμη, ἐτῶν δέκα ἕξ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἑρμοῦ, Λίνου, Γαΐου, Φιλολόγου, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχ. Ἑρμᾶς, Παρμενᾶς, καὶ Γάϊος τρεῖς ἅμα,
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν εἰς δὶς τρεῖς φίλοι.
Καθεῖς Ἰησοῦς γνώσεως θείας λόγον,
Ζωγρεῖσε Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου,
Φιλολόγος φιλῶν σε τὸν Θεὸν λόγον,
Πληροῖ λόγους σοὺς καὶ θανὼν συνεστίσοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Παρμενᾶς, οὗ καὶ ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγών. Ὁ δὲ Ἑρμᾶς, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. Ὁ δὲ Λῖνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ὁ δὲ Γάϊος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται μετὰ τὸν ἁγιώτατον Τιμόθεον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλολόγος, καὶ τούτου μέμνηται, ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἳ καὶ ἐπισκοπήσαντες ἐν ταῖς δηλωθείσαις πόλεσι, καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῇδε πῦρ ἔφριττεν οὐδ' ὅλως.

Τῇ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος, καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στ. Τὸν Τιμόθεον καὶ συναθλητὰς δύο,
Κτείνουσι πυγμαῖς, καὶ Θεοῦ τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς τελειοῦται.

Στ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Εὔψυχος καὶ Καρτέριος τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται.

Στ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σιλβανὸς, εἰς μέταλλα βληθεὶς, τελειοῦται.

Στ. Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λείπει μέταλλα, καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς, τελειοῦται.

Στ. Φρουρᾷ δαμασθεὶς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσεις,
Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Τυράννου, καὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Παλαιστίνης Ἄρχοντος. Πολλὰ γοῦν καὶ πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως, ὁ μακάριος Δομνῖνος ἐναθλήσας, πλεῖστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ τοῦ πυρὸς κολάσει κατακρίνεται, καὶ Θεότιμον δὲ καὶ Θεόφιλον τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὡραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ Τύραννος. Δωρόθεον δὲ, σεμνόν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ Καρτέριον καὶ Εὐψύχιον τελείαν ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ τῶν εὐνούχων μεταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ Φαινὼ μετάλλοις ἐγκρίνει, καὶ παρθένους τρεῖς πορνοβοσκοῖς ἀκολάστοις ἐκδίδωσι, καὶ ἑτέρους δεσμοῖς καθείργνυσι, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ Πάμφιλος πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότατα αἰκισθεὶς ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ τῇ εἱρκτῇ σὺν ἑτέροις Ὁμολογηταῖς ἐναποῤῥιφεὶς, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας ἀπηράντο, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτὸν πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων Ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβὴς, πρᾶος, ταπεινὸς, ἐλεήμων, ὀρφανῶν πατὴρ, χηρῶν ὑπερασπιστὴς, ὁδηγὸς τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσούντων ἰατρὸς, τῶν θλιβομένων παράκλησις. καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. ἀλλ' ὁ σκανδαλουργὸς διάβολος, τῷ τότε Λέοντι ὑποβαλὼν εἰκονομάχῳ, πείθει τὸν Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστείλασθαι δέσμιον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστὰς ἤλεγξεν αὐτὸν, ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἱρετικὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τοῦτον ἀποκαλέσας. Ὁ δὲ μὴ φέρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέξανε τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ καθεῖρξε, λιμαγχονίσας. Ὁ δὲ ἅγιος εὐχαρίστως πάντα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας. Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἁγίας εἰκόνος, ἑτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεὺς, τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τισὶν ἐκεῖσε διαρκέσας, ὡς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Στ. Χριστάγγελός τις ψῆφος ἀγαθαγγέλῳ,
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἡ ἐκ τοῦ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, καὶ ἐν ἀθλήσει

σει

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σει καρτερῶς, αὖθις ὑπέστητε :-

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεων· στέργετε τὴν διάστασιν, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς· διὰ δὲ πίστεως στεῤῥᾶς, συνδούμενοι πρὸς ἀθλητικὰς, αὖθις ἡνώθητε λαβὰς Ὁσιομάρτυρες :-

Γαλακτίων ὁ πανεύδοξος θεσπίσμασι, πειθήσας τοῦ παντάνακτος, τὰ θεσπίσματα ὡς λήρηματα τῶν δυσσεβῶν, ἡγήσατο ὅθεν οὐρανῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κλῆρον ἀπείληφεν :-

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι, οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς. χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν :-

Ὠδὴ, η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες σαρκὶ καὶ αἵματι, ὅλῳ τῷ νοΐ, προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες :-

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἡνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα :-

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θεσπέσιε, ἀπολήψασθαι θέλων ταύτην κατέλαβες, καὶ αἵμασι τοῖς σοῖς Γαλακτίων ὡραϊσμένος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ :-

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις Πατρῴοις ἀναπαυόμενον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καταδίκης :-

Ὠδὴ, θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ, θερμῶς στομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διεῤῥήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπερυψούμενοι :-

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡμῖν βραβεύοις, νίκας τῷ Ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος :-

Στεῤῥῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἑνούμενος, πα-

μάκλεως ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, ἤθλησαν ὁμοφρόνως. τούτων δεήσεσιν, οἰκτεῖρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος :-

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, χαῖρε Μητρόθεε :-

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεὶς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μέχρι τέλους. ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης :-

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε. χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης :-

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ς΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ὁμολογητοῦ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμάκαρ, καὶ θεοσεβείᾳ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ ζήλῳ καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε, πυρακτούμενον, ὅθεν καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν :-

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον, ταῖς στεῤῥαῖς τῶν δογμάτων σου, μάνδραις ἀπηγχόνησας, τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν πληθὺν, ἰσορρόπως Μάκαρ ἐστήριξας. διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἀνέδειξε, κοινωνὸν ὁ Φιλάνθρωπος :-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα Μακάριε Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε. διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶν ἀνυμνούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πάτερ διάσωσον. ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παῤῥησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος ά. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατῄσχυνας. παθὼν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον, καθεῖλες Μακεδόνιον. καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι φανώσας πίστιν, τοῖς ἀΰλοις συναυλίζῃ Ἀγγέλοις. μεθ' ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καὶ ἱκέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρᾳ, τὸν τῶν παθῶν κλύδωνιον, ἐξέφυγες Ὅσιε. ὅθεν τῇ ἐπωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ περιστάσεις κακουχούμενος, ἐν ταῖς τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίαις. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὤφθης ζηλωτής. αὐτὸν ἱκέτευε, Ἱεράρχα Μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὥσπερ, ἐν λιμένι προσδραμὼν, ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ Ἁγνή, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀποῤῥίψῃς με, ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ σου ἐκβλαστήσαντα, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ὃν ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νυμί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπτυξας, μωρίαις τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἑπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον Ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπὲρ οὐσίαν ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἄναρχος γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀμήτορος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπείληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας Μακεδόνιον, καὶ τὸν ἄθεον Ἄρειον. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος α'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατῄσχυνας Ἄρειον. Τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Στ. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Παναμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ἱέρας πολυτίμητον σῇ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ πλαστουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε θεόφαντορ Μακάριε.

Ὥσπερ προηγώνισαι τῶν εὐσεβῶν, πάνσοφε δογμάτων ἀπείληφας, τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκὼς Μακάριε, Παῦλε θεόφαντορ θεσπέσιε.

Ἱν τὴν ἐπουράνιον χοροβατῶν, ἧς πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονὼς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὁμοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σωτὴρ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῖν, σωματωθεὶς γεγένηται, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστικώτατον θεόφρον, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν δογμάτων τὸ λαμπρὸν, μήτε καθαρώτατον, καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χείλεσι Παμμάκαρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στερρὸν, εὑροῦσα σε ἄριστε πιστῶν. ὅθεν κατεφώτισας, ὀρθοδόξων συστήματα.

Ἄρεις τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστως σου δογμάτων, καὶ διδαγ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δογμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαβὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στερρῶς κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἐκ σοῦ, Λόγος ὁ ἄναρχος, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ὠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἀλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν καταγαγὼν, ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος, Θεοφόρε κατακέκριται.

Ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πατὴρ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς, καρτερᾶς ἐνστάσεως, Θεοφάντορ καταβέβληται.

Ἐκρεῖται συρόμενος ὁ ὄφις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ ξίφος, Ἀρχιερεῦ τοῦ Θεοῦ Παμόλβιε, θεόρρημον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Παρθένε Θεομῆτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἁγνείαν. καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμαστῶς συνέδραμε, παρθενία τόκος ἄφθορος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ψυχήν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁμολογίας στῦλος ὑπάρχεις, ὁ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος, τῆς γῆς ὁμότροπός τε καὶ συνάθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων, ἐν τῷ σώματι Παῦλε ἱερομύστα. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὤφθης ἱστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανότερον βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ς΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει ὁ φάρυγξ ῥημάτων τὴν ἀγχόνην.
Οὕνεκα ὡμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἄγχεται ἕκτῃ.

Παῦλος ὁ μέγας ὁμολογητὴς, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος, καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας. ὅνπερ οἱ ὀρθόδοξοι μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνστάντιος δὲ ὁ Βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ᾽ ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκεῖνον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ Βασιλέως Κώνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους, καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῇ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κώνστας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνστάντιον, ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλάσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος Παῦλος μικρὸν, καὶ μετὰ θάνατον Κώνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας, καὶ ὑποκλεισθεὶς ἐν οἰκήματι λειτουργῶν, ἀποπεπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, πέμπτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ Οὐρανὸς συνεφὴς γεγονὼς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρώδη θέαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥστε καὶ ἐκ μο-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλὸξ κατακαίουσα ὡς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν πάντων, τοῖς ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν, καὶ ἄλλης ἱκεσίας προσπεφευγότων, ὁ φιλάνθρωπος κερασάμενος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκέλευσεν ὕειν τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἁμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῶν ὡρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καμιναίᾳ αἰθάλῃ. καὶ πλείστη, ὡς εὑρεθῆναι ὑπεράνω τῆς Γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσα πλέον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε, τὰ ἐκ τῆς Γῆς ἀνιόντα, βοτάνας τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ, τήν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι. δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἁμαρτίας καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθιούσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρύων, σφοδροῦ τοῦ θρήνους ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, κάτωθεν ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἐπιβρεχομένων, ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοὸς πιανθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπιπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς Οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστὰ Λουκᾶ τῷ Θεῷ πράξας Λόγῳ.
Ζῇ εἰς ἀπαρέστως ἐκθανὼν τῆς μωρίας.

Οὗτος ὁ Μακάριος Λουκᾶς, ἐκ Πόλεως ὥρμητο Ταυρομενίας τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαίδεκα, μονωεχῶς ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλήσαντο τοῦτον γυναικὶ συζεῦξαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστάς, καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ᾤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεώς τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονήν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἢ τεσσάρων ἡμερῶν γευόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ μηδόλως σωματικῶς ἀναπαυόμενος) διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετά τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἴτνης Ὄρει, ἐκ τῶν εὑρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης μέχρις ἂν τὸ ὅλον ἐπισυνάψῃ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἥπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρεσίου ἐφρόντιζε, καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας. Ἐν τούτοις ὤν, χάριτος ἠξιώθη θεόθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καί τινας ἀποροῦντας λέγειν. πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου. Καὶ ἔν τινι κώμῃ οἰκήσας, οὐ πλείους ἐνιαυτῶν ἑπτά, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,
Χορῷ θανὼν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδή,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα, καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεούμενος, ἔνθεος γέγονας, ψάλλων Ὅσιε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίοις τρισίν, ἀμέριστον ἄτμητον σέβειν θεότητα. ἣν καὶ ψάλλομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρεστος, ὁμολογία σου. ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθείς, Θεῷ προσενήνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα Πανάμωμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσιν. αἵματι τιμίῳ σου, πάντας καθηγίασας, τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅρμῳ γαληνῷ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος. εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλβιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας.

Δόξα.

Φῶς τὸ φιλαμπὲς τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν. τέτοκας παιδίον γάρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλον ἐμαυτόν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου. ὡς Ἱερομάρτυς δέ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειράς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νόος πεφυκώς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος Παῦλε πανάριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ μοι, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας. ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ τῆς παρρησίας, συμμετέχων, στέφανον δεξάμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὥς τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πλάνης αἱρέσεως. τῆς ὀρθοδοξίας δέ, Ἱερομάρτυς θεῖος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε πανάοιδιμε, τῆς ἀκτῖνος Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιβαλλόμενος, σεσωματωμένος δέ, συνανεστράφη κόσμῳ ὡς εὔσπλαγχνος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι πάντας τυραννήσαντα, θεϊκῇ δυναστείᾳ κατέβαλε.

Ἐξαποστειλάριον.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν Κήρυκα τῆς πίστεως, τῆς ἀνωτάτου σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἱρέσεις ἤμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Παῦλε μακαριώτατε. διὸ καὶ στύλος ἐφάνης, ὁμολογίας θεόφρον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀνάγκης αἰωνίου, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ἀνυψούμενον, καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον, Λόγε ἡ ἄνυμφος Μήτηρ, σοῦ καθορῶσα ἐβόα. οἴμοι Υἱὲ προάναρχε, πῶς ὑποφέρεις ταῦτα μου, ἀδίκως δικαιότατε, ὑπὸ λαοῦ ἀχαρίστου, ἄμωμος καὶ κακούργου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Βαρύς. Ἀνατολίου.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας, κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίαις σου Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ὁ αὐτός.

Οὐ κωλύομεν.

Ἔκουσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τῆς ἀλλοτρίου, λύτρωσαι Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ὡς ἑώρακεν ἡ Παναμώμος, θρηνῳδοῦσα, ὑμνεῖ τὸ κράτος σου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλ.

Τῇ αὐτῇ Μηνί, Ζ΄. Τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ. καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στ. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στράτευμα, Ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος Ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὁμήγυρις, ἀρραγὴς συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολῖται ἐπαξίως, Μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Τὸν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον Μάμαντα, θεῖόν τε Βαράχιον καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ Θείῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὀστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἱέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ καὶ Δουκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Ἕτερα στ. τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανών, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἄγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. καὶ νῦν τὸ ἄρρητον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾷς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ Πνεύματι. ὅθεν συνελθόντες, ᾀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ᾠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον, μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηΐνης σχέσεως πᾶσαν ἔμφασιν, ὑψηλῆς ὡδεύσας, πολιτείας τρίβον, ἀσφαλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρώρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, ἄϋλον ἐχθρὸν ὕλῃ σώματος. ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, ἀΰλοις συγκατηλέξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῶν προσλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβὴς γέγονας, τηρητὴς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος. ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποίηται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, ἦχος, πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο. καὶ τῆς Ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκῆρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε. βυθοῦ ἀπογνώσεως, διαταχὺς ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

φαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. δίκασον τοὺς ἀπαισίως με, πιέζοντας δαίμονας. παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπὶς τῶν ἀπόρων, ἡ τῷ Κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος :-

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Στᾶσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα, θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα, ἐν φόβῳ ταῦτα, προσηλωμένον ὁρῶν, ἐν τῷ ξύλῳ ὅνπερ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ νῦν πεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμοὶ ῥομφαία ἐλεύσεται. ἀλλ᾿ ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξαναστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :-

Εἰς τὸν στ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :-

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδῃς, τὸν μακρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια :-

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητὸς, ὡς δὲ Θεὸς, ὦ Μῆτερ, νεκροὺς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου :-

Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ΄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ΄.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς ἐν ὀχετοῖς δακρύων, τὸν στῦλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν. Ὅσιε Πάτερ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἐκ τῶν Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ, α΄, ἦχος, β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται :-

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι᾿ ἧς οἱ νικηφόροι στέφονται Μάρτυρες :-

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ θείου διῶκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες :- Θεοτ.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πανάγνε, τὸν πρὶν Ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὅνπερ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν :-

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λάζαρε Μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτὴρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με, φωτὸς αὐγάσας θείου, ὅπως ἀνυμνήσω σου, τὰ κατορθώματα :-

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως :-

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς, νεκρούμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζώμενος :- Θεοτ.

Α Ὕμνον ἀνεμέλψησε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σὲ, ὡς ἀγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε, μεθ᾿ ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἱλέωσαι :-

Ὠδὴ, γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθείαν, οὐκ ἔστι κράζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε :-

Ῥα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ῥανίσι θείου αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, ῥανοῦντες τὴν ἀσέβειαν ἀνεβόων. οὐκ ἔστι Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξεύματα σοφὲ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα. οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνισχυσον ὑπερτελεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν Ἀγγέλοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλεϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ Προστάτις, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ τῷ Υἱῷ σου καταλλάττουσα.

Καθίσματα, τῶν Μαρτύρων, ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἱέρων ὁ Ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθείας πυρὰν, τοῖς αἵμασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατρεύουσι πόνους. αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. ἦχος πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν καὶ φαεινὸν, τὸν πρᾳότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, ἀοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρῳ, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, γενόμενον ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαιροῦσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἔστενε δακρύουσα, τῇ καρδίᾳ καὶ ἔλεγεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε, τὸ πλάσμα σου θέλων ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου λυτρώσασθαι. δόξα Λόγε τῇ μακροθυμίᾳ σου.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταὶ, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἱκετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθλητὰς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη. ὄντως γὰρ Θεόν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε σέβοντες, οἱ Ἀθληταὶ, Θεὸν τὸν Υἱόν σου Δέσποινα κασεσαρκωμένον, καταγγέλλουσιν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας, συντομωτάτῃ ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς ᾅδην, συρρηγνύμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, σῶν ὑποθη-

κῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου πικρίαν ὁ δείλαιος.

Ἀνιχνεύσας ὑποφήτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρώρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, ὧν τὴν εὔκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας αὐτῶν ἐναπείληφας.

Θεοτοκίον.

Τομμένη σου τὴν ποίμνην, Θεοτόκε ἐπίφανον, καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων, τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κλῆρόν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡραιοτάτην στολήν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ, καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστὲ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς ἀθλητάς, πόθῳ καταλλήλῳ, τοῦ μένοντος ἰσχύν. δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ῥάβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς. διὸ σου ὑμνοῦμεν Χριστὲ τὴν θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰέρνργον ἐκ Δαβίδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας. ὅθεν Ἀλλ' ἡ τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα. ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεὶς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Ὁδοῖς ἑπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον Θεόφρον. οἰκείοις δ' αὖθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος Ἰσραήλ, πάλαι τῷ ἀμμώνοιν, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπήρεισε Λάζαρε, στύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἑπταρίθμοις ἐπιπνοίαις, οἶκον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐτεμνόμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τὴν Οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἐάλπιγγος ἦχος κροτείτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Ἐἤμερον ἡ Οἰκουμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξάζουσα, τὸν τῇ χειρὶ στεφανώσαντα τούτους.

Ἔρωτι καταπληγεῖσα, τῶν δεσμευμένων ἡ καρδία. Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Ὄντως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ἐῤῥύσω Κόρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ὅρασιν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον. διὸ κἀμὲ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Μ Υἱῶν δυάδα διέσωσας, γυναίων τῶν αἰσχρῶν ἐπιθέσεων. τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Ὁ στήσας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θεράποντας, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισε, ὑπερβαλούσῃ δόξῃ αὐτὸς ἐκθρέψωμ σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν Κόσμῳ παντὶ βραβεύσασαν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγὴς καὶ φωσφόρος, ἐξαστράψας νοητῶς κατεφαίδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς. ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦμέν σε Σωτὴρ ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι

σαι ἡμᾶς, ὡς Ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου Σοφὲ πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι᾽ ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τὸν στέφανον. ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε πειράσεων. ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν:~

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ Οὐράνια φθάσας. διὸ σὺν Ἀσωμάτοις χοροῖς, ἁμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα:~

Χαῖρε κανὼν ἀπλανὴς μονοτρόπων.
Χαῖρε λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.
Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε.
Χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν.
Χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας, εἴσω ποίμνην τῆς Ἐδέμ.
Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν Θεῷ δοὺς τὸν ἄρτον.
Χαῖρε τῆς αὐθαδείας τῶν δαιμόνων διῶκτα.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀέναε.
Χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.
Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς Ἀσίας ἁπάσης.
Χαῖρε φωστὴρ Μοναστῶν ποδηγέτα.
Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Ζ. Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτηνῇ, Ἱέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στ. Ὢ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ ἀτολμίας,
Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ᾽ ἀγεννὲς πρὸς ξίφος.
Οὐδ᾽ ἔλαθ᾽ ἑβδομάτη Ἱέρων ξίφει αὐχένα τμηθείς.
Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα,
Ἄνδρες πονηροί, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἱέρων ἀνδρεῖος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχήν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἐν τινι τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεράποντες, καὶ βουλόμενοι τοῦτον ἑλεῖν λῃστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γάρ, τοῦ γεωργικοῦ ὀργάνου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκβαλών, ὅπλον κατ᾽ αὐτῶν τὸ ξύλον χρησάμενος, αἵματι περιῤῥεομένους καὶ ἱδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψάμενος. Ἑκὼν δὲ παραγενόμενος εἰς τὸν ἄρχοντα, καὶ παρ᾽ αὐτῷ ὀρθωθείς, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ῥιφέντες, βουνεύροις κατεξαίνοντο. Τῇ δὲ ἕωθεν πάλιν, ἐφ᾽ ἱκανὰς ὥρας ῥαβδισθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς Πόλεως Μελιτινῆς, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ᾽ ἄσαρκός τις φύσις,
Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ Πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος, ἐβλήθη εἰς φυλακήν, Μελάσιππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Εἶτα τέμνεται τοὺς μαστοὺς ἡ Κασίνη. ὁ δὲ Μελάσιππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀφαρτηθεὶς ξέεται διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας μακαρίσαι. Μελάσιππον καὶ Κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντας τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπερονᾶται, καὶ βαρεῖ λίθῳ τοὺς πόδας ἐλαύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος. καὶ περιάγεται ἔχων λίθον ἀπῃωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκί, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται. ἐξ ὧν ἀβλαβὴς διατηρηθείς, τεσσαράκοντα ἄνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἔπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυρωμένου ἁπλοῦται, καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται, καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς ἄφλεκτος ἔμεινε. καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος μετὰ πολλὰς τὰς τιμωρίας ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ἀντώνιε στὰς τὴν τομὴν χαίρων δέχου,
Καὶ δέξεταί σε, τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στ. Ἐφεῦρον Αὔκτος Ταυρίων εὐκτὸν τέλος,
Ξίφει τμηθέντων, οἷα ταῦροι Κυρίου.
Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρὸς εἰς πέδον,
Πέδον χλόης ᾤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινὸς ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον, καὶ πλούτῳ κομῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπέστη πίστεως. πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης Πατὴρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὠμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλᾶται, καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπόρρειος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντων τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς Θορύβιον ὑπατικὸν ὡς Χριστιανοί. καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντων, τύπτονται ῥάβδοις, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσῃ ἐναπορρίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντων, τοξεύονται συχνοτέρως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται. Ἀλλὰ καὶ πάλιν θείᾳ ῥοπῇ, ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ Τύραννος ἀπορίᾳ καταχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν. οὗ γενομένου, τέλος εὕραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου, Ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον μόνον,
Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Τῆς Θετταλῶν γῆς, Ἀλέξανδρος φὺς κλάδος,
Ἀθλήσεως ἥπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος Πόλεως. Παραστὰς δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λὰξ ἐντείνας, καὶ ἀναρρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σπονδὰς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ Λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου. ἐν τῇ χειρὶ γάρ σου Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν Δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ μέλπουσαι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλὸξ τοῖς φισὶν, ἐδροσίζετο παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὢ πόθῳ Χριστὲ, ἐκκαιόμενοι τῷ σῷ οἱ Ἀθλοφόροι, τὸ τῆς σαρκὸς περικείμενοι περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐμβυφῶντες καὶ λέγοντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὔπλοκος ὢν, καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῷ κροτουμένη, καὶ εὐρύθμως κραυγάζουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θεσμὸς καὶ ἐγκωμίων, νόμος Παρθένε ἀπειρόγαμε. σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν ἀΐδιον. ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου Οὐρανὲ συνευφρανθήτωσαν, ἄνθρωποι σήμερον, Ἀγγέλων αἱ Στρατιαὶ, βροτὸς Ἐπουράνιος, Ἄγγελος γήϊνος, ἑορ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τάξεται, νῦν ὁ Θεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ψηλβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινὸς, ὑπὲρ ἅπαντας, Θεός σε ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πεῖραν φανερὰν ἥττηνται πρόδηλον, ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν, ἐπεῖρα ὡς Ἄγγελος, ὑπόλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος. ἀλλὰ καὶ οὕτως ᾔσχυνας, τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Ἐν μνήμῃ τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, Σεμνὴ τῷ τόκῳ σου, τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες τῷ Κτίστῃ μέλποντας. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.

Ἐμμανῶν Τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον κατέβαλον μανίαν, οἱ Ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες διαπρυσίως, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνδρίσατε πάνυ, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς Τυράννους οἱ Ἀθληταὶ μελῳδοῦντες ἐβόων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡττορδύειν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος θείου ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς ἀνεβόων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ Ἄναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν Γενάρχην Ἀδὰμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδὲμ, ἀπάτῃ Εὔας. σοὶ δὲ σοφὲ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὁρμῇ μοναχῆς, κατῃσχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου. διὸ νῦν χαίρων βοᾷς. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλην τὴν κάτω προσμένειν ἀεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γηραιὰν, εἰς πόλον ἕλκων τῷ σῷ συνανύψωσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως σοφὲ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύοντε, βροτοῖς καὶ τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκ τοὺς τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πατέρων ἐντολῶν, τοῦ σοῦ Δεσπότου σὺ γὰρ τηρήσας αὐτὰς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς. ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἱρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ. ἱκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ψωμανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χορούς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥεῦσιν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὗρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡς ἐλεύθερα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου. ὃν ἐπιγνοῦσα Κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν. δέξαι ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ἄλλος. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἄλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδότιν. θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφὲ, μαθητῶν σου τὸ ὀνάριον. ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, ταῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Χειροθετηθεὶς, ὡς ἄρμες ἐν σοὶ, καὶ Λέοντες καὶ Ἄρκται ἐπεχώρουν, Λάζαρε κρηπὶς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὁσίων. διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὅρμημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν Λεόντων, δίκην ἐπεμβαινόντων ἡμῖν :~

Ὑ͗ θανεῖν ἀλλὰ ζῶν ἐν θανοῦσι, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις ταῖς σαῖς, ἐνσημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης. ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου ῥῦσαι τὰ τέκνα σου :~

Θεοτοκίον.

Ἐπεφθαρμένη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποίμνης σου Παρθένε. Παρακάλει Ποιμένα, τὸν καλὸν ἣ τετοκυῖα, αὐτὴν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ Ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὖσα σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος :~

Ἐξαποστειλάριον, τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὧ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ παντοικτίρμονος, φρεῖς καὶ φιάκοντα πύργοι, τῆς ἀῤῥαγοῦς Ἐκκλησίας, ὑμῶν πρεσβείαις Ἅγιοι, φρουρεῖτε Κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελοῦντας πάμφωτον μνήμην :~

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ Μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ Ἁγίου. ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων Θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἄνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς Βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε. ὃν δυσώπει συντρῖψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἴδωλα καὶ τὴν τύπου, εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου, μορφῶς ἐν καρδίᾳ :~

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν, στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ Τοῦ Κυρίου τὴν ζώσαν ἐζωσμένος, νυκτίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἱδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, στολὴν περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς παμδαισίαν ἀδάπανον καὶ εὐφημίαν. δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα :~

Ὧς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας ὦ ἱδρώτατε, τίτλῳ δὲ τοῦτο παρέστησας, ὡς πρὸ ἐνόπλους, ὑπαντιστὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας, παρεμβολὰς τῶν παθῶν. ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ Μάκαρ, ἐν παῤῥησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ Νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῆς αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὡραιότητος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ Ἐξ ὀσφύος Μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὅσιος Λάζαρος, τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν Ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον :~

Δευτεροῦμεν τὸ α΄.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε Πόλιν καὶ Λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν :~

Σταυ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παμάμωμος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Η'. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η'. καὶ ψάλλομεν, Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ Συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μία δόξα, Βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ Δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ Πρωτάγγελε. τῇ ἀΰλῳ γάρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν Ναόν σου, γνωριζόμενον τῇ κλήσει, σοῦ τῇ Ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ Ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Ἕτερα Στιχηρά. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριήλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν Οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν Μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῇ τὸν Ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ Ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. ἐκκόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων Ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ Τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει. ὅθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι. ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς Τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἁγιάζει. ὅθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, Ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος. τό, Φῶς ἱλαρόν. τό, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄν-
Κεφ. ε'. 13. θρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Δυ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

νάμεως Κυρίου, νῦν παραγέγονα. Καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος, ἐφ᾽ ᾧ σὺ ἕστηκας ἐπ᾽ αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι. Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ϛ΄. 11.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾶ. Καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς Ἰωὰς ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν λέγοντες; οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος, καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· εἰ δὴ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον, πᾶν ὅ,τι ἐλάλησας μετ᾽ ἐμοῦ, Μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρός σε, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε. Καὶ ἐποίησεν οὕτως. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους. Καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεών, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε Γεδεών· οἴμοι Κύριε Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι΄. 1.

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ. καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ, Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσεΐς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ ἐμοῦ, οὐκ εἶδον· ἀλλ᾽ ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπε-

λείφθη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. Καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρός με, μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς Βασιλείας Περσῶν, εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε, ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἥψατο τῶν χειλέων μου. καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου. Κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου, ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔχω ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, Καὶ εἶπέ μοι. μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα. Λαλείτω ὁ Κύριός μου ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν, εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν. Καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν οὐρανίων Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος, ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἑκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου περιστάσεως. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι ἀστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν σύναξιν τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὴν ἄϋλον Οὐσίαν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων προστατοῦντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης, ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες τὴν Οἰκουμένην Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἐξᾴδετε. διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ, περικυκλοῦντες οὐράνιαι Οὐσίαι, θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδήν, τῷ πρύτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ Ἄναρχος. Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι, καὶ οὐρανίοις στόμασι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ θεότητι Κύριε, καὶ νόες καθαροὶ καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης αἰνοῦσί σε Κύριε. σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῶν Ἀγγέλων, ἑστιάτωρ ἡμῖν, σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ᾀσμάτων ᾄσματα προφερομένους ἡμᾶς ᾄδειν τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ἦχος, δ'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτὸς, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν ἀΰλων καταυγάζετε ταξιαρχίας, ὡς φῶς λαχεῖν μονοῦντος ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου θεότητος. ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ᾄδετε, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα σοι:~

Ἦχος, πλ. β'.

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστὲ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, μένουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ἀΰλοις χείλεσιν, ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβὶμ Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός. Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατήυγασε πρὸς πανήγυριν φαιδρὰν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χείλεσιν. ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σήμερον, ὁ θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον, Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ Οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον:~

στ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους.

Τῶν Οὐρανίων πρωτάγων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα:~

στ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Τῶν Ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ Μύστης. σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς:~

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος, τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλάνθρωπος, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων:~

Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α', στιχολ. καθισμα.

ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαιδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ Τυραννίδος,

καὶ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

καὶ εἰρηναίαν αἰτῆσαι ζωήν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πόρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος Χριστὲ Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Τάχυ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὦ λειτουργοί, Δεσπότου ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὑρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα Οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοθῆναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτει τῇ β΄. τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον πρεσβείαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. εἶτα.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, β΄.

Τῷ αὔλῳ θρόνῳ.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀσωμάτων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Ἅπαντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πάσας διαθύουσαν, τὰς αὔλους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, Ἅγιος εἶ ἐκβοῶντες, Ἅγιος εἶ, Θεὲ Παντοκράτορ.

Ἔθου τῶν κριμάτων σου ἀρχήν, Οὐσίαν τὴν Ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ Παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε Ταγμάτων, αὔλων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ Παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εὕα ἡ Προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων σὺ δέ, Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν, μετηγάγω, τὴν Κτίστην τεκοῦσα.

Ἕτερος Κανών, ἦχος, ὁ αὐτός,

Ποίημα καὶ οὗτος, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοεροὺς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ᾄσμασιν, ὡς λειτουργοὺς θείους, δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Οἱ τῶν Ἀγγέλων Ἀρχηγοὶ καὶ Πρόκριτοι, καὶ Ταξιάρχαι φαιδροί, τοὺς Ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Εὐφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, ὁ Γαβριὴλ αὖθις, νῦν διαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν, καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἁμαρτίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήμασιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει ἀτρέπτως μιᾷ. ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰσχύϊ κατέστησας Ἀθάνατε, καὶ δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς Μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστὲ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Ἀῤῥήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, Σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὤφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε.

Ὕλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Ζυνωρὶς ἀοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, ᾄδω κἀγώ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

ὠδὴ τοῦ κα. ἦχ. πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀναφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα, νεκροῦντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτούς, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου Κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε Παντελεήμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ. ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵπποις.

Ἐπέβης Ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου τὰς ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σου φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς Ἔνδοξε Ἄναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοὶ βοῶσα. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξῆλθες Οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ, συγκαλεῖς δέ, τὰς φίλας δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε, καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα. ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἐν Ἱεριχῷ ὤφθη Δυνάμεως, Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ Ἔξαρχος. ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δορυάλωτον εἷλε τὸ φρούριον.

Ἄρχων ποτέ, τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὤφθη φέρων, τέκνου διαγγέλια, τῷ Ζαχα-

ρίᾳ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος. διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ Πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν:~

Χαίρει χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεὸς, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος. συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν:~

Θεοτοκίον.

Μόνη Ἁγνὴ, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν, μόνη ὤφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε. οὗ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν:~

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀνεπιστρέπτῳ τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἄναντες, πρὸς σὲ Χριστὲ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἁπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν:~

Εὐμόρφους κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστὲ κατέστησας, ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε:~

Εὐακλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστὲ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς. πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας:~

Θεοτοκίον.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη Ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ, Μαρία Ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμησον, ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον:~

Ἄλλος. Ἱνατί με ἀπώσω.

Ἀπειθοῦντι τῷ πάλαι, τοῦ Θεοῦ τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὅπλῳ φανεὶς, φοβερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα:~

Ἐγκαθειρχθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι, Ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος. διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Ὢν πολέμων τὰς στάσεις, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε:~

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἁγνὰ σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς Κτίσεως, ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα. ἧς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν:~

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων Στρατιῶν, φωτοειδεῖς αὐτὰς ὀργανωσάμενος:~

Μύσται σεπτοὶ, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες:~

Ὢν Ἀσωμάτων, τάξεις μορφαί σε, Υἱὲ Θεοῦ Προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος:~

Θεοτοκίον.

Ὃν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις Ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλίνειν ἠξίωσαι. ὃν ἡμῖν δίδου Ἁγνὴ, τοῖς δούλοις σου ἵλεων:~

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς Ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀντισπώμενοι, ὑλαίοις ἐν χείλεσι, τοὺς ἀΰλους φόβῳ, ἐν τοῖς ᾄσμασι τιμήσωμεν:~

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, πυρίμορφοι Ἀρχιστράτηγοι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ Ἔξαρχοι, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι:~

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὤφθης ἐκὼν, τῆς ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεὸς, Χριστὲ σαρκοφόρος δὲ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας. οὗ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν:~

Κοντάκιον, ἦχος β΄.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Ἔφης φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων, ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθεκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχοντα ἡμῖν συγχώρησιν. ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύει σοι, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, η. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων Οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχ. Ἐβουλόμην σοι Μιχαὴλ ᾆσμα πρέπον,
Ἆσαι πρεπόντως, ἀλλ' ἄυλον οὐκ ἔχω.
Ὀγδοάτῃ Οὐρανίου κυδαίνει τάγματος ἄρχων.

Εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἐννέα ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπαξίοντι ταγμάτων τῶν ἐννέα,
Τίς ἂν γόνος φθέγξαιτο μινυῶν ἐννέα.

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἔν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἔν τε τῇ νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρεδείξατο, καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος τραχηλιάσας κατὰ τοῦ Κτίσαντος, καὶ τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι μεγαλαυχησάμενος εἰπεῖν, καὶ τῷ Ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησιν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος, (ἐθεώρουν γάρ φησι τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσόντα, τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα, ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν,) οὗτος ὁ παναοίδιμος τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην ὡς πιστὸς οἰκέτης διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χορούς, καὶ εἰπὼν πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον. ὡσανεὶ λέγων, ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις, ὠνομάσθη σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις. Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν Εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὤφθη γὰρ τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Λώτ, ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ, Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπιόντι καταράσασθαι. πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη, πυθόμενον. ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμοὺς παρὰ τῶν δυσσεβῶν, κατὰ τοῦ ἁγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελείᾳ χωνείᾳ παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα εὕροις ἂν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διατοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν ταύτην ἑορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, τῶν δυσχερῶν εὑρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὁρᾶν, μὴ φέρουσαι τὴν θέαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν ἄυλον Οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτός, πληρούμενα ἀπαύστως, εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τ Ο΄ γωσε τῷ ἐνυποςάτῳ, τῶν Α᾿γγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἁγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ Ρεῖς μὲν νοοῦντες ὑποςάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν Πνεύματι βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α῎λλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Ε Τὴν χοροῖς ἀσωμάτων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Α᾿ρχαγγέλων Χριςῷ, Α῞γιος Α῞γιος Α῞γιος ψάλλοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Σ φιλόξενοι πάλαι, Α᾿βραὰμ ὁ θεόπτης, καὶ Λὼτ ὁ ἔνδοξος, ἐξένησαν Α᾿γγέλους, καὶ ἄρρον κοινωνίαν, σὺν Α᾿γγέλοις κραυγάζοντες, Α῞γιος Α῞γιος Α῞γιος εἶ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μ Ανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβὴτ τῷ πανσόφῳ ὤφθησαν Α᾿γγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἆθλα, τοῦ βίου κατ᾿ ἀξίαν, καὶ τῶν παίδων ὁ Α῎γγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τ Ο᾿ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ Παρθένου φορέσας δίχα ῥοπῆς Ι᾿ησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε, ἀλλ᾿ ἐν ὑποςάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν, ἧς καὶ τὸ εἶδος πιςῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Ω᾿δὴ, ά. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Τ Ω῀ν Α᾿γγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀνεμέλψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ Ιασῶται, χορείας οὐρανίου, οἱ τὸν θρόνον, ἐφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε ςρεφόμενοι, Α῎γγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ Η᾿ν ἀΰλου, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύςως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς Α᾿γγέλους πνεύματα δεικνύουσαν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο῞Ν ἐν πόλῳ, παρεςήκεισαν δρόμῳ, μυριάδες, Α᾿γγέλων Α᾿ρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι. τοῦτον Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α῎λλος. Ε᾿πταπλασίως κάμινον.

Α῎Ρχων Α᾿γγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Α᾿ρχάγγελος, ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον, ὁ μύςης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήςωρ σεπτὸς, ὁ τῶν ἀσωμάτων Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ Α᾿ τῶν Α᾿γγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Ι᾿εζεκιὴλ, προϊςορῶν ἐκήρυττεν. ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ Σεραφὶμ παρίςανται, καὶ τὰ Χερουβὶμ πολυομμάτως ἐκύκλουν. μεθ᾿ ὧν τοὺς Α᾿ρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριςὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω Σ φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθέδρας σου, ἐκδηλοποιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν, ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε. καὶ τὰς τῶν Α᾿γγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεςώσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοώσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο Τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως. εἷς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δείκνυται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποςάσει. ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Ω᾿δὴ, θ΄. Ο῞ρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Ε Ε᾿ τὸν ἀρρήτως ἑνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριςὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ε᾿κκλησίαν, ἀποτελέσαντα Α᾿γγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύςως μεγαλύνομεν.

Α Α῎γγελοί τε καὶ Α᾿ρχάγγελοι, Θρόνοι Ε᾿ξουσίαι καὶ Κυριότητες, Α᾿ρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε.

Π Α᾿ντων προςάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ πιςῶς ἀνυμνοῦντας, σώζεσθαι παντοίας περιςάσεως.

Στ.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον, φύσιν τὴν ἐμήν, ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν :~

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ Γαβριήλ :~

Δυνάμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων, ὡς στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ. ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι Γαβριὴλ πρέσβευε :~

Ὡς φύλακες τοῦ Κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα καθικετεύσατε :~ Θκ.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ᾽ ἀγαθοῖς συμπληροῖς :~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής, καὶ Θεὸς καὶ δόξῃ σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, καὶ προσφωνεῖν ἀνεμποδίστως, τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον :~

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας :~

Ἕτερον, πρός, Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν Πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε. τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ, παρεστηκώς, σκέπε φρούρει φύλαττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σὲ γεραίροντας, τὸν τοῦ Κόσμου προστάτην :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφὶμ Παμύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἁγιωτέρα Πάναγνε. τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε. ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων :~

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α΄.

Πρός, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι :~

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις, φαιδρὰν ἑορτήν, συγκροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον :~

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων, ὑμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε μου, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ παρέσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν ἀμεμφέστατος :~

Δαυτόμελον, τὸ α΄. Δόξα, ἦχος, πλ. α΄.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ, ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου, διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ᾽ ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιΰμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. ᾨδή, γ΄. καὶ ς΄. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι᾽ Ἀγγέλων λαληθεὶς Λόγος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, θ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου, καὶ τῆς Ὁσίας Ματρώνης, καὶ Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Ἀθλητὰ Μακάριε, Ὀνησίφορε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὡμολόγησας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος. πληγὰς μαστίγων, ὅθεν ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος. ὅθεν στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῇ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς Ἀθλητὰ Πορφύριε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ἥνπερ φορέσας, ὤφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε. ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἡπλώθητε, καὶ προσδεθέντες, ἵπποις συρόμενοι, τὸ θεῖον τέλος καθυπεδέξασθε. ὅθεν δοξάζεσθε, ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι ἀειμακάριστοι.

Ἕτερα, τῆς Ὁσίας, ἦχος δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας, καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Ματρῶνα εἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασβεννύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροις τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι, καὶ ὡδήγησας λαοὺς πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως, καὶ προσήγαγες τούτους ὥσπερ προῖκα, σεσωσμένους τῷ Δεσπότῃ. μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

Νεάνιδες ἠγάπησαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμίᾳ τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα τοῦ νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραινόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πανάγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις Μάκαρ.
Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Φέρουσα τοῖς πίστει σου εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θείαν ἡ σεπτὴ, ἐφέστηκε μνήμη σου. ἐν ᾗ σε ἱκετεύομεν, Μάκαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔχων παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλόγησας θεόπνευστε, καὶ χαίρων Μάκαρ ἤθλησας.

Ῥώμῃ δυναμούμενος οὐρανίῳ, Ὀνησίφορε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ Κόσμῳ κυήσασα, Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας.
Ὠδὴ, α'. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, πάντες λαοὶ, τῷ ἐν Θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄδοντες, ὅτι δεδόξασται.

Μάξεσιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα, καὶ μεθέξεσι, θεουμένη Ματρῶνα, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὅλη τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεκ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

καύματα, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου, σκεῦος ἀνεδείχθης, ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως. Θεοτ.

Ἡ κυήσασα Κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν, καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἄχραντε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠθέτησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἴσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σταδίῳ ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, ῥιψυμίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου, Μάρτυς ἐπὶ πέτρας, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάστιξιν Ὀνησίφορε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ὅλῳ τῷ νοῒ Μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον, οὐκ ᾔσθου τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με. τὸν γὰρ θείῳ νεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ Πνεῦμά μου.

Ῥάβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες Θάλασσαν, θείαις ψυχαῖς, προοδοποιοῦσα, τὴν ἀθείαν διάβασιν.

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ μοναστῶν, βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν ἔνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, διὰ πολιτείας, ἀσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἡνῶται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ πλαστουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὃ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται.

Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ τοῦ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδ' ὅλως, Μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε, καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ ἀοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα, τῆς Ὁσίας. Ἦχος, πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωήν, χαίρουσα ἔδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν Πνεύματι, καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος. ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην ἀοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ.

Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἣν πιστῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος, ἐπὶ Σταυροῦ ἔστης καὶ ἐτάκησαν Ἔθνη. σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταγωγία, Ὀνησίφορε Μάρτυς, ἐφελκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαί σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Στομωθήσαντες χαρᾷ πυρακτωθείσῃ, προσεφαπλῶσιν ἅμα, τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ Τύραννοι, καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυσίαι τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, χαίροντες προσήχθητε. διὸ μακαρίζεσθε.

Συνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότῃ, προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι, ἀπατῆσαι οὐδόλως, ἴσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον Παμόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιωθῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, πᾶσιν εὐδοκήσαντα, Παναμώμε Δέσποινα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου, ἤρδευσας καρδίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα, μακαρία στάχυν θείᾳ χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπορεύσασα, τὰς τῆς διανοίας βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος, πονηρῶν δαιμόνων ἀξιάγαστε.

Ὁμαλαίῳ φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα, καὶ βίου ταραχὸν, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ αὐτῷ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε χωρεῖται Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μερίζεται ὁ ἀμέριστος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Ὠδὴ ε´. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι, μοχλεύσεσι τῶν βασάνων, ἀπερίτρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Ἰνδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνατε, καὶ ὤφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πίστει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Ἐνώκησεν ἐν σοὶ, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος, καὶ ἔδειξεν οὐρανόν σε, πλατυτέραν Παρθένε. διό σε μακαρίζομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ Ἅγιον, ὦ Ματρῶνα, ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέδυσας.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα, καὶ συζύγου, Μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλόνυκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπότῃ, Ματρῶνα ἐκοίμησας, τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα, τὰ πάθη Παναμώμε, τὰ τῆς σαρκός μου θανάτωσον.

Ὠδὴ ϛ´. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ὅροις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου, καὶ νικητὴς, γεγονὼς ἀπείληφας, τὰ βραβεῖα τὰ οὐράνια.

Ἀλλήλοις συνδεόμενοι τῇ πίστει, προσδεδεμένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ σκήνους, οἷα στερροὶ, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ Χριστῷ συναπτόμενοι.

Ἵπποις προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέντες γνώμῃ, τοῦ δικάζοντος βιαιοτάτῃ, οἱ εὐκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα φύσεως Παρθένε, τὸν Νομοδότην τίκτεις, ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν, φύσιν ἡμῶν. ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἁμαρτίαις συντριβόμενον.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὡς ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκήσεως ἤδη προσφωνοῦσα, ὡς νοητὰ, ἐφελκύσω στρουθία, ἱερωτάτων γυναικῶν συνάθροισιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδρᾶσα Ματρῶνα ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφίᾳ κρατοῦσα, καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη Ὁσία, τῆς δὲ ψυχῆς, τὸ τόρ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πρότατον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ εὐπρεπίζουσα, ὡραία τε καὶ εὐπρεπής, ἐμμωείδης Ματρῶνα θεόσοφε.

Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείας, ἐπεπόθησας, ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς ἐξ ἁγίας Παρθένου, ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρηστότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχθροῦ τοῦ δολίου ἀνδρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἐδούλωτο ἁμαρτίᾳ ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηρᾶς Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἁπάντων Δεσπότην κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους Πανάμωμε.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἐν μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα, προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως ἐθεράπευσας. δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνοίξομεν τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας καλῶς, τῆς σῆς Ὁσίας φιλάνθρωπε. ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα, καὶ ποθήσασα μόνον σε τὸν νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα. καὶ τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ θ'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχ. Ἵπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἔχεις συντρέχοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Πορφύριος καὶ Ὀνησιφόρος, διωγμοῦ καταλαβόντος, διεβλήθησαν ὡς χριστιανοί. καὶ ἀχθέντες ἐπὶ βήματος, ἔστησαν ἑδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, Οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐνοπτριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθέων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκεῖνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήφθησαν. καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν. καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχινοῖς τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξανον, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. τότε χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν Κώμῃ Παγκεανῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνας.

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,
Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.
Τῇ δ' ἐνάτῃ τύμβοιο Ματρῶναν δέξατο χώρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς, δεκαπέντε ἐτῶν οὖσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικὶ, τοὔνομα Σωσάννῃ. αὕτη δὲ παραγίνεται ἀνδρείαν στολὴν ὑποδύσασα, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς μοναχοῖς. Τοῦ δὲ Ὁσίου Κασιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαθόντος τὰ κατ' αὐτὴν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμέσῃ τῇ Πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν. κἀκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνει. ἔπειτα εἰς τὸ Σίναιον Ὄρος, εἶτα εἰς Βηρυτὸν, ἔνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ, ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστᾶσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκ τινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὖθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὖθις τῷ Ἁγίῳ Κασιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν λέγεται αὐτῆς τὰ Ματρώνης με-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδὸν ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα Παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίστῃ Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μηθύμνης, τὸν βίον μοναχή. Ἐκ παιδόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε Κώμην τὴν ἰδίαν ἀσπαζομένη ἀδελφήν. Ταύτῃ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρῆτες, ὧν ἡγεῖτο ὁ Νήσυρις ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγχωρίους ἐκείνους κἀκείνην συνέλαβον. Ἕωθεν οὖν προσώρμισαν τῇ Νήσῳ ταύτῃ, καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μείνασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσωνι πολλῷ προσπαλαίσασα, θέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ μὴ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, (ᾧ καὶ ἔζη) καὶ τῇ Παναγνῷ Θεοτόκῳ. Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατά τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις θηρεύσας θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἔν τινι τῆς Θεοτόκου Ναῷ ἱστορίας χάριν. Ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος. Καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀναπαύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς Ἁγίας Τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἱστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβὰς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης, Στῆθι ἄνθρωπε, καὶ μὴ πλησιάσῃς. αἰσχύνομαι γὰρ γυνὴ οὖσα θεαθῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγεὶς καὶ φόβῳ ληφθείς, ἐβούλετο φυγεῖν. ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα, τίς, καὶ πόθεν εἴη. Ἡ δὲ ῥίψον ἔφη χιτώνιον δέομαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν, ταχέως ἐποίησεν. ἡ δὲ ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλετο, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγέτῃ. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνθρωπον. ἡ θρὶξ λευκή, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρματι μόνῳ συνέχουσα τὴν τῶν ὀστῶν ἁρμονίαν, τὸ δὲ ὅλον, σκιὰ ἦν. Ἐξειποῦσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγέτην κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι. Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε φέρων τὰ θεῖα μυστήρια, αὕτη ἐπιδεξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν πρὸς τὸ ποθούμενον ἐπανελθών, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν. καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δεηθείς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.
Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου,
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Ἡ Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ Βασιλέως, γονέων εὐσεβῶν καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων. Ἐφ' ἁπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θείῳ δὲ πυρπολουμένη ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρᾳ τῇ τοῦ Μαυρικίου θυγατρί, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Θεοτόκου ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύναται, ἱκετεύει ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν αὐτὴν Μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύλακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ρησεν. Αἰτησαμένη δὲ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ Βασιλέως, τόπον τινὰ ἐπιτήδειον, καὶ δειμαμένη οἶκον ἀσκητήριον, ἐκεῖσε ἅμα τῇ Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διῆγε. Πολλαὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλείστοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀπέρχεται, διάδοχον καταλιποῦσα, τὴν μακαρίαν Σωπάτραν. ἥτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρί, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,
Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην. Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν Ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ θύοντας, παρῄνεσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ εὑρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν ὀνόματι Τιμόθεον, καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. καὶ εὑρὼν αὐτοὺς ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα. Εἶτα κρατηθεὶς καὶ τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ δεηθεὶς τοῦ Ὁσίου Ἐπισκόπου λαβεῖν ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ συγχωρῖται αὐτοῦ, νυκτὸς ἀπελθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν, καὶ οὕτως τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, τῷ Θεῷ παρέθετο :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα τμηθεῖσα ξίφει,
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς, φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,
Ὃς κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης, Ἑλλάδιε τοῦ βίου,
Πηγὰς ἔνειμας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, τῇ Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις „ κραυγάζοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς „ εὐλογητὸς εἶ :-

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους, ἀποδεικνύων ὡμολόγησας, τυράννων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρκωμένον :-

Ἦν δι' αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων, τῷ σῷ Δεσπότῃ ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθλησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε Παμμάκαρ :-

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα, τῆς ἀθείας κατασβέσαντες, βοᾶτε Πανεύφημοι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :-

Ἵνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης ἀξιωθῆτε, τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον, θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου :-

Θεοτοκίον.

Ἐσαρκωμένον Λόγον, σῶν ἐξ αἱμάτων τίκτεις, βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρθένε τοὺς μέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :-

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὥσπερ Τρυγὼν ὡραιοτάτη, διετήρησας Θεῷ τὴν σωφροσύνην, ἀτεκνίαν πολλῶν στειρώσει μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων :-

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλείψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν, κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχουσα, ἀληθῶς Μαργάρωμα κόσμος :-

Λύουσα Εὔας τὴν κατάραν, παναμώμητε ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις :-

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ρίαν, παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας :-

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν, μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι :-

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη, τῆς ἀγνωσίας Ἀθληταί, πιστῶν δὲ κατηρδεύθη, πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή, ἀναθάλλουσα θεογνωσίας :-

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὅρμῳ, θείας βασιλείας Οὐρανῶν, προσωρμήθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ :-

Ἄνθρακας πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσαναπτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες, ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν Οἰκουμένην :-

Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τοῦ βίου εὑρηκώς, ἠράσθη σου τοῦ κάλλους, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθείς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην :-

Εἱρμὸς ἄλλος.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, παῖδες ἐβόων, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Μάτρωνα, θεῖον τῷ Χριστῷ, προσῆξας μελῳδοῦντα, πάνσεμνε χορὸν Παρθένων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων, ὄμβροι θείᾳ χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Μάτρωνα, θολεροὺς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτώντων, πάντοτε ἀρδεύουσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ. τὸν τὴν Εὔαν πάλαι, τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγχῃ σωφροσύνης, Μάτρωνα μακαρία :-

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησὶν ἐν Πνεύματι ὁ Ἠσαΐας, ἔχειν ἐν κοιλίᾳ τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον ᾅδου κοιλίας, εὐσεβῶς βοῶντας, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε :-

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :-

Ἴσχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες, οἱ στῦλοι τῆς πίστεως. καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν :-

Ὡς ἅρμα τοῦ λόγου ἱερόν, γενόμενοι τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν, οὐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε :-

Σώματα ὑμῶν Παγκεανῶν, περίδοξος νῦν κατέχει Κόμη Μάρτυρες, θείους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρωστήματα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε :-

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγής, Πορφύριε Ἀθλοφόρε πανασίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναιόφρον, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε :-

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται ὡς νυμφίος Παναμώμητε, θείων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη Ἀειπάρθενε :-

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον πιστοὶ μεγαλύνομεν :-

Ὡς θεία σὺ περιστερά, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξιν, Μάτρωνα ἔνδοξε, ἀνεκουφίσθης καὶ νῦν κατέπαυσας, ἔνθα Ὁσίων οἱ χοροί, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος :-

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικός, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον ἥλιον, τὴν καυστικήν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥᾳδίως ὥδευ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ὤδευσας σεμνὴ, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ἡ Θεία μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγὲς ὄρθρον Ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσὶ, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χειρός με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου σῇ μεσιτείᾳ, καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅλον τὸν νοῦν σου ὑψώσασα, τῆς σχέσεως τῶν γηΐνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὤδευσας τρίβον θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος. διὸ ἡμῶν ὑπεράσχου.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρθένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα διό σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν Θεοτόκε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ι΄. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθὰ, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἱλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τούτοις Ἔραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν Θεῖον Κούαρτον, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι. ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος. Ὅμοια.

Ὀρέστα παμόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἣν στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρείστασαι. ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου σοφὲ, πλάνην κατενέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας ἀσέβειαν. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, Ὀρέστα ἔνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι. διὸ ἱκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνὴ, χαῖρε ξύλον Ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε, ποῦ σου τὸ κάλλος γλυκύτατε, ποῦ ἡ εὐπρέπεια, ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου Υἱέ μου, παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεηγόρους μαθητὰς ὑμνῶ συντόμως.

Γω-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θεῖοι πεφυκότες μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Ἔσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὤφθητε Μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ηὔγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἔραστος καὶ Τέρτιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κουάρτῳ. οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ξένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορίᾳ Παρθένε ἀνέπλασας. Λόγον γὰρ ἐκύησας τὸν τοῦ Πατρός, σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς Ὀρέστα Μάρτυς ἄθλους αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον καὶ σκότους, δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν ἀκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας Μάρτυς πανάριστε.

Ὑπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρώτατον σκήνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Τὸν Λόγον ὡς λύχνον νοητόν, προσφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς, τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν Οἰκουμένην, φθόγγος σωτήριος, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Ὤκησαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, θεοειδεῖς, διόλου εἰργάσατο. ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, Ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν Εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ Ἐκκλησίας ἐδείματε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸν πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία θεόνυμφε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας, τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
" ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν,
" οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔ-
" στι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐντονούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, Παμμάκαρ ᾔσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου, τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγεν εὐσεβείας, Μάρτυς πολύαθλε. μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες, ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ὑψούμενον, τὸ ἄνομον ἀπονοίᾳ, κατέρραξας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ, ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὀρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, τὸν πλάστην σου, καὶ Κύριον τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον. διό σοι κράζομεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες, θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου,

τὰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, ἀρχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι Παρόλβιε. στέφος ἀνεπλέξω δὲ, ἀφθαρσίας Παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Ἁγίας Τριάδος. ἣν ἐκδυσώπει σώζεσθαι ἡμᾶς, Μάρτυς Ὀρέστα τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς μυριάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναμώμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ὁρῶσά σε Χριστέ· οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι ἀστηρίκτοις γενόμενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις διδαχαῖς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπὰ, καὶ ἀφανείᾳ δεδώκατε, θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς μακρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοὺς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς, τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Ὑμνείσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελῳδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντος, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἁπάντων Παναμώμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς. Θεὸν γὰρ ἐκύησας σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἑνούμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συρράσαντες, βασάνων οἱ χείμαρροι, Μάρτυς Ὀρέστα Μακάριε. πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ῥημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν καταικίζων σε, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ἐνάρυσε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θείᾳ χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε πανάοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἄχραντε, Ἀββακοὺμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ Σοφία τοῦ Πατρὸς ἡ τὸ πᾶν ὁσιώσασα, διδασκάλους, εἰς τὸν Κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ Λόγου ἐπιβάλλοντες πάνσοφοι ἄγκιστρον, ἀνιμᾶσθε, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Ὑμνήσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον, καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἔραστον, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, τοὺς χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Ὑπέλαβες διὰ λόγου, τὸν Λόγον Παναμώμε, καὶ ἔτεκες, ὑπὲρ λόγον γενόμενον, Θεοτόκε ἄνθρωπον, διό σε λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος Μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐθεμεστάτην, τὴν καρτερίαν, ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγάζων Ὀρέστα ἔνδοξε, ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀφανισμῷ, τοὺς Θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμψας, ταῖς ἱδρωτάταις σου πρὸς τὸν κτί-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κτίσιν, ἀρχαῖς Ὀρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτους καταικιζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, φορὰν ἀφαιρούμενος.

Δόξα.

Μίαν Ἀρχήν, τρισυπόστατον σέβων μίαν Οὐσίαν, μίαν Κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους Θεοὺς συνέθλασας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων Ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπ' ἐνδύσει τῆς ἀνθρωπίνης, γεγυμνωμένου ἀποσμένης οὐσίας, καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς δυσσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ, λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας, θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τορνοῖς ἀμονταίνοντας, τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαιώσατε Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεϊκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρυνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄλλον Οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξάζομεν τὸν Ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλαντα, καὶ τὸ βαθὺ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξαντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ῥαντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λύθρον ἐναγὲς ἐπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, Μάρτυς δυνηθῶς κεκτήμεθα, λυτρούμεθα, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, δυσπροσδέκτοις καὶ θείαις πρεσβείαις σου.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας, καὶ δυσμενῶν παρατάξεις Παμόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς προσκείμενον, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πολύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν. ὅθεν εὕρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων, αἰωνίζουσαν, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λαβόντες Ἀπόστολοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ι΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν Ὀρέστα σῶν ἱππασμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Ἀγρίῳ ἀμφεδέθη δεκάτῃ ἵππῳ Ὀρέστης.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Τυάνων, χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστόν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου Ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς, τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποσπασθῆναι καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο, ἀπήχθη εἰς τὸν Ναὸν τῶν εἰδώλων. τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου. καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι καὶ μὴ πεισθείς, ἥλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγάλους. καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ μετὰ ἁλύσεων ἐλαυνομένῳ βίᾳ πολλῇ, καὶ ἑλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ τῆς Πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου, τοῦ ἐν Συμβόλοις. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόνου Ἐπισκόπου τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχ. Πεντάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Οὗτοι

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. καὶ ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ Ῥοδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ Πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὗτινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. καὶ πολλὰ δὲ ἔστιν εὑρεῖν, πολλαχοῦ τὸν Ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ Μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγονώς, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κούαρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Βίου διαυλος, οὗ βραχύς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ Πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ στρατευθῆναι τῷ ἐκεῖσε Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντος, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινὴ καὶ φοβερά. καὶ ἐκτοτε ἐν παρθενίᾳ τῇ καὶ ἀσκήσει ἐξιλεούμενος τὸν Θεὸν, ὑπέρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν τὴν Πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινὰς, γέγονε μοναχός. καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, τὰς ὀπτασίας ἑώρακεν, ἀξιοῦται τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου Ἐπισκόπου Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας, εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν. Ἤδη δὲ τριμηναίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς Πόλεως αὐτοῦ ἐξ ἁμαρτίας τινὸς, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῷ, τὴν μὲν Πόλιν ὁ Βασιλεὺς στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς μοναχόν τινα σπήλαιον οἰκοῦντα. καὶ ἰδὼν Δράκοντα φοβερὸν εἰσιόντα ἐν ᾧ τῷ σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πηχῶν ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν. ἔφθασε Δράκων ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου. καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σφραγῖδα δεξάμενος, καὶ φυσηθεὶς, διερράγη. ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Ἐκκλησίαν εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ πικρῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε ἱκανὸν διαβιβάσας, εἰς τὴν Κτησιφῶντα Πόλιν ἀφίκετο. ἐν ᾗ καὶ σύνοδον εὑρὼν Ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ Σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ ἐξουτελίζοντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν. Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος φησὶ μένων, ἀλαζονείᾳ γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, Σκηπτὸς ἐξ Οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ Βροντῆς φρικώδους ὡς εἶδος Ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν Πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν Πόλιν ἀφίκετο. Ὁ γὰρ Ἄρχων τῆς Πόλεως χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ, ἐπὶ χρόνοις δυσὶ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας, ἱκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν εὐχῆς μεταδοῦναι καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήγγειλε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλεὶς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λεὶς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν, ἄπελθε φησὶν, εἰπὲ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀθέμει, μεγάλῃ τῇ φωνῇ, τάδε ὁ Ἐπίσκοπός σοι δηλοῖ. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ ἀτελὴς, ἀποβάλου πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἐλθὲ τοῖς ποσί σου περιπατῶν καὶ ὄψομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναρρωσθεὶς καὶ ἐνδυναμωθεὶς, ὡς μηδ᾽ ὁτιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον οἰκείοις βαδίζων ποσίν. οὗ τοῖς τιμίοις ἑαυτὸν προσρίψας ἴχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλόμενος, ἐκυλινδεῖτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐπεσπάσατο. ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος οὐκ ὀλίγους, καὶ γυναῖκα κλινήρη οὖσαν ἔτεσι χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνέστησεν ὑγιῆ. καὶ ἀδίκως τινὰ παρ᾽ ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι᾽ ὅρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου παρ᾽ οὐδὲν θέμενον, διὰ προσοχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος ἔχειν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς Πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι. καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. ἀλλ᾽ ὁ Βασιλίσκος τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον, καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν αὐτῶν, ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δι᾽ ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου ἀθλητὴς ἔτι ἐμπνέων, ἐπειδὴ συνεφωνήσατε φησὶν ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, ἀμέλει ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἑξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς εἰς θήραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόσρημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς ὀρεχθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ᾽ αὐτῆς. αἱ δὲ ὡς ῥοίζῳ τινὶ κατ᾽ αὐτῆς ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀΐδιον ζῶσι ζωήν.

π. Εἰς τὸν αὐτόν.

Μῖλος ὁ Ἐπίσκοπος σὺν μύσταις δύο,
Τριπλοῦν ἔλαβε τὸν θρόνον ἐν τῷ Πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλιοπίου, Νίρου, καὶ Ὠρείωνος.

π. Ξίφει τράχηλον ὦ Καλλιόπιε κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.
Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου Νίρε,
Θείου κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.
Κἂν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρείων.
Εἰς οὐρανοὺς ζῇ καὶ μετὰ πότμον πάλιν.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Σὲ ἱερὸν, οἰκονόμον Ἔραστε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, γράφων ἀνεκήρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, μεθ᾽ οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῇ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθεὶς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἔραστε Παμόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγγελεὺς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφιστῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας. ὁ αἰνετός.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναΐδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ σαρ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σαρκὶ, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἱμάτων κρουνοῖς, ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναποσβέσας, ὄμβροις θαυμάτων ἀξιάγαστε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίζεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμέλποντας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγείαν πᾶσαν ἄφεσιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου. ἣν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἀπαθὴς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφὲ διὰ βασάνων, ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὠμοτάτως συρόμενος. ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελεώτερον σαυτὸν Μάρτυς συνέδησας.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Θεὸς, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἁγνὴ βροτείαν, καὶ σὰρξ ὡράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους. ὃν ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τοῦ Χριστοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας, τείχη ἅπαντας πιστοὺς, ὡς λίθους δομήσαντες ἐπὶ πέτραν, τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὤφθητε ὑμεῖς, τοῦ πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν. δι᾽ οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης Μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ᾽ ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἅμα τῷ Ῥοδίωνι διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει ἀνόμου βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Στάμνον πάλαι φέρουσαν Ἁγνὴ, ἐτύπουσε τὸ μάννα. Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν ἡμῶν ἐβάστασας σεμνὴ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαίροντα, πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὲ ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὀρέστα καὶ φθειρομένης σαρκὸς, οὐδόλως ἐφείσω παμόλβιε. ὅθεν τὰς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὡς πρὶν λύκος πονηρὸς καταπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερὸν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἄνω, δεσποτικῆς τραπέζης.

Ἅρμα τοῦ Λόγου γεγονὼς, ἐποχούμενον αὐτὸν ἔχες Παμμάκαρ. ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾷ. συρμῷ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, μονὴν ἔφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάτοις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ἐκπρεπῆ τοκετῷ τοῦ πάντων, κτισμάτων δεσπόζοντος. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἴσον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότου λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ Οὐρανοὶ κατάστεροι, θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας υἱοὺς ἀναδείξαντες, τοὺς πάλαι δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στῖφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ πάλαι παραπεμψάμενοι, Ἔθνη καὶ Λαοὺς, δη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δῆμον Θεῷ τε προσήξατε, σεσωσμένα πλήθη ἐργασάμενοι, Δυνάμεων αὔλων, πανάκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ἤρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίων καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἔραστος ὁ ἱερώτατος, καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, τὴν λύτρωσιν καθικετεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου Παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου ἀφράστως σωματούμενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Νενικηκὼς τοὺς Τυράννους, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὁπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτός, τοῦ Χριστοῦ Στρατιώτης, Ὀρέστα Παμμακάριστε.

Ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις Παμμάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πνεύματι, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριὰς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὀρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, Παναμώμητε Παρθένε δυσωπῶ, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥῦσαί με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁσίων καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς, καὶ Τέρτιος, καὶ Ἔραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν καταχρέος, λαμπρῶς ἀνυμνηθέντες, μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΑ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ, Βίκτορος, καὶ Βικεντίου. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτόν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε. θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας. σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. ὦ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρίν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα. ὦ συντομώτατα, ἀτενίζων Ἅγιε, τὰ τῆς σαρκός, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ Μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ Κόσμου ἀχλύν, καὶ στρατείαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογίᾳ συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὸ αὐτοῦ ἐνάθλων.

Ἕτερα γ'. τοῦ Ὁσίου. Ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε, καὶ πλεονάσας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σας Μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς. ᾧ νῦν παριστάμενος ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλὴς τοῦ Πνεύματος, Ἰσοδρομοῦσα σαφῶς, ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς δυσσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στῦλον ἑδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως, μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ Κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτορος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτούς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρικυμίας ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἁγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρνὸν τὸν ἀμωμώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στ. Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα, Στιχ. προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἷς βιβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σωτήριον, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρά τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, καὶ ἀπηνείᾳ δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλήν, ἀφαιρούμενος ἔχαιρες, Βίκτορ ἔνδοξε, ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ σε, Στεφανὶς πολύαθλε ἑκουσίως γάρ, σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναιότητι. προσδεθεῖσα δὲ δυσίν, ἐμεριάσθης τοῖς φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρατῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρικυμίας ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν Κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ.

Τροπάριον τῶν Ἁγίων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς, καὶ τοῦ Ὁσίου εἷς. ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμῶ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τιμῶ σε Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ πανἀοίδιμε, αἴγλην ἐξ ὕψους μοι, φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν, θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος μιμούμενος, Μηνᾶ Μακάριε.

Μὴ φόβων ἀοίδιμε, Θεὸν ὁρᾶν ὑβριζόμενον, ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος, καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων οὓς ἤνυσας, γνώμης στερρότητι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὡς βάτος βαστάσασα, οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ. καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ᾄσμασι τοῖσδε γεραίρω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὁλολαμπὴς στῦλος, Πατὴρ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε, πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς ἐπᾴδοντας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε.

Ὁλοσχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὤφθης, ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὅσιε. καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας, Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκὼς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς τῶν τυράννων ὁρμὰς, νεανικῶς Μάκαρ, πάσας ἐξεφαύλισας, ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεόδωρε, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοίᾳ πάνσοφε, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου Μάκαρ λαμπρότητα, λάμψας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς Κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς Πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε, διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ Τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὠμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτειν σε, Μηνᾶ Μακάριε.

Ἐνατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Ἅδου πυλῶν μὲν, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρᾷ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμάκαρ τῇ παντευχίᾳ, τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος. ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσευμένος, τὰς βεβήλους διδαχὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις πάνσοφε, τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Ἐν θεωρίαις πρακτικὸς, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχρημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητὴς διδακτικὸς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ὀρθοδοξίας στύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Συναΐδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεὸς Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχην, καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ συνέλαβεν, ἁγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομήτορ ἀράμενος.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικὸν καὶ ἰσάγγελον βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ γέγονας Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ Μοναζόντων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ᾀσμάτων, ἡ θεόφθογγος κιθάρα τοῦ Παρακλήτου, ὁ Θεόδωρος ὁ πύργος τῆς εὐσεβείας καὶ ἀκυέτω, χαίροις Πάτερ Θεόδωρε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἐκ Θεοῦ ἐδωρήθης ἡμῖν τοῖς γεηροῖς Θεοφόρε. ταῖς εἰσηγήσεσι ταῖς σαῖς, οὐρανόφρονες οἱ θνητοὶ δεικνύμεθα· διό σοι κραυγάζομεν τὰ τέκνα σου πιστῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' οὗ Τριὰς προσκυνεῖται.
Χαῖρε, δι' οὗ Θεὸς ἀνυμνεῖται.
Χαῖρε μοναζόντων κανὼν ὁ εὐθύτατος.
Χαῖρε ἀνομούντων ἔλεγχος στερρότατος.
Χαῖρε ὕψος ταπεινώσεως, δυσανάβατον πολλοῖς.
Χαῖρε βάθος διακρίσεως, ὃ δυσεύρετον πολλοῖς.
Χαῖρε ὅτι ἐγένου τοῦ Θεοῦ θεῖος θύτης.
Χαῖρε ὅτι προσάγεις τῷ Θεῷ σεσωσμένους.
Χαῖρε Θεοῦ Μαρτύρων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε σεπτῶν Ὁσίων συνόμιλε.
Χαῖρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.
Χαῖρε, δι' οὗ πιστοὶ βεβαιοῦνται.
Χαίροις Πάτερ Θεόδωρε.

Κα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῷ, κρατουμένην θεόφρον Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόμως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι Μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἑορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν. ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν. ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρον γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾨδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥαντισμῷ σου τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας, φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δὲ, Ἀθλοφόρε Παμμάκαρ Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Ἡ ἐν ξύλῳ ἁμαρτήσει, ἐκόμιζες τὸ πάθημα, τοῦ Σταυροῦ τὸν Ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος. τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομείνας, προξενοῦντάς σοι ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Ὑπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, Ἀθλητὰ πεῖραν ἔλαβες. ὁ γὰρ θεῖος ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ οὐκ ἐποίει, ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμοὺς ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι, γνωριζόμενον, θεοπρεπῶς ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ δέδοσαι, Κόσμῳ φορούμενον, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇδε Μάκαρ Θεόδωρε. ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Τῆς στεῤῥᾶς, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως, ἡ τῶν Τυράννων, θράσος κατεπάτησας, δι᾽ ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες θεόφρον, Ἀσωμάτοις συμψάλλων, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ῥεῖμα Θεοῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανώτατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς, βρύει δαψιλῶς. οἷς νῦν ἐμβυθοῦντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῳ, Πανάμωμε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς, κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν Κόσμον θεότητι.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστὲ, ἀλλ᾽ ἡμεῖς σὲ μονογενὲς, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος, καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρίου ἤστραψας, φαιδραῖς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν, ἀθεΐαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ Πανεύφημε.

Ἠφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στεῤῥᾷ σου ὑπομονῇ, οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ βελῶν κάκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτὴς, παλαιᾶς κατάρας με, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομῆτορ ἄχραντε. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχήν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θῦμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσία γενόμενος.

Ἐλλαμπόμενος Μάκαρ, αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσσῃ, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόῤῥητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανένδοξε καὶ θείαν μνήμην, παμμακάριστε Μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀνεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ κατοικήσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανήγαγεν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τὸν δυνάμεων.

Ἀνάλγητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τειχίοις, τὰς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάκεσιν. ἡ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σε ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων Τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ πανοίδιμε, ἑαυτὸν δὲ στήλην, ἀσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ἱδρῶτοις σου, τῶν ἀγώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων, σεαυτὸν δὲ ναὸν ᾠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν Κόσμῳ κυήσασα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε Μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀνδρείᾳ φρονή-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σει τε, τὸ ῥηπότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἡρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον Ὅσιε.

Μετρίζουσιν ἀπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου. ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, αἱρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πατὴρ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς. ὡς φοῖνιξ γὰρ ἐξήνθησας, Παμμάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Ἐωθείημεν διὰ σοῦ, θεογεννῆτορ παναμώμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ Ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει θυμηδείας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρείαν, καὶ ἀριστείαν κατ᾽ ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελεωτέραν, Μηνᾶ τοῦ ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν. τούτων δὲ δοτήρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ια΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ.

Στ. Αἴγυπτος ὄντως εἰ τέκει τίκτει μέγα.
Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.
Μηνᾶς ἑνδεκάτῃ ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κήρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τοῖς Νουμέροις, τοῖς λεγομένοις Ῥουταλικοῖς, ὑπ᾽ Ἀργυρίσκῳ Ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαείῳ Φρυγίας Σαλουταρίας. Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾷν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νηστείαις ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. Ἱκανῶς δὲ στομώσας ἑαυτόν, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε. Καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθείς, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθείς, καὶ καυστῆρσι προσομιλήσας πυρός, καὶ τριβόλοις ἐν τῷ ἀφειδῶς ἕλκεσθαι ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτὲ δέ τις ἀπερχόμενος, ἐν τῷ Ναῷ τούτου προσεύξασθαι, ἐδέχθη παρά τινος εἰς μονήν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φορεῖν χρυσόν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονείᾳ χειρὶ τοῦτον ἐπέθετο. Καὶ μεληδὸν κατακόψας, εἰς σπυρίδα ἐνέβαλε, καὶ ἀπηώρησε τὴν ἔσω ἐκδεχόμενος. καὶ ἦν λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε καὶ ποῦ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατακρύψαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔφιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανείς, περὶ τοῦ ἐκεῖσε καταλύσαντος ἠρώτα ξένου. Τοῦ δὲ φονέως μηδὲν γινώσκειν διαβεβαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβάς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ἐστι τοῦτο φησίν; Ὁ δὲ ὥσπερ ἔκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου πτῶμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ οὖν κατατμηθέντα μέλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησε τὸν νεκρόν, εἰπών. Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστάς, καὶ καταμηνύσας ὅσα καὶ οἷα ἔπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν ἐδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονέως λαβών, δοὺς αὐτῷ ἔφη. Τὴν ὁδόν σου πορεύου. τὸν δὲ φονέα ἐπιστραφείς, τύψας ὡς εἰκός, καὶ κατηχήσας, προσέτι καὶ τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ φαινομένου πάλιν ἵππου αὖθις ἐπιβάς, ἀπέπτη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἕτερος δέ τις δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ ἁγίῳ ἐπαγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

παγγειλάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι, ἐν μὲν τῷ ἑνί, τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἁγίου ἐδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδ' ὁποσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τοῦτον προσήρμοσε. τοίνυν καὶ κατὰ Θάλασσαν διὰ τοῦ πλοὸς τὴν πορείαν ποιούμενος, καὶ ἐν τῇ Νηῒ τοῦ δείπνου διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ ἀφεπιθέντος, τὰ παρατιθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου Δίσκῳ, ἀνυποστόλως ἤσθιε. Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δοῦλος, λαβὼν τὸν Δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον, ἐν τῇ Θαλάσσῃ ἐβύθιζεν. Ὑποσυρεὶς δ' ὁ Δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς αὖτις εἴπῃ, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐῤῥίφη. Ὁ γοῦν δοῦλος συντρομος γενόμενος, καὶ δειλίᾳ καὶ φόβῳ συγχεθείς, ἔτι δὲ καὶ καταναρκωθείς, ἀποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπεῤῥίφη καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ Θαλάσσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ, ἐλεεινολογούμενος, ἔλεγεν. Οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ, ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ Ἁγίου Δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δοῦλον. ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι ἐὰν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὑρήσω, δίδωμι τῷ θεράποντί σου Μηνᾷ, καὶ τοῦτον τὸν Δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον, καραδοκῶν, καὶ ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἴπως δυνηθείη θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δοῦλον ἐρχόμενον ἀπὸ τῆς Θαλάσσης μετὰ τοῦ Δίσκου, καὶ ἔφριξε. καὶ κράξας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ Πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δοῦλον κατέχοντα τὸν Δίσκον, ἐξέστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυνθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δοῦλος λέγων. ὅτι ἅμα τῷ ἀποῤῥιφῆναί με ἐν τῇ Θαλάσσῃ, ἀνὴρ εὐειδὴς μεθ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὡδήγησαν σὺν ἐμοὶ χθὲς καὶ σήμερον μέχρι τῶν ὧδε:~

Ἀλλὰ καὶ Γυνή τις ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μῖξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν αἰτησαμένη, οὐ παρεῖδεν αὐτήν. ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγματίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δήσας γὰρ τὸν Ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠχολεῖτο. Ὁ δὲ Ἵππος ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περικοπὴν τῆς αἰσχρᾶς μίξεως ἐγεγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἕλκων κατὰ γῆς, ἄχρις οὗ τὸν τοῦ Ἁγίου Ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἔστη. Αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ πικρὰ ἐπιχαιρεκακήσας, ἱκανῶς ἐξήγαγε πρὸς θεωρίαν. Ἑορτῆς γὰρ ἀγομένης, πλῆθος λαοῦ ἐκεῖσε συνέτρεχεν. Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθὼς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν Ἵππον δὲ ἐπιπλεῖον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριώτερόν τι ὑποσταίη ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἵππου, ἀνερυθριάσας, ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἁμάρτημα. Καὶ εὐθέως ὁ Ἵππος παυσάμενος, ἔστη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι:~

Καὶ χωλοῦ ποτὲ καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλου παραμενόντων ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου μεθ' ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μέσης νυκτὸς πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος, καὶ φησὶ τῷ χωλῷ. Ἄπελθε ἔτι ἠρεμίας οὔσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτό, ἐκείνη ταραχθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χωλοῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χωλὸς αἰδεσθεὶς, εὐθέως ἀνέστη φυγῇ μέλλων χρήσασθαι. Καὶ ἐπιγνόντες ἀμφότεροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυματοποιΐαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν:~

Ἑβραῖός τις ἔχων χριστιανὸν προσφιλῆ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν. Τούτῳ ποτὲ παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν. Ἐλθὼν γὰρ ὁ ἑβραῖος καὶ ζητήσας κατὰ τὸ εἰωθὸς, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων, μηδὲν παραθέμενός μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ὧν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ ἑβραῖος ἀπροσδοκήτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, φησὶ πρὸς τὸν χριστιανόν. ἑτέρου μὴ βλέποντος, ὅρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον. καὶ ἐζήτει διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν ὡς ἐκ συνθήματος εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Καὶ παραυθὺς ὁ χριστιανὸς μηδὲν μελήσας, δι᾽ ὅρκου τὴν οἰκείαν ἔνστασιν ἐβεβαίωσεν. Ὡς δὲ τοῦ ὅρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντων τοῦ Ναοῦ ἀμφοτέρων, τῶν οἰκείων ἵππων ἐπιβάντων, ὁ τοῦ χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν. Καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακὼν, πικρὸν ἠπείλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. Καὶ τέως μὲν ἔρριψε καταγῆς, διετηρήθη δὲ ἀσινὴς, μόνου τοῦ ἐγχειριδίου αὐτοῦ ἀπολεσθέντος σὺν κλειδίῳ καὶ βουλωτηρίῳ χρυσέῳ ὄντι. εἶθ᾽ οὕτως καὶ αὖθις ἐπιβὰς, ἐπορεύετο συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ ἑβραίου, στυγνάζοντος καὶ ἐκ βάθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν. ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν ὦ φίλτατε, ἀποβάντων τῶν ἵππων ἀπολάβωμεν τροφῆς. Καὶ ἀρξαμένων αὐτῶν ἐσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας ὁ Χριστιανὸς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον ἑστῶτα καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ, τὸ τοῦ ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειριδίῳ. καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη. καὶ τί τοῦτο; πρὸς τὸν δοῦλον φησίν. ὁ δὲ, φοβερός τις ἔφιππος ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν Κυρίαν μου ἐλθὼν, καὶ ἐπιδοὺς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειριδίου σου, πρὸς αὐτὴν εἴρηκεν. ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνήρ σου κινδυνεύσῃ. καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο, ἦλθον πρὸς σὲ, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ ἑβραῖος περιχαρὴς γενόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ οὗτος μὲν ἠντιβόλει βαπτισθῆναι, ὡς τοιούτου θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δὲ συγχώρησιν ᾔτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ θεῖον παρώργησεν. Ἀμφότεροι οὖν λαβόντων καθὼς ᾐτήσαντο, ὁ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπάθειαν, ὑπέστρεψαν ἀμφότεροι εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτορος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος,
Πᾶσαν μακράν του καρδίας θεὶς δειλίαν.

Οὗτος ἐγνωρίσατο ἐπὶ Ἀντωνίου Βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ Δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται. Καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται. ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται. καὶ κονίαν μετ᾽ ὄξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει.
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἱσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱλαρίου, Διακόνου ὄντος τοῦ Βικεντίου, κρατηθέντες ἤχθησαν παρὰ τὸ βῆμα Δατιανοῦ τοῦ Ἄρχοντος. Ὃς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθεὶς, εἰς Πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξέεσθαι, καὶ Σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκί-

κι-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

κίζειν. Ἐκεῖθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται, καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἔξαρθρος δὲ γενόμενος ὅλος, ῥάβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀπορριφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιοῦται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων,
Τῶν Μαρτύρων ἤνθησεν ὡς φοῖνιξ μέσον.

Αὕτη στρατευομένου τινὸς ὑπάρχουσα γαμετὴ, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτορα ὑπὲρ ἄνθρωπον πάσχοντα, ἤδη τὸν ἄνδρα ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας· καὶ τοὺς στεφάνους οὓς ἀμφοτέροις ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο θεασαμένη, τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὡμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοίνιξι βίᾳ καμφθεῖσι προσδεθεῖσα ἀφίεται. Ὧν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλινάντων ὁρμὴν, αὕτη διαιρεῖται, καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στ. Πολλὰς ἀμοιβὰς Θεόδωρε Τρισμάκαρ,
Βίου μεταστὰς, ὡς βίους ὧν προσδοκᾷ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γονέων εὐσεβῶν Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Ἐκ παιδόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἑλόμενος, γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀνήχθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηνικαῦτα Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγουμενίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστωθὲν αὐτῷ ποίμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομὰς σωτηρίους ποιμαίνων. Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἁγίοις, ὁ μὲν, ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐξορίζεται πάλιν ὁ μέγας Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος Λίμνῃ. Ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν ἀνατολικῶν θέματι. Ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάστιγας περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. Καὶ αὖθις παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μάστιξιν αἰκίζεται. Κἀκεῖθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεὶς, εἱρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀναθεὶς, τοῖς φίλοις συνὼν, καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μιξαιπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελὼν, οὓς ἡ δίκη δικαίως ἐνήδρευσεν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἁμαρτίας καὶ στολὴν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαίωσιν, δεχομένην Μακάριε, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Ψῆ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σου ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ, ἀθεΐα τεφροῦται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη Μηνᾶ Παμμάκαρ.

Ἔχων ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, ἐκ-

τελοῦ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πελεῖσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδὼν ὁ προηγούμενός σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται. ὅθεν νῦν Παμμάκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς Τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Λόγος σου ἅλατι, ἠρτυμένος ὤφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος. ὅθεν νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ θεογεννῆτορ Ἁγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεὸν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἁπτομένης ἐξοπτώμενος, θῦμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον ὁλοκαυτούμενος, καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων. ἣν Θεὸς ὠσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπων.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος. ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκστάσει πίστεως, ὅπλοις διέκοψας ἀνόμων κεφαλὰς Ἀθλοφόρε, μέλπων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότου σου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν καθαρῶς θεώμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤικει ἐν γαστρί σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν. βρέφος καθορᾶται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰώνων Ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθείς. ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, Κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένους ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄγραφον, τιμητικῶς εἰκόνα, Χριστοῦ σέβειν προσκυνοῦντες, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγένησαι, φωστὴρ φαεινότατος, θεοειδὴς διδάσκαλος, τύπος Μοναστῶν καὶ ἀκριβὴς νομογράφος, διδάσκων ἀναμέλπειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας συνήγορος, καὶ τῆς ἀδικίας ἀψευδὴς κατήγορος, Παμμάκαρ γενόμενος. ἐν Οὐρανοῖς δὲ δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, καὶ τῷ θυμικῷ δὲ τὴν ἀνδρείαν ἔζωσας, ἴθυνας Θεόδωρε, δικαιοσύνῃ πάνσοφε, ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις, συμφώνως ἀναμέλπων, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν Σωτῆρα πάντων Κόρη Ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεο-

τόκε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

" τόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
" κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἠξιώθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ γῆ μὲν τὸ σῶμα τὸ στερρὸν, Μακάριε ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε. φορεῖ τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμενον, Μηνᾶ φαιδρᾷ τῇ δόξῃ λαμπόμενον. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος. βλέπεις νοῒ κεκαθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, Πανεύφημε ἀπολαύεις τῆς θεώσεως. ἔσχες τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὴ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν, ἐκύησας Θεὸν Λόγον Μητροπάρθενε. ὅθεν κυρίως Θεοτόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττομεν, φωνὴν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, χαῖρε βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων, ὡς ἀσκητὴς, καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλαμπρυνθεὶς, λάμπεις ἑκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς ἱερεὺς τῶν θείων ἀνακτόρων, χορῶν τῶν ἐνδοτάτων, περὶ Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Ὁσίως σὺ τὸν δρόμον διαδραμὼν, ἐν Ἁγίων Ἁγίοις σκηνώμασιν, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφὼς, καὶ βασιλείας ἔνδυμα, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν. ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς, καὶ τῆς τοῦ Κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ὤφθης ἄριστος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσας ἠχήθη Πανεύφημε, οἷα βροντὴ, τὰς τῆς Οἰκουμένης ἐσχατιὰς, ὡς Ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί. Θεόδωρε διό σε, ὡς θεῖον θεηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν ἐκ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰκτίρμον, τὴν Ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βίκτωρ Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στέφανος δι' ὧν σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, Ὅμοιον.

Ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλῖψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας, διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσι, ἔνθα χορεῖαι Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἁγίων οἱ δῆμοι.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

Δεῦτε φιλάθλοι τὴν φωσαυγῆ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτορα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν. διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν. οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν κακῶν. οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γηΐνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι Βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα, ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς, καὶ ᾠδαῖς Πνευματικαῖς ἀνυμνήσωμεν. οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους, πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων χορεύων, τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ Οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνή, μόνη χρηματίσασα, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος. ὅθεν κραυγάζω σοι, τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῆς ἀρετῆς καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσφαγμένον σε τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι, τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΒ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Νείλου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότου. διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἅγιε. τοὺς πίστει ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα Παμόλβιε.

Οὗ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας τοὺς ποίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος. ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Ἄρτια τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε. πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις. τὸν γὰρ Θεὸν ὁλοψύχως, καὶ τὸν πλησίον Θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας. διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Ἕτερα, γ΄. τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἅγιε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ. ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν. πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος. κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. προσεκτικὸν συντομώτατον, διδακτικὸν πρακτικώτατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, Παμμακάριστε φυτῶν. φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, παραδείσου τῶν πιστῶν. νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον. δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα. ἑρμηνευτὴν εὐφυέστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε; ὁριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτήν, παιδευτὴν τῶν μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγόν, δικαίοις, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρᾳ, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἄσκησις. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, β΄. Ἀνατολίου.

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, ὁ συμπαθὴς οἰκτιρμούς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ. δεῦτε χορεύσωμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα. φιλόσπλαγχνον γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ἐξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραὰμ τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσοίσω; εἰ μὴ δακρύων πηγάς, καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λῦσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαμαρτη-

θεν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπάς με, τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν ς΄. π΄. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, τῆς οἰκουμένης, τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπὶς, ἐγκρατείας στάθμη, καμῶν ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, μόνος ἔμπρακτος, εὐποιίας τὸ πέλαγος. δότης ὁ ἱλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῶν πεινώντων τροφεὺς, τῶν δεσμίων, παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπονουμένων ἡ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἡ ὀξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις. Πάτερ ὑπερουράνιε, ἱλέῳ σου ὄμματι, ἄνωθεν πρόχει καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία, τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρως ἡ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, λειμὼν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, ποταμὸς ὁ ἀέναος, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν. μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱὲ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη ἐλεῆμον Μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τὴν οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι. Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς ς΄. καὶ τῶν Ἁγίων ἅμα τέσσαρα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἐλεήμονος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο. ἀλάστορα ἐχθρὸν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διῆλθεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θεῖν Ἰσραήλ, ᾠδὴν δὲ ἀνεμέλπετο. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῇ συμπαθείᾳ, τὴν μὲν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρπολούμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τῷ μόνῳ ἐλεήμονι Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας. διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δι' αἰῶνος, ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ τοῦ ἐλέους, δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου. ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἑλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄρδει με Νεῖλος, μυστικῇ παγκαρπίᾳ.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρδείαις Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυχόντα μου λογισμόν, ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ῥημάτων ῥοαί σου ὡς ἐξ Ἐδέμ, Πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀεννάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν θεορρῆμον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξήμεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής, Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι ἀξιάγαστε, τοῦ ἐλεήμονος, ἡ ἀσυμπάθητος χάρις, προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱερὰς θυσίας τε τῷ Παντοικτίρμονι.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀστέγους συνῆξας, πληρωτὴς προστάξεων, θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν, εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἵνα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμός, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπήνθισας, ἱερουργέ, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Ἔβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Κοντάκιον, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν, τὰς ἐκ τοῦ σώματος ἐπαναστάσεις, τμητικῶς Νεῖλε Μακάριε, ἐν ἀλύπῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ. ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι, χαίροις Πάτερ Παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισώσειε Νεῖλε, εἴπερ τῆς πολιτείας τὰ ἆθλα, καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὅμως κράζω·

Χαι-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Χαίροις Θεοῦ Ποταμὲ χαρίτων.
Χαίροις Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.
Χαίροις τῆς σοφίας Κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως.
Χαίροις ἀθανάτων Φυτῶν τὸ γεώργιον.
Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων.
Χαίροις μόνων ἐμπειρότατε θεοσδότου ὁρμημούς.
Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργέ.
Χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.
Χαίροις τερπνὴ Κιθάρα τοῦ Πνεύματος.
Χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.
Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα.
Χαίροις πιστῶν ἡγεμὼν ὁ προστάτης.
Χαίροις Πάτερ Παγκόσμιε.

Κά. ἦχ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών, ἀσυμπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε. διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας Μάκαρ, Ἁγίους ἐπλούτησας. ὅθεν ὁ Σωτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.
Τὸ προσταχθέν.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις, θεολογίας ποταμοὺς ἐξηράξω, καταρδεύων καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρόν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτήν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν καθαράν σου Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ ῥυστικήν σου ἱκεσίαν τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν υἱόν σου οἰκειακήν, παῤῥησίαν ὡς δυνατή, ἐξαμεῖψαι αὐτόν, εὑρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ σεμνὴ τεχθέντα, Σοὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας, οἴμοι τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον, ὤφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὅσιε, καὶ Ναοῦ θείου κειμήλιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Ἡ πολλή σου συμπάθεια, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχήν σου καθηγίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ Παμοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς Ἁγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐπανάγαγε πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Ἱερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν Παμμάκαρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, σοὶ τὴν ψυχάλωτον ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον, ἐν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν με ἐν τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νέκρωσιν ἑκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος ἀσυμπάθητος εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινώντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία, περιβολή τε γυμνητεύουσιν.

Θείαις μεθέξεσι Πάτερ, κατακαλλυνόμενος οἷάπερ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερουργη-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γήσας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, Ἁγνὴ παμμακάριστε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἡ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντές βοῶμεν σοι Κύριε.

Σοφίας ὀρεγόμενος πάνσοφε, τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Ἰνδικῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῆς κατείληφας, ἑνώσει θείᾳ μυούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρῖνον ἀναμέσον ἐκλάμψασαν, τῶν ἀκανθῶν, ἀρωματικὸν ὁ Νυμφίος σε, Παρθενομῆτορ ἠγάπησε.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Δεήσεσι καὶ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν, καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον παμμάκαρ, μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω θυσίας, εἰρηνικὰς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένῃ καρδίᾳ καὶ Πνεύματι, Μακάριε τῷ Ποιητῇ Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμψας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινὸν, μέθος ἐξελαύνουσας, τῶν δεομένων πενίας παμμάκαρ, θάλψας τε τοὺς τῷ κρυμμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ὀνόμασαν θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτείᾳ φαιδρύνας, ἱερουργὸς, ἐχρημάτισας θεῖος, τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανὴς, καὶ περίβλεπτος Πάτερ διδάσκαλος.

Ὡς ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς Πάτερ γνόφῳ, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογμάτων τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω παμμάκαρ, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἐράσας σεαυτὸν ἑκουσίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα, τῷ Πλαστουργῷ, παρεστάμενος Νεῖλε, καὶ θεωρίᾳ καὶ πράξει κοσμούμενος, μνημόνευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου Μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεὸς, ἐν γαστρί σου σκηνώσει, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν, Παμμακάριστε καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν Οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε. διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἴδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, κόρην ὡραίως κεκοσμημένην τὴν Ἐλεημοσύνην, κλάδοις Ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἑώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην. ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἀγάγω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ πεισθεὶς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς Ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιβ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Ὁ Ἰωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
Ὢ ποῖα Χριστῷ, νῦν παρεστὼς λαμβάνει;
Ὤχετο ἐκτεανῶν δυοκαιδεκάτῃ ἐλεήμων.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἄρχοντος υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τῶν Πατρὸς, καὶ παίδων Πατὴρ γεγονὼς, ἐπεὶ τὸν βίον ἥτε γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἄφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔστρεψε. καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξαν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ξανδρείας καθίσταται, τῶν τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτον Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτησαμένων. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθείς, δίκην πυρσοῦ τῇ Οἰκουμένῃ ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προστιθέντων γνώμῃ κακούργῳ τινῶν, τό, Ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλά, καὶ πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβών, καὶ τοῖς πᾶσι καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος. ἀλλὰ καὶ κτίσιν,
Λόγῳ καταρδεῖ, καὶ θανὼν Νεῖλος μέγας.

Οὗτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαυρικίου, Ἔπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σεμνῇ δὲ γυναικὶ συζευχθείς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκών, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς τῆς Αἰγύπτου Μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι, μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δέ, τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ᾽ ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ Μακάριος Νεῖλος τὸ ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατειληφώς, σὺν τοῖς πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον. ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ᾽ αὐτοῦ συντεθέντι Συγγράμματι ἐμφέρεται. Τῆς θείας οὖν καταξιωθεὶς ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικοὺς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθείς, δυνάμει Λόγου καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεὶς πλεῖστα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι᾽ αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ ὥς φασιν αὐτός, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος μεθ᾽ ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου Μαρτῖνε.
Ὃν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. καὶ καταστὰς ὑπ᾽ αὐτοῦ Στρατηγός, πρὸς τοὺς Βαρβάρους ἐκπέμπεται πόλεμον. καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδών, ἔδεισεν ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους ἐκ θείας ἐπιφανείας θάρσος λαβών, κατὰ τῆς τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίᾳ, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλών, πάντας ἐτροπώσατο. καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ Βασιλέως τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν Οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι᾽ εὐποιΐας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, προσελθὼν αὐτῷ τις προσαίτης, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιομένῳ συμπαθήσας, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρήξας, ἐπέδωκεν. ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν. ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ᾽ ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. Ἀνθ᾽ ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας Γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς Πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν διακειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ περιστερὰν ζῶσαν, εἰς χρυσὸν μεταβαλών, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδεομένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτήν, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀχιά.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Στ. Ὅ,τι Προφήτης Ἀχιὰ πρὶν τεθνάναι,
Ἱεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς ἀμήρα.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Σιλώμ, ἐκ Πόλεως Ἠλεί· ὅπου ἦν ἡ Σκηνὴ τὸ παλαιόν. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ, καὶ ἤλεγξε τὸν Ἱεροβοάμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε δὲ καὶ ζεῦγος βοῶν πατοῦντων τὸν Ναόν, καὶ κατὰ τῶν Ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ὅνπερ ἐλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ. Καὶ ἀποθανὼν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς Δρυὸς Σιλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτῖνος,
Εἴληφεν ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυριοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθείς, ἐξηλάθη. Καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀνελθών, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς Γαλλιναρίαν τὴν Νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. Ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίναις Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήστραψεν, ὥστε πρώην μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι, μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχῃ αὐτὸν ἐνὶ περιβολαίῳ σκέπεσθαι, καὶ ῥιγοῦντα θεάσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενόν ποτε, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων χρεωστεῖσθαι παρ᾽ αὐτοῦ χρυσίνων σταθμόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνέστησε, τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θεαρέστως καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στ. Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,
Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος, ἦν τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς. ὁ δὲ Νικηφόρος καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανός, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Καταχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαναθὼ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ δὲ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδοται, καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῷ ὑπάρξας Ἐλεημόνων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη Θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσόν σοι. τῇ πλουσίᾳ σου γάρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θεράπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς Οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμενον Παρθένε. ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς Οὐρανίοις, ὤφθης πολύφορος, καρποὺς ὡραιοτάτους, προσάγων τῷ Δεσπότῃ, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ σὴ Παμμάκαρ γλῶσσα, καταράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα, αἱρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πάτερ ἐν γῇ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θεαμάτων, ἐνετρύφας καὶ ἔψαλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ψάλλω, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διὸ σοῦ τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐλεήμων ὤφθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος ἄκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνῃ τε καὶ συμπαθείᾳ. Ἐλεήμων ὅθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλάμψαντας Ἁγίους :~

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ζῶντος ὤφθης, Παναγία σκήνωμα, ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς ἀντείχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας. καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοκίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγάς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Κοσμικοὺς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας ὅρμῳ προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐνέκρωσας κραυγάζων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελῳδοῦντες, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἔδυσε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμήν σοι, Πάτερ προσνέμουσα :~

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγής σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας :~

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε. μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε :~

Ἡ θήκη ἔνθα κεῖται, Πάτερ Ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ Ἅγιον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι :~

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, Οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ῥηγνύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικάς, σοὶ ῥιξυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθηρόν. τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω, μηχανουργίας πανάοιδιμε :~

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶν, πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χείλη προσπελάσας, ἐξήντλησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας :~

Ἱερώσας προθύμως Πάτερ σαυτόν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ πλαστουργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς. οὗ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος :~

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦντα, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίας ὑπερβολήν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ἕξαπος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι᾽ αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Ἕτερον.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε Θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν ς. ς. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀρχὴν Παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν, καὶ γάρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΓ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. δ. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος, α.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς, τῇ ἐγκρατείᾳ Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλῳ φωτισθείς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, Βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς Ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Εἴα ἐμπνεύσει τοῦ Λόγου, διαδραμὼν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τῶν πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ Σοφέ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ διαλύει, τὴν Οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δεῦτε πάντες, τὸ α. Δόξα, ἦχος, δ.

Ἔγνωμεν Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι᾽ οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε. τῇ εὐσήμῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου. καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. πρέσβευε τῷ Κυρίῳ παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι, χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στ. ἦχος, β.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σάλπιγξ χρυσοειδής, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

στ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

στ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Κῆρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας Βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βοῶν μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόνοιαν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ἱστορικὴ Βιβλιοθήκη Ζαγορᾶς

ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ Τρισάγιον. τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

τὸ Τροπάριον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ λυχνικὸν, ψάλλομεν, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. η. καὶ ψάλλομεν, στ. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν Οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα θείας, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ Οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Ὅσιε Τρισμάκαρ ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν Πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, δε. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κεφ. Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄν-
ι. 8. θρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς
Κεφ. εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπο-
γ΄. 13. ρεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυ-
ρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτε-
λῶν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς
ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπο-
ρεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον
Κεφ. ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ
η΄. 32. μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακά-
ριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλά-
35. ξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ
Κεφ. ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ
η΄. 4. τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν
ἐδ. 12. φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σο-
φία, κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ
ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ
καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ
ἐδ. 17. ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγα-
πῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χά-
Κεφ. ριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουρ-
η΄. 5. γίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυ-
ρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύ-
ματος :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεί-
Παρ. λη δὲ ἀνδρῶν, ἐπίστανται χάριτας. στό-
Κεφ. ι. μα σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύ-
32. νη δὲ, ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τε-
Κεφ. λευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται
ιά. 4. ἐλπίς. Υἱὸς γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς
7. ζωὴν, Καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν
19. δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις δια-
Κεφ. παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χά-
ιγ΄. 2. ριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ
9. Κεφ. ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύ-
ιέ. 2. σεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρ-
Κεφ. δίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν
κβ΄. 11 ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον
Σοφ. συνετοῦ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας
Σολ. αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχε-
Κεφ. ς΄. 13. ρῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐ-
15. τήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιά-
σει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτὴν ταχέ-
ως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐ-
τῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν
ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς.
Κεφ. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ
ζ΄. 30. ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους
Κεφ. αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξε-
η΄. 2. ζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμ-
φην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάν-
των Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις
γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς
7. τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν
ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὐ-
τὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν
χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.
Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ
ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίστα-
ται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμά-
των, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ
10. ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι
17. σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ
21. λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ
Κεφ. ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ
θ΄. 1. Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν
λόγῳ σου, Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευά-
σας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ
σοῦ γενομένων Κτισμάτων, Καὶ διέπῃ τὸν
κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, Δός μοι
τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν,
καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου.
Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παι-
ἐδ. 10. δίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ Ἁ-
γίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρό-
νου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ
με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδη-
γήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ
14. δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάν-
τες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι
αὐτῶν :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται
λαοί. ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ,
ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ
Κεφ. ἀνθρώποις, Καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
δ΄. 14. αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες
Κεφ. σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε.
ς΄. 11. 17. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νό-
21. μων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶ-
να βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ
Κεφ. κρύψω ἀφ᾽ ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐ-
ζ΄. 16. τὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν
διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα
21. φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάν-
των τεχνῖτις, ἐδίδαξέ με σοφία. ἔστι γὰρ
26. ἐν αὐτῇ, Πνεῦμα νοερὸν Ἅγιον. Ἀπαύ-
γασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότη-
τος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφή-
29. τας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν
ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄστρων θέσιν. φω-
τὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτέρα.
Κεφ. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν, ἐκ πό-
ι. 9. νων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐ-
10. θείαις, Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν Ἁγίαν,
12. Καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων,
καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν, ἐβράβευσεν αὐτοῖς. ἵνα
γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς
Κεφ. ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ
ζ΄. 30. κακία σοφίας, οὐδ᾽ οὐ μὴ παρελεύσεται
Κεφ. πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ
β΄. 1. ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Κα-
10. ταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φει-
σώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μὴ δὲ ἐντρα-
πῶ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτὸν, ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ Οἰκτίρμων καὶ Ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι, τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος:—

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη στόμα χρυσεμφαὲς, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναγάθου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας. ὅθεν ἐπάρδευσας, πᾶσαν Ἐκκλησίαν σωτηριώδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. παρρησίαν οὖν ἀράμενος πρὸς τὸν Θεὸν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἁγιώτατε:—

Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις, ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἱρέσεων. καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Ἐ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ Ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν Κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα. μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:—

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, εἰς κόσμον χρυσοῦν περικοσμηθεῖσα Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι. κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαϊσθεῖσα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν. ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραέων σου παραινέσεων. καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν Νυμφίον, ἑνοῦμαι συμβασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν. μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου γενόμενος, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὢν ἀεὶ λαμπόμενος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ φανοτέρου τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. πρέσβευε Χρυσόστομε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:—

Ἦχος δ΄.

Ῥήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὴν ἤπειρον σαφῶς κατηύγασας, χρυσόρρυτον ἔχων, τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε. πάντας διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσουργὲ τῶν δογμάτων σου, καὶ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικὰς, ἀνῆλθες εἰς Οὐρανούς. Χρυσορρόα καὶ Χρυσόστομε διὸ βοώμενός σοι. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος, ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὥσπερ τινὰ κόσμον

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

βασιλικὸν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα· πάντα περιηχῆσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πάντας συνεγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ᾀσμάτων θεοπρεπῶν. πρὸς ὃν βοήσωμεν, Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε Ἄχραντε, καὶ εὔδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα. διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι, κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνὸν, τῆς Ἐκκλησίας καὶ θεόπνευστον ὄργανον, ἡ γλῶσσα, ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα. ὁ νοῦς ὁ χρυσόμορφος, Χελιδὼν ἡ χρυσόστομος. Περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι. ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ νάματα, στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατὴρ, ἀδικουμένων, ὀξυτάτη βοήθεια, πενήτων ἡ χορηγία, ἡ τῶν πεινώντων τροφὴ, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος, θεολογίας ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια, ἡ σαφήνεια, τῶν γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, νόμος ὁ πρακτικώτατος, κανὼν ὁ εὐθύτατος, ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱδρυμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας. ἐν σοὶ γὰρ, τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν Ἁγίῳ Ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ στερειέθετο. σαφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσαν. ὅθεν θεοειδέστατος, Παμμάκαρ γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχίᾳ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσόρρημον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσέοις σου διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρι τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν Οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. κάθισμα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέρβαρυν, καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον. ἵνα πίστει κραυγάζω σοι, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Κάθισμα. ἦχος γ'.

Θείας Πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν καταξίως. πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστα τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν καρδιῶν ἀνυμνοῦσά σε, χρυσὲ ἄφρατα Παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα. ἕτερον, ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί.

Ὅτε ἔχθρα συνόδου οὖσα παράνομος, ὅτε μῖσος Αὐγούστης οὔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν. ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου. καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος. ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Πεντηκοστάριον, ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι; Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἰς τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμ. ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα Ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Κανών, πρῶτον τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς'. εἶτα τοῦ Ἁγίου εἰς η'. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἦχος πλ. δ'. ὁ Εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν.

εἰρη-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε:~

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν:~

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια:~

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφοραῖς, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον:~

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦ Πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος, Κῆρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπὴς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, καὶ φωτεινή τε Νεφέλη, Παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα:~

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεῖ γλώσσῃ, γνώμῃ τε Θεόφρον, πλουσίως σὺ ἐπήγασας. τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὤφθης Θεοφάντορ Χρυσόστομε:~

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀλογευμένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος:~

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε:~

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε:~

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου. σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανύμνητε:~

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, μόνη Πανύμνητε:~

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε σύ μοι βοήθησον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν ἀσύλητον, καὶ ἀδαπάνητον.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκώς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑφηγητής, Δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις θεόπνευστε:~

Ἐκ τῶν ἀΰλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγήν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον:~

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς Οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων θεόληπτε:~

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, Οὐρανίων ἀρετῶν. ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσύνη Πανάμωμε:~

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν νῦν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως ἀρδεύοντα,

τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅμοιον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμὸν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρῖξον, ψυχή μου καὶ στέναξον. καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν Ἁγνὴν Θεομήτορα. δι' αὐτῆς γὰρ τῶν πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τὸν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ὡς ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἄλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοίᾳ, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς, δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς Οὐρανίου, μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη Παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσσῃ φαιδρύναντα, χρυσίου λαμπρότερα, καὶ φωτὸς πληρέστατα, ἐκβρύσῃ τὴν χάριν τὴν ἄνωθεν.

Ὅλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον, ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνῶν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, Οὐρανῶν Βασιλείας, Ἰωάννη Παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὴν τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, ῥοπὰς ἐκτιθέμενος, καὶ τῶν κακῶν, τὴν ἀποφυγὴν, ἄριστα διδάσκων, Παμμάκαρ καὶ τελεώτατα, καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα. σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου, ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἁρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θαυματηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ ἀοίδιμε.

Στεῖς τὰς παρατάξεις, τῶν αἱρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Φλήρεις ὥσπερ φιάλαι, θείων ἀρωμάτων μὲν, αἱ σιαγόνες σου, καὶ τὴν Οἰκουμένην, μονταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν Δημιουργόν τε καὶ Κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἁγνὴ μακαρίζουσι, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
" ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ
" προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθο-
" ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, καταχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διὰ παντὸς, τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι Πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγὴν κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφίᾳ Πνευματικῇ, τὸν Κόσμον ὅλον ἐπλούτησας, τοῦ λόγου διανομαῖς, γενόμενος πλούσιος. πλουσίᾳ γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καὶ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύφημος, Οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε Πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεὸν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, Παμμακάριστε Ὅσιε. ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. ὑπάρχεις γὰρ καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ. τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε. φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ, ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην. τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε. διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ, λόγον δέξασθαί με, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς, ἀνυμνῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ αὐτὸς ὑπάρχει καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιγ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Στ. Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.
Ἀμφὶ τρίτῃ δεκάτῃ τε σίγησε χρύσεα χείλη.

Οὗτος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Οὗτος ὁ μέγας φωστήρ, καὶ διαπρύσιος τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατρὸς Σεκούνδου Στρατηλάτου, καὶ Μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν Ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τήν τε τῶν Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν γραφήν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα, παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ, Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος. Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους κρείττονας ἀριθμοῦ, περί τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἤθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον γραφὴν ἑρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας παραπεμφθείς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται Πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς γραφῆς σπουδήν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε. Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ, καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἱστάμενος, καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος. εἰ δέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος. ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι. Διά τοι τοῦτο, καὶ Εὐδοξίᾳ τῇ Βασιλίσσῃ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἥρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινός, καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς. καὶ ὁ Ἅγιος παρῄνει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν. καὶ μὴ πειθομένην τὴν Βασιλίδα, διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριοῦται ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἳ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθείς, καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο. ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δέ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο. ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη:~

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
„ Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατε-
„ πάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῶν Πατέρων
„ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ. ἣν προστάτιν ἀνέδειξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδει-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ζ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἔδειξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Λόγον Ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἁμαρτίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον. ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὤφθης, τοῖς σωτηρίαν μεταμοοῦσι θερμῶς, καὶ ὁλοψύχως Κυρίῳ κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου, πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀρρωστίας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρομοῦσι συμψάλλεις γηθόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑψώθης γηθόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνῃ κραυγάζων πανόλβιε. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, θανάτου φθορᾶς. ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ, η΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, Στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε. ὅθεν σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ μουσικῶς τοῖς λόγοις σου, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην. κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ, παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ. σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστάτην, καὶ θερμότατον πρέσβιν, Θεόφρον Ἱεράρχα, Παμμάκαρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν, ἀδικοῦσιν ἔδειξας, θερμῶς προϊστάμενος, ἀδικουμένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ γεγενημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ Θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυῆ καὶ θαυμαστήν σου Παρθένε. διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ, θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή. σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥοῦν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τοῦ παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀθυμείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ὡς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ νοῦς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας Ἀγγελικῷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν. ἀσθενοῦσι Θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον. σὲ γὰρ πηγήν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστός, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιῤῥοάς, ψυχῆς ὄντως χειμάῤῥουν, ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μείζων ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος. σὺ γὰρ φωστήρ, ὤφθης ἀσεβείας θεοφεγγής, καὶ τῆς ἐνθέου γνώσεως, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής. διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἁγνὴ δεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς. ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖς, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, πρός, Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὦ Χρυσόστομε Πάτερ. ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην. σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, μετανοίας ὁδηγός, καὶ προμνηστὴς σωτηρίας.

Ἕτερον, πρός, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας Κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον, τῶν γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων τεύξασθαι, τῶν ἀγαθῶν Παναγία. δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στ. δ'.

Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνα τε. διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάῤῥυτος, ὁ νοῦς ὁ Οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας Κῆρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ Ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ Μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος, τὴν Οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσῃ, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, Χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀδίκως τῆς Ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε. ἐν αἷς ἠξιώθης μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος Ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον. καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, Πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, κατακοσμήσας, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια. διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων, πλεξαμένη τοῖς ᾄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεόσοφε. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Καὶ νῦν, Θτ. Ὁ αὐτός.

Δ Ἕτοιμα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Τέλος. Μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ΙΔ΄. Τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Π Ῥᾶξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως Μάκαρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν, ἀποδεῖξαί σοι τὴν ἄφραστον. καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἔνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος. καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας, τούτου παραυτίκα, δεξάμενος σφραγῖδα τὸν Υἱόν. ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θ Είαις ἀναβάσεσι, διαπαντὸς κεχρημένος, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας. καὶ γνωστῶς εἴδους δὲ, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν. Πατρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις. Υἱοῦ δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ Οὐσία γνωρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφέρεται σεπτῶς, καὶ Βασιλεία καὶ Δύναμις, δόξα καὶ προσκύνησις.

Ο Ὄργανον κρουόμενον, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελῳδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πυρίνῃ γλώσσῃ σου. πᾶσαν γὰρ ἀπάτην κατέφλεξας, ὡς ὕλην ἀκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον, καὶ τὸν τῶν πάντων, Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστὸν, τῇ Οἰκουμένῃ ἐκήρυξας, Φίλιππε Θεσπέσιε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Βυζαντίου.

Φ Οὐ μεγάλου Φίλιππε φωτὸς, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθεὶς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ. τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὗρες. ἐν τῷ φωτὶ, τὸ φῶς γὰρ εὑρίσκεται. καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. ὃν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ζ Ηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε, καθ' ἑκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρὸς, κατάβρωμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀμνὸν τὸν ἀμωμώτατον, ἀδίκως καθηλούμενόν σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνὴ, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἢ ταῦτα τὰ στιχηρὰ. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὁ τοὺς ἰχθύας ποτὲ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, ἁλιεὺς θεοπρόβλητος. λόγων σαγήνῃ, ἔθνη ἐζώγρησε. Σταυροῦ ἀγκίστρῳ, κόσμον ἀνείλκυσεν. ὢ οἷον θήραμα, τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός. οὗπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ἀποσταλεὶς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀτρέπτως νῦν πρόεισι. τοὺς θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε, τὸν κόσμον θείως, μετεστοιχείωσεν. ὢ ἔργα πίστεως, ὢ δυνάμεις ἄριστοι. οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. φρέαρ πηγάζον ζωὴν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος. ἀφ' οὗπερ ῥεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν. ἐξ οὗ θαυμάτων, ῥεύματα πίνομεν. ὢ οἷα δέδρακε,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

κε, φοβερὰ τεράστια ὁ θεουργός. οὗπερ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα. ἦχος, β. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ. καὶ σφραγισθεὶς, τῷ ἐμφυσήματι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀπόστολε. καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. αὐτὸν ἱκέτευε Παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσφέρομεν. Δέσποινα βοήθησον, ἀπορουμένοις ἡμῖν. καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ. σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρησίαν ὡς τοῦτου, Μήτηρ ἱκετεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Τροπάριον, ἦχος, γ.

Ἀπόστολε Ἅγιε Φίλιππε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου εἰς ϛ'. ὁ Κανών.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. β.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τῆς τοῦ Χριστοῦ, θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος φανῶς, Θεοκῆρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὁ τοῦ Πατρός σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγινώσκων ἀρετὴν Θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασι βλέπεις οὐδὲ σκιαῖς, οὐκ ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστὸν, ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾷς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, προελθὼν Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν πεπραγμένων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ, γ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτὸς, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενναμένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε Θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, εὐσεβῶς ἀνεδείχθη. δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱὸν, ἐπέγνωμεν εὐσεβῶς, ἡνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος, καὶ φωτίζων δι' αὐτοῦ, τὴν Οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Πάναγνε σεμνὴ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας. ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθὴς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεὶς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα. καὶ Ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ὀμβροφόρος Νεφέλη πνευματικὴ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν. διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, ποτίζεις τὰ πρόβατα, καὶ ὑετοὺς προχέεις, τὰ μύρα τῇ λάρνακι. ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὀσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐτοῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ πῶς καταφεύξασθαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι, φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν παμμάκαρτον, μόνη προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος ἀφαιρεῖται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. διὸ Σῶτερ κραυγάζω σοι. ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ γ'. Χριστός μου δύναμις, Θεός.

Ἡλίου σκήνωμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτὸς, καὶ Ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ Οὐρανὸς δόξαν Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Θαρρεῖσαν πάθεσι, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐμβληθεὶς θεῖον ἅλας παρὰ Χριστοῦ, ταύτης ἀνεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεόφαντορ ἀξιάγαστε.

Ἰσχύϊ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τὸ στίφος καὶ δυσσεβῶν, ὤφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας ἀγγελίαν.

Θεοτοκίον.

Ἡμέραν εὔδιον, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ἀληθεῖ, Δέσποινα Παναμώμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, θεορρῆμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θαυματηφόρῳ κεκρατημένους θυμῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνος, ἀναρρυόμενος.

Πυρίπνους ὅλος ἀναδειχθεὶς, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποψυγέντας, ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ, ἐζωοποίησας.

Γνήσιον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς διδομένας σοι λαμπηδόνας ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγῳ πάντας δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως, Παρθένε γίνεται.

Ὠδὴ ς'. Συνεχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην, καὶ λυμαινομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους, τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διήνοιξας θώρακος πτύξιν, Χριστὲ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Ὑπέρτερον, φέγγει καταλάμπων, ὤφθης καθάπερ ἀστραπὴ, τῇ Οἰκουμένῃ φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν σταλάζον, ὡς Θεοῦ δρόσος οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγμένος, τὴν δωδεκάριθμον φάλαγγα συμπληρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ παμόλβιε.

Μυηθείς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ θεῖος Μαθητὴς, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπικλύζοντα τρυφῆς χειμάρρουν, ὡς ἐπικλύζον, κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως, καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον, κένωσιν ἀγαθὲ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐηγγελίσατο.

Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ λυμαινομένους, πάντας θανάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέσω, πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Παναμώμητε.

Κοντάκιον. Ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ Μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Θεηγόρος Φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πά-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν διελόμενος. τὴν καρδίαν στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου. καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος. ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω, Τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ιδ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στ. Ἀρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι μίστρα Σῶτερ ἐκτίνει.
Ἤρθης κατὰ κεφαλῆς δεκάτῃ Φίλιππε τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὢν ταῖς βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὑρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προετρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναήλ, ἔφη. εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ ἄλλα πολλὰ ἑώρα ἃ ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. οὗτος τὴν Ἀσιάτιδα γῆν κληρωθείς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει. Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν Πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ῥαβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μαθητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν. ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος οἰκία, ὑπὸ τοῦ ἀνθυπάτου καὶ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος ἐπὶ τῆς πλατείας συρείς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθείς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη. καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ τρόμῳ ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμψασα ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον ἔτι κρεμαμένων αὐτῶν. Καὶ λύσαντες αὐτούς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὕτως συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου. καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῷ Βυζαντίῳ καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαιδρότατος ἀστὴρ καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ᾔει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων, ἔτι τῷ βίῳ περιών, γυναῖκα αὐτῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἷα Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτείρας, καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας, ἔγειρε, κελεύει σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος ἔφησεν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ τῇ πενθούσῃ, βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργοῦ δραξαμένη, ὃν ἀνέστησας ἔλεγε, δι' ὕδατος ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, Ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν. Ἧκε δὲ τοῦτον καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν, ἔνθα τὸ ἁπλοῦν τοῦ λόγου κἂν εὐτελίζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἡ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπιχειρεῖν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δεῖ πράττειν ὀφείλομεν ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι; καὶ γὰρ ὡς ὁρᾶτε ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδείκνυται. Τοιγαροῦν δι' ἐπιστολῆς σημανοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ γοῦν ἀποσταλείς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλὴμ γενόμενος, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς ἄρχουσιν ἐπερρώσε τὰ τῆς γραφῆς λέγων. τοὔνομα Φίλιππος ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς. ὃς ἄγροικον μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ζ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἡμῶν ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰησοῦν, ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλ᾽ ἄγε σὺν τούτοις, καὶ τὸ κατ᾽ ἔκπληξιν ἔπραξεν, ἀπολιπόντα τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου αὐξάνεσθαι, εἰμὴ τάχιον τις πρὸς ἡμᾶς τῶν ὑμῶν παραγένοιτο. Καὶ δὴ ἐξαυτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου τῶν σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγύατο. Καὶ τὴν ἔξαλλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφυσιωμένος ἄνεισι θρόνον, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων, μετὰ δέους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μέσον, τῷ Ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἵστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς, οὕτω προσήρετο. οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ᾽ αὐταῖς ἀφελεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενόησω μεμελετηκὼς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; καὶ ὡς ἠπατημένον καὶ αὐτὸς καταφρονῶσι τὸ παρόν. Ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς διδάσκων τὰ κατὰ σὲ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου διδάσκαλος ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ᾽ ἡμῶν Σταυρῷ τεθνάναι ἀλόγῳ μόνῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπῃωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσὴφ τινὸς πλουσίου ἱκετηρίᾳ ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ μόνῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι Μαθηταὶ, λαθραίως ἀωρὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνασάμενοι τοῦτο, καὶ παντάχου ἐπισπειράντων ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἐστι, καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατὴς ὁ Βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅνπερ εἰ βούλησθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε. Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνητένιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἠρέμα δέπως τοῖς χείλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος τῷ Ἀρχιερεῖ, ἔφησεν οὑτωσί. ὦ γε ἄνθρωπε, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἃς ἐναπέθου σφραγῖδας τῷ μνήματι; αὗται σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξαν. θυμικῶς δὲ διορμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη. παραυθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα, ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς, γοητεία προσεδοκᾶτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὁρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. Ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἔνεστι τούτοις, ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο. καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἀλλ᾽ ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων ἀμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φώτισμα τούτοις οὐκ ἐπεμάσσει. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ ἀφιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν μεγάλῃ κράζοντες τῇ φωνῇ. ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐβάπτισε. μόνος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τοῦτο μὴ φέρουσα τὴν παρανοίαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς καταχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσον τινὰ τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο. Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανόθεν ἐζήτει. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο ἀετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἐσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρωσθεὶς, πάλιν εἴχετο τοῦ κηρύγματος. Καὶ τὰς τῶν Κανδάκης Πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανὴς αὐτίκα Σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν ὄψιν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου ἐν χρῷ τῆς συνεγγὺς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδύνατο τὸν ὀφθαλμόν. οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἡδύνετο, ὡς καὶ τῷ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰκίαν σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσανεκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν. ὑπὲρ σοῦ τάχα τέκνον ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προϊέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς, ἠδύνατό τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, ἔστι πάτερ εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον ἔφη; ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκήματι ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀψιασθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παραυτὰ τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἡδὺν τῆς ἀληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνειράμενος λόγον, πανοικὶ καταθέλξας ἐβάπτισε. Τῆς δὲ Κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητήμονος τὴν ἴασιν τοῦ Πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος. σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ βαπτίσματος. Πρωΐας ἀναστᾶσα ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλείδους, ὀπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν. Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὥσπερ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἥρως δέ τις, τῶν πολιτῶν τὴν τύχην αἰδεσιμώτερος, ἐξάραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη. Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλόμενον μάθετε. μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ, ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται. καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἥρωϊ, ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μαρκέλλα ἡ τοῦ Ἥρωος γαμετὴ, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνάνδρου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικὸς, εἰ μὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλλει τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἥρωα ἑωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν; οἰκέτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν, ὦ ἀνὴρ γλυκύτατε λέγουσα, πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἠθῶν κατάστασις. μεγάλου Θεοῦ ὁ Ἥρως ἔφησε καταγγελεὺς οὗτος ὦ γύναι, καὶ αἰωνίου Βασιλείας προξενητής. καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιοικίδος, πρὸς Κύριον μετετάξαντο. Ἀλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου ἐξωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ Πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀφόβως ἔξεισι πρὸς αὐτούς. Οἱ ἀνημέρως ἐπικρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀρείσαρχος ὁ ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχὼν, οἶδά σε ταῖς μαγείαις ἐναβρυνόμενον ἔλεγε, ἀλλ' εἰ μὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔσῃ, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω. τὰ γὰρ περὶ τοῦ Σταυρωθέντος Θεοῦ σου, εὐκαίρως ἐπιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσεπηλάκιζεν. Ἀρεισάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνασάμενος σωφρονῆσαι ὁ Μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστιν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν. Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιὼν ῥεπομαίνας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμὸς ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ, ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφὴ τῶν μελῶν. Παραυθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὠσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε, καὶ μετὰ δέους ἱκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτοὺς, αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ, ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαπορούσιν. ὁ γὰρ τούτων διορθωτὴς εἷς ἐστιν, ὁ ἐκ χοὸς καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς εἰ μὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως. Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν. καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες Ἀρεισάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ. εἰ τοῦτον ἐγείρεις, πάντες σὺν Ἀρεισάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς Οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσηύξατο ἐπὶ ἱκανὸν, καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ, πραείᾳ τῇ φωνῇ λέγει. Θεόφιλε. καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέῳξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν. ὁ Χριστός σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ ἀποβὰς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων. Εὐχαριστῶ σοι Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐῤῥύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ζεζοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχνων ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρὸν, εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπεῤῥίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο, ἐξέστησε πάντας λέγοντας. Πῶς ὃν οὐδέποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθής ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν. Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγήσας τὸν θόρυβον, διακελεύεται τῷ Ἥρωϊ. ἐπὶ Ἀρεισάρχῳ τῇ χειρί σου Σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀφελείας ἀνόρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἥρως, τὸν Ἀρείσαρχον ἀπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσιν, ἐν οἷς καὶ Πρέφεκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος,

εἰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσέους θεούς, τὴν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προστίθησιν. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἴχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἥρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ Ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας καὶ ἐπαξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλε, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστόν. ᾯ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡς φέγγος ἐξαπεστάλης, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς, καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ θείου Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς, τοὺς ἐν σκότει μελῳδεῖν κατεφώτισας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόμῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐσίαις ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἡνωμέναις Ἁγνή, ἀσυγχύτως τὸν Χριστὸν ᾧ κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Νόμων Πατρῴων οἱ μακαριστοί.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ Πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμάκαρ. καὶ καθοπλίσας, θείᾳ δυναστείᾳ τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὁπλίτην βοῶντα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ δυναμούμενος, τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας. τὴν γὰρ εἰρήνην, κλῆρον ἀναφαίρετον λαβών, εἰρηναίαν κατάστασιν ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, Μαθητὴς τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης, καὶ μυστολέκτης. ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλείς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἡνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλῃ τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν Μήτρᾳ σου Παναγία Παρθένε. ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστὸς εἰς ὕπαρξιν ἀμφότερα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Τῆς ἀπορρήτου δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα δικαίων αἱ σκηναί, πάντων χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, Θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, ταῖς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγαῖς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, Μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὁσίοις, ἱεράρχαις δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, πολλῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἱλασμόν, πίστει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομῆτορ τέτοκας. ἐντεῦθέν σε κυρίως, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν ἁρμόζοντες Ἁγνή. σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ῥίζα καθέστηκας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν Οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων. καὶ τῇ Τριάδι παρεστώς, ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον. διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Ἕτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος θείου ἀκτῖνα, Θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, Κύριον πάντας σωθῆναι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θείῳ καὶ θηγόρῳ, προσφερομένη παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ πάθος κατανοοῦσα, τὸ σταυρικὸν τοῦ Υἱοῦ σου, εὐλογημένη Παρθένε, οἴμοι ἐβόας Θεέ μου, ὑπὸ βροτῶν καταδίκων, πῶς φέρεις ταῦτα βουλήσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στ. προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς Παμμάκαρ, διηχήθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων. δι᾽ ὧν τὸν Υἱὸν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντος Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντων τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε Τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Πανεύφημε.

Διὰ Σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηνεκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως. μεθ᾽ ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δευτεροῦντος, τὸ α΄. Δόξα, ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου Σοφὲ, ὤφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν. πρᾶξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκὼς, Χριστοῦ ὀπαδὸς καὶ προσήγορος ἐχρημάτισας. τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς. ἣν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι*, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν. δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πᾶσα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχὺς, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε Μήτηρ, καὶ καταφύγιον. πάντων τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις. μὴ οὖν ματαίως λογιζώμεθα, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατακαυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου. σὺ γὰρ, πρὸς Θεὸν προστασία, δέδοσαι· διὸ μὴ παρίδῃς, διάσωσαι Δέσποινα τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε σὲ ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε ἡ Παναμώμος Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη, τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. οἴμοι, πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασιν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου. εἶτα.

στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἦχος β΄.

Οὐράνιος ἀνεδείχθης κρατὴρ τῆς σοφίας. Πνεύματος γὰρ ὤφθης, καταγώγιον τερπνὸν, καὶ ὑπέφηνας ἀρετῶν ἐπάλξεις, τοὺς βροτοὺς ἀλιεύσας, τῷ νοητῷ ἀγκίστρῳ τῆς σοφίας Θεοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Ἣν τῶν ἰχθύων ἄγραν, εἰς ἀνθρώπων ἀλείαν μεταβαλὼν, τοὺς ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῇ σαγήνῃ ἀνέλκων τῇ μυστικῇ, Φίλιππε Ἀπόστολε, ὅλον τὸν κόσμον ἐζώγρησας, καὶ τῷ διδασκάλῳ σου Χριστῷ προσήγαγες. διὸ δυσωποῦμέν σε, πρεσβεύειν αὐτῷ ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Καὶ νῦν. Θε. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Μεγάλης, διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δακρύων, προχοὰς κενοῦσα ἡ Παναμώμος, ἐστέναζεν ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων. φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Υἱέ μου Ἰησοῦ; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος, ἐν Σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΕ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
Τῶν Χριστοῦ Γεννῶν.

Ἰστέον ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, ὀφείλει ψάλλεσθαι τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ὁμολογητῶν, ὡσαύτως καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ τὰ Ἰδιόμελα στιχηρά. εἰδὲ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος, ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου, διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς, ὅπερ ἀναγκαῖον ἐστὶ φυλάττεσθαι:~

Ἔτι περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἢ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἑβδομάδος, ἄνευ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, ἑσπέρας μετὰ τὴν προοιμιακόν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τῶν Ἁγίων προσόμοια εἰς ἕξ. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. τῆς ἡμέρας. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰς τό, Καταξίωσον, μετανοίας γ΄. εἰς τὸν στίχον. προσόμοια τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. θεοτοκίον. τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ τρισάγιον, μετανοίας, γ΄. Θεοτόκε Παρθένε. μετάνοιαν, ά. Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. μετάνοιαν, ά. Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. μετάνοιαν, ά. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἄνευ μετανοίας. τό, Κύριε ἐλέησον, τεσσαράκοντα, καὶ μεγάλας μετανοίας, γ΄. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν Ἀποδείπνων.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, ἐν τῷ δευτέρῳ Τρισαγίῳ Τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπά, ἄνευ μέλους. Εἰς δὲ τὸ τρίτον Τρισάγιον, τό, Ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἕτερα. Ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ Τρισαγίῳ, μετανοίας, γ΄. Τροπάριον. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς σύνηθες, ἄνευ μέλους. τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ μετανοίας μεγάλας, γ΄. καὶ μικρὰς, ιβ΄. τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή, τό, Ἅγιε Ἄνερ ἀμόλυντε, καὶ τό, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ Ἀπόλυσις:~

Περὶ τῆς πρώτης ἡμέρας.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης νηστείας, οὔτε Τρισάγιον λέγομεν, οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν, οὔτε Ἀλληλούϊα λέγομεν, ἀλλὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ δὲ τοῦ, Καταξίωσον, ποιοῦμεν μετανοίας καθὼς προδεδήλωται. Ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὐ ποιοῦμεν μετανοίας ἀπ᾽ ἀρχῆς, εἰ μὴ μετὰ τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. εἰς τὸ Τρισάγιον, γ΄. καὶ ἐν τῷ τέλει, τρεῖς μεγάλας, καὶ ιβ΄. μικράς, καὶ εἰς τὸ Τρισάγιον τρεῖς.

Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, μετὰ τὴν α΄. Τρισάγιον καὶ μετανοίας, γ΄. εἰς τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μετανοίας, γ΄. ὁ Πεντηκοστός, καὶ ὁ ἄμωμος. κατὰ στάσιν δὲ τούτου μετανοίας, γ΄. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. Τροπάριον, Ἰδοὺ ὁ νυμφίος, καὶ τὰ λοιπά. τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ μεγάλας μετανοίας, γ΄. καὶ μικράς, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ. ἡ ἑτέρα εὐχή, Κύριε παντοκράτορ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. Τροπάριον. Μνήσθητι Κύριε ἐλέησον ὡς ἀγαθός, καὶ τὰ λοιπά. τό Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ᾽ ἐλπίδι. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, Τρισάγιον, ἄνευ μετανοιῶν. τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἄνευ μετανοιῶν. οἱ Ψαλμοί. Ἐπακούσαι σου, Κύριος, καὶ Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Τρισάγιον ἄνευ μετανοιῶν. Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. καὶ τὰ λοιπά. ἡ Ἐκτενής, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Ἀλληλούϊα εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὰ τριαδικὰ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ καθίσματα. τοῦ Ψαλτηρίου, καθ᾽ ἑκάστην δόξα, μετανοίας, γ΄. καὶ εἰς ἓν ἕκαστον αὐτῶν, καθίσματα. τῆς Ὀκτωήχου δύο. Δόξα, καὶ νῦν. θεοτοκίον. τῆς ἡμέρας.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ὁ πρῶτος σὺν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῷ εἱρμῷ, εἰς ϛ΄. ὁ δ᾽ αὐτόμελος εἰς δ΄. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, κάθισμα τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον τῆς ἡμέρας, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, μετανοίας, γ΄.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα, καὶ νῦν. θεοτοκίον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, γ΄. τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. ἐνταῦθα τροπάριον οὐ λεγόμενον, καὶ μεγάλαι, γ΄. μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ΄. τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Ἡ α΄. ὥρα, ὡς ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ, μ΄. μετὰ μετανοιῶν, ἀντὶ τοῦ καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαί. Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νηστείᾳ, ἐν ταῖς Ὥραις, καὶ τοῖς Ἀποδείπνοις, οὔτε στιχολογοῦμεν, οὔτε Τροπάριον ψάλλομεν μετὰ μέλους, ἀλλὰ πάντα τὰ Τροπάρια, καὶ τὰ Θεοτοκία, καὶ τό, Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός, χύμα, καὶ ἄνευ μέλους λέγομεν.

Περὶ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων, εἰ τύχῃ Ἀλληλούϊα ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ ϛ΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν α΄. ἡμέραν, εἰ τύχῃ ἀλληλούϊα ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ παρασκευῇ, ἐν μὲν τῇ β΄. καθὼς ἐδηλώθη εἰς τὴν α΄. ἡμέραν, γινέσθω ἡ ἀκολουθία καὶ ἐν αὐτῇ. ἐν δὲ τῇ δ΄. καὶ τῇ ϛ΄. γινέσθω οὕτως.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας, ἢ τῇ ε΄. ἑσπέρας, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. τό, Κύριε ἐλέησον, ιε΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ μετανοίας, γ΄. καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμός. Εἰς τό, Ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ΄. ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ ἐν αὐτῇ κατὰ στάσιν, μετανοίας, γ΄.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου. εἰ δὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, τὰ στιχηρὰ αὐτῶν εἰς ϛ΄. Δόξα, καὶ νῦν. θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ προκειμένου, Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. β΄. Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ. στίχος. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Ἱερεύς, ἢ ὁ Ἀναγνώστης, ὕστερον τὸ Ἀλληλούϊα, ἅπαξ. τό, Καταξίωσον Κύριε, καὶ μετανοίας, γ΄. Τροπάριον, Θεοτόκε Παρθένε. καὶ μετάνοιαν, α΄. Δόξα, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. καὶ μετάνοιαν, α΄. Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε. μετάνοιαν, α΄. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. ἄνευ μετανοίας. τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ΄. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν Ἀποδείπνων.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. οἱ Ψαλμοί. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, καὶ τοὺς λοιποὺς Ψαλμούς.

Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ΄. Τό, Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός. Τρισάγιον. Τροπάριον, Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὰ λοιπά. τὸ Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Κύριε Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας, γ΄. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ εὐχή. Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεός. Τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, γ΄. Τροπάριον. Ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ λοιπά. τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας, γ΄. Οἱ Ψαλμοί. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ τῶν τροπαρίων αὐτοῦ ὡς σύνηθες. Τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. αἱ μεγάλαι, γ΄. μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ΄. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή. Ἄσπιλε ἀμόλυντε, καὶ τό, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ ἀπόλυσις.

Οὕτω τελεσθήτω ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ α΄. ἡμέρᾳ. Αὕτη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκολουθία, γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅταν ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ Λουκᾶν, θ΄. Εὐαγγέλιον, κατ᾽ αὐτὴν τὴν Κυριακήν, ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, εἰς τό, Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας. ζήτει αὐτόν, εἰς τὰ Ἠθικὰ αὐτοῦ :~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΕ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄβιβος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος, κοινὴν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται. ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γάρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, μυστικῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Ὅρους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι, Σαμωνᾶ Γουρία, Ἄβιβε θεόφρον, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετρήσαντος ἡμῖν Χριστοῦ. ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁμάδα ἰσάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τὴν νομιζομένην, μωρίαν εἶναι παρ᾽ αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι. ὑφ᾽ οὗ ἐνδυναμούμενοι, καὶ τὰς πικρὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλαίῳ φρονήματι.

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα τὸν εὔδιον, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκοῦσαν νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, ἐπαξίως Μακάριοι.

Δόξα. ἦχος πλ. β΄.

Κασσίας Μοναχῆς.

Ἔδεσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ Σορῷ τῶν Ἁγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου. καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ. δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. δεῦτε οἱ φιλέορτοι φωτίσθητε. δεῦτε ἴδετε φωστῆρας Οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας. δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἷον θάνατον πικρόν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν. διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, Κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην. καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν Παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οἴμοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσοίσω; εἰ μὴ δακρύων πηγάς, καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλ᾽ ἱλεῴ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, καὶ τὴν ἀθυμίαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, λῦσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου. ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρην ποτέ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὥσπερ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως, τῶν ὀρεκτῶν, τὴν ἀπόλαυσιν ἔρωτι, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον, σὺν Σαμωνᾷ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνυ, ὡς ὄντι καὶ λαΐτῃ ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον. ὅτι θερμότατοι πάντων

πάντων

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

των ὑπασπισαὶ, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι :~

Δόξα. Ἦχος, β'.

Δεῦτε φιλομαρτύρων πάντων, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν Ἄβιβον καὶ Σαμωναν. ὅτι παραδόξως ἐμπρέπουσι τοῖς θαύμασιν. ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον, μεταμαστεῦσαι Κόρην. ἀλλ' ἐκπληροῦντων τὸ αἴτημα, τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γότθῳ, ἄμειψιν ποιήσαντες. δι' ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν Μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως τὴν στενὴν καὶ ὀθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν Σοὶ ζωὴν Παρθένε φοροῦσαν :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ Σοὶ Σταυρῷ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Παναχραντε, ἔστενες λέγουσα. ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεὲ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φορεῖς ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν Ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν, ἐναργῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὑπάρχοντες ἀστέρων ἀνατειλάντων :~

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν, ἐπιδεικνύντων ἐξηφανίσαν :~

Ἡμᾶς μὲν υἱοθετήσας ἔνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱὸς, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς, κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας :~

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Πανάμωμε. τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων Σεμνὴ, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες :~

Ὑπέμειναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν Ἅγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἐκτελοῦντας πρεσβεύσατε :~

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντων οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, παναισέβως ἄφωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν :~

Ἀσέων σε πηγὴν, ὁ τὴν σὴν Μήτραν ἀποδοὺς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ Πανάχραντε. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐν θεράπευσον :~

Κάθισμα. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι. Κόρην ζῶσαν δὲ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θαυματηφόρους κινδύνους, ὑμᾶς μακαρίζουσαν :~

Δόξα. ἦχος, πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Σταυρῷ ὁπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν Τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριάδα Ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες. ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις συνέχεις, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσώπησον, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Θεοτόκε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἑκουσίως ὁρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπομένοντα πάθη ἤλγει Χριστέ, καρδίαν ἡ Πανάμωμος, Θεοτόκος καὶ Μήτηρ σου, καὶ δακρυρρόους λόγους, φωνάς σοι ἐφθέγγετο. οἴμοι θεῖον τέκνον, καὶ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. πῶς λαὸς ἀνόμων, θανάτῳ κατέκρινεν; ὅμως εἰς τὸ σῶσαι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ταῦτα νῦν ὑφίστασαι, τὴν πεσοῦσαν τὸ πρότερον. ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ τὴν ἄρρητον δύναμιν, ὦ Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀδιάλλακτε Κύριε, ὁ θέλων τὸ σωτήριον τοῦ λαοῦ σου, εἰς οἶκτον ἐκ σπλάγχνων σου καμπτόμενος.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία

Εταθηρὰν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, ἰσοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερον, αὐτῶν καταυγάζουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ Θεόφρονες, θήκῃ τῶν Μαρτύρων. βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁμολογοῦντες τῆς θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Ἀειπάρθενε Ἄχραντε.

Λαμπρότησι σαφῶς τῶν ἀγωνισμάτων ἐκλάμποντες, ἐφαύλισαν τῶν Τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, Οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Τὴν ὥσπερ ἀγαθήν, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι ἐν τῇ πίστει, φιλοπόνως πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, ἐν πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομῆτορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Νομίμως, ὡς καλοὶ Στρατιῶται Θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ φανῶς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Ὁ πρὶν μέν, ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται, τῇ τοῦ Δεσπότου προστάξει, δι' ὑμῶν δὲ Κόρη τυραννουμένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίστει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν.

Ἐν μόνῃ, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἀνα[illegible]μενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τοῖς ἐν πειρασμοῖς προΐστασθε Πανεύφημοι. διὸ Κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσατε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Ἧς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν Ἀθλητῶν ἐντεύξεσι δυσωπούμενος. ὅπως ἀδούλωτον κεκτημένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τῶν παθημάτων, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν. προφθάσαντες γὰρ ἐκ τάφου, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κράζουσαν τὴν Κόρην, ἣν πρὶν παρέθετο, ἐκβοῶσα ἡ Μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν. Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, ιε΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

Στίχ. Ξίφος τελειοῖ, Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν.
Καὶ φλὸξ Ἄβιβον. οἷς χαρὰ πῦρ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ Ἄβιβον πέφνε, χαλκὸς ἑταίρους.

Συναξάριον. Οὗτοι, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου Δουκός. Γουρίας μὲν ὁρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης, Σαμωνᾶς δὲ, ἀπὸ Γαμάδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπείθοντες τοὺς ἀνθρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται, καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγχθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διῶκται, τὸν μὲν Ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδὸς, καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατακεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμᾶται. Τὸν δὲ Ἅγιον Γουρίαν ἐῶσιν ὡς ἡμιθνῆτον ὑπάρχοντα, καὶ μικροῦ οὐδὲν ἀμείνον ἐοικότα. καὶ τῇ ἕωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διῶκται ἐπιφέρουσιν. Ἄβιβος δὲ Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων τὰς Χώρας καὶ Κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται. καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται. καὶ μὴ εἴξας τῷ θελήματι τοῦ Τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φομέως. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιανοῦ Ἐπισκόπου Σελευκίας. Καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας. καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μεμετρημένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐλπιδίου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπιδίῳ σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,
Ἣν τῶν ἐπάθλων ἐλπὶς ἠρέθιζέ σε.

Οὗτος ὁ Μακάριος Ἐλπίδιος εἷς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστὰς οὖν ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ᾧ πίσσης καχλαζούσης ἔνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροῖ τρίβολοι ἡδρεῦντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσι, τὰς σάρκας καταπείρεται. Καὶ βόθρῳ βληθεὶς, καχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσσης καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων κρᾶμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατατακείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμεῖς ἑτέρους χυμοὺς μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμμένους ἐγχέεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἔπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκέλλῳ δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι. τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπάλοις ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται. καὶ πυρὶ ἐναπορριφέντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα. βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γινομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως Ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μάρκελλον μετατεθῆναι εἰς ὃν εὐδόκησε τόπον. τὸν δὲ θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαί τε αὖθις καὶ παραθαρρῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι. καὶ Ἰουλιανὸν θεασάμενον αὐτὸν ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἀπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνενδότως δὲ μαστίζεσθαι, ὀξάλμῃ τε καταντλεῖσθαι, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μώλωπας ἀνατρίζεσθαι, καὶ ἐπ᾽ ἀνθρακιᾶς ζεούσης ἀπλωθῆναι, καὶ ἀν-

θρα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δράκας ἄποντας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θηρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὄπλον, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κύρακι σιδηρῷ, κατακεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σώρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα συντρῖψαι. Καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι. ἐν ᾗ τὸ τελευταῖον, ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχ. Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον. φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, εἷς τῶν Ἁγίων διακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ. Ὃς διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ καὶ ἔνθεον πολιτείαν, μεγάλα κατειργάσατο θαύματα, πολλά τε πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ οἶκον κατασκευάσας, ἐκ τοῦ γένους ὑπεδέχετο. Ἀλλὰ καὶ Ἀπλαγκας τὴν χώραν κυκλοῦντας, λόγῳ ἠφάνισε, καὶ νύκτωρ διερχόμενος, ὡς ὑπὸ λαμπροῦ φωτὸς κατηυγάζετο, καὶ ἁλμυρὸν ὕδωρ εἰς γλυκὺ μετεποίησεν. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, θεῖον Δράκων μέγας ποθὲν, τῷ θησαυρῷ τῶν χρημάτων ἐρπύσας ὑπεισῆλθε, καὶ ὡς λόγος τοσαύτην ἐποίει κατάπληξιν, ὡς μηδένα κατατολμᾶν ἐκεῖσε προσελθεῖν. εἰ δέ τις καὶ τολμήσας προσῆλθεν, ἀθέως ἐθανατοῦτο, καὶ ἦν ἐν ἀπορίᾳ ὁ Βασιλεύς. Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἁγίου, διεπρεσβεύσατο πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον πλησιάσας μόνος, ἀνοίγει τὴν θύραν, ῥάβδον κατέχων, ἄνωθεν ἔχουσαν Σταυρόν. καὶ ταύτῃ πατάξας τὸν δράκοντα, ἐξήγαγε σύρων αὐτὸν ὥσπερ κῆτος, τῇ ῥάβδῳ περιειλημμένον. Καὶ κελεύσας πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην ἐν τῷ φόρῳ, ἐκεῖ τοῦτον ἀκοντίσας κατέκαυσεν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκπλαγεὶς, πρὸς τὸ μὴ τοιοῦτον παθεῖν ἄλλοτε, τῷ αὐτοῦ ταμείῳ τὴν τοῦ Ἁγίου εἰκόνα τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ ἀνεστήλωσεν. Οὗτος φθονούμενος παρὰ τῶν ἀθέων Ναυατιανῶν, τῶν καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἐπιτρεχόντων, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ τὴν Λαζικὴν οἰκούντων κακοπίστων, ἐνεδρευσάντων αὐτῷ ἐν κενῷ καὶ ἐπικρήμνῳ τόπῳ, ἡνίκα παρελθεῖν ἔδει τὸν ἀβραμιαῖον ἐκεῖνον γέροντα, ἄφνω ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ γυναικῶν, λίθοις αὐτὸν ἔβαλον. Ἡμιθανοῦς δὲ αὐτοῦ πεσόντος, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, ὅλην τῆς αἱρέσεως πιοῦσα τὴν κύλικα, λίθον μέγαν λαβοῦσα, τῷ κροτάφῳ ἐπιφέρει, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἀφαιρεῖται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, καταχθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν Βασιλέων, καὶ Πουπλίου Ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἀβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος οὕτως, καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἱταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε πάντων, τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἐνδυναμουμένη, τῇ πρὸς ἡμᾶς ἐλπίδι ἔνδοξος Κόρη, καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, ἀλογουμένους εἶ, Θεὸς μου κραυγάζουσα καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς μεσόμιχτον, καὶ φωταυγίας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην, θεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσαν σοι ἐχώρησας. ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιαυγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προσ-

τρέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

στρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Ῥᾳδίως οἱ ὁμολογηταί, τῆς σῆς θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν Τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν, πίστει ῥωννύμενοι, ἀνεβόων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Οἱ πάνσοφοι ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τοῦ θείου δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέποντες, διὰ ξίφους ἀναιρούμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν, δεδειχότες, πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν :~

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, μίαν φέροντα σαφῶς, ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι θεότητος, συνεισδραμούσης φυσικήν, ὄντως καθ' ἕνωσιν. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε :~

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι :~

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα κομίζονται. ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιωθέντες συναυλίζονται :~

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι :~

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, ὁμολογηταὶ Θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε :~

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἅγιοι, Κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, κἀμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε. ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα, νέος Ἀδὰμ γενόμενος. ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε :~

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΣΤ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, γ'. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν εὔθετον, γνώμην Ἀπόστολε, θείᾳ προγνώσει ἑώρακεν, ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου σὲ ἐλυτρώσατο. τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος. οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ ἐκ τελωνίου κληθεὶς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ Ἄναρχος, Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς Βασιλείας ἐπαγγειλάμενος. τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχώδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόμως ἐπηκολούθησας. καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Προφητικῇ τις σαφῶς ὀξυδορκίᾳ, πάλαι μέν σε Ἅγιον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

χυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης τὰς ἑλεπόλεις καταλεαίνοντα. ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε, ὁ ἐνυπόστατος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον, ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμιε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, δ'.

ΚΑλοῦντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης, ὑφ' ἓν παρωσάμενος. ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην ἀπαθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης. Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν. νῦν δὲ πρεσβευτὴς, παντὸς τοῦ Κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σε γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

ΣΩματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τοῦτον ἀφράστως Ἁγνή, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου. διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΜΗ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ὃν ἀῤῥήτως ἔτεκες, ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος, λόγῳ ταννύσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας, ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου, ἢ ταῦτα. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

ΤΗν τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν πανοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρέσβευε νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΟΝ γλώσσῃ πυρίνῃ σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. δι' οὗ ἔλαβον λαμπρὰ, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

στ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

ΕΙς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας. καὶ πρέσβευε νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

ΕΚ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε. τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προστάγμασιν. ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὁ αὐτός.

ΜΟνογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι. ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

ΛΑὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τροπάριον, ἦχος, γ.

Ἀ'Πόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς ϛ.

Θεοφάνους, Ὁ Κανών. Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετάδος μοι, τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τὴν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς. καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κῆρυξ θεόληπτος, θεομακάριστε.

Αὐτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός. καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω σοφέ. ἡ Παρθένος γὰρ, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερινόριστον, Κόσμῳ ἀνέπλασεν.

Ὠδὴ, γ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν Κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας πανταλκία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτὴρ, τυράννων δυναστότερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Πλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς, Ματθαῖε τὸ θεότακτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον. δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ζωὴ ἡ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόμως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Κάθισμα, ἦχος, ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ Πρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν διδάξας, τὴν ὑφήλιον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης, ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις, πᾶσιν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Ἕτερον, ἦχος, πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν ἀοράτων ἐδείχθης φωστήρ. καὶ ἐκ τελωνῶν ὤφθης, Ἀπόστολος ἔνδοξος, μαθητὴς γενόμενος, καὶ κῆρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πανσέπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελῳδοῦντες καὶ λέγοντες. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ Κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεόν σου Παρθένε καὶ Ποιητὴν, ἐν ἀγκάλαις συνέχες ὥσπερ βροτόν. καὶ βρέφος ἐθήλαζες, τὸν τροφέα τοῦ σύμπαντος. καὶ χαρᾶς ἀρρήτου, ἐπλήσθης τῷ τόκῳ σου. ἀλλ' ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ἡ ῥομφαία τῆς λύπης, τὰ σπλάγχνα διῆλθέ σου, καὶ δακρύσασα ἔλεγες. ὦ Υἱέ μου προάναρχε, μὴ ἐάσῃς με ἄτεκνον. ἀλλ' ἀνάστα παντοδύναμε, καὶ σῶσον οὓς δι' οἶκτον σου, καὶ ἄμετρον ἔλεος, ὑπερηγάπησας δούλους σου, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ, δ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡ ἐνυποστάτως σου Λόγῳ Θεὲ, μεμαθητευμένος διέλυσε, Κόσμου σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητὴς, μεγαλοφώνως κράζων σοι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσοίσωμεν, σοὶ θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Τὸν ἀκηλίδωτόν σου καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν τεθεαμένος ὁ Ὕψιστος, ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεθανατωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ Εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κυήσασα ἰσχὺν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας, θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστωθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ὀξέως τὴν λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σοφῶν ἐμπνέοντα ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Ἀστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ Κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατοῦντα ἰσχὺν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων, ὁ θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινεν.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελωνοῦ, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ, παντουργὲ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ῥυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, καὶ τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὦ Ματθαῖε Παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις, τοῦ μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντὸς, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, Εὐεργέτα ποδηγούμενα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα, ἄνευ σπορᾶς, καὶ φθορᾶς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσωρμίσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν Λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς, βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν σπόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκὼς, πρὸς τὴν δουλείαν καρπῶσον, καὶ δεῖξον ὑμνῳδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με, τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου σχέσεως. πῶς πάντα παραυτὰ ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ Κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ἑκκαιδεκάτῃ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στ. Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελώνας, σοὶ χάρις,
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.
Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

Οὗτος ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθὼς φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρθους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται. Οὗτος, ὡς λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ, μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἴθριος. Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοὸς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται. καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιὰν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς. Δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατάβηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμήνῃ, πρὸς τὴν φλιὰν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀνυψωθεῖσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ᾽ ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται, ἐξ ἧς ἀπολαυσάμενοι οἱ τῆς Πόλεως ἄνδρες θηριόγνωμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἴσθησιν ἡδυνθήσονται, τὸ παραμένειν ἐν βρώσει καταλιπόντων. Τότε ὁ Ματθαῖος τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφιὰν ἀφεὶς, πρὸς τὸ προκείμενον ἤγετο. Ἡ τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβανὰ, τῷ Ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ πονηροῖς δαιμονιζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονούντων προὔλεγον. τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δὲ, πρᾳείᾳ τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο, καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἐξιὼν σὺν τῷ κλήρῳ προσυπαντᾷ, καὶ ἄμφω ἐν τῇ Πόλει γενόμενοι, ἐπ᾽ ὄψει πάντων ὡς ὁ ἐντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα εὐλόγησεν. Τότε ῥιζωθὲν τὸ ξηρὸν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν πιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ῥίζῃ, πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβανον ἡδύτητος, τὴν προτέραν ἑτοίμως ἀπέπτυον ἀγριότητα. Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γινόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνεύνου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν ἀνεφλέγετο δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκώς. κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτὸς Ματθαῖε, μὴ δέδιθι ἔχων με μετὰ σοῦ. ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετέλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος. καὶ ἀχλύϊ περιχυθέντων κατ᾽ ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονὸς τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι. τούτου τῆς φωνῆς, προθέμενοι, ὁμιλοῦντος ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς περιμανὴς γενόμενος, ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπών. Εἰ καὶ κωλύσων ὑμᾶς τις παραγένηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανείς. Οὗ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁρᾶν, τῶν ὅπλων ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιῄει χειραγωγοῦ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, σύγγνωθί μοι λέγων τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ὁρᾶν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἷλκεν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος πρὸς τὸν Ἀπό-

Ἀπό-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἀπόστολον, οὐ διέλαθε. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον. καὶ παραυθὺς τοῖς στρατιώταις, συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπεῖραι. Εἶθ' οὕτως, φορητὸν τούτῳ κατασκευάσαι ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ, καὶ πίσσῃ, τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιφορτίζεσθαι, πρὸς δὲ τούτοις, καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπορεθίσαι. Καὶ θᾶττον οἱ φονεῖς ἁρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἠτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνύμνουν Θεόν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς, καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυνθάνεσθαι. Ὃς καὶ τὸ γεγονὸς ἀναμαθὼν, σπαργέστερον ἔλεγε τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀσέβειαν ἀποδεῖξαι βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδεσμοὺς συναγαγὼν, καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτοῦ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης περιθεὶς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιῤῥάνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαίσιον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ ὑπομονήσας πρὸς τὴν κάμινον δεδοικὼς μὴ καταληφθῇ, καὶ τὸν Ἀπόστολον ὁρῶν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὃς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἑλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ εἰς χεῖράς σου Κύριε προσειπὼν τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐῤῥύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄφλεκτον ἀνακομισθὲν λείψανον καὶ ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἐπαναγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια. Ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη. ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγγελθεὶς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταιός τίς ἐστι, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος. ὅθεν τοὺς Θεοὺς ἡμεῖς μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστάκτως ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ ἀγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται πρὸς ἀνατολὴν, λέγων. τοῦ παλατίου γενόμενος, θείᾳ δυνάμει τὸ ἐμὸν λείψανον, σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ εὑρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θυηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην ἑωρακὼς, ἐπινικίοις φωναῖς, τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον, ἐπευφήμησε Κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ Βασιλεὺς, τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀποῤῥίψας, συγγνώμην ᾔτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τούτου δὲ τὸ διάπυρον ὁ ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετῆρος ὁρκισμοὺς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἁψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἠχεῖ φωνῆς. μὴ Φουλβιανὸν, ἀλλὰ Ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἴδωλα, καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἔπεισε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα καθ' ὕπαρ, πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανεὶς, ἐπέσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διάκονον. καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τὴν περαίωσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεύς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς. Καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς ἱερεῖ καταλέλοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Φέρει Βαρλαὰμ τοῦ πυρὸς καῦσιν χαίρων,
Ἀποσκοπῶν τὴν δρόσον τὴν αἰωνίαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος εἷλκε τὸ γένος ἐξ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, πρεσβύτης τὴν ἡλικίαν, ὃν καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τύπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἀποῤῥιζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθείς, ἁπλοῦται τὴν χεῖρα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται, δεδογμένον τοῦτο τῷ Ἄρχοντι, ὡς εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τὸν λιβανωτὸν ἐπιῤῥίψειε, νομισθῆναι αὐτὸν τοῖς εἰδώλοις θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δέ, ἀνένδοτος εἱστήκει καὶ ἀτρέμας, ἀντονωτέρας αὐτοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως οὗ τὴν ὑποκειμένην σάρκα τῆς χειρὸς τὸ πῦρ καταδαπανῆσαν καὶ καταφαγόν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε. Τῶν μελῶν οὖν διασπασθέντων, καὶ τῆς χειρὸς διαῤῥηθείσης, αὐτὸς τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκεν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα, ὡς μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτῖσι πυρσούμενος, ᾧ ψάλλων ἔλεγες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον τοῦ Λόγου Παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, αὐτὸς κατεσκήνωσεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύεται, ἡ τῶν δαιμόνων πληθύς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξιστόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ηʹ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμένην Δέσποτα, εἵλκυσε ψάλλειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανον καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης ἔνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε, πύλην παρθενίας γάρ, ὥδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε· διὸ κραυγάζομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον Ἀπόστολε, καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρεπεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι· καὶ διαλάμπεις σοφέ, σὺν Ἀγγέλοις, θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ Παμμακάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, κῆρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ Κόσμῳ θείαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄσειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπὶς Παμμακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, εὐαγγελίῳ σου,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σου, ὥσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλησίαν θεομακάριστε, καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου πανηγυρίζει φαιδρῶς. ἣν ῥυσθῆναι, πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἔστας, ἀνάρχου Γεννήτορος, Λόγος ὁ ἄναρχος, ὡς διαγγελίζεται, Ματθαῖος γράφων Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ὁλοτρόπως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ἰδιώματα.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ Ματθαῖε θεόφρον. τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἑπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθένε, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν σου, ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς, πάσης πείρας δαιμόνων, καὶ τάξασθαι Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν ἀξιώσῃ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ τὸν σὸν ὁρῶσα πρίν, τόκον ἀνυψωθέντα, θρηνῳδοῖς σαυτὴν συνέκοπτες, παρειὰς σὺν θριξί σου, ἐκτίλλουσα καὶ βοῶσα. τέκνον ἐμῶν ὠδίνων, προελθὼν ἀπορρήτως, πῶς φέρεις ταῦτα Σωτήρ μου; σῶσαι πάντως τὸ γένος, ἀνθρώπων βουλόμενος.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν, στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ Ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην Μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθείας Ματθαῖε πάνσοφε. διά σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Δίς.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστολε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ γλώσσῃ πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον. διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν Ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας πάνσοφε, τῇ Οἰκουμένῃ διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ κατεφώτισας λαούς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν. εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ᾠκοδόμησας.

Δόξα, ἦχος, β΄. Βύζαντος.

Ζυγὸν λιπὼν ἀδικίας, καὶ χρυσὸν ἀπορρίψας πλεονεξίας, ζυγῷ δικαιοσύνης προστρέχεις, καὶ μὴ κεκρυμμένον πλοῦτον ἁρπάζεις, ὡς ἔχεφρων ἔμπορος, ἀνταλλαξάμενος, τῶν προσκαίρων τὰ μόνιμα, καὶ τῶν ἀπολλυμένων τὰ διαμένοντα. τὸν γὰρ θεολαμπῆ, καὶ πολύτιμον μαργαρίτην κτησάμενος, τὰ Καίσαρος Καίσαρι, τῶν κάτω συρομένων, ἐμφρόνως ἀπέλιπες. καὶ τῷ Παμβασιλεῖ, ἀπειθῶς ἀκολουθήσας Χριστῷ, πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπλούτισας, διαγγελικαῖς θεηγορίαις σοφέ. ἀλλ᾿ αἴτησαι καὶ νῦν, Ματθαῖε πανάριστε, τοῖς σὲ τιμῶσι σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅλην, τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνή, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον οἴμοι, τρέμω τὸ κριτήριον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. ὅπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἄμπελος ἡ θεία ὡς εἶδε, τοῦτον ἠρμένον Σταυρῷ, ταῦτα ἀνεφθέγγετο, καθικετεύουσα. ἡ γλυκύτης ἡ ἄρρητος, ἡ ἄφατος δρόσος, Ἰησοῦ τὸ γλεῦκος ἐνασωτήριον τῆς σῆς ἐγέρσεως, γλεῦκος ἐναπόσταξον πᾶσαν, μέθην τῶν παθῶν ἐκδιώκων, τοῖς τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζουσιν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ζ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγὸν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, θεῖος ἐχρημάτισεν. ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην καὶ πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε. πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἁγνὴ, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔδειξας, Λόγε ὑπὲρ φύσιν με μόνην, ἡ Ἁγνὴ Μητέρα κέκραγε. τίκτω γὰρ ἀσπόρως καὶ μένω, μετὰ τόκον ἀδιάφθορος, καὶ τὰς ὠδίνων βολὰς, κυήσασα διέφυγον. ἀλλ' ἐν τῷ πάθει σου δριμείαις, τὴν ψυχὴν ὀδύναις βάλλομαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, ᾨδὴ, γ΄. καὶ ϛ΄.
Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.
Ἀδελφοὶ, λέγει ἡ γραφὴ, πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται.
Τέλος. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.
Ζήτει, τῇ γ΄. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.
Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον. Τέλος.
Ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
Ζήτει, σαββάτῳ, ε΄.
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιζ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε προσκαλέσω Γρηγόριε; πρακτικὸν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. θεωρὸν, ὅτι ἐδρέψω τῆς σοφίας τὸν καρπόν. ἔνθεν ὀπτασίας ἀξιούμενον, δογμάτων οὐρανίων ἐνηχούμενον. ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσούντων ἰατρόν. χορηγὸν τῶν δεομένων, τοῖς αἰτοῦσιν ἀφειδῆ. διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρότατον. ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος. προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέου, δυσσεβείας κραταιόν. ὁριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν. εἰρήνης βραβευτὴν ἀκαταμάχητον. πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον. ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Εἰς βάθος θεωρίας, ὑπελθὼν πανσόφως ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήθης, τῆς Τριάδος φανέρωσιν, τῷ πνεύματι προβλέπων, ἀκλινῶς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν. τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποιήσας, καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφερᾶς, τοῖς διώκταις ἔπεισας, πιστεῦσαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ στῦλος εὐσεβείας ἀρετῶν, ὀφθεὶς αὐτοῖς, τῶν θαυμάτων ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. διὸ δυσωπούμενός σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Η'. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ σε κρεμάμενον, μέσον λῃστῶν καθορῶσα, ἡ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς κυήσασα Μητροπάρθενος, χαλεπῷ βέβληται, τὴν ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται, πικρὰ στενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον. καὶ ξέουσα τοῖς ὄνυξιν, ἀφειδῶς τὰς ὄψεις καὶ πνεῦμα, δάκρυα χέουσα, μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε Σωτήρ, οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου, πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὲ κατὰ τὸν Δανιήλ. ὡς πὰρ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι. διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα. τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις; σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ, τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος, τῶν πταισμάτων με Μάκαρ, καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς ἐμβριθὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς Μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Ἡν σωφροσύνην ἀδελφήν, κτησάμενος, ὡς συνεργὸν ἀγαθήν, σὲ κατορθοῦν ὄφις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν. οὓς κατῄσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος. δι' ἀρετὴν ὤφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος. δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος, λάμψας ἐν τῷ Κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης Ἁγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, φιλοσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Ἡ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας Παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέας, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῇ εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Ὑπὸ Θεοῦ ὁδηγηθείς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἁγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς βροντῆς, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντων, σὲ γινώσκομεν Ἁγνή, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα Θεομακάριστε.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κάθισμα. Ἦχος γ'.
Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε, ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτούμενοι διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Παναγία Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρον γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, σοῦ ταῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Γῆν τὴν καλήν, Πάτερ Θεόφρον ἐζήλωσας, τὸν τοῦ Λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατόν, εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰς ἔτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀστραπή, Πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε. τῷ γὰρ φωτί, τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε. διὸ ὁ μεσωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτός, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφώς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι. ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Τὴν ποικίλην, ὀρεχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθείς, Ἀποστολικήν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας. τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Κιβωτός, πόῤῥωθεν σε προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρί, τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλουσίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὡμάλισας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον, ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεόῤῥημον προσήγαγες.

Ὁ Θεοῦ παραστάτης, ζήλῳ πυρπολούμενος χεῖρί σε Φαίδιμος, καὶ παρόντα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, ἀσεβῶς θαῤῥήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθὼς θεόῤῥημον Γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας πάνσοφε, ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, δενδρωθεὶς καὶ γενόμενος ὄρθιος.

Ἱεράρχα Θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σκανδάλων με λύτρωσαι τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάῤῥηξον, ἱερὸς ὑπάρχων, παρὰ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας, περιεῖλες αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμάς, ἀνέστειλας πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ δενδρωθεῖσαν, θείῳ νεύματι Γρηγόριε.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε. μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾶν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, θεόῤῥημον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βληθείς, ἐξουθενῶν σε ὁ δείλαιος, Ἑβραῖος ὁ δυσσεβής, Θεοῦ σε δοξάζοντος,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τος; ὡς θεῖον θεράποντα, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Παναμώμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐσχηματίσθη, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε. θαυματουργὸς δὲ ὀνομάζεσαι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξωμαι τοὺς ἀγῶνας, ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω. πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον ὑπάρχοντα. διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, Τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ιζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι.
Θεῷ παραστὰς θαυματουργεῖ νῦν πλέον.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων. τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεὶς ἑαυτόν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν Πίστιν ἐπέγνω. Καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηύξανετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθὸν τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινησάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθέν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ μυοῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται. Λίθον γὰρ βουνῷ παραπλήσιον, διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. καὶ ἔν τινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθών, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια. ὑποχωρήσαντος δέ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκ ἔτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ Νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, εἴσελθε. καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ Νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ Νεωκόρος καταπλαγείς, ἀντὶ τοῦ λάτρης εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητὴς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ Λίμνην Θαλάσσῃ κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας ἐν προσευχῇ, ἄνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν ἀντιποιουμένων τῆς Λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συναποξηράνας θυμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς, καὶ συμφερτώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα. τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ. Καὶ ἡ ῥάβδος ἤδη οὖσα ξηρά, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν ὥς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσούτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομίσθη δέ ποτε ἐν τῷ ὄρει ἑστὼς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι. καὶ λοιπὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθοῦσι τῇ πίστει τοῦ θαύματος ἀ-

πήλ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνὰς, ὅτι τὴν Πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πληθύουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσούτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Λαζάρου, τοῦ Ζωγράφου.

Στ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν Λόγε,
Ἀλλὰ βλέπει σε ζῶντα μὴ ληπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελεῖτο. Διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται, καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν πατρικῶν καὶ ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀποστρέψας, αὖθις τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὲν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ζαχαρίου, τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου διήγησις ὠφέλιμος.

Ἀνήρ τις τῶν κατὰ Κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχεύειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν, ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοῦ Λόγου σοφίας Ναὸν τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὑρὼν, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκὼς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδόνα φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην ὁρᾷ. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἑπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρὴς ὥσπερ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονὼς, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἤδη τοῦ φωτὸς προοδουμένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὕψου τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπωται, καὶ ἀναστὰς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέῳξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς ὡς ἔδοξε τῷ ὁρῶντι προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὁρᾷ τὸν αὐτὸν διὰ τῆς σφραγῖδος καὶ ταύτας τὰς ὡραίας ὑπανοίξαντα πύλας, καὶ φωτοειδῆ ὅλον ἐν τῷ σεπτῷ Ναῷ εἰσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὕψου τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεισῶν. Ἵστατο οὖν ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ Ναοῦ ἐξελθών. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κατάντικρυ τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρός τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς, καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας, καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τό, τε περιαστράπτον φῶς τὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδόν, ὑπεξιὼν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἡ ὅσα νὺξ ἐκινωνεῖζετο. Ἀλλὰ τὸ γενναῖον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας ἀνάψαν, τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ μὴ δὲ τῇ κλίνῃ προσκληθείς, μήτ' ἄλλως πῶς τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη. σκυτοτόμος γὰρ ἦν καὶ δερμάτων διαρραφάς. Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος Ἰωάννης, ἀνερυθριάσας ὡς τῇ κέλλῃ προσέβαλλε, καὶ τῇ γῇ προσκληθείς, τοῖς ἀοιδίμοις δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ λέγων ὅστις εἶ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἡ εἰς τὸν Θεόν, δι' ἧς τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος. Συγχώρησον γέρον διὰ τὸν Κύριον. ἁμαρτωλός εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος. τίς γάρ, εἰμὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα τυποῦσθαί τισι καὶ καινονίζειν, ἐπιδεὴς ὢν, καὶ οἰκείας ἐργασίας ἐπειλημμένος; πεπλάνησαι ἆνερ πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδών, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα μὴ ἐνδούς, ὁρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον. εἰμὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὅρκων ὥσπερ στενούμενος ὁ ἀνήρ, ἀναστὰς ὅθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν. οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα μὰ τὴν ἀλήθειαν κέκτημαι ἀδελφὲ μου συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀψέ ποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἣν ὁρᾷς ἀδελφήν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξ ἴσου τῇ ἁγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στηρίξουσι ταύτῃ, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐναπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς ῥυπαρᾶς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὅρκου ἀσφάλειαν. ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰμὴ φιμήσιον ἐν, καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος, καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον, ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρᾳ χρείᾳ τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως ἀεὶ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι. Καὶ συμπεράνας ὧδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ πρὸς γῆν καταπαύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνήρ. Καὶ ὁ μὲν ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστει ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος σκυτεύς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μεταναστὰς τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Λογγῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἔχεις ἀθλητὴν Χριστὲ Λογγῖνον μέγαν.
Ἔχεις δὲ καὶ Λογγῖνον ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Γεννάδιος ηὗρε τὴν Ἐδὲμ στέφος,
Φανεὶς νοητὴν πρὸς παλαίστραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκὼν τέκνα,
Πράξεις ἁγνάς, ἄπεισιν ἁγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰουστῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει.
Ἰουστῖνος τὸ θαῦμα τῶν ἠσκηκότων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράθης, κραυγάζων Γρηγόριε, εὐλογητὸς

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξαστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας, διὰ τοῦτο θεόφρον, συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν Λόγων ῥυφῶντες Γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥεύματα πάνσοφε, τοῖς ἀνθοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας. ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σου ἐν τοῖς χείλεσι, θαυματουργίαις δι' ἧς ἀνεκραύγαζες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νῦν τὰ πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου διὰ σοῦ Πανάγνε. σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ Κόσμῳ ὁ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων, τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ καταλαμφθῆναι, αἰτοῦμεν βοῶντες τῷ Δεσπότῃ. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδειγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς θεότητος, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, ἀνταναχλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελῳδικῶς, ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὑπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, ἀσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἱστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε ἐβόας, ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀστράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀρίστης πολιτείας λάμψας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, θεουργικαῖς θαυματοποιΐαις ὡς νικητὴς, κατεστεμμένος Ὅσιε, Πάτερ ἱεράρχα θαυματουργὲ, Γρηγόριε θεόφρον, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ ἡγιασμένον θαυματουργὲ, καὶ τοὺς πιστῶς τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολὰς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, Ἀρχιερεὺς ἄκακος καὶ Ὅσιος γεγονὼς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργὲ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, σὺν παρρησίᾳ Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ Κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι. ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς ζωῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἴνους, γ΄. προσόμοια, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος. ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν δογμάτων κρηπὶς, τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον. ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος. ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πραότατον. κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονὴ, τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον. ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας, ἱερωσύνης λαμπὰς, ποταμὸς ναμάτων, θείων ἔμπλεως. ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς ἀκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετῆσαν Γρηγόριε, Χριστοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄμβροις τῶν ἱερῶν προσευχῶν, Λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον, καὶ ῥεῖθρον, τῇ δενδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφὲ, ἐπικλύζον εἴργεις θείᾳ χάριτι. βωμοὺς κατηδάφησας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε, τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι. θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὅλων. παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα παραδόξως μετεβάλλετο. Λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφοὺς μυθετοῦσα. ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, Ποταμὸν χαλινοῦσα. λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους, πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν. δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ Ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ἱερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱοὺς, τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας, Θεοῦ σοφίας χάριτι, ἐκχυθείσης ἐν χείλεσί σου παραδόξων πραγμάτων, αὐτουργὲ Κυρίου Γρηγόριε. διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ, προσάγομεν χαρμοσύνως καὶ κραυγάζομεν. Χαῖρε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε. περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθένε παναμώμητε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ Παναμώμητος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι θεῖον Τέκνον, πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις φόβῳ ἐξέστησαν, ὁρῶντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου Σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πλάτωνος, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος, πλ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπὴν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος, ἀποκειμένην σοι, δόξαν θεώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς ἀτελείας, καὶ ταπεινότητος, τῶν ὁρωμένων, καταπεφρόνηκας. ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφρα-

στου

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως. ἔνθα νῦν γενόμενος, ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Ἕτερα, τῶν Ἁγίων Ῥωμανοῦ, ἦχος δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στιλβούμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτων τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανὲ, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ὡραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἔνδοξε ἀφαιρούμενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὤφθης συνεργείᾳ, Ῥωμανὲ Πνεύματος θείου. ὅθεν πιστῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ῥητορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὡραΐζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτῆσαν τὴν εὔκλειαν, τῶν Ἁγίων Ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο. ἀξιάγαστε, Ῥωμανὲ γενναιόφρον μεθ' οὗ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἱκέτευε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου. τῶν γὰρ ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, τὴν σκηνοῤῥάφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν στωϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέῤῥαξε. τὴν δορὰν ἀποδαρεὶς, καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθεὶς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παῤῥησίᾳ κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργὲ, Πλάτων Παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸν ἀμνὸν τὸν ἀμωμότατον, ἀδίκως καθηλωμένον σε, ἐπὶ ξύλου ἡ Παρθένος καὶ Ἀμνὴ, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.
Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας ἔνδοξε, τὸ καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας, τὴν πρὸς Οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ὠχυρωμένος ἀσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θείᾳ πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν, τῷ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε. Θεοτόκον διό σε, ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὑπὲρ ἀνάλγητος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμάκαρ ὑπέστης, ἀσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσωμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, Παμμάκαρ ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς ἀεὶ διαμένοντας, στεφανηφόρος ὤφθης, Πλάτων θεόφρον Μακάριε.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σου ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις. ἀλλ' ἀντείχετο ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος, τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ὕλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος κατε-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφέ, πλατυνόμενος πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἠφάνισας. καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας. ὅθεν ἡ Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν:~

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκώς, Νεανίας Παμμάκαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιόν, ὑπορμιστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος. ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην Χριστὸν μεγαλύνουσα:~

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ Ἁγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον. ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ χειρῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται:~

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἀνακραθείς, ὅλος ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, οὐκ ᾔσθου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητήν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος, καὶ τὸ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον:~

Ἱερουργός, θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτόν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως. ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας:~

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερρῶς, καὶ νεανικῶς, τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάσχετον. διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος ἔνδοξε:~

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γενόμενον, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν:~

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ τοῖς ὄμμασι Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων. διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος:~

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημε πάσχων ἠγώνισας, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατὴς συγγενόμενος ἤθλησας. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε:~

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν, πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γενόμενος ἐν μεθέξει πανάριστε:~

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφήμων, αἱρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε:~

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀνώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομάς, ὑπέφερες ἔνδοξε. Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργοῦντα εἶχες, καὶ συναντιλαμβανόμενον:~

Τῶν τῆς ψυχῆς μορφῶν, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ Κτίσαντος, ἐνατενίζων ἀεί, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς τῶν ὁρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας:~

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος Κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας. ὡς Ἅγιος δὲ Ναός, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε:~

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Ἕτερον, ἦχος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τὴν Οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ σου. ἔνθα νῦν μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, μέλπομεν ἐν ὑμνῳδίαις καὶ φωταυγίαις. Διὰ τοῦτο Πλάτων βοῶμεν, βαρβάρων ῥῦσαι τὴν Πόλιν σου Ἅγιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν, ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν, τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα, ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ Θεόφρων. Διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, ὡς Ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ Πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς, Ἄγκυρα ἐπονομάζεται. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν, ἐν πολέμοις εὑρίσκει καθ' ἑκάστην, ἐκβοῶσα. Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν Πόλιν σου Ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιη'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχ. Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων.
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνε.

Οὗτος ἦν ἐκ χώρας τῶν Γαλατῶν Ἀγκύρας τῆς Πόλεως, Ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα Στρατιωτῶν. καὶ ἁπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος ῥαβδιζόμενος ἄνωθεν. καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις, τὰς μασχάλας καὶ τὰ πλευρὰ διακαίεται. καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται. καὶ τὰς σάρκας ξέεται καὶ τὰς πλευρὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν, καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
Σοὶ χαρμονὴ γὰρ, πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως. καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν Ἔπαρχον Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων Ναὸν, κατέσχεν, οὐκ εἶναι λέγων τὰ εἴδωλα Θεούς. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται τὰς παρειάς. Ἠνέχθη δὲ καὶ παιδίον τοῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμένου εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἐπάρχου. Καὶ ἐρωτηθὲν ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; τὸν τῶν Χριστιανῶν εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστώσης ἐκεῖσε καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβὴς καὶ θεοφιλὴς οὖσα, ἔφη αὐτῷ. μὴ πίῃς τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλὰ ἄπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν Τύραννον, τυφθὲν αὖθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανὸς, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαφημισθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος, καὶ τῷ Βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἱρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἅγιον Νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν. καὶ εἰπὸν τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραὰμ, Νήπιον λαχὸν ξίφει,
Τοῖς Βηθλεὲμ σύνεδρον ὤφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Οὗτος ἐκ Παλαιστίνης ἕλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὢν Διάκονος καὶ ἐξορκιστὴς, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν Πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλοὺς τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας, καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειψε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρέστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ Βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κε-

κε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

κελάδει. Ἀλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθεὶς, γεγωνότερον ἐλάλει, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἱρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατέμνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθεὶς ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου Διακόνου, τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

ιζ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὅπερ ἡμίσει,
Ὃς νῦν δὲ Σωτὴρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.
Ἀλφαῖε καρτέρησον εἰ τέμνῃ κάραν,
Καὶ κλοιὸν ἕξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Ἄγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις. Καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ἀποδιηρημέναις ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως ἐκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος πλήρης Πνεύματος Ἁγίου προσάγεται. Καὶ μάστιξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαεὶς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἱρκτῇ κατακλείεται. Καὶ τὸ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον ταθεὶς, τῇ ἕωθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος :~

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ Ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἐτέρας γινόμενος, πρὸς τὸν ἀεὶ σοι πάλαι ποθούμενον. οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγενημένον μιμούμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἐξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες. ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Ἀνύμνοι Παμάκαρ, ἄνευ τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω Παμμάκαρ, περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν, Χριστὸς σοὶ δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις σε σκηναῖς κατοικήσας, προθύμως μελῳδοῦντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς Κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου παῤῥησίᾳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πιστῶς μελῳδούντων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀναλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός. ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πνεῦ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγάζων. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ὁ γόνον Θεοῦ τὸν Ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συνυπάρχοντα, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πάντα νεύματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γενομένου, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα. τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα :~

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος. τῆς αἰδίου γὰρ, καὶ ἀνώλε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ζ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λέθρου γέγονας πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς, καὶ κλῆρον ἀθάνατον καὶ δόξαν ἄφθαρτον, καὶ πλοῦτον χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ὅλην σου Μάρτυς τὴν ζωήν, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἀφιερώσας, καὶ ὡς εὐάρεστον, ζῶσαν θυσίαν ἑαυτὸν προσήγαγες· διὸ τρυφῆς τῆς ὑπὲρ νοῦν, Πλάτων κατηξίωσαι, ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρός, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον, πάσης τῆς Κτίσεως· διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥώμης σου τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ Τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πεῖραν ἐχώρει· ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενίκησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα ἄπνουν θρηνοῦσα, μητρικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, Σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΘ΄. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαρλαάμ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν, προσόμ. ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμπρόν, Ἀβδιοὺ γενόμενος, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοειδέστατον, προφητείας θρόνον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἷς χαρακτηρίζεται Θεός, προσώποις ἰδιώμασι, καὶ κατ᾽ οὐσίαν γνωρίσμασι, τούτων οἱ ἔνδοξοι, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι, καταλαμπρυνόντος, τοῦ Κυρίου τοὺς θεράποντας, τοὺς οἰκείους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Ἀδύτου πληρούμενος φωτός, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότῃ πάντων, Ἀβδιοὺ Μακάριε, καὶ θεῖος Προφήτης γενόμενος, αὐτὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα π. τοῦ Ἁγίου Βαρλαάμ. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀνδριάντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θᾶττον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρί, βίᾳ τούτου νικώμενον· σὺ δὲ ἄκαμπτος, δεξιὰ τεταμένη, τῶν ἀνθράκων, φλεγομένων παραδόξως, περιεγένετο πάνσοφε.

Ἱερεὺς ὥσπερ πέφυκας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ Μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας, οὐ δαίμοσιν ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δέ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ἱερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ Πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὁλοκαυτώσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων· ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν πανάοιδιμον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς Νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, μηδύος Πανάμωμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ

βεία

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θεία σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδιοῦ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, πλ. α΄.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστὼς, νῦν παρρησίᾳ καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδιοῦ τοὺς πίστει, σὲ καταγεραίροντας :~

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγὲς, Μάκαρ θεώμενος, Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται :~

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, Μάκαρ ἀπώλειαν :~

Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε, τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον :~

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρλαάμ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς καρτερούς σου Βαρλαὰμ μέλπω τόνους.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, δ΄.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος, ἡμᾶς τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίζωσαι, Βαρλαὰμ ταῖς πρεσβείαις σου :~

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβῶς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελῳδήμασι, Βαρλαὰμ ὁ θαυμάσιος :~

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρος Βαρλαὰμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ Παντοκράτορι :~

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὡμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος Παρθένε, ἣν πάλαι προεώρακεν, Ἰακὼβ ὁ προπάτωρ σου :~

Ὠδὴ, γ΄. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμὸς, ἐκ τῆς ἀβύσσου προβρυχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδιοῦ Μάκαρ γεγένησαι :~

Βουλήσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης ἀξιάγαστε :~

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ, καὶ Οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσιν, σωτηρίαν παναοίδιμε :~

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομῆτορ διασώζει δὲ, τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε, μεσιτείᾳ σου Πανάμωμε :~

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἅπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἁρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο, ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος :~

Ῥώμην τοῦ θανάτου ἔστησας, τῶν διορυττόντων, σοῦ τὰς πλευρὰς παναοίδιμε, καρτερίαν κραταιοτάτην, στερρῶς ἐπιδειξάμενος :~

Τίς σου τὸ στερρὸν καὶ εὔτονον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν παμμακάριστε;

Θεοτοκίον.

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστρός σου θεονύμφευτε :~

Κάθισμα. Ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδιοῦ, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν :~

Ἕτερον, Ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, τροπαιοῦχος ἀληθὴς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω, χαί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ρων σὺν Ἀγγέλοις τε, καὶ χορῶν ἀπαύστως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ Ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχήν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου εἰληφὼς ἀνεβόησας. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀβδιοὺ, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῇ δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ κραυγάζειν σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάκαρ ἐν Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν. ᾧ κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον καὶ συναΐδιον Λόγον τῷ Πατρί, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς. ᾧ κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος, διδαχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκάμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, Μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.

Τοῦ πυρὸς αὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν κεκτημένος, Τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντονωτάταις προθυμίαις Παμμακάριστε, κεχρημένος τὴν πλάνην κατέσβεσας, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτ.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ Ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησε. διὸ ἐν πίστει κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον, κεκτημένος, ὁρᾶν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ἀνέτειλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτῃ, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ὁ ἀναδείξας ἡμῖν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, τὸν Μάρτυρα βοῶντα, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὑπομονῆς σοι πολλῆς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη. δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων. δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον Ὄρος Ἁγνή, καὶ ὡς σκηνὴν ὑψίστου, φρονοῦντές σε Παρθένε, δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἡ ἐλπίς.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει θείου Πνεύματος, ἑώρας Προφῆτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ἱλέωσαι τὸν Κύριον, Προφῆτα Παμμάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε, τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μάμεως ἀγκάλαις βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε. ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ῥαπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένῃ τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων. τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ἀνάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομῆτορ Παμάμωμε, ἡ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τοῦ τόκου σου, ἐλευθερωθεῖσα, καὶ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΘ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ.

Στίχ. Ἔφησεν αὖτι μέλλον, Ἀβδιοῦ πάλιν;
Εἰ μὴ τελευτήν, εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ βίον Ἀβδιοῦ ἐξεπόρησεν.

Οὗτος δοῦλος Κυρίου ἑρμηνεύεται, ἢ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχὲμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ, ἐδούλευε δὲ τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαάβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζίᾳ, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδιοῦ, ἵνα καλέσῃ αὐτόν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὅς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῇ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν Βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν Βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ Μαθητής, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῷ Βαρλαὰμ τὸ πῦρ φέρων,
Εὔοσμος ὤφθη λιβανωτὸς Κυρίῳ.

Βαρλαὰμ ὁ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκριζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθείς, βιαίως τὴν χεῖρα ἡπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιβανωτὸν δέχεται. ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἄρχων ὅτι εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψειε, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δέ, ἀμετάδοτος ἵστατο καὶ ἄτρεπτος, ἀτομωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διαρρυεῖσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τοῦτο αἱρετησάμενος κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ ποσῶς παρασαλευθείσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στερροῦ τοῦ φρονήματος, ἡ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀζᾶ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικῆς τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,
Ἀζῆς ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὁρμώμενος, Στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν Στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις. καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπό τινων κυνηγετῶν μηνύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ρν΄. Στρατιωτῶν τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἀπαντῆσαι αὐτούς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπάρχου κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἅγιον Ἀζᾶν εἰς ἔκπληξιν πολλῶν οὐκ ὀλί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γαις μιφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν ῥοχῷ ἀμαρτήσαντος, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλὸξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ἥτε γυνὴ καὶ Θυγάτηρ τοῦ Ἐπάρχου, τῇ πίστει προσῆλθον, τότε ὁ Ἔπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ρν. Στρατιωτῶν, προσέταξε, μεθ᾿ ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, καὶ θυγατρὸς, ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι προσέταξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ρν. Στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Τετμημένας ῥεῖς Χριστὲ πεντηκοντάδας,
Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα Στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους,
Τῷ Παμβασιλεῖ δωδεκὰς Στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στ. Κἂν ἐσπαράχθη Ἀγάπιος θηρίοις,
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἶμί σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, Ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ Πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ Μακάριος οὗτος Ἡλιόδωρος ἐν τῇ αὐτῇ Πόλει ὢν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἄρχοντι. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπείσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμᾶται καὶ ξέεται. Καὶ τῆς δεινότητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαψαμένης τοῦ Ἁγίου, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι προσειπόντος, αὐθέως ἐξ Οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα. Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἀγγέλους κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν. Καὶ τὸν Ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρρίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι. Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα. Καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηροβολῶν βοῦς γέγονεν. Ὅτε δὲ καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοὸς ὁ Ἄρχων ᾔσθετο, ἐξέστη. Προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνηδὸν μετετράπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον. ἀνόσια κεφαλὴ, καὶ τοῦ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος, αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν, εἶπεν. ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν, ὅπως καθ᾿ ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄφεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ πανθέῳ. καὶ προσευξάμενος, ἀθρόον πάντα τὰ εἴδωλα, καταπεσόντα συνετρίβησαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον. καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ᾔσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὖθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἁλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀτταλέων πόλιν ἄγεσθαι. καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ Πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε. Καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἴδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὀπὰς ξύλου, τάς τε χεῖρας, καὶ πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνίησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἑστῶτος, καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί. καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον λέγοντες, ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἡγεμὼν ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεὸν, φοβηθεὶς μήποτε ἁρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσε πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ δια-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυσί. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἷλκον ἔξω τῆς Πόλεως. Καὶ νύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ τοὺς ἕλκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχήν. Καὶ πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνθίμου, Θαλαλαίου, Χριστοφόρου, καὶ Εὐφημίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου Παγχαρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Πορφυροῦς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν ἠξιωμένος ἀναμέλπεις. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως κραυγάζων, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐτομωτέραν πυρὸς, δεξιὰν κεκτημένος, παραστάτης δεξιὸς, τῷ σῷ Δεσπότῃ κραυγάζεις. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνοῦμέν σε πιστοὶ, ἀκαταπαύστως βοῶντες. εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προθεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, Θεοφρόνως ἀνακράζοντες. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει Μάκαρ ἔφανας, ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδιοῦ καταυγαζόμενος, τὸν Χριστὸν κραυγάζων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Κατὰ τὴν θείαν Οὐσίαν, τῷ Πατρί σου Ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὤφθης, σαρκὸς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός. διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶνι τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα Θεὸν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαὰμ ἀξιάγαστε. ἔφλεξας εἰδωλικὴν, πανοπλίαν κραυγάζων. σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης Ἀθλητὰ πανοίδιμε, αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, καὶ τὸν Δεσπότην ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἀσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσωμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πάσας τὰς δαιμονικὰς, φαντασίας κραυγάζων. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε. τίκτεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν Κτίσιν Δεσπότην. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐστερεώθης τῷ Πνεύματι, Ἀβδιοῦ Θεσπέσιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ἔνθα Προφητῶν, χορεῖαι σκηνούμενος, καὶ Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον, τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθαρῶς προσωμίλησας, ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν. ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἁγνή. σὲ καὶ πλάκαν τῆς χάριτος, τὸν Λόγον σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἡττᾶται, τῷ τῶν ἀγώνων σου

σου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σου μεγέθει, μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστός, δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι. ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, ζῶσαν προσήνεγκας θυσίαν, ὅλος τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος, καὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις παναοίδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς Σωτὴρ ἀγάπης, αἵματος μέχρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ Κόσμου, καὶ Θεομήτορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτιν, τῆς σωτηρίας χαίρων προβάλλομαι. σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Κ΄. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, γ΄. προσόμοια, τῶν Προεορτίων, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον. Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας Ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον. ᾧ ὡς Ναὸς ἐκλεκτὸς καὶ παναμώμητος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἕτερα γ΄. τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὅμοια.

Ταῖς Οὐρανίαις σκηνώσεσιν, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστὼς παῤῥησίᾳ, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῇ τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμὼν καὶ μειώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ. δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτήν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρά, προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἁγίαν καὶ πάνσεπτον, ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἐδογμάτισας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν Ἄχραντον, Κόρην τὴν κυήσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρός,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ ῥαπίσματα τῆς φύσεως, καὶ Νεστόριον ἤλεγξας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

δ'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντλησας, τῶν χρυσαυγῶν Παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκήρυκος. οὗπερ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὤφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδαχαῖς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον. καὶ τοῦτο τὸ ἁγιώτατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὥσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν. τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἕτερον προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαρὰν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον. ἥνπερ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἁγνήν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κανόνες γ'. ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο, ἀνὰ τέσσαρα. Κανὼν ὁ προεόρτιος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα, Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
„ Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασι-
„ λίδι Μητρί. καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
„ νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης
„ τὴν εἴσοδον.

Ἁγίων εἰς Ἅγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προσέρχεται, ὑπάρχουσα Θεοῦ, ὅπως γένηται, Ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτῃ προτρέχουσι, Κόραι Νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη Παναμώμητε.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τῷ Θεῷ τὴν γεννήτριαν, γεννήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφῆναι τῶν Ἁγίων, ἀληθῶς ἥνπερ ηὔξαντο, πληροῦντες Πανάγνε.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεσι, περιτρεπόμενον. ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ταῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε. ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, μου γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Ἔρωτι θείῳ, τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἁγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ Παναοίδιμε, δῶρόν σε Θεοῦ ἐργασάμεναι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀπὸ γῆς, πρὸς Οὐρανὸν διήκουσα, Κλίμαξ Οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησε, εὐλογημένη Πανάγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκαταμόητον ὅραμα, σῷζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὸν Ἅγιον Πρόκλον.

ᾨδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἴχνεσιν ἑπόμενος σοφέ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ ἀοίδιμε, τούτου τε τὸ ἔνθεον, ἱερώ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κλῆρον ὡς πατρῷον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαΐου βοῶντος ἐν Πνεύματι, ἥξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτήν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐρρώμωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον. Ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἐξάρχουσαι Κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν. ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι Θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ Παναμώμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν.

Ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν Νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην Πνεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια. ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεσιν, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον παραβάντα Ἁγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν ῥυφθὴν ἀντιδίδωσιν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμὼν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας, ὑπῆλθες καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, καὶ ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, Παμμάκαρ ἐνδιαιτώμενον, φέγγει κατήστραψεν, Ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε Πάτερ Γρηγόριε.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἄχραντος, Μήτηρ προσβολαῖς σε, δαιμόνων περικυκλούμενον, Πάτερ ἐστερέωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωήν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, Χαῖρε Παναμώμε.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας. διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, μονητῶς ὡς γέγραπται. ᾧ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς τείχη καταβέβληκας, ἰσχύοντα τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα. καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνέστησω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγῇ τῆς σοφίας προσβαλών, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολεροὺς κατέκλυσας, ποταμοὺς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω Πατρὶ μονογενής, ἀφράστως συνούμενος, μονογενὴς ἐκ σοῦ κάτω Ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε.

Κάθισμα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θείᾳ λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε ἀοίδιμε. ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρώτατον ὕψος. ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς Βασιλείας Χριστοῦ.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα φαεινόν, φωταγωγοῦντα τοὺς ψάλλοντας, Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων ἀοίδιμε.

Ἕτερον, προεόρτιον, Ὅμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ Ἐπουράνιος.

Ὠδή,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἱερὰν προήγγειλαν, γλῶσσαι Σεμνὴ, ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακεὶμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, σὺν εὐωχίᾳ, εἰς τὸν Ἅγιον Ναὸν, Ναὲ Θεοῦ Πανάγιε, Ἄχραντε Πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις, προγονική· εὐθήνησεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέρουσα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε Πανάμωμον, ὁ πλαστουργὸς, Λόγος εὑρηκὼς κατεσκήνωσεν, σοῦ ἐν νηδύϊ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ὁ δι' ἡμᾶς ξένῃ καθόδῳ Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτὸν ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολῇ, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακίᾳ, Θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θείᾳ ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπείνωσας Μάκαρ Γρηγόριε.

Ὄμβροις τῶν σῶν, Πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὥσπερ δρόσῳ, θείᾳ ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον· τὰς ἡδονὰς, σβέσον τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν μου φωταγώγησον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Ἄλλος. Ὁ ῥύσσε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ, ἐν πυρὶ Ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφὲ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὡραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ· ἱερωσύνης ἐντεῦθέν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὔηχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντὴ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἱρετικῶν, ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε πανάοιδιμε.

Γνώσεως τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερὸς, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν θεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ βάτος γὰρ πόῤῥωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν Οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, θεία Νεφέλη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀποστάξει γλυκασμὸν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόοδος Παρθένε, ἡ ἔνδον οὖσα, τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἄχραντε.

Ὅλως σε ἡγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφὴν Οὐράνιον. Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλὴς, ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου γεννήτρια.

Πρὸς σὲ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι· πρὸς τοὺς Οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπονηθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ Λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντας.

Ἡ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὑπερένδοξος Ῥώμη, Πάτερ τὸν ἐξ ἑῴας σε λαμπτῆρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι. τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφορμῶντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντα σου πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει θείᾳ, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας θέρμῃ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ Ἀειπάρθενε, σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς ἀληθείας ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος, ὡς λυχνία Παμμάκαρ γενόμενος, τῆς Ἁγίας, Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐβεβαίωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἄρρητον Ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων, ἐν σφενδόνῃ ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιὰθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαβίδ.

Τῶν τοῦ Παύλου, διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τούτου, κατιδὼν ὀπτασίαν παράδεισε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἀναπεφάνθης χρίσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου, ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος. ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀρρήτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ἐνθέντες τῇ θείᾳ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, Περιστερὰν εἰς τὰ Ἅγια, ἀναστραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

Τοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, Κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ Ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἑτοιμαζόμενος.

Ὑμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῶ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν. ὑμνῶ τὴν σκέπην σου, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ μυήσει τῇ πρὸς Θεόν, θεούμενος Ἱερώτατε, θεωριῶν μυστικῶν, καὶ θείων ἐλλάμψεων, Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ἠξιώθης θείᾳ χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωήν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἁπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρόν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας. ὡς σκεῦος δὲ ἱερόν, Ναὸν κατεκόσμησας, τὸν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρόν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, αὐγαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Ναὸν Ἅγιον ἀνάδειξον.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς. ὅθεν συνελθόντες ἀνυμνοῦμέν σε, Ἀρχιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην Κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεσι καὶ εὔφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χριστοῦ, τοὺς Προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ μόνως τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε Μακάριε, πρὸς δὲ νομήν, ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα. τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν, Ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. ὅθεν ἀεί, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν.

Κον-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κοντάκιον, ἦχος, δ.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ ἀοιδίμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα. Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ Ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Τῶν ἁπάντων Ποιητής, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, ἀῤῥήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὃν πρὶν ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσίν, ἰδὼν πεσόντα ᾤκτειρε, καὶ ἀναστῆσαι τοῦτον εὐδόκησεν, πλάσει θειοτέρᾳ καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει, καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριὰμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς Παρθένον καὶ Ἁγνὴν τοῦ μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβουλήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ Ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στ. Χάραξ κύκλωσου καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζῶσα Γρηγόριε τοῦ Θεοῦ χάρις.
Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσκετο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἰσαυρίας Δεκαπόλεως. Υἱὸς Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονώς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δὲ λάθρα φυγών, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ᾽ ἑαυτῷ θησαυρίζων, τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλών, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς ἐπάλαισεν. Ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη. Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει. Καὶ πᾶσαν τὴν ἑσπέραν περινοστησάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, καὶ πάνυ ἐκταχεὶς καὶ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθέν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων εἰκόνων εὑρὼν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφορα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ὃς ἐχρημάτισε Μαθητὴς τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ Θρόνου διάδοχος.

Στ. Ἔχει Πρόκλε σε ἡ Οὐράνιος μονή,
Καὶ σὲ ἔνδον χαίροντα σὺν χρυσολόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Ῥοδοστόλῳ.

Στ. Ἔμελλε καὶ Δάσιος ἀθλήσας ξίφει,
Ἀθλητικὸν στέφανον εὑρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Ῥοδοστόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει, τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως. Πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσαρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντό τινα τῶν Στρατιωτῶν νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ ηὐτρέπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν, ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλικά, καὶ προτρέποντες ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν Στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν περιστάντων αὐτῷ, καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ἐκβιαζομένων, ἐκεῖνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπών· ὅτι ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττόν μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ Ἄρχοντος βήματι, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτον μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη. Καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν ἀσέβειαν, προστάξει τούτων πολλὰ τιμωρηθείς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νηρσᾶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσὴφ Μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νηρσᾶς Ἰωσὴφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Οὗτοι ὁ μὲν Νηρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα. ὁ δὲ Ἰωσὴφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποί τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες ἀσκήτριαι διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Στίχ. Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ λίθοις,
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.
Τὸν Γειθαζὲτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.
Θέκλαν, Βαυθὰν, Δεμαχίδα παρθένους.
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐσταθίου, Θεσπεσίου, καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνύντες οἶκτον. ὢ πλάνη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα. Ὧν ὁ μὲν Πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὥρμητο, ἡ δὲ Μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων δὲ τούτων καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος, γράμμασιν ἐσχόλαζεν, ὁ δὲ Θεσπέσιος καὶ Ἀνατόλιος, τὸ τοῦ Πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα, βεστιοπράτης γὰρ ἦν. Ἐπεὶ δὲ Φιλόθεος μετὰ τοῦ Υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομήδειαν ἐποιοῦντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ πρεσβύτῃ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνωδεύσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπείσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομήδειαν, καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, Εὐστάθιος καὶ Θεσπέσιος ἐβαπτίσθησαν. Καὶ ὁ μὲν Πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος, Πρεσβύτερος, ὁ δὲ Υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος, Διάκονος κεχειροτόνηται. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί, καὶ τυφθέντες βάκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται. Ἐν ᾗ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστασίᾳ τῶν δεσμῶν ἀφείθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἕωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι. Καὶ εἱρκτῇ ἀπορρίπτονται, καὶ πάλιν θείᾳ καὶ Ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀπεκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν. καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. ὅθεν οἱ δήμιοι φόβῳ διὰ τὸν Τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου Παφιχίου, τοῦ θέσει Εὐνούχου, ὃς ἦν ἐπὶ Θεοδώρας Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, Ναὸς ὁ Ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριώδεις Ἁγνὴ, ὑπεράγιον, Ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν ἀπειρόγαμον, ὁρῶντες Ἀγγέλου γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν Οὐράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ψυχαὶ ἅπασαι δικαίων ὑποχθόνιοι, ἀναγγελίζεσθε, περιστερὰ ἡ χρυσῆ, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἅγιων Ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει:~

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη Παναμώμε. ᾧ καὶ ψάλλομεν. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προχύσεσι, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας, ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελῳδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων, Θεόφρον πολίτευμα. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι. κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν ἁρμόζοντα, πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα, Ἁγνὴ Παρθένε ζώωσον σῶσόν με, καὶ τῆς γεέννης, ἐξάρπασον ψάλλοντα. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε Σοφέ. ὅθεν ἐδογμάτισας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα ῥοπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον:~

Πῦρ νοητόν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθράν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας. ὅθεν σου δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονάς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον:~

Σὺ πρὸς Χριστόν, κεκτημένος Ἅγιε, τὴν παῤῥησίαν τοὺς ἐν γῇ, εὐφημοῦντας μελῳδικῶς, μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε Θεσπέσιε:~

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεόν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνή, ὥσπερ θρόνος χερουβικός, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως. ᾧ μελῳδοῦμεν καὶ λέγομεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων:~

Ὠδὴ η'. Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνή.

Ἧς ἡ ἀκροστιχίς, κατ᾽ ἀλφάβητον.

Ἔχει δὲ ἓν ἕκαστον τῶν Τροπαρίων αὐτῆς, στοιχεῖα τέσσαρα.

Ἄκουε σιωπῶν Πρεσβῦτα Σοφέ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί.
Βουλήσει θείᾳ ἣν ἔσχον παῖδα σεμνήν,
Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι.
Δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις, καὶ εἰς Ναὸν τὸν Ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεύς.
Ζωῆς εἴσοδος νῦν ὑποφαίνεις σαφῶς,
Ἡ νῦν φανερώσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν,
Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός. πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ἰδοὺ πρεσβῦτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς,
Καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι Θεός.
Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε,
Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα. μεθ᾽ ὧν βοᾷς Προφητῶν, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Νῦν ἔγνων γνῶναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός,
Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνειν ἐκ σοῦ.
Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπόν,
Παραδόξως εἰσοικίζοντα, τοὺς βροτοὺς ἐξωθέντας φθορᾷ, ἀναβοῶντας χαρᾷ, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ῥητῶν ἀῤῥήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη Σεμνή,
Σαφῶς ὑπάρχει ὁ πρέσβυς ἔφη τρανῶς.
Τὸν θεῖον ἰδοὺ Παρθένε οἴκει Ναόν,
Ὑπ᾽ Ἀγγέλου τρεφομένη γάρ, βουλῆς μεγάλης Ἀγγέλου, κινήσεις ᾧ μελῳδεῖ, εὐλογοῦντα, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Φωνὰς σοι ἄδομεν Κόρη Ἁγνὴ, περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ,

Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς·

Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον,

Ὡς τέξασα τὴν λύτρωσιν, ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάπλασιν, τῶν μελῳδούντων αὐτῷ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :—

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας Παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον, νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανείς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρί σε αὔλῳ, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀρρήτως :—

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμψεσι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι. ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σου, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθεὶς, καὶ θεοειδὴς, καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων τῷ Δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε :—

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἴτησαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :—

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὡς χωνείᾳ τῇ φωτολαμπεῖ, πανένδοξε ἁγνείᾳ, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαθάρας ὡς χρυσὸς, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :—

Ὀργάνῳ Μάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς, καὶ ἐκβοῶσα, σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αὔρα θεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν θεῖε Πρόκλε, Πάτερ Παμμάκαρ καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα :—

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης προελήλυθε Χριστὸς, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, εἰς τὸ σῶσαι τοὺς βοῶντας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :—

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἅγια, βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται, ὃς τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δὲ, τούτους ἀπεργάσεται, καὶ Ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια :—

Ὤμοσε Θεὸς, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν, δοὺς τὴν Ἀειπάρθενον· ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως ἀπολυτρούμενον, τοὺς τὴν πτῶσιν, βρώσει ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως :—

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, σοὶ προσανατίθημι, ἥν μοι παρέχου παῖδα ὦ Δέσποτα. ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθεὶς, διασώσεις, κόσμον ὅνπερ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς Μητέρα σου :—

Ηὔγασεν ἰδοὺ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, πύλη Ἐπουράνιος, Ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἅγια, ὑφ' Ἁγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς Ἁγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν :—

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος :—

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἁμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθρακας. καὶ οὐρανόθεν σαφῶς πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν σο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σοφὲ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχύϊ σε δυνατὸν, κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν:~

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἐξήνθησας κοιλάσι Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὔοσμον. διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον, τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς. ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἱ σιαγόνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν:~

Ἡ μόνων δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε. συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μαρτύρων. μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε:~

Θήκη ἔνθα τὸ σεπτόν, καὶ πολύαθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλουτησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα:~

Θεοτοκίον.

Ὠμνῶσοι τὴν τοῦ Γαβριήλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα. Χαῖρε Παράδεισε ζωῆς, τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα:~

Ἄλλος. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατέρρησας, ἀναγεννηθεὶς διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, ἱερεύς τε χριθεὶς ἱερώτατος. ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τεκοῦσαν ἐκήρυξας:~

Ῥόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου Μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζηλόν τε αὐτοῦ τὸν ἱερὸν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηράξω δογμάτων σου πέλαγος, αἱρέσεων χειμάῤῥους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι:~

Τῇ σοῦ ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον τὸν πειρασμὸν καὶ τὴν σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου. τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα:~

Ἐξαποστειλ. τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως. ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀνταπακλάσεις ἔλαβες, ἐν Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα:~

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῶν ἐκείνου γέγονας, θρόνων ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος Θεοκῆρυξ, καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον. μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει:~

Ἕτερον προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἐκ σοφίας τέμνουσα, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν Ἁγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ Ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ᾆδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ. ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σώζει:~

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχος, ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Εὖ τε πιστοὶ συνελθόντες, ᾠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ Μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, Θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ Ἅγια:~

Στ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι.

Ἀθάνατον ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν:~

Στ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ὑπερπιζέσθωσαν πύλαι, καὶ διαιρέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν Οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμμέτωσαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Δόξα, καὶ νῦν. ἰδιόμελον, ἦχος, ὁ αὐτός.
Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ Νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη ἡ κατ' ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :-

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΑ'. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν, στ. προσόμοια, ἦχος, α'.
Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ὡς πρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῷ, προσενήνοχαν σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο :-

Τῶν Ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα, καὶ ταύτης αἱ παρθένοι, ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδοῦχοῦσαι προσέφορον τῷ Θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον :-

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ. τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ :-

Δαυτόμελον τὸ πρῶτον.
Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, καὶ ὁ Ζαχαρίας ἀγάλλεται, ἀπολαβών σε Δέσποινα, καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :-

Εἰς τὸν στ. στ. ἦχος, β'.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἅγια Ἁγίων, ἀμόλυντον σκηνήν τε, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος :-

στ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι.

Παρθένοι τὴν Ἁγνὴν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδοῦχοῦσαι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ παντάνακτος :-

στ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογικὴ, πασῶν Θεοῦ τοῦ Λόγου, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια :-

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ φιλαμπὲς, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, Οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Νῦν ἀπολύεις, Τὸ, Τρισάγιον, Τὸ, Παναγία Τριὰς, Τὸ, Πάτερ ἡμῶν.
Καὶ τὸ Τροπάριον.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.
Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς ἦχον, πλ. δ'.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. η'. καὶ ψάλλομεν, στ. προσόμοια, ἦχος, α'.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον

Κι-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. Καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς Ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη Ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια. Καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. Καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα. Καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνησις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ. Διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ Πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σῳζόμενοι.

Δευτεροῦντες τὸ, α΄.

Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι᾽ Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος Ναὸς, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ Νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι, καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Ἡδομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι. Καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν Ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι. Ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ Οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων.
Κεφ. Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ Μηνὸς τοῦ πρώτου, στή-
μ΄. 1. σεις τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, Καὶ θήσεις
τὴν Κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις
αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις
τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις
τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν
ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, Καὶ
ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος,
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος,
καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται Ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις
τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον
Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς
πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως
ἰδ. 31. ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ Νεφέλη τὴν
Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλή-
σθη ἡ σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι
ἐπεσκίαζεν ἐπ᾽ αὐτὴν ἡ Νεφέλη, καὶ δόξης
Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν, τοῦ οἰ-
Κεφ. κοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, Καὶ ἐξεκκλη-
η΄. 1. σίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ
ἐν Σιὼν, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν
τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐκ πόλεως Δαβὶδ,
ἰδ. 4. αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν
Κιβωτὸν, καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου, καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ Ἅγια, τὰ ἐν τῷ σκη-
νώματι τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ. Καὶ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶδ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ, καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ Ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ Νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς, στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς Νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου, τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ. 27 Τάδε λέγει Κύριος. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. Καὶ προσδέ-
Κεφ. μδ΄. 1. ξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. Καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με. Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος, κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ Νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. Τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν. Τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. α΄.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ Ἁγίῳ προσάγεται. Καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γεννέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως. Ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ Ἁγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω. ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε. ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α΄.

Χαῖ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, τὸν Οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὁρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀναβαίνουσαν σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε, πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε. ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι.

Ἄνωθεν ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν Ἁγνὴν Ἀειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα. Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γεννήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, καὶ Νεάνιδες αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακεὶμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἥτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ παναμώμος, Χριστοῦ ὤφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β'.
Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις, Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν. Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. Ἐκ Τρίτου.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις, εἰς τὸν λόγον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος, α'.
Χορὸς Ἀγγελικός.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν Ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος, δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαβὶδ προοδοποίησον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδα ἡμῶν. Καὶ ταύτῃ ἐκβόησον. Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς Ναὸν Βασιλέως. Εἴσελθε ἧς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται. ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσαι, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Δόξα, καὶ νῦν. πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος, δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ. Καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως Ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν. πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω, ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος Ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ. ἣν καὶ βλέπων ἀνθομολόγησιν, ὁ Βαραχίου Υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε. Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. πάλιν τὸ αὐτό.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Ἄκουσον θύγατερ.
Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.
Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.
Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Ν΄. Εἶθ᾽ οὕτως.
Δόξα, ἦχος, β΄.

Σήμερον, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό, εἶτα,
Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Καὶ ψάλλομεν, ἦχος, δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός.
Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. Ὁ Ἱερεύς.
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ ψάλλομεν Κανόνας δύο, Γεωργίου, ἦχος, ὁ τέταρτος, εἰς ϛ΄. καὶ Βασιλείου, ὁ πρῶτος, εἰς η΄. ὁ Κανών,
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὺ τὴν χάριν Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι
" Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανη-
" γυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
" Εἴσοδον. Δίς.

Σοφίας Παρθένε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμεθα, καὶ χάριτος βρύουσαν πηγὴν ἀέναον. τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουμένοις σου ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Ὑπέρτερος Παρθένε, τῶν Οὐρανῶν χρηματίσασα, Ναὸς καὶ Παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ᾄσμασι. δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ Πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτὴν, Ποίημα Βασιλείου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ᾄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν. ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον. τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ Ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ Ναῷ μητρικῶς. Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαβὶδ ὁ Προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. ὃν ἡ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται, Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ Μητέρα ᾄσατε, τῇ Βασιλίδι Μητρί, προσερχομένῃ τῷ Ναῷ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριὰς Ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντὸς, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἁλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεὸς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται:~

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον:~

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ Ναὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης Κτίσεως:~

Δαβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην Πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ:~

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ:~

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου, ἐν οἴκῳ Θεοῦ:~

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἑορτῇ, ἀνωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν:~

Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῷ Ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῇ λαμπαδουχοῦσιν, αἱ παρθένοι προτρέχουσαι:~

Ἡ τοῦ Θεοῦ Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ Περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνὴ, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι Ἁγίῳ, κατοικεῖν ᾑρετίσατο:~

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα Οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφος:~

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες μονοτρόπως, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῷ πλησιάσωμεν:~

Οἱ ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια:~

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ παράκλητον. ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἑνὸς, ἡ Τριὰς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Σὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, Κιβωτὸν σεμνὴ ἁγιάσματος, Θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ Λυχνίαν καὶ Τράπεζαν, καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, Σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε:~

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ, τῷ Θεῷ βοήσωμεν. ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε:~

Κάθισμα. ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον; ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς. καὶ θαυμαστὴν ὑπεράγουσιν καὶ παγκόσμιον, τὴν Ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν, ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος:~

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἕτερον ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς, καὶ ἀκηλίδωτος πάστας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως. ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαρίζουσιν ἀεὶ καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε:~

Ὠδὴ, δ΄. Ὁ Εἱρμός.

"Τὴν ἀνεξιχνίαστον, θείαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Τὴν ἀδιόδευτον, ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε πᾶσαν, τὴν λατρείαν

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ρείαν τοῦ νόμου, ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ ἡ ἀλήθεια :—

Ὄρος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀββακοὺμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωροῦσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ Ναοῦ, ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα :—

Ἴδωμεν παράδοξα, πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα. πῶς ἡ Παρθένος, διʼ Ἀγγέλου τὴν τροφὴν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται :—

Ναὸς καὶ παλάτιον, καὶ Οὐρανὸς, ἔμψυχος ὀφθεῖσα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, ἀφιδρῦσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη Πανάχραντε :—

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Προφῆτα Ἠσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν, ἡ Παρθένος τίς ἐστιν, ἡ ἔχουσα γαστρί; ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ σπέρματος Ἁγίου, καρπὸς εὐκλεής :—

Ἐξάρξατε παρθένοι, καὶ ᾄσατε ᾠδὰς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἄννης, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόοδον νῦν ἀπιούσης, ἐν Ναῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι :—

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνὶ, ἐν Ναῷ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν Ἁγνὴν, Θεοῦ Μητέρα, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως γεννησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον φιτεύουσαν Δάμαλιν :—

Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὑπάρχουσα σεμνὴ, ἐν Ναῷ ἠγάπησας, Ἁγίῳ κατοικεῖν, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις, Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως Οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, Τροφὲ τῆς ζωῆς :—

Ἔχοντες παρʼ ἐλπίδα, τὴν Ἄχραντον Ἁγνὴν, εὐσεβῶς ὑπέχοντο, Θεῷ προσαγαγεῖν. καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὥσπερ θῦμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ :—

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρὼν, προτυποῦσα Ἄχραντε, τὸν θεῖον τοκετὸν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν :—

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρὶ, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν τῷ Θεῷ καρποφοροῦσαν, πάντες καὶ φαιδρῶς ἑορτάσωμεν :—

Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις, μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάσωμεν, Θεὸν ἀληθινὸν, ὃν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων ταξιαρχίαι, ὡς τῆς Κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί :—

Καὶ νῦν.

Ἱκέτευε ἀπαύστως, Πανάχραντε Ἁγνὴ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου :—

Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐξ
αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλά-
„ στησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δα-
„ σέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου,
„ ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. δόξα τῇ δυνάμει σου
„ Κύριε :—

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ
σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον
„ εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ κα-
„ θαρώτατος Ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
„ τὴν εἰρήνην βραβεύουσα :—

Ἡγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ Πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός :—

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα. σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, διʼ ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται :—

Τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε. ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει, ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως, ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα :—

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν Ἁγνὴ, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε :—

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἄλλος. Τὸ φαεινὸν ἡμῶν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ ὀρθόδοξοι, πάντων συνεφέχοντες, καὶ δοξάζοντες τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραινέσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ Πατρί σου. ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, Ἁγνὴ Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, Ἁγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὥσπερ φιετίζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, τὴν Ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην. αὕτη γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ ἀΐδιον, μίαν θεότητα, δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὔδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου, ἐν περιστάσεσι Θεοκυῆτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ Οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν δικαίων ἐπήκουσε. διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον, καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὖσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες, τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε Βασίλειον, δεξάμενος Ναὸς θεονύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἑορτάσωμεν πιστοί, ἑορτὴν πνευματικήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς. ὑπάρχει γάρ, ἁγιωτέρα τῶν οὐρανίων νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἡ Ἁγνὴ περιστερά, προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄμωμος, προορισθεῖσα, γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ Ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ Οὐράνιος σκηνή. ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ Ἁγία Κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, καταντρυφῆσαι, τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, Πανύμνητε ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, Τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρί σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος παντί, Θεομῆτορ γεγονώς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ, Πανάχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας, ἀδιάφθορον. ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κον-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ Ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ, καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἡ Ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν Κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὸ ἀναφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον. ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ Ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κα΄. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος Εἴσοδος.

Στ. Ἔνδον φέρεις σε Γαβριὴλ Ναοῦ Κόρη,
Ἥξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ χαῖρέ σοι λέγων.
Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος εἴσοδος, ἑορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμήν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδίᾳ διήνυσε, καθ' ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακεὶμ, μνείαις καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως καθικέτευεν, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι, ἐπαγγελλομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθεῖναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγήν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδὰμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ ἱερὸν, καὶ τοῖς ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἣν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὔπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ Ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὁλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε, διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἣ καὶ διαπαντὸς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐνδιαιτωμένη, καὶ τροφῇ Οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη ἕως τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπὸ Προφητῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκοῦσθαι, τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. ἣ καὶ ἐνηυλίζετο, καὶ ἐνδιητᾶτο, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν Οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος εἰς δόξαν Θεοῦ. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρῦνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον. μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν. ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιὰ, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, ἐν αὐτῷ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν. ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν Ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφητῶν ὁ λέγων ἐν Πνεύματι, ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀπενεχθήσονται, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρί.

Ἡ γάλ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἠγάλλοντο, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ηὐφραίνοντο, Δικαίων τὰ Πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ, εἰς τὰ Ἅγια προήγετο.

Καὶ σώματι, καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα, Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα, σοφίαν τὴν Οὐράνιον, προέκοπτε, σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μήτηρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον, Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σου Ἄχραντε, ἀναθρεφθῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον. ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὔσπλαγχνον, τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννῆτορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε. Καταβ.

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς
προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀ-
” πειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς
” φλογός, ἑστῶτες ἔψαλλον. ὁ τῶν Πατέρων,
” Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ, η'.

Ἧς ἡ ἀκροστιχὶς, κατὰ ἀλφάβητον. ὁ Εἱρμός.

Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνή. εἰπάτω δὴ ὁ
Γαβριήλ,
” Βουλὴν ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν.
” Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν, ἑτοίμη Θεοῦ.
” Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται. διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε,
” πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄχραντον Ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτὲ,
Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ ἱερεῖ.
Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ δοθεῖσαν κἀμοὶ,
Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, ἐν Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας.
Ζωῆς Μητέρα εἰσάγεις ἀληθινήν.
Ἥνπερ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ,
Θεοτόκον προεκήρυξαν, καὶ πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ,
Καλοῦσα τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ,
Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδῖνος καρπὸν,
Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῷ παρέχοντι. Διὸ κραυγάζουσα βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστὶ, ὁ ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ.
Ξένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα καθορῶ,
Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ,
Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι. διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς.
Συνεὶς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ,
Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας.
Ὑποδέχου οὖν τὴν Ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπὰς, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς,
Χαρὰν μεγίστην, ἐκλάμπουσαν ἐν Ναῷ.
Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραινέσθω μοι,
Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοάτω ἀεί. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, Ἁγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί. Ἰούδας σεμνύνεται. ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος ἡ Παρθένος Ἁγνή. ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ Ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνὴ, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσὶν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.

Προφῆται Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον Ἁγνὴν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἁγνὴ, οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθαρὸν,

καὶ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

καὶ ξένως αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις Θεοῦ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου. Δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ὑμνείσθω τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος μονάς. ἡ μία θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακὶ, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκὶ, τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε, Θεός τε καὶ βροτὸς, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

Ἀΰλως ὑπερφυῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς θεότητος παρθένου, ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω, ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'.

Ἧς ἡ ἀκροστιχὶς, κατὰ ἀλφάβητον.

Ἀντίστροφα. Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παναγνοῦ, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,
Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων.
Χείλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,
Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω. ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παναγνοῦ, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὡς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε Ἁγνὴ,
Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος,
Χάριν δὲ Θεοῦ, ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν,
Φωτὶ, ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας, ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε Ἁγνὴ,
Τὸ θαῦμά σου, τὴν δύναμιν τῶν λόγων.
Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ, κατανοῶ ὑπὲρ λόγον,
Ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι. ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἁγνὴ,
Ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον,
Ξένην κιβωτὸν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον,
Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ. ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κράζειν. ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει Δαβὶδ,
Λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως,
Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην,
Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε. ὅθεν προφητικῶς ἐβόα, ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε. ἡ γὰρ θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομὼν,
Ἠνίξατό σε πύλην Βασιλέως.
Ζῶσάν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην,
Ἐξ ἧς, τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν. ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν, θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν,
Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου,
Βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος,
Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοῶν σοι. ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς, ἡ θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, ἱδρῦσθαι ἐν Ἁγίῳ, ὡς Ἁγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Ἣν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέ-

τέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τόρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, ἀνευφημήσωμεν ὕμνοις. ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, τῶν δικαίων, ὡς καρπὸς Πνευματικός.

Ἐν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί. χαῖρε πάγκαλε Νύμφη, χαῖρε Νεφέλη φωτεινή. ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένοις. χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἁγία, καὶ Θεομῆτορ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἁγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστοὺς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς Ἁγίας σου μορφῆς.

Ὕμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ Κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ἀνακράζει βοῶσα, χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δι᾽ ἧς ἐλυτρώθημεν Πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γενομένοι ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Τὴν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέραν, καὶ πλατυτέραν Οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως. ὃν δυσώπει ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, καὶ ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον. Οὐρανὸν
τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρ-
„ θένον, τὴν Φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ, ἀνε-
„ κλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν
„ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀναθρεφθῆναι Κυρίῳ.

Λέγεται ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. ἦχος, α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδοφόροι παρθένοι τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον. Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας Ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον. οὗ ὡς Ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ. τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβών, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β΄.

Λέοντος Μαΐστορος.

Σήμερον, τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ Παναμώμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντανάκτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος. χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ Ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ, γ΄. καὶ ϛ΄.

Κοι-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἑορτάζεται ἡ παροῦσα Ἑορτή, ἄχρι τῆς κε΄. τοῦ παρόντος Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΒ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, γ΄. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος, προϋπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα. ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψασα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον, δόξῃ θεότητος, ὑπέρφυῆ, Ἅγιον ἀείφωτον, τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Ὄντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακεὶμ ὁ σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, θεῖον δῶμαι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν θεόπαιδα Κόρην, Μαριὰμ σαφῶς, δι᾽ ἧς τῆς λύπης, ἐλάθη ὄφλημα. ἣν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι. τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὕτη.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον. εἰς γὰρ Ναὸν ἐνδόξως εἰσέρχεται, τοῦ Βασιλέως, μνηστευθεῖσα τῷ Πνεύματι. ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανήγυριν, θεοπρεπῶς, πάντες εὐωχούμενοι, ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς.

Ἕτερα στιχηρὰ τῶν Ἁγίων, ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπάφρανας, τὰς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, ζόφῳ τῆς εἰδωλομανίας. ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην, σου τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις, τῶν Γαζαίων σε τιμᾷ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως Μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα. ἡ Κολασσαέων δέ, τὸ θεῖον σῶμά σου, ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα, φυγᾷ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἑκάστοτε. ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλῆμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱεροὺς θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας τιμῶντες, τούτων εὐσεβῶς τὴν μνήμην πάντοτε.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος, πλ. β΄.

Δεῦτε, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ Μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ, χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς Οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι. Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρέψαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος, α΄.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ Νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη ἡ κατ᾽ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ Νύμφη ἀκήρατος,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τος, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ ἀειμακάριστε. διὸ καὶ προσελάβετο, πρὸς φωτεινότατον θάλαμον, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία Πανεύφημε:~

Ρ Ὁδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς σεμνοπάρθενε, ζωηροῖ μεσιτείᾳ σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφισαμένην, τούτων ἀρχῆσαι ἐκτεμεῖ. ὅθεν λιπόντων, δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεανίδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα:~

Π Λοῦτον κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργουσα, καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, Παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη, καὶ προσενηνόχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στερρότατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρεικῶς συμπατήσασα, Ἀθλητῶν τὸ ἀγλάϊσμα:~

Ἕτερα, Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σ Ἡμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν Παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσι, τὴν μόνην παναμώμητον:~

Ἄλλος. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ο Ὅρος τὸ νοητὸν, ἡ Τράπεζα ἡ θεία, ἡ Γέφυρα ἡ Στάμνος, Προφῆται ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον:~

Ἄλλος. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Π Ὕλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχου, Θεοῦ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον:~

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β΄.

Σ Ἡμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ παναμώμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντανάκτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν Τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος. Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη:~

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἦχος, γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε Φιλῆμον.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν ᾆσμα.

Χ Οροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, ἱερουργὲ σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν Ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι. σὺ γὰρ δεδόξασαι:~

Ρ Ἐίθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, Μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πίστει, Ἀπόστολε Φιλῆμον, ἀξιοθαύμαστε:~

Ι Ἐρουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Ἀπόστολε:~

Θεοτοκίον.

Σ Ἐ προφητῶν, πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος, πολυειδέσιν Ἄχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκυήσασαν:~

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, α΄.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Χ Ριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε, εὔδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, φωταγώγησον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Χ Ριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι, Χριστῷ προσαγαῖς πεισθήσασα, Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν Κόσμῳ, Μάρτυς σεμνὴ, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι:~

Ψ Υχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἁγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαρὰν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν θεομακάριστε:~

Θεοτοκίον.

Ρ Υσθῆναι Κόρη παναμώμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα:~

Ὠδὴ, γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τ Ἀ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων, ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως, τοὺς ἀνθρώπους Φιλῆμον ἀξιάγαστε:~

Ο Ὀνήσιμον τὸν θεῖον καὶ Φιλήμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζον-

τας τὰ πρόβατα, ἱεραῖς μελῳδίαις ἀνευφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες, τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπιστρέψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ παναμώμητος, ἐδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτοπήμασιν.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, ἐκζητοῦσα ἐβόας αὐτῷ, σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολλήθην καὶ σοῦ τῇ στοργῇ, ψυχὴν μου συνέδησα.

Ἔχουσα παστάδα, ἐπουράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία Ἁγνὴ, Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ἔρωτι ἀΰλῳ, τοὺς ἀΰλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρρύτοις, καὶ πανσόφοις λόγοις, σὺν σοὶ, παρθενεύειν ἔπεισας. μεθ᾽ οὗ συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος Ἄμπελος Ἄχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον Βότρυν Χριστὸν, οἶνον ἀποστάζοντα, θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσωθείσας καρδίας ἱερουργὲ, τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας. καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου. ὅθεν συνελθόντες, τὴν Ἁγίαν σου μνήμην, Φιλῆμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας, ἦχος α᾽.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον. καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στεῤῥῶς Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης. μεθ᾽ οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Δικαίων καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν Ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ, δ᾽. Ὑμνῶ σε ἀκοὴν.

Ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάκαρ πολλοὺς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὅρμον, θείᾳ χάριτι.

Λαμπτῆρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερὸν Ἄρχιππον, Φιλήμονά τε, καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον, φωταγωγοῦντας, Κόσμου τὰ πληρώματα.

Ὁ θεῖος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου θεοῤῥήμων, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ῥεύματα τῆς ἀθείας, ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, θεραπεῦσαι τὰ νοσήματα, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἄγγελος φωτὸς σοὶ παρεστὼς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτὶ σε θείῳ κατελάμπρυνε, ῥυόμενός σε παντὸς, ἐναντίου ἔνδοξε, ἄφθορον ἁγνὴν διατηροῦντι, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θείαις σου πεισθεῖσα διδαχαῖς, εἰδώλων τὸ βαθύτατον, ὦ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θεουργῷ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλεριανὸς ὁ γενναιόφρων, καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε. εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γαῖς τῆς παρθενίας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε :~

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασαν, προεξεικόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός. ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων ἀσεβῶν τὰς διανοίας, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι παναμώμε :~

Ὠδὴ, έ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὁρῶν, τῇ σηπεδόνι τῶν δεινῶν ἔνδοξε, τῷ δραστικῷ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλῆμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας :~

Τὰς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς Φιλῆμον, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπῆσαι, ὁσίως ὡδήγησας :~

Ἄγει φαιδρὰν ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σεπτὴ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θεῖον Ἄρχιππον, καὶ τὸν θεηγόρον, τιμῶσα Φιλήμονα :~

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσιν :~

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Τὸν οὐρανὸν σοῦ τὸ θεῖον, Βαλλεριανὲ, ἐκζητοῦντος ὡράθη σοι Ἄγγελος, τὴν μὲν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον :~

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδεσμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἡδυπνόων. αὐτοῦ γὰρ εὐωδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, πανευκλεέστατοι γεγόνατε :~

Δυσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπὼν, ἀντελάβου ὀδμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστώσας ὁλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότατα :~

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε Ἁγνὴ, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον :~

Ὠδὴ, ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Οὐρανοὺς ὤφθης πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ μαθηταῖς συνταξάμενος, ἑβδομήκοντα Μάκαρ πανόλβιε :~

Ξενωθεὶς τῆς Πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐξαγιάσας, καὶ τῆς Σιὼν οἰκήτορας, ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας :~

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πρὸς Οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα :~

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσηται Κόρη παναμώμε :~

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπαράμενοι, τοὺς εἰδωλικοὺς, ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι. νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα :~

Ἄρνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες Ἅγιοι, θηρίων ὁρμὰς, οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐμείνατε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσενέγκατε ὀλέθριον, μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε :~

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργὴ, ὅλον ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος ἔνδοξε Ἄγγελον. ἀποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας :~

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος. ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον, καὶ θείαν ἀγαλλίασιν. τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου :~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἑκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν πιστῶν ἡ πληθύς. αὕτη γὰρ κατήσχυνεν, Ἀλμαχίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς Ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητέντων. καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, στήριγμα θεῖον, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς, ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις, ἐξαίρετα τοῦ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα ἐστὶ θαυμάζεσθαι ἀξίως. μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν Ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους, καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐῤῥωμένη ἀπτοήτως, καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου, γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φῶμεν. πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτόρμισε τὸν Βελίαρ, Τὴν πίστιν κρατύνασα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κβ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φορεῖς ἔκκαυσιν ὦ Κικιλία,
Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα,
Κτίνει ξίφος βάλλοντας, ὕβρεσι πλάνην.
Δευτερίῃ εἰκάδι Κικιλίαν τάμον ἀμφὶ λοετρόν.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἁγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκάστην προσομιλεῖν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ Σκιραλματίῳ Ἐπάρχῳ τῆς Πόλεως. Καὶ ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηκλαρείῳ Μαξίμῳ ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλάς. Ὃς μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων ἐκτομὴν, θεασάμενος Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα σφοδρῶς ἐκκαέντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου ἀποφηναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, καὶ Ἀπφίας, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Χριστοῦ καλοῦντος ὤφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ μαθηταὶ, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, Πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι, ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. Ὧν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν Μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλέα τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾷ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύο,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως· καὶ Μάγνου Ἡγεμόνος, ἐκ Πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας. Κατασχεθέντες δὲ καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἷα πρὸς πάλην,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μεμίγγου τοῦ Κναφέως.

Στίχ. Κάραν κναφεῦ Μέμιγγε τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κάμπτεις σεαυτὸν κἂν ῥύπους εἶχον πλύνων.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Κολωνείας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ Πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ βοώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς νυκτὸς ἐλθών, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ὑπορρίξας τῷ Πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ Πόλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς, ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν. Ὅθεν μὴ εὑρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διῶκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μέμιγγος καὶ θείας φωνῆς καλούσης αὐτόν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις, (κναφεὺς γὰρ ἦν,) καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τεθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς, καὶ ἐπὶ γῆς ῥιφεὶς λὰξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται. Καὶ τοῖς Τυράννοις ἀχθείς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος τὴν ἐπὶ θανάτου κατακρίνεται. Καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχ. Τὸν Ἀββᾶν ὡς τύπωσιν ὄντα ἀββάδων,
Τιμῶ πατρικῶς ὡς φερωνύμως τέκνον.

Οὗτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσμαηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ Πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε μοναχῷ τινί, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἶθ' οὕτως λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ. Οὗ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, ἀεὶ ἐπεκτείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μέν, οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν, ἐσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δύναμιν, περιττὴν ἡγεῖτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν. Σιδήρῳ δὲ τὴν ὀσφὺν ἐζωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἑστηκώς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς ψυχῆς τῷ Δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἡγεῖτο οὐδαμῶς. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτὲ κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχών, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασι προὔθηκεν. Οὕτω βιούς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι, Χριστοφόρος, καὶ Εὐφημία, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔχων,
Ὡς συσφαγεῖσαν Χριστοφόρῳ ἐκ ξίφους.

Οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος, καὶ Ἄνθιμος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσι ξύλα ὡς θεῖα.

Ὁ Ὅσιος Κάλλιστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον ὑπορρίψας,
Φίλος Θεοῦ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν ῥοχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ ῥοχὸς στρέφει,
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν ῥοχῷ ψαλμῶν λέγει.

Καὶ ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε θηρσὶ μὴ βλαβεὶς Ἀγαπίων.
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.
Εἶχον θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον,
Εἶχον με Σισίνιον ἐκ ξίφους Λόγε.
Ὑπὲρ Θεοῦ ταθέντος ἐν τῷ κρανίῳ,
Ξίφει σὸν Ἀγάπιε κτείνεις κρανίον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοί, χρηματίσαντες σεπτοὶ Φιλήμον

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λῆμον ποδῶν, τρίβους συντόμως βηματίσαντων, Εὐαγγελίου τε ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱεροὶ καταγγέλλοντες, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ἀποσκελίσαντων :~

Ἐν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζέων τὸ βαθὺ σκότος ἠλάθη. ἱερουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποιμαίνας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἐν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοιμώμησε καλῶν Γαζέων πόλις. αὐτῆς γὰρ ὤφθης τε πρωτόθρονος, καὶ ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλῆμον, ἐκβοᾷν προσρεπόμενος, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Φιλήσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλῆμον, τοῦ Θεοῦ ἀνυμέλποντας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός :~

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ καὶ θεία τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον, ῥάβδος Ἀαρώντε καὶ στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν μάννα τῆς ζωῆς Παρθένε φέρουσα :~

Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Ἣν κάμινον εἰς δρόσον οἱ νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον. δροσιζομένη δὲ, λουτρῷ Κικιλία τοῦ βαπτίσματος, τῷ φλογίζοντι λουτρῷ, οὐ κατεφλέχθης βοῶν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἰβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν, στολὴν ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, τε Χριστοῦ τοῖς ἀθληταῖς, συναριθμεῖται βοῶν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Δόξα.

Ῥισήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ θεότητος ὁμολογοῦντες, εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωσφόροι χρηματίσαντες, καὶ φωταγωγοῦντες, πιστῶν τὰς διανοίας :~

Θεοτοκίον.

Ὁ χαῖρέ σοι βοῶν ἐκινήσας, τὴν χαρὰν Παμάκαρ λύσαντε τε τῆς ἀρᾶς, πάντας ἡμᾶς ῥυσαμένη μεσιτείᾳ σου, ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ τοὺς ἀνυμέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ὠδὴ η΄. Τὴν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ γόνου ὡς λύχνον φαεινὸν, ἐπανάπτοντα τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας ἐνδοξε, πρὸς θεογνωσίας, ἐξήγειρας ἡμέραν :~

Ἱεράσου πρὸς Θεὸν, ἐκδημίᾳ ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, καὶ ἀσωμάτων Νοῶν. ὧν ἔχες ἐν γῇ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλῆμον θεηγόρε :~

Ὕμνον ἡδύπνοον σαφῶς, ἀποσάξας ἱερῶν θαυμάτων Μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, τε λογισμοὺς εὐσεβεῖς, τε πάθη δυσώδη ἀπήλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὲ Φιλῆμον :~

Ὥσπερ ἀστέρες ὡς φαιδροὶ, στερεώματι ἀεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἄρχιππος ὁ θαυμαστὸς, Ἀπφία Φιλήμων Ὀνήσιμος, τε τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι :~

Θεοτοκίον.

Νέος παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἁγνὴ ὡράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάνων, καὶ τοὺς θανέντας καρπῷ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς παράδεισον, ζωοποιηθέντας, εἰσάγων Θεοτόκε :~

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τακέντας καύσωνι, ἀλγηδόνων Μάρτυς σεμνὴ, ἀναψύχεις Κικιλία πανοίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἔσω τῇ προθυμίᾳ γενναιόφρον, τὴν παμφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα. οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀνυμέλπουσα, Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον :~

Εἰς Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι. ῥαβδισμοὺς γὰρ πάντοθεν, τε μυρίοις τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ὑπέφερε στερρότατα, συντρίβων ἐχθρούς, καὶ μέλπων ἄριστα, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτη χορεία, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς Οὐρανούς, θείᾳ μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων ἀρρήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος, ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος, ὁ βίος ὁ περίδοξος ἡ σή, κοίμησις Μάκαρ Ἀπόστολε. ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίαις ἁψῖσιν, ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου. ἣν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ἰαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς, Μάκαρ Φιλῆμον Ἀπόστολε, καὶ νοσήματα παύει, καὶ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχάς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἑορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε. ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτούς, τοὺς εἰδότας σε, μόνην Παρθένον Θεομήτορα.

Ἄλλος. Τύπον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Κῆπος, κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφραγισμένη κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτή, φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, εὐανθής τε καὶ θεῖος Παράδεισος, θεόφρον Κικιλία, τοῦ Βασιλέως τῶν δυνάμεων.

Ὅρμον, γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλιμενίσατε, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς φωσηλίου Θεότητος, καταυγάζεσθε θέσει

Novembre.

θεούμενοι, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Δόξα.

Ἡμεῖς, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμόν, ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντάξεσιν. ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος, ἀστραπῇ τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτός, τῆς ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως. διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἄρχιππε ἱερώτατε, Φιλῆμον σὺν Ἀπφίᾳ, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν, ὑμῶν μνήμην λύσιν λαβεῖν πταισμάτων. θαρροῦντες γὰρ βαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ ταύτης προπορεύονται, ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους λαμπάδων. ἣν ὁ θεῖος ἱερεύς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ Κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλύν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, ἱεροκῆρυξ πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὡραΐσασα, τὴν σαὴν καρδίαν ἀοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσεβείας φωτισμόν, τοῦ Ἡλίου φαιδρότερον, μυηθεῖσά τε, πᾶσαν μύησιν θείαν. διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλῃ θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλήμονι, εὐφημήσωμεν Ἄρ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

χιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφούς, καὶ τῆς αὐτῶν λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβίδ, ἐβλάστησας Παρθένε, ὁ Γαβριὴλ τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα, Θεὸν δὲ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔργε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Φῶς σε τὸ φιλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον φοφλῶσοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΓ'. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς Παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πατὴρ χρησάμενος. ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν, Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγών, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν. ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν μονάδι Θεότητος.

Τέχνῃ σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου πάρεδρον, υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκύνητον, παροργιζομένου τοῦ υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκὼς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῶς ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Ἕτερα, στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἦχος πλ. δ'.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερὲ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, ἀμετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. καὶ δὴ πρὸς τοῦτο, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν, λύεις τὰ νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμησας, πολυκύμαντον θάλασσαν. καὶ ἀπαθείας, περιϊπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν ἀφημνούντων σε.

Πάτερ πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανών, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, γλῶσσα πυρίπνοος, στόμα ἡδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς γέγονας Παράδεισος, θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην Ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :-

Εἰς τὸν β΄. π΄. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται φάσκει, ὁ θεοπάτωρ Δαβίδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένε, μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ ἅγια φέρουσαί σε Ἀμνή, ὡς ἁγίαν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ :-

β΄. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα, περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν. καὶ μεθεόρτιον τούτους, δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν :-

π΄. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θειοτάτου Ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυριζέτω, φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορταζόντων ἄμφω, ἅμα ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν εἴσοδον :-

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. α΄.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν, ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ, ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται, καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γεννήτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως. Ἤγγικεν, ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ, ὡς ἁγία ἀφιερωθῆναι, εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω, Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω. ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς βιετίζουσαν Δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε. ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν, τὴν Οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε :-

Τροπάριον τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν :-

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ. Κανὼν εἷς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν τὴν πλάνην γελῶντα μέλπω ποιμένα.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τοὺς Λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθεὶς, ἀμαρῶς διεσκέδασας. ἐν ᾗ τοὺς σὲ γεραίροντες, Ἱεροφάντα περίφρούρησον :-

Ὁ Πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, ἀεὶ βουλόμενος, τῆς Ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγὸν, ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ, καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος :-

Ὁμίμως ὑπεραθλεῖν ἑλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῇ πανταλκίᾳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητὴς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι :-

Θεοτοκίον.

Ὁν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς, τῷ Τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε :-

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερὲ Γρηγόριε, καὶ φωταυγὴς ἀστὴρ γεγενημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε :-

Ὁ Προμηθεὺς τῶν ἁπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιάζει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν :-

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλὼν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης Θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλῆσίν σου Γρηγόριε ἐπαληθεύουσαν :-

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ. τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν

οὐσίαις,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσεσι, κατανοούμενον :-

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡ θεία καὶ φωταυγής, τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδὼν ἔσβεσε, τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε :-

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ ἔμπλεως, ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα :-

Πλουσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν ἤστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν :-

Θεοτοκίον.

Σκηνίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς Τράπεζαν, καὶ Κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν :-

Ἄλλος. Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Τὸν δι' αὐτόν σου, προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σε μυοῦντα Γρηγόριε, ἁπάσης γραφῆς σαφήνειαν :-

Ὅλην ἐφέλκων, ἑβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνδυναμούμενος :-

Ὑπὸ Θεοῦ σοι, Ἱεράρχα χύμα καρδίας, ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλουσίως, διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα :-

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις Κηρύκων, θεηγόρων ἀπεπληρώθη. ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τοῦ Ἀδὰμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τοῦ Γεννήτορος :-

Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου :-

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργὲ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπων ὁ μέγιστος, σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ἀεὶ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :-

Κάθισμα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἦχος πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθεὶς, ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος Σαμουὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας, καὶ ψυχὴν καθαρὰν, καλῶν ἐπιδόσεσιν, ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπειλήφας. ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου :-

Τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος Ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπὰς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ. ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε. Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον :-

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱερὰν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι :-

Νυμφαγωγὸς θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὡραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας :-

Ἡ θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ ὁμόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν :-

Θεοτοκίον.

Νεὰν σκηνήν σε Παρθένε καταινοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἁγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότου. τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε :-

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Γῇ ὡς καλῇ ἐνήνθησας, ἑκατοστεύοντα, Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμες, αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, Ὅσιε Γρηγόριε :-

Οὐράνιος ψῆφός σε, ἀρχιερέα Θεοῦ θεράποντα, ὑποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον. ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστὸς, ὁ προειδώς σου τῆς ψυχῆς, Μάκαρ λαμπρότητα :-

Ναὸς Θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος παθῶν κηλῖδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστὼς, τοῦ Πνεύ-

ματος

ματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς, εἴδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Ε'μος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορίᾳ, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρός, σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Αμπόμενος φωτὶ, τρισηλίου θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς ἀρχιερωσύνης, θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ὁλόκληρον σαυτὸν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας θεοκῆρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, Παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θείου, καὶ σοφοῦ καὶ διδασκάλου, τὸν Κόσμον ἁγιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, Παμάχραντε Θεομῆτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ῥήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτὲ, τὸν προσελθόντα σοι πίστει. θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμάτων σοφὲ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, θεόφρον Γρηγόριε.

Νέῳξας ἀνήχου, μογιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων Παμμάκαρ, ἐνέργειαν πλουτήσας, καὶ ἐξηράνθω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Εωδὴς προσπαθείας, καθαρθεὶς Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιᾷ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχομένους δεινοῖς, ἀθεμιτῶν καταιγίσιν, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Κόλπους τοὺς Πατρῴους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκοῦσθαι Πανάμωμε, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις ὁρᾶται, κρατούμενος ὡς βρέφος. ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσιν, Παρθένε θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς΄. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ παντάγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Ω, φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ Θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τελέσας θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Τμόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ Ναὸν καὶ θρόνον τοῦ παμψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὡς τὸν προφήτην ἐῤῥύσω.

Ὤμμυται Κόρη τὸ σῶμα, παρεμμένη ἐντάξει σου, Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Χηλατῶν τοῦ Δεσπότου, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἔνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Ι'τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπάζοντες, φρουρᾷ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐς ἐνοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον. Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἱρμός.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους. ἤλασας τοὺς κακοδόξους, ἐκ τῆς σῆς ποίμνης. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεόφρον Πάτερ σοφὲ Γρηγόριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κγ΄. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στ. Σταλεὶς Ἀμφιλόχιε μεκρῶν ἀμφίοις.

Λόχους σκεδάζεις καὶ μεκρὸς νουμένους.

Εἰκάδι ἐν τετράτῃ θανάτος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιέων Πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος τῶν Βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν, μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὁ δὲ καὶ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γεγονὼς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στεῤῥῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπομείνας παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστὴς γεγονὼς τῶν μακαρίων Πατέρων, κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Πατέρων εἷς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσατο κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου, καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείου. μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδόσιον τὸν μέγαν, καὶ τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν καταστέψαι, καὶ νικήσαντα ἐπανελθεῖν, ἐντιβολεῖ ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἀπώσασθαι τοὺς Ἀρειανοὺς, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς Ἐκκλησίας. Ἐπεὶ οὖν ὁ Βασιλεὺς παρῃτεῖτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος, καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν Βασιλέα Θεοδόσιον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον, καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τοῦτο ὁ βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκείαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησίν· ὁρᾷς ὦ βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε πεισθεὶς ὁ βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε τοὺς τῶν αἱρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλείστοις χρόνοις ποιμάνας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς λόγον,
Τὸν ἄκρα γῆς κείμοντα, παμμάκαρ Πάτερ.

Εἰκάδι Γρηγόριον, θανάτου νέφος εἷλε τριτάτῃ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ὡρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι τῇ θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος, ἐν τῇ τῶν Ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὥστε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ποταμίωνος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιεπείᾳ. Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. λοιπὸν τάχυνον καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην. καὶ εὑρὼν ἐκεῖσε τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ πεφθέντα αὐτῷ Μάρκον μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κἀκεῖθεν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμασθεὶς, ἐκεῖθεν ἐκ θείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμφανισθεὶς τῷ τηνικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ. ἐν οἷς καὶ σύνοδος κατὰ Σεργίου καὶ Πύῤῥου καὶ Παύλου συνεκροτήθη. Τούτοις οὖν συμπλακεὶς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἱκανῶς διελέγξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῆς τοῦ Βασιλέως ἀκοῆς τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας Πατρίδος Ἀκράγαντος, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται, μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρισκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμοὺς, καὶ ἐγκλήματα κατ᾽ αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρουν. Ὃς τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθεὶς, ἐγκατάκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνοις δύο καὶ ἥμισυ. Καὶ αὖθις τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον θεράποντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ ζόφῳ μελαίνῃ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφώθη, ὥστε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἥ,τε ὑπ᾽ αὐτῶν φαρμακιωθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἰάθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος πλεῖστα ἐπιβιώσας θεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στ. Πολλὰς ὑποστὰς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ Πόλεως Κυζίκου ὁρμώμενος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδέδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ὄξος δριμὺ δέχεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, μέσον συνόδου ταῖς μωραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων, τὸν Ἄρειον ἀπηχθόνησεν, ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ Ἅγιος Ἰσχυρίων Ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ὁ Ἰσχυρίων ἰσχὺς τῆς Ἐκκλησίας,
Ἡ ὑπὲρ νοητῶς καὶ θανὼν ἐνισχύει.

Ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἔλπιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἔλπιος θυηπόλος,
Ταρσοῖς ἀνεῖσι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινὸς, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ, ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διά τινος ἐπιστήμης γνωριζόμενος. Οὗτος ἀσέμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γέενναν οὔποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι᾽ ὀπτασίας τούτῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται. Ἔδοξε γάρ ποτε τὸν ἄνδρα βλέπειν καθ᾽ ὕπαρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ᾽ οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνῶσαι τὸν Βασιλέα μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἓν ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶσθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς. Καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθέγξασθαι. Ὅτε σου τὰς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ τραχήλου ἐμπλησθήσεται. Προσεπὶ τούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι. Καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὅθεν δήποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὅλως ἔκθαμβος ἐγεγόνει, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, Εὐχαριστῶ σοι Ὄνειρε ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. Καὶ πάλιν ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμένηκεν ἀδιόρθωτος. Καὶ μετά τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιοδευθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις, ἀλλ᾽ ἐν ἐκστάσει ἤδη γενόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπί τινος σεκρετικῆς ἐσώτατα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τατον Βασιλέα, στολὴν ἠμφιεσμένον ἀρχιερατικὴν καὶ βασιλικήν. Ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔνθεν κἀκεῖθεν ἰσοπρεπεῖς τινας κατενόει. Ἑστάναι δὲ ἑαυτὸν κάτωθεν ὑπελάμβανεν ἤδη, τῆς φαινομένης τραπέζης ἐκείνης. Πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ τούτου εὐειδεῖς τινας ἑστῶτας εὐνούχους ὑπετόπαζε. ἐξ εὐωνύμων δέ τινα ταπεινότερον ἄλλον καὶ προσηνέστερον ἔβλεπε. βόθρον δέ τινα σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ φοβερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμενον. καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἑστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε, καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος βασιλεύς. ἆρά γε οἶδας ὅστις ἐγὼ ὦ νεανία; κἀκεῖνος, γινώσκω Δέσποτα, ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, ὡς αἱ καθ᾽ ἡμᾶς γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασιλεὺς πρὸς αὐτόν. καὶ εἰ ἀπὸ τῶν γραφῶν ὡς σὺ φῂς ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς, καὶ πῶς ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἥς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; οὐκ ἀγνοῶ φησὶ Δέσποτα, ἀλλ᾽ εἰς ἔτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεύς. καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλεθρίοις; Ὅμως μάθε διὰ τῆς πείρας, ὅτιπερ καὶ πρῴην ἐγώ, καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην πεῖραν τῆς βασάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπών, ἔδοξε νεύσει μόνῃ τοῖς παρεστῶσι κελεῦσαι ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα, εἰς τὸν ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βόθυνον. ὁ δέ, νοερῶς τὴν τῆς Θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. Ἔδοξε δὲ κἀκείνην μέσον εὑρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης. Ἄφετε τοῦτον ἀπελθεῖν, διὰ τὴν τῆς μητρὸς δέησιν. Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρας εἴληφε, σύντρομος ὁ ἀνὴρ γενόμενος, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθών, τὸ φανὲν παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ μοναχὸς πρὸς αὐτόν. δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης διδασκαλίας κατηξιώθης, καὶ διεγέρθητι ἀδελφέ, μὴ καὶ σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. κατὰ γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτον τὶς ἐθεάσατο, ἄνδρα τινὰ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου προτεύοντα Γεώργιον τοὔνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἔν τινι φοβερῷ χάσματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τὶς εὐπαρρησιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχών, τοῦτον ἀφεθῆναι προσέτι μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν τούτου διόρθωσιν. ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγγυωμένου ἐγένετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων ἀνανήψας, καὶ συνεὶς τὸ βλεπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὅραμα πρὸς αὐτὸν τὸν Γεώργιον ἔσπευσεν. ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ. ὁ δὲ τούτων ἀκούσας, καὶ ἀντ᾽ οὐδενὸς λογισάμενος, ἔμεινεν ὁ αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος γέγονεν ὁ Γεώργιος, καὶ τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς ὑπέσχετο. Καὶ ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ μοναχοῦ συνείραντος. ὁ ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ λαβὼν ὧν ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ ἀνερυθριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ θεαρέστως βιώσας. καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες

Μυστικωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρείου Πάτερ κατατομήν, τῆς θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδόνιον, Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ ῥωμώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγου σάρκωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις ἕνα Θεόν, θεοφρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν σύγχυσιν φεύγειν θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν. δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος ἀνακράζοντες, εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάχραντε.

Ἄλλος. Ὁ δι᾽ Ἀγγέλου παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης, κρινομένου σου Μάκαρ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

χαρ. τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθὲν δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρόν σε Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, σοὶ ἐπιστάντος Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλῳ, λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ὑπομονῇ σου Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων, θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύνει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτίστην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερουβικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα τοῦ παντὸς Ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡραιώθησαν ᾀσματικῶς, αἱ σιαγόνες σου, θεολογοῦντος φανῶς, Τριάδα ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον, ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι φύσει, Πάτερ θεόσοφε. ᾗ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ, ἡ ἐνυπόστατος, σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι πάνσοφε, ἀσεβῶν καὶ τῶν αἱρέσεων, καταβαλόντι τὴν ὀφρύν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωήν, ὡς ἱεράρχην πιστόν, καὶ θεοῤῥήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ σε Ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο, ἱερουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος. σὺ γὰρ Παναμώμητε τέτοκας, τὸν αὐτὸν πρὶν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος, δαιμονικῆς φοβερᾶς, προσοχῇ σου Μάκαρ, ἡ τῇ κακίᾳ παρανόμων ἀνδρῶν συκοφαντήσασα, σὲ τὸν δίκαιον Κόρη, καὶ συνόδου, μέσον σε δοξάζει ὁ ἀγωνοθέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σή, φωταυγὴς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πάτερ. ὧν τῇ παρουσίᾳ, ἄνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀναφανεὶς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι, τοὺς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ὁ παράδοξος τόκος σου, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν. ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἄτρεπτος τῇ φύσει. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ, ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν. σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη. σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, μιᾶς ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς ἱεράρχης θεοφόρε, τὴν ἱερὰν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακάριστε, διὰ παντὸς μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότῃ παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ Μήτηρ ἐδείχθης. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἁγιωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Πάναγνε. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις, πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως, ἰάσεις πηγάζουσα, προσέλθωμεν. βρύει γὰρ ἡμῖν ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν ἀένναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ. ὡς Ἐλαία, ἔλαιον πηγάζεις ζωῆς. ὡς Φοῖνιξ, ὑψώθης Γρηγόριε, ὡς Ἄμ-

πε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πελος, βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φορεῖς, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Εὐφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὁσίων πλῆθος, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα. μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ Ποιητῇ πεπυρσωμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε, ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκήνωμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων, καὶ βυθὸς ἐνθέων νοημάτων, καὶ Πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ Ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν με Κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν. ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον, τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παι-
” δὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνα-
” τολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς
” ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον.
Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς Ἱεράρχαι Ὅσιοι, θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε Ὅσιε, καὶ Γρηγόριε Μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ναοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, Χερσὶν Ἀρχιερέως. ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς Ἁγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στίχ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β΄.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἤρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ θείᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκου, εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἔνδον παρθενικαὶ, χορεῖαι θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόροι, τὴν μόνην παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.
Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Ἡμέρου τὰ στίφη, τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν προεκλεχθεῖσαν, ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συμπακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ΄. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στίχ. τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἦχος β΄.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκὼς ἱεράρχα, ὡραίους ἤνεγκας, βότρυας ἐν Πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλῆμη θεοφόρε Παμμακάριστε.

Πέτρου, κορυφαίου μαθητὴς, Πάτερ γεγονὼς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε, καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πολύθεον, Ναοὺς δὲ ἤγειρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, Μάκαρ ὑφ᾽ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τὸ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, Ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς. ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, ἑῴας Τρισμάκαρ, ἔδυς θαυματουργούμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι πλουσίως ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Ἕτερα προσόμοια τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἦχος α΄.
Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου Τριάδος τὸ Ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμάκαρ, ὡς ἀκτῖσι Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμόριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μιαιφόνος ὁρμή, ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, μιᾷ εἰς ἔφοδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥύσις, τῇ ψηφῖδι τῆς Σεπφώρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν οἷς δι᾽ ἀμφοτέρων στέφος λαβών, ἐκαρτέρεις κοσμούμενος, ἱερωσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἦχος πλ. β΄.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως, ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας. Διό σε, τὸ κυρίως καὶ πρώτως ὄν, πρὸς ταύτην εἵλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος. ὃς σὲ τὰ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διάδοχον, καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ᾽ ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγών, μαρτυρικῷ τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἷα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος. οὗ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως, τυχεῖν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν Παναμώμητον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ Οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. προσόμ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α΄.
Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν Ἁγνὴν καὶ Παρθένον. παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς, τὴν Παρθένον καὶ Ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι, πιστῶς εἰσδέξασθε, παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς Ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν Ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαράν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι. εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐπαγγελίας Ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Πέτρου. ἦχος δ΄.
Ἀνατολίου.

Χειρὶ Θεοῦ, χρισθεὶς εἰς ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμέτοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμήν. καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθείς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, τοῦ λαοῦ προμυθούμενος καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ. ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μεται, ἀπολαβοῦσά σε Δέσποινα, καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς,

Εἶτα τῶν Ἁγίων.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θείας σε κλῆμα, Μάρτυς ἀμπέλου σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος, καὶ θείας λαμπόμενος, πατέρων λαμπρότητος, τὴν ζοφώδη μου, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ὑμνήσω κοίμησιν:~

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψίᾳ, νοούμενον Κύριον, μακαριώτατε:~

Ἱστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς παμμάκαρ, καὶ τὸν εὔδιον, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἵλασον Δέσποινα, τὴν ταπεινήν μου διάνοιαν, ἡ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, Θεοχαρίτωτε:~

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου. οὗ ἡ ἀκροστ.

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον.

Ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε:~

Γνώσει μεμυημένος, καὶ ἱδρῶσιν ἡ λαμπρυνόμενος, Παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι᾽ αἵματος:~

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὥσπερ ἀνάθημα, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης Μακάριε:~

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον, τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπὲρ Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε:~

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἐ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τοῦ Θεοῦ ὡδήγησε γνώσεως, ὁ τοῦ κόσμου διαυγής, καὶ καθαρώτατος Ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμάσιος, Θεομακάριστε:~

Ταγόσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς ἐχρημάτισας Θεομακάριστε:~

Ἐν χείλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος. ὅθεν ἔβλυσας κρουνοὺς, θεογνωσίας ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ:~

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς, αὐτὸν δυσώπει σωθῆναί με, πάθεσιν ἑκάστοτε, περιαντλούμενον:~

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἀνῆλθες ὀχούμενος τῷ σῷ αἵματι, ὡς ἐν ἅρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ Οὐράνια, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσελήλυθεν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος:~

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὗρες Μακάριε. ἔνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὡς φοῖνιξ ἐξηνθήσας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὤφθης θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μύρον εὐωδέστατον:~

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις. οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε:~

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας, Θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας. ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες, ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν. Χαίροις Πέ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀπελθόντες πορευθῶμεν τῷ νοΐ, καὶ κατίδωμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα, ἐκεῖσε τελεσθέντα. πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν, ὡς πρόβατον ἄκακον, ὁ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὁ νῦν συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν Ἁγίαν χαρὰν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν. ἧ ῥυφήσαντες νῦν, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν. Χαίροις Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἁπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομῇ, ὡραίους ἐξελώθησας, ἀξιάγαστε Βότρυας, σωτηρίου γλεύκους, ἀεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν καταυφραίνοντας. Ὅθεν συνελθόντες, τὴν Ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος Ποίμνης ἐπὶ μονάς, ἀξίως ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου, ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντα ταύτῃ, ἀθέοις διδάγμασιν. ὅθεν τὴν ψυχήν σου, ὑπὲρ ταύτης ἐκδόσας, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα Μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ. καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως Ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, ἀσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας. τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ σκότος, τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν Ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ὡς Κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε Ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμάκαρ, φέρων ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου, οἶνον βλύζοντα, τὰς καρδίας, πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ Κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, λόγῳ μακαρίσαντι πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα, ἀποκάλυψιν, ἐκ Πατρὸς Οὐρανίου σαφῶς ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀπειρόγαμε. ᾧ κραυγάζομεν. δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ὁδὸν τῶν ἀρετῶν, ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μονάς, τὰς ἄνω Θεοφόρε, Ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι.

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος, ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς, χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότου σου πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ Κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι, φοινίξας ἱερῶς, καὶ στολήν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν ἔνδοξε, ἐναπετέλεσας. μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας, θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τυθεὶς προσενήνεξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἄμωμον, Ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Ῥώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητήν, καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱεράν, ἱερῶς ποιμάναντα, ὦ ἱερώτατε, ἡ Σιὼν ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἄννης ἀγλαΐσαντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι, καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῇ πέτρᾳ ὑπερβὰς τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ῥομφαίᾳ τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ἰσχύϊ κρατυνόμενος ἔνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, ἐν αὐτοῖς ἐδομήσω ὡς ἔμψυχος, τῆς Τριάδος οἶκος, καὶ Ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, Ἱεράρχα Κλῆμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα, Ἱερομαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον. Θτ.

Μεμύηται, Ἠσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρὶ σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος, τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτήν, σεαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσίᾳ διὰ σὲ γενομένῳ Θεῷ.

Ἁγίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεὶς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελῳδῶν θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ Κιβωτόν, καὶ Παστάδα ἔμψυχον, καὶ Πύλην Οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι ὡς ὄντες κραταιοί, Κλῆμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπεριτρέπτῳ καὶ στερρᾷ, σεπτῇ ὁμολογίᾳ, οἱ λάμψαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαινόμενοι ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὡραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς θεογνωσίας, Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. ἀμφότεροι, τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοί, οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι, παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βοῶντας. Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κδ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχ. Ὡς κλῆμα Χριστοῦ τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Γέγονας Κλῆμη, οἶνον θεῖον προχέων.
Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν Ἀγκύρᾳ,
Πρὸς Χριστὸν ἥκει, Ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης ὁ Μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος, ἐκ Βασιλικοῦ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Ματθιδίας υἱός, πᾶσαν παιδείαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κῆρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γενόμενος, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δο-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Δομετιανοῦ κρατηθείς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν ἐν ἐρήμῳ Πόλει, παρακειμένῃ τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκεῖθεν τε πάλιν δεθεὶς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἄγκυραν σιδηρᾶν, ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται. Ὁ δὲ τῶν θαυμασίων Θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θεράποντα, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυὲς τεράστιον. Ἔκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, μεγάλη ἦν τοῖς ἠλπικόσιν ἐπὶ Κύριον εὐφροσύνη. Καί ποτε τῆς Θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παῖδα ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον, κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ. Οἵτινες οἷα εἰκὸς ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλοφυρμοὺς εἰς ἅπασαν τὴν Πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτόν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκότος προσελθόντες, εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαί τε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Ἁγίων αὐτοῦ πρεσβειῶν χάριτος, τῶν ἐναλίων τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἴκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἄρρηκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος.
Ὃς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑφηγητής. Ὃς ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξαι τοῦτο τὸν Βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ᾽ αὐτόν, προκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτοῦντος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἄκαμπτος ὤν, οὐκ ἔνειμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ᾽ ἀπεπέμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἔφη γάρ, τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν

Ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν. παρ᾽ οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτὸν ἐν συμβόλῳ, δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὸ Ὁμοούσιον διαίρεσιν, καὶ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα, καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις, ἐτελειώθη κατὰ τὴν τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθείς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες,
Ψυχὴν ἀπάξαι Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Καρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὶς πάντα πόρρω Καρίων ψυχῆς κάρον,
Ἤθλησε νῷ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἑρμογένης Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἑρμογενὲς ἀνθρώπων γένους,
Κατήσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος, καὶ Χριστοφόρος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσι καὶ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθείς, τῆς εἰσόδου ἀναφραγείσης τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπὴ τὰ κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις.
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,
Θεοῦ, καὶ σὺ φησίν, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῇ χρυσῇ Πέτρᾳ, ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσιν ἄνομοι ξίφει,
Θεοῦ δῶρον φέροντος αἷμα τραχήλου.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Οὗτος ὁ Ἅγιος κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου, παρὰ Σαλουστίου τοῦ Ἐπάρχου, ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ᾄσαι τὸν Ἰουλιανὸν καθ' ὃν καιρὸν ἡ μετάθεσις τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς Ἰουλιανοῦ ἐγεγόνει, ᾀδομένων Δαβιτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγομένων καθ' ἓν ἕκαστον, Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Μάρτυς Θεόδωρος. Ὃς καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύροις τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη, καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐμπαπολυφθεὶς, τῇ εἱρκτῇ παρεδόθη. τῇ ἕωθεν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τὴν τοῦ νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χριστιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν μέχρι τέλους, εἰς ἧτταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὔκλειαν δὲ καὶ χαρὰν τοῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ θεομισὴς, ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον τῆς εἱρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστὴς, ὁρωμένων τινῶν εἴπερ ᾔσθετο ὀδύνας τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔφη ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι, εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινὰ, ὀθόνην ἁπαλήν τε καὶ ψυχρὰν, τοῦ προσώπου ἐκματτομένην τὸν ἱδρῶτα, καὶ παρεγγυώμενον θαῤῥεῖν. Διατοι τοῦτο καὶ δημίων παυσαμένων, οὐχ ἡσθῆναι, ἀλλ' ἀμαῤῥωθῆναι ἔφη. συμπαρωθῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰουλιανὸς, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπονειδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν, ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος, ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος :—

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως, πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας σοφὲ, πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—

Ἐκ τῆς Ῥώμης, τὰς ἀλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διήνυσας τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στεῤῥοὺς ἀγῶνάς σου, τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα :—

Αὔρα ὤφθης, τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελῳδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, παραπτώματα, τῆς συμπτωθείσης Ἄχραντε, τῶν βροτῶν ῥαγείσης οὐσίας :—

Ἄλλος. Παίδων θεοσεβεῖς.

Βίῳ θεοπρεπεῖ, λελαμπρυσμένος, καὶ θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν σοφὲ τῷ ποιήσαντι, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :—

Ἵνα περιφανῶς, εὐαρεστήσῃς Χριστῷ, τῷ Θεῷ θεομακάριστε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας, ἑκουσίως ψάλλων πανόλβιε, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :—

Ὅλος πεφωτισμένος, ἠξιώθης ἰδεῖν, τὸν Χριστὸν ὅν σοι προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαῤῥήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν Ὅσιε, εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός :—

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν, ὑπέδυ Θεοτόκε, ὁ Οὐρανοὺς οἴκων καὶ περιέχων, καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων μου, πνοὴν πᾶσαν νεύματι. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :—

Ὠδὴ, η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἔνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, κατοικεῖς Ἱεράρχα Βασίλεια :—

Εὐμεταφῆ σοι Μάρτυς πολύαθλε, τὰ κλοιὰ οἷς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :—

Ἐμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος, θαυματουργίᾳ κρείττονι, δωρουμένη ὁρα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ὡράθη, ἔνθα τὸ θεῖον, Ἱεράρχα σου σῶμα κατάκειται:~

Ἐχθρωθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἑλόμενος, μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις, καὶ σεπταῖς ἐνθέοις δεήσεσιν:~

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θεάματος, ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον, καὶ τὴν τεκοῦσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἁγνεύουσαν:~

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ.

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀρείου κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβόλων:~

Πρωτοστάτης, χορείας τῶν Ἀποστόλων, Πέτρος ὤφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος. στῦλος Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε, Πέτρε Θεοφόρε, καὶ ἱερουργός τε, τῶν θείων Μυστηρίων:~

Ἐμυήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεόρρημον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένος διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν πλαστουργὸν τῆς Κτίσεως γεννήσασα. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, Ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεῖ
„ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
„ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦσε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, ἐδέξαντο Κλήμη ἔνδοξε. πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως. μεθ' ὧν καὶ συνευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε:~

Ὡρίμωσε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οἶνον ἀσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀθείας μέθην παύοντα:~

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα. δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ θεοφεγγὴς καὶ ἱερὰ καὶ εὔσημος, καὶ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεὴς καὶ φωτοφόρος, ἐφέστηκεν ἡμῖν μνήμη ἔνδοξε, καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε:~

Θεοτοκίον.

Ἔφερες ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος Ἄχραντος, φύσιν βροτείαν εἰληφότα, καὶ ταύτῃ συμπλακέντα καθ' ἕνωσιν, ἀπόρρητον δι' οἶκτον ἀμέτρητον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα, ἁγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης, τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν:~

Ῥάβδῳ στηριχθέντα, δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱερουργήσαντα καὶ ἱερουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν:~

Ὅλῃ συγκραθέντα, τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανοτάτῳ ταύτης ἐνηδόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν:~

Νέμοις μοι ἀφθόνως, ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν. ὡς γὰρ ἱεράρχης, ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων ἀθλίας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἱερώτατε:~

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν. ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν:~

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
„ θένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις
„ ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῷ Κορυφαίῳ Κήρυκι, ἠκολούθησας Πάστορ, καὶ τῆς σεπτῆς Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἀρχιερεὺς ὤφθης μέγας, Ὀρθοδόξους φαιδρύνων, τῇ αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἀπείρων θαυμάτων σου. ὅθεν τὴν σήν, ἐκτελοῦμεν Πέτρε μνήμην

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Παμμάκαρ, αἰτούμενοι πρεσβείαις σου, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ παναγαθὸς Κόρη, ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ ταύτης προπορεύονται, Ἀσωμάτων Τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων. ἣν ὁ θεῖος ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν, τοῦ θείου Πνεύματος, σοφὲ καταγώγιον, τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς, εὐθαλὲς Παμμάκαρ καὶ πολύφορον. ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτίζον, καὶ εὐφραῖνον ἑκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας παμόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, Οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγὴ, ὁ τῶν ἀρρήτων, ἑρμηνευτὴς γραφικώτατος, ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων, τῆς Ἐκκλησίας στεῤῥὸς, στῦλος τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος, κανὼν ἀκριβέστατος, μυστογράφος σοφώτατος, εὔστομος γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη καὶ δίστομος. ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον, ὁ νοῦς ὁ Οὐράνιος, Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἑδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπεριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικρὰν, τελευτὴν Παμμάκαρ, καὶ τὸν θάνατον. δι' οὗ τῆς ἐνθέου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκείας, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φῶς σε τὸ φιλαμπὲς, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, Οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνομέν σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε, ὁ Γαβριὴλ τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα, Θεὸν δὲ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Σύγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρίαν ἀπειράνδρως, Ἁγνὴν τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων, καὶ ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. καὶ εἰ μὲν βούληται ὁ προεστὼς, ψάλλεται καὶ ὁ Ἅγιος μετὰ τῆς Ἁγίας, εἰ δ' οὖν, ψάλλεται εἰς τὰ Ἀπόδειπνα.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ἀνὰ δ'. στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, α'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

αὐτῆς, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον Κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπὲρ φυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον :~

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς Ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη Ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ :~

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα. καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ Πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι :~

Ἕτερα τῆς Ἁγίας, ἦχος, ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ Ναῷ σου, κατέχουσα προφρόνως. διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν. ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε :~

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην, νῦν ἑορτάσωμεν. αὕτη γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, καὶ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερρῶς, καὶ ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων :~

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς, Αἰκατερίνα σεμνή. τὸ γὰρ Σίναιον ὄρος, ἐν ᾧ εἶδε τὴν Βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστὸς, τὸ θεάρεστον σκῆνός σου, νῦν μεταθεὶς σε φυλάττει, ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ :~

Δόξα, τῆς Ἁγίας, ἦχος, β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν, χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῶν φληνάφων ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτους πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις ἡ τὸ σῶμα, πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι' ἀγάπην τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα. ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῳδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν :~

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, ὁ αὐτός.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν Παναμώμητον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ Οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν :~

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, Τὸ, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούλεται ὁ Προεστώς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου. στιχηρὰ, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς Στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νεκρῶν, Αἰθιόπων διέκοψας. καὶ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε :~

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγάς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι θείου Πνεύματος. ὑφ' οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεμνόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρεόμενος πάντοθεν :~

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι προτρεπόμενος, θύειν Θεόφρον Μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρὸς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφό-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

φόρος, καὶ συνήθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα, ἦχος, β'.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ὡς ἡ τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα. Καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα Τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολύαθλε.

Καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰκατερίναν τὴν πανᾳοίδιμον ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδοὺς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων σπιλωμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότου πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ Τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλεύσασα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἱστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφή, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, Οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἀθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατῄσχυνας, τούτους κατακράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει. σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυήτορ τῆς Κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἡδονῆς, ἀοίδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς Μαρτυρίας σοφὲ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκὶ, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆμα Τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ, Μάκαρ σεμνυνόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὡράθη σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενόμενον, αὐτοῦ τὸν Ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐθελουσίοις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἑκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη, καὶ νι-

κη-

κήσασα λαμπρῶς, τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε:~

Ρωμαλαιότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς Τυράννους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλινδουμένους, ῥητορεύσασα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θείᾳ σοφίᾳ Μάρτυς, λαμπρυνομένη Πανεύφημε:~

Ἰσοθείαν τοῖς ὠσὶ, τοῖς Εὔας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἁπαλῆς νῦν πατεῖται. τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤχυνεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον:~

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον ὅλας, καὶ τύπους ἐξαλείψασα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογεννῆτορ πανάμωμε:~

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος, τῇ θεϊκῇ στοργῇ ἔνδοξε, πῦρ καὶ δεσμὰ, ξίφη καὶ βασάνους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι:~

Ὕμνεις τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφὲ, καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος:~

Ῥάβδῳ δυναμούμενος, τῇ θεϊκῇ ἐχθροῦ φρύαγμα, ὡς Ἀθλητὴς, Μάρτυς γενναιόφρον, ἀθέμως ἐταπείνωσας:~

Θεοτοκίον.

Ἵνα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρὶ, ὤφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δέ:~

Κα. ἦχ. πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαὴλ, λαβοῦσα Πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας. ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, δεῦρο λέγων ἀνάβηθι. οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἤχυνε, καὶ στεφανίτης στερρὸς, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν. ὅθεν ταῖς Οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων. διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελοῦμεν πιστῶς:~

Τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, ὁ αὐτός.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ᾽ εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως. ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαρίζουσιν ἀεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε:~

Ὠδὴ, δ. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἀθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνστασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς πανἀοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικαταστᾶσα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα, ποσὶν ὡραϊσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, Ἀθλοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα:~

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, καθωράθης, θείας ὡραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, καὶ κάλλει περιαστράπτουσα. διὸ καὶ γηθομένη, μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Γραμμικὴν, ἀλαζονείαν ἐφαύλισας, καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ἡ Εὐκλεὴς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου πανεύφημε, τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς Ἥλιος ἀνατέταλκεν. ἐν ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη πανύμνητε:~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠκειώθης τῷ Κτίστῃ σου, θείοις μαρτυρίοις Θεόφρον πάθεσι, καὶ λαμπροὺς στεφάνους ἔνδοξε,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, ὡς ἀήττητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσαμένη.

Μέχρις αἵματος ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισαμένη, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν Ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς πανάοιδιμε τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέχεις, παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱδρωτάτοις, Κόρη Καλλιπάρθενε καταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν Οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ παστάδα. καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεᾶνις φαιδροτάτη, ὤφθης ἀγαπήσασα, μόνον δράσιμον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντομώτατον δρόμον διήνυσας. εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου, τοῦ νοητοῦ τοῦ κενωθέντος, ἀνεβόας δραμοῦμαι Νυμφίε μου.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντές βοῶμέν σοι.

Πειρόμενος τῇ λόγχῃ Μερκούριε, ἀνενδότως, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλπίσι μυρούμενος.

Πέτρᾳ νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπης Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότου σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου καὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἁμαρτίαν, ζωὴν ἡ κυήσασα, τὴν θανατώσασαν θάνατον.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλως σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλῃ, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθὸς, Λόγος καὶ Ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἴσχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα πανάοιδιμε.

Δόλῳ πρώην τὸν Ἀδὰμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Θε.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ ἀπέργασαι. σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Ἐνάρκησε, ὁ σωτήριος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφὲ, ὑπομένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαρρεῖν σοι προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων ὑποδεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Ἐνενέκρωται, ὁ πολύμορφος Ὄφις, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὡραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ καὶ γενναίου ὁπλίτου. ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα πρὸς αἰκισμοὺς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ὁλόκληρον, τῷ Δεσπότῃ προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ, καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητὴς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι. καὶ τούτῳ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον Κόρη, καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον Πανάμωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ῥητορεύει σήμερον, Αἰκατερίνα ἡ Μάρτυς, καὶ Ῥητόρων ἔπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπιστίας. Ἄγγελος γὰρ Οὐρανόθεν αὐτῇ ἐπέστη, δύναμιν ἐκ τοῦ Ὑψίστου ἐπικομίζων. ἣν καὶ λαβοῦσα, πιστῶς ἐβόα. Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων καύχημα.

Ἔτε-

Ἕτερον Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτήν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερίναν· αὕτη γάρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἣν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα ἐκ παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνοῦσα ἐκ ταύτης, τὴν τῶν στοιχείων κίνησίν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ εἴδωλα καθελοῦσα, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ἕτερον Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μερκουρίου σήμερον, τὴν ἑορτὴν πανταχοῦ, οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασιν, ἐπιτελοῦμεν συμφώνως. Ἄγγελοι μετ᾽ εὐωχίας συνευδοκοῦσι. Μάρτυρες μετ᾽ εὐφροσύνης νῦν συγκροτοῦσι. Διὰ τοῦτο ἀνεδείχθη, Μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Στεῤῥὸς Ἀθλητής, καὶ Μαθητὴς Μερκούριος, Στρατιώτης τὸ πρὶν ὑπάρχων πρὸς παράταξιν, ἐξῆλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθείας, τὴν τῶν Ἑλλήνων στηλιτεύων θρησκείαν ψευδώνυμον, καὶ μεγαλύνων πίστιν ἀκράδαντον καὶ ἀληθινὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἠμφιεσμένος ὥσπερ ὁπλίτης αὐτοῦ, τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ ἐγκαυχώμενος φαιδρῶς, τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. Ὅθεν πάντες ὁμοφρόνως ἀνυμνοῦμεν, Μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κε΄. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχ. Αἰκατερίνα καὶ σοφὴ καὶ παρθένος.
Ἐκ δὲ ξίφους καὶ Μάρτυς. ὢ καλὰ τρία.
Πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν εἰκάδι ῥήτορα Κόρην.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Ἀλεξανδρείας, Θυγάτηρ Βασιλίσκου τινός, τοὔνομα Κώνστου, πάνυ οὖσα ὡραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία. Ἦν δὲ ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Ἥτις πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὁμήρου τε καὶ Βιργιλίου, τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν ἰατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε καὶ Εὐσεβίου τῶν φιλοσόφων, Ἰαμνῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων, Διονυσίου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτήν, ἀλλά γε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Μαξεντίου, πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καταβληθέντες, καὶ πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἱ πρὸς πλάνην ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι τῶν στεφάνων αἱρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος Βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὗρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις Στρατιώταις, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος,
Πρόθυμος ἥκεις, οἷάπερ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ τῶν Βασιλέων, ἐκ γῆς ἀνατολῶν, κατηλεγμένος τῇ Στρατείᾳ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινος τὸ γένος Σκύθου, τυγχάνων υἱός. Ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προοφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παραστὰς Δεκίῳ, μα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

χαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται, καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις δεθεὶς, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν ἀπτομένου πυρὸς τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, αἰκίζεται, ἐκ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, λίθου βαρέως ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ ῥαχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ, καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπὴς, τὴν κόμην ξανθὸς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθήματος:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸν στάδιον ἀνύσας.
Πρὸς ἡσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἤθλησεν, εἶθ' οὕτως ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν. ἐκεῖθέν τε πανταχοῦ προσδεξάμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ κελλίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ ἀεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλίγου τοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν. καὶ γάρ τινα τοὔνομα Δανιὴλ, τοῦ δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτόν τε κατηχήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους ὑγείωσε, καὶ νοσήματα διάφορα ἐθεράπευσε. καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν, ὡς γραφέντα, τὰ δὲ, καὶ ἐξ ἀκοῆς ᾀδόμενα. Οὗτος μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος, ἐν τῇ Ἀντιοχέων Πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννενήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶν δέκα.
Μεθ' ὧν πρὸ ἄλλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγενῆσθαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ Μαρτύρων δῆμον, προσαγαγοῦσα Χριστῷ. μεθ' οὗ κραυγάζεις Πανεύφημε ψάλλουσα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ὁ Λόγος σου πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας καὶ φωτοφόρους, ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Νεᾶνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενήνεκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ βοῶσα καὶ λέγουσα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγένηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ἄλλος. Παῖδας Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας, αὐγαζόμενος γενναῖε Στρατιῶτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὕμνεις τὸν πάντων Εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου Μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος ἐκμέλπων, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντα Μερκούριε; ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Αἵμασιν αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δέσποτα φιλάνθρωπε, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστήριον σου τὸ βάθος Θεοτόκε. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκούμενος ὡράθη. ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς Βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ θεοσεβείᾳ, καὶ στεῤῥῶς ὑπέμεινε, τῶν πόνων καὶ αἴσθησιν, καὶ Βασιλείας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λείας τῶν Οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα. ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελῳδοῦσι, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε πάνσοφε, πύλας παραδείσου, καὶ παστάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνὸν, τῶν παθημάτων δεικνύει. ᾧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων Θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Ἐσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ Τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας ἔνδοξε. ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας τῷ Δεσπότῃ. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε Παναμώμητε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως. τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἄλλος, ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προθήκην σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου, καὶ τῆς εὐσεβοῦς σου, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας. καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως ἔνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας, καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας, καὶ νίκην Οὐράνιον, ὡς νικητὴς ἀράμενος, ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλῃ χορείαις. μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθεὶς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχὼν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας, τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἀναπέδειξας ψάλλων. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσα, ἀναπλάσεως Ἄχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, ἐν κακίᾳ εἰκόνα, οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλήν. καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ἐδέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχή. τοὺς γὰρ πίστει αὐτὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνὴν, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωστίαν δίδωσιν, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειραθεῖσα πάνσοφε, πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα Παμμακάριστε.

Παστάδων Οὐρανίων ἔνδον ταμιῶν, σὺν παρθένων χορείᾳ χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς σεαυτοῦ. ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰχώρων νῦν μαρτυρικὴν, εὐωδίαν ἀναπέμπουσι

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πᾶσι χάριτι, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, πάθη διώκουσιν, ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεως νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στῦλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς Στρατιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον:~

Σύνδρομον Ἀγγέλων φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλησιν Θεόφρον κεκλήρωσαι. ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε:~

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σὲ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι:~

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλωθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων. ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα:~

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐναύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ Παρθένε, Αἰκατερῖνα πάντιμε, Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον, τὴν παναμώμον ὄντως, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη:~

Τοῦ Ἁγίου, Ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε Μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας, διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου:~

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὸ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως, ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς Ἁγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου:~

Εἰς τοὺς Αἴνους, π. προσόμοια, τῆς Ἁγίας. ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερῖνα Πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονήν σοι καρτερὰν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον:~ Δίς.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερῖνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν Τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θείᾳ χάριτι. ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερῖνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν Τυράννων ὀφρὺν κατέσπασας, καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα:~

Δόξα, ἦχος, β'. Βαβύλα.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερῖνα σεμνὴ, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα. καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα Τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολύαθλε:~

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, ὁ αὐτός.

Σήμερον, τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ Παναμώμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον, τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος. Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη:~

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ΚϚʹ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος, αʹ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παμμάκαρ Ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὑφ' οὗ θωρούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων. ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στῦλος ἐχρημάτισας σοφὲ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὕπερθεν στύλου ἱστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι. διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρρωστήματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. ἦχος, πλ. βʹ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὕψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ ῥύποι, καὶ τῶν ῥύπων ἔλλαμψις, ἡ τῷ θείῳ Πνεύματι ἅπας ῥάπτουσα, ὑπὲρ μὲν ἅπαντα, τῇ ἰσχύϊ ηὔγασε. θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θήκη νάματα, βλύζουσα πιστοῖς ξένον θέαμα, πῶς τάφος οὐκ ἐπέδυσεν, ἡ λίθος κατεῖχε τὴν δύναμιν. ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἕλκεις μετὰ θαύματος.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὸ παμάγιον, σκῆνος τεθησαύρισται τοῦ παμμάκαρος. ᾧ τερπνοῖς ᾄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν. Ἅγιε πρόφθασον, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνήν σου καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακώνων, Μάκαρ ἀξιάγαστε, φαεινοῖς αὐγάζοντα ταῖς λαμπρότησι. ἣν καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, πρεσβείαις σου Πάτερ ἡμῶν, καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλῆσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἦχος, αʹ.

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον, τοῦ Ἁγίου Νίκωνος, ἦχος, γʹ.

Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαίμων, θείαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως. Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους.

Ἰωσήφ. ᾨδὴ, αʹ. ἦχος, πλ. αʹ.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ηὔφρανας, τοὺς Ἀγγέλους ἀγωνισάμενος.

Ἄλλον ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἡγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε Μακάριε, καὶ βλέπειν τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἔνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

Ἵνα Θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣνπερ ὕστερον ἔχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς θείου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις σε τοῦ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἁμαρτίας πλημμελήμασι.

Ἕτερος Κανών, τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Ὠδὴ α´. Ἦχος πλ. δ´.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς οὐρανίου πατρίδος τῷ ἔρωτι, καταχεθεὶς τὴν ψυχήν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὔκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παραφέροντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀποκρουόμενος, οὐδενὶ τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, Μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ´. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, πράξεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος, ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχήν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος.

Νόος σου τὰς ἱερὰς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσει θείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ θεοφόρε Ἀλύπιε.

Εὐφρόνως τῶν σκληρῶν, τοῦ βίου ἀοίδιμε, μετανάστης ὤφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχήν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος. ὕδατος πηγῆς ζωαρχικῆς, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον. ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἐξ ἑώας εἰς Δύσιν, διαδραμὼν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας, κηρύγματι κατεπύρσευσας. ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὗρες τὴν κλῆσιν, μετανοίας Ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος, Πάτερ τὴν δευτέραν, ἐν Κόσμῳ Χριστοῦ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγες καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωήν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα. Χαῖρε Πανάμωμε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ´. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεὼν ἡμῖν ὤφθης ἄλλος σοφέ. τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλῳ ἐκ γῆς, Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, κατετροπώσω θεόφρον, πικρῶς ὀλοφύροντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας. ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. διὸ πίστει βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον, ἦχος α´. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτόν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ Κόσμῳ τὴν φρικτήν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες. μετάνοιαν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ Ἁγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον. ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρέμεται.

Ὠδὴ δ´. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Ἀγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πίδα ἀῤῥαγῆ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀναλαβόμενος Πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ἐστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἁμαρτίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στῖφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένου, Παμμάκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχάς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, χαλεπῆς ἁμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἡ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως Μακάριε, πράξει γέγονας, θεωρίας σου ἐπίβασις, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεσιν ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυε τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὠδὴ, έ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν, ὕπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶς προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Ὕμνοις καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς ἀρισηλίου, αὐγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Ὠμάσου τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νοῦν βαδίζειν, ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, Πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, Ἁγία Κόρη, τὸν καθαγιάζοντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἁγιάζοντας.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντές βοῶμέν σοι Κύριε.

Παλαίσαντα τὸν εἰς σὲ παροικήσαντα, θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέῤῥωσας, καὶ σὲ τιμᾶν παρεσκεύασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας, τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, προχρηματίσας θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας Ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ, ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιοῦμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀῤῥαγοῦς, πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Ὑπομονὴν Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὴν ὑπομονήν, ἀληθῆ σοι Κύριον δωρούμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ἐῤῥύσατο.

Παραδόξως Ὅσιε, φῶς ὡρᾶτο, ὕπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἑκάστην κίονος φωτίζον σου, θαυματουργὲ, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν Ἁγνή, καὶ βεβαίαν πάντες σὲ ἀντίληψιν. Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐδόξασέ σε Θεὸς, ὁ δοξασθεὶς σοῦ τοῖς μέλεσιν, ἐν τόρασι θαυμαστοῖς. διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἔλλειπον ἀνεπλήρωσας.

Ὡς ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἡ Λακεδαίμων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον, τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε. ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀλυπίου τὸν βίον τὸν ἔνθεον καὶ ἰσάγγελον, δεῦτε θαυμάσατε, Ἱερεῖς, Βασιλεῖς, καὶ Μονάζοντες, καὶ Μιγάδες, λαοί τε θεόφρονες. καὶ μιμησώμεθα τούτου τὰς πράξεις, ἵνα καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος ἀξιωθῶμεν, ταῖς πρεσ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

βείαις αὐτοῦ ὦ φιλέορτοι. Καὶ γὰρ αὐτὸς οὐράνιον αἴνεσιν ἀδιαλείπτως Θεῷ φέρει, Ὡς ἐπώνυμος.

Ἕτερον Κοντάκιον, τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἣν ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, Κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων Ὅσιε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου. ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή.

Ὁ Οἶκος.

Ὢ Θεῷ ἀνατεθεὶς, Πάτερ ἐκ βρέφους, τὴν τοῦ βίου ἐκφυγὼν ματαίαν δόξαν, πᾶσαν ἐκ νεότητος, ἀρετὴν διηρίθμησας, ἐξασκήσας λαμπρότατα. Σταυρὸν δὲ ἐν τοῖς ὤμοις λαβὼν τὸν τοῦ Κυρίου, ταῖς τούτου Νίκων τρίβοις ὥδευσας φαιδρῶς, μιμούμενος πᾶσαν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν παῤῥησίαν τε καὶ τὸν ζῆλον. τῆς μετανοίας Κῆρυξ ἐδείχθης, κραυγάζων ἐν ταῖς πόλεσι. μετανοεῖτε, ἤγγικεν ἡ Χριστοῦ ἀτελεύτητος βασιλεία ἡ οὐράνιος, τοῖς ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, δεχομένοις νῦν αὐτὸν καθαρῷ λογισμῷ. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν σορὸν τῶν λειψάνων τῶν σῶν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς. Ὑπάρχει γὰρ ἀληθῶς ἰαμάτων πηγή.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κϛʹ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στ. Ἂν εἶχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων.
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.
Εἰκάδι ἕκτῃ, ἄλυπον Ἀλύπιε βῆς εἰς οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανοῦ Πόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας. Καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῇ μητρὶ, διὰ δὴ τιμίων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποβῆναι ἔμελλε προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοὺς τότε καὶ νῦν θεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ κατέπληξε. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ μήτηρ τοῦτον ἐγγυμονοῦσα, καὶ ἀμνὸν ὡραῖον ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας ἀποφέρεσθαι. Ὅπερ σύμβολον τῆς ἐσύστερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσατο, καὶ θαύματα κατειργάσατο· καὶ τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος, αἴθριος ἔστη ἐπὶ χρόνοις τελεσὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς κατὰ τὸν Ἰὼβ ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεσεν ἔτη δεκατέσσαρα, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς θάτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν, παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος, γέγονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στεῤῥὸς στῦλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἁγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον, σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μοναστὴν ὑποδὺς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἶθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπήλαιον ὑποδὺς, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατὴρ γενόμενος. Ὁπηνίκα γὰρ ὁ φθοροποιὸς θάνατος διὰ τῆς τῶν νεογνῶν ἀναιρέσεως, ἀτεκνούσας τὰς κυούσας ἀπετέλει, τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὖθις μετεσκευάζοντο. Θανὼν δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετέθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στ. Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ,
Καλοῖς ἀπείροις ἐντρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἔν τινι τῆς Ἀσίας Μονῇ, καὶ νέαν ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἠμελημένον. Καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμεινεν, οἷα τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ διαβιβάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρός τινα γέροντα μέγαν τῶν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ·

ὁ ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ὁ ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἦλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φησίν. Ἀδελφὲ Ἀκάκιε ἀπέθανες; Ὁ δὲ ἀμώμων ὑπήκοος, καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν. Πῶς Πάτερ Ὅσιε ἄνθρωπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ γέρων ὁ περὶ αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοβος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε. καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκεῖσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λέγων ἀεὶ τοῖς πατράσιν, ὅτι φόνον πεποίηκα. Ὁ μὲν οὖν θεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιούτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους, σῶον καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. Καί ποτε τῶν τὴν Μονὴν ταύτην οἰκούντων μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμήσασθαι, ἅτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλούσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἱκανῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου. Καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὑρίσκει ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ Ἁγίου, ἔξω ἐρριμμένον, εἶτα, τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐρριμμένον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ Ἁγίου λέγων πρὸς αὐτόν. Ἤκουσταί μοι Ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοι ὡς οὐδενὶ ἑτέρῳ ἡ ὑπακοὴ ἐσπουδάσθη, ἀλλὰ νῦν ὡς ὁρᾶν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένου καὶ ὑπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' ἀπορρίπτειν αὐτόν. ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ, ἢ ἐὰν ἔτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἀνέξομαί σου, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεὶς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ

τάφῳ τοῦ Ἁγίου, ἀπῆλθε. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλθὼν, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφὸν, εὗρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἅγιον οὐχ εὗρε. Καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν τὸν τάφον κενὸν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου:—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰάκωβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Τὸν ὑπερκόσμιον νῦν κατοικεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ Μακάριος Ἰάκωβος καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὂν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεος, ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος. κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὸν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἔπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε πάλιν νοστῆσαι. διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς, τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ἀποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καὶ τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος, σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσατο, ἔνδοθεν μὲν ῥιχίμοις δύο φέρουσι κύκλους, καὶ δύο χώματα ἔμπροσθεν τε καὶ ὄπισθεν, εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἕνα. Τροφὴ δὴ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διάβροχος. Ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων, τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ Πατρὸς ἀποδυρομένου καὶ λέγοντος πρὸς τὸν Ἅγιον, οἶδα δοῦλε τοῦ Θεοῦ ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι. Ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἑνὸς ἐπιμνησθῶμεν. Οὗτος πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, ἀρχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δέ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν διὰ τῆς ἑβδομάδος,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος αὐτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἐπέστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀμυδείας ἀπάγξαι τὸν Ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστὴν, καὶ λέγει ὁ γέρων ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον. τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διῆλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐξ ἀμυδείας. Ὁ δὲ, ἀείποτε Πάτερ φησὶ κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τόνδε τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τόνδε, οὐ συνεχώρεις μοι ἐλθεῖν ὧδε. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτόν. ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι τέκνον, μή μοι δὸς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκῃ τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο, καὶ μέγα θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε.

Στ. Ὁ τῇ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς δαίμων λάκοι.

Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὥρμητο χώρας, Μεγιστάνου τινὸς υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς θείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης, πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα, ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἑξῆς, καταλιπὼν πάντα παραγίνεται ἔν τινι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ Πατρὶ, ἀνηρεύνωντο παρ᾽ αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγώγια. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, περιήρχετο πᾶσαν ἕω, τὸ, μετανοεῖτε βοῶν. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ μετανοεῖτε. περιελθὼν δὲ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περινοστησάμενος, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακώνων. Ἐν ᾗ παντοῖα θαύματα ἐνδειξάμενος, ναὸν ἀνεστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει, τὸν Στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ᾽ αὐτοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλα Ἐπισκόπου Κορίνθου, τῆς Περσίδος.

Καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στερρὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τοῦ Πνεύματος τῇ θάλψει, ἐθάλπετο παραδόξως:~

Ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις:~

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθλησας, αἴθριος ἀναμέλπων, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερίοριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτύι σὺ ἐποχούμενος, ἀνέδραμες εἰς ὕψος, Ἠλίας ὥσπερ ἄλλος, μελῳδῶν τῷ Σωτῆρι σου, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ζηλωτὴν ὥσπερ ἄλλον, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες. ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διαμένουσαν, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας ἡ ἐνυπόστατος, σοφία τοῦ ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὠδὴ, η. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, ναὸς καθαρότητι, ὤφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ:~

Ὁ φωτοειδὴς, τῆς Ἐκκλησίας στύλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, πάντων ἀνθρώ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θεράπων, Ἀλύπιος τιμάσθω :–

Ὕπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμήσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις. ὅθεν σε προστάτην, ἄγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν :–

Θεοτοκίον.

Οὗ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνη κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :–

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικὸν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σου, ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαίμων φέρουσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελῳδοῦσα συμφώνως. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :–

Ὢν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, καὶ μαλακίαν ἅπασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελῳδούντων. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :–

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῇ σκέπῃ Ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὓς ἐξειπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον Ἄχραντε, ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος. ὃν ἱκετεύουσα, μὴ ἐλλίπῃς Παρθένε, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, τῷ Υἱῷ σου βοῶντας, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :–

ᾨδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὤφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, Μάκαρ τῷ φωτί. τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, μοναζόντων ἀκροθίνιον :–

Ὡς φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις ἅπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρὰν, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας Ὅσιε :–

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω ἔτεσι σοφὲ, πεντήκοντα πρὸς ἑπτὰ, οἷα Ἀθλητὴς, ἄθλων προθυμότατα, καὶ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότως πιεζόμενος :–

Ἡ Ἁγία μνήμη σου, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιάζει σοφὲ, ταύτην ἱερῶς, τελοῦντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν :–

Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογὸς, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ, καὶ ἁμαρτωλῷ, Ἄχραντε Δέσποινα, προστασία τῶν ὑμνούντων σε :–

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβὰς Μακάριε, Νίκων πρὸς αὔλους διαμονὰς, σωθῆναι θεοφόρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ Ναῷ σου προσεδρεύοντας :–

Ἀγάλλῃ σὺν Ἀγγέλοις ἐν Οὐρανῷ, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς. ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται, σῶμά σου τὸ Ἅγιον καὶ σεπτὸν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἁπτομένοις, Νίκων Παμμάκαρ τῶν λειψάνων σου :–

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτιμήθη Μαρία πανύμνητε. σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθής. διό σε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν :–

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἄνθρωπον, μετῆλθες Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ. πεντήκοντα πρὸς τρισὶ γδ', ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἐστὼς σοφὲ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον Μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες :–

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ Θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων ἀεὶ θεοφόρε.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὧν ἐφετῶν ἀπολαύων, ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σήν, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων Παμμακάριστε.

ΕΥ' τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας Παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἡ γὰρ Χριστοῦ, βασιλεία ἐφέστηκεν. Ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς ἑώας εἰς δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις· ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δέ, Πόλις ἡ σή, Λακεδαίμων ἐγνώρισε· τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε Πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΖ. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπών, γένος περιφάνειαν πλοῦτον, καὶ ὡραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰάκωβε· ὡς οὖν κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκός, καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιάγαστε, Χριστοῦ Ἰάκωβε, καὶ τυράννων ὠμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας· ᾧ νῦν ἐγκοσμούμενος Μάκαρ, θείῳ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Ἔχων, παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προΐστασο, τῶν κινδύνων ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος, νέμων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα, ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰάκωβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρούς, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνέσπασαι ἐν Οὐρανοῖς, συμβασιλεύων τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διὸ δυσώπησον, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπαλλάξαι· ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφ-

θά-

Δημόσια Ἱστορικὴ Βιβλιοθήκη Ζαγορᾶς

θάσω; τὴν ἐπὶ ξύλου Παρθένε φοβοῦσαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν π. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. α.

Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας. τῶν γὰρ δακτύλων, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας. Λοιπὸν ἀρχομένου σου, καὶ τὴν σεπτήν σου κάραν ἀπέτεμον. Μάρτυς πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστὸν δεόμενος, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ Καλλονὴ Ἰακὼβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἀγάπησεν, ἡ Θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογοφόρος Λαβὶς, τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις Παντάλογητε, Γαστὴρ Θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἁγιωτέρα Χερουβὶμ καὶ τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα, ἄκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, Ἅρμα τοῦ Λόγου Νεφέλη. ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνὰς, ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἑπόμενον, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ. ποῦ πορεύῃ τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μήτοι γε γάμος, ἐν Κανᾶ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πεῖν, ἐξ ὑδάτων τετέλεκας; δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρίδῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πέρσην Ἰάκωβον ἐν ᾄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Ὠδὴ, α. ἦχος, β. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν, δίδου πρεσβείαις σου.

Ὄρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος, ἀνατολῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἄθλων, Μάκαρ Ἰάκωβε.

Νεανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικητὴς ἠξίωσαι, τῆς ἀναῤῥήσεως, καὶ τελείων ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Προφητικαὶ, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν, τὸ ἐπὶ σοὶ μυστήριον, μυσταγωγούμεναι, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόῤῥωθεν ὁρῶσαι, τὰ σὰ θαυμάσια.

Ὠδὴ, γ. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ἐτμήθης ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρεπάνῃ, βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος προσαγόμενος.

Τὸ εὖ τῶν τὸ φθαρτὸν καὶ ἀδιάλυτον, παρεῖδες, ἐμφρόνως στεφανηφόρε. ὡς ἀγχίνους δὲ προέκρινας, τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπροὺς, κατατεμνόμενον, τὸ σῶμα, ὠμότητι τῶν Τυράννων, προεξένησεν Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡνῶται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τῷ θείῳ, Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἑνωθεῖσα καθ᾽ ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμ-
„ φύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμ-
„ νούντων σε.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, καὶ ἀοίδιμον Μάρτυρα, δι᾽ αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν. ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες. Ἀθλοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου :—

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἄχρειος. διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν παναμώμητον, μόνην προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσαί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν, ἐλπίδα ἀνέθηκα :—

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ἐκ νεκρῶν ὦ φιλάνθρωπε, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως :—

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ἐνδυνάμενος ἔνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας :—

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἐκτελοῦσι, παῤῥησίαν ἔχων Μάρτυς Ἰάκωβε :—

Πορρέοντος αἵματος, οἱ ὀχετοὶ, τῶν σῶν μελῶν μάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν :— Θεοτοκίον.

Ὑβόρμησόν με Πανάμωμε, τοὺς λογισμοὺς, πρὸς εὔδιον λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος :—

Ὠδὴ, έ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὥσπερ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος σοφὲ, πολύχουν τῷ Κτίστῃ, προσφέρων γεώργιον :—

Βέλη παμάκαρ τε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων μάκαρ, σώματος μελῶν. ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραξάμενος :—

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ᾠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἑκάστῳ προσέφερες :—

Ἐνθέοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀλγηδόνας, ἀντίλυτρον διδοὺς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς σου πανεύφημε :—

Θεοτοκίον.

Ἐπαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες σαφῶς, σὲ μόνην Θεοτόκον, ἁγνὴν ὀνομάζομεν :—

Ὠδὴ, ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου, χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας :—

Ἀλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας, Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες :—

Ἐνωθεὶς προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντος πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι :—

Μαρτυρίου τὸν δίαυλον ἤνυσας. ὅθεν ἰσοδρόμικον, στέφανον εἴληφας, καὶ μοῦ Μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις Ἰάκωβε ἔνδοξε :—

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαμένεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα :—

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
„ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐ-
„πικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
„ἀνάγαγε :—

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμα-

μαστὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον. δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυομένων, συνελθόντες οἱ δήμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον, τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει, διεξείπω, εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπομείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς αὐθημερὸν θάνατον δέδωκε, Τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ ἑβδόμῃ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στ. Τμηθεὶς μεληδὸν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φροῦδα μοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτῃ σφαγῇ ἐκμελισθείς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὁνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων, χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβὰ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἐλυζησίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τὸ παρὰ τοῦ Βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνεφελκύσθη τῷ Βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐπεὶ δὲ ἥτε μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ γαμετὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν τοῦ Βασιλέως προετιμήσατο, καὶ διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων μηνύσασαι, πληγεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ Βασιλέως θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Δίατοι τοῦτο, καθίσταται τῷ βασιλεῖ Περσῶν εἰς ἐξέτασιν, τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἑκάστην τοῦ σώματος ἁρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ κατὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλήν. Εἶθ' οὕτως καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στ. Ῥώμη Ῥωμανὸς τοῦ Χριστοῦ ὁ γενναῖος,
Θαυματουργὸς γέγονεν ἐν γῇ καὶ πόλῳ.

Οὗτος ὁ Μακάριος Ῥωμανὸς, ἐν τῇ Ῥωσσῶν τεχθεὶς, καὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν διαβὰς, ἔρχεται εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἔξω τοῦ Ἄστεος ἐν ἀλλοτρίῳ καὶ μικροτάτῳ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν καθείρξας, διετέλεσε μέχρι γήρως, μήτε πυρὶ χρησάμενος, μήτε λυχναίου φῶς δεξάμενος τὸ παράπαν. Τροφὴ δὲ ἦν ἄρτος καὶ ἅλες. πόμα δὲ, ὕδωρ μικρὸν, καὶ αὐτὸ ὅσον μόνον πρὸς τὸ ζῆν. Ἐνεδιδύσκετο δὲ καὶ τρίχινα, καὶ ἔνδοθεν τούτων, σίδηρα βαρύτατα. Οὗτος θείας χάριτος ἀξιωθεὶς, πολλῶν μὲν ἀνθρώπων νοσήματα ἐθεράπευσε, καὶ πολλὰς γυναῖκας στειρωθείσας, δι' εὐχῆς τεκνογόνους ἐποίησε, καὶ πολλοὺς τῇ θείᾳ αὐτοῦ παραινέσει, πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ βασιλείαν παραπέμψαι παρεσκεύασε. Καὶ οὕτω βιώσας καὶ τελειωθεὶς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινούφριος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις,
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς Ἶρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἀφεῖσα κόσμον πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχε,
Ναθαναὴλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπεριτρέπτως, καὶ ἄρραγὴς διετέλεσας, πίστει στηριζόμενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰθύνας τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασάνοις καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης ἀλλ' ἔφερες, ῥᾷον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, νενικηκότι, τὴν ἀτίθασον, τοῦ πο-

νηροῦ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μηροῦ ἀγειότητα, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, καὶ προθύμως κραυγάζοντι. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀδύτου φωτὸς, καὶ λαμπάδος θεϊκῆς καὶ ἀπαυγάσματος, ὤφθης λυχνία χρυσαυγίζουσα, καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα, αἴγλη τῆς σεπτῆς παρθενίας, καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥώμῃ Θεοῦ κραταιωθεὶς, πονηρῶν τὰς συστροφὰς καὶ παρατάξεις, διεσκέδασας Μάκαρ, καὶ κατακράτος ἑλὼν, τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας, κράζων Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς ἀφαιρέσεσι τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας ἀγαθῶν Μάρτυς ἑώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύρων ὡραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου, Κριτοῦ ηὐτρεπισμένον.

Ὑπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλὴς καθάπερ πύργος, διετέλεσας Μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμὰς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος, κράζων Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥύμῃ πολλῇ σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ Τυράννους ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν ἔνδοξε. τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστοῦ περιεβάλλου.

Θεοτοκίον.

Θαυμασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορεύων τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, μετ᾽ εὐφροσύνης θείαν ἑορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ἔνθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων Ἁγίων, ἁγίως ἀναπέμπεται πληθὺς, ἔνθα Δικαίων τὰ Πνεύματα, ἔνθα ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν Οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὦ Ἰάκωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι᾽ ὅσον τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαστίγων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στερρῶς. διὸ πίστει σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι᾽ αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰάκωβε. διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγὴν, ἧς τρυφᾶν αἰωνίως, Παμμάκαρ κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην Μητέρα, κατ᾽ ἀλήθειαν Ἁγνὴ, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῇ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανῶς, καὶ προσφόρως τὴν θείαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας, τῷ ξύλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς, ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δὲ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενον, Τυράννου γνώμῃ πάνσοφε, ἀνέμελπες κατάλληλον, ᾠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρωτάτη, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησε, καὶ ὁ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὁρῶσα Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ βλέπουσα, τὸ ὑπὲρ φύσιν σου σπλάγχνον, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις, τέκνον μου ἀνεκ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ραυγάζων, πῶς πάσχεις ὁ τῷ νεύματι; τὴν σύμπασαν σαλεύων γῆν; πάντως οἰκτείρων ἀνθρώπων, τὸ γένος φέρεις ἀσπλάγχνως.

Εἰς τὸν στ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Γεωργίου Σικελιώτου.

Ἰστῶς ἀθροισθέντων σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου, τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας ἐν τῷ πίπτειν, τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε, καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ ναρκούμενος, καὶ βοῶν· εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ᾽ ἔχω Χριστὸν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ ἐν πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περάσαι. Εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἱλασμὸν, φωτισμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτ. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις, συμποδιζόμενον, μή με παρίδῃς, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὔσπλαγχνε, τούτων πάντων ῥῦσαί με, τῶν πειρασμῶν. σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγήν σου ὁρᾷν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; πῶς δὲ καὶ χείλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χείλη ἀνοίξαντα; σπλάγχνα σπαράχθητε, ῥάγηθι καρδία μου, ὃ φέρω ζῆν, κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἡ Πάνσεμνος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μονασταῖς ἄριστος, πεφυκὼς Στέφανε, καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος. καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενωτάτῳ Μακάριε, τὸ σῶμα ἀνετωτέρωσας, νῦν πρὸς Οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἄρρητον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ. οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στερρότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἱρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν παρεσκεύασας, ἱερὲ Στέφανε, μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. ὅθεν ὡς θῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὥσπερ ἄκακον, ἔσυραν ἀδίκως ἐσπάραξαν, καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερρῶς, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπείκων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν πρωτάθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνέθριψε, ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου Πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτείρας σε. ὢ τῆς σῆς ἀνδρείας, ὢ γνώμης ὢ πολλῆς ὑπομονῆς. δι᾽ ἧς ἀπείληφας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος.

ἦχος, ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε Παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνή-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἐστήθλησε γυναίων χορός, καὶ παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Εἰρηνάρχῃ καρτερῶς, τελοῦντος σου ἀγῶνας, καὶ πλάνην ἐκμωροῦντος, Μάρτυς Ἀκάκιε Μακάριε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὥσπερ ὁ μέγας προφήτης Σαμουήλ. καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθών, μοναδικῶς διηρέστησας αὐτῷ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεις, ὑπέστης καρτερώτατα. καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας, συρόμενος καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Στ. ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν Ἀρνὰ τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρίνουσι, θανάτῳ τῶν ἁπάντων τὴν ζωήν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διό, παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, περίσωζε τὴν ποίμνην σου, ἐξ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολ. τοῦ Ὁσίου, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας Παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Καὶ τό, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, δόσεις δ'. ἡ συνήθης στιχ. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενήν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ, δυσμενῶν ἐτέφρωσας ὁρμήν, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν Μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ῥίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἄννης ἡ ἐπώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουήλ, καὶ δοτόν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου σοφὲ χάριν σημαίνουσα.

Ἱερωτάτως τῷ θείῳ τῶν μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστούς, καταυγάζων, μυστικῶς Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια σοφέ, ἀναβάσεσι καλῶς προσπλατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρόν, τῆς ἁγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν Ἁγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερὸς λαὸς δοξάσωμεν.

Ἕτερος Κανών, τοῦ Μάρτυρος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εἰρηνικήν μοι προσνέμοις Μάρτυς χάριν.

Θεοφάνους, ἦχος ὁ αὐτός, καὶ Εἱρμός.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σήν, ἀφη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

φημῆσαι, γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον :~

Ἱερονίκους στεφάνους ὡς ἀθλητὴς, εἴληφας Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε :~

Ῥείθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἤρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν βρῶτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς, Μάρτυς Εἰρήναρχε :~ Θεοτοκίον.

Τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε Σκηνὴ, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν, Ἁγνὴ ἀπάλλαξον :~

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὡραιότατος ὤφθη, καὶ χαρίσματος παντὸς, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος :~

Ἐπὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον τεκούσης, ἀσπαζόμενος Μάκαρ, Βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς, ἐβδελύξω, σθένει θείου Πνεύματος :~

Σιδήρῳ σε τὸν σιδηροῦν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε Πανόλβιε :~

Τοὺς σοὺς ὡραίους προφανῶς, ἔχων Ὅσιε πόδας, μαρτυρεῖ πρὸς ῥίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, διαθλῶντας, Στέφανε Μακάριε :~ Θκ.

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἶκτον, θείαν συγκατάβασιν :~

Ὁ αὐτός.

Νευρῶσαι σθένει θεϊκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως Παμμάκαρ ὑπομένων αἰκισμοὺς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε :~

Ἰσχὺν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, ὀλέσαι τὴν πλάνην, καταισχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ δικαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον :~

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμὰ, ὑπομείνας, σθένει θείου Πνεύματος :~ Θεοτοκίον.

Ἣν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότου, μελψῶμεν παλάτιον :~

Κάθισμα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀσκήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐξήστραψας σοφὲ, τῇ νομίμῳ ἀθλήσει, καὶ στέφανον εἴληφας, τῇ σῇ κλήσει κατάλληλον. ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶντες, ἀοίδιμε Στέφανε :~

Ἕτερον, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος. ὅθεν ἀξιάγαστε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἱκέτευε Στέφανε :~

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος. Ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρὰ τοὺς καρτερούς σου ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον. δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζουσαν, ἐκληρώσω Παμμάκαρ. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεὶ, προσκαλουμένους Παρθένε πανύμνητε :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τοῦ υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύουσα θερμῶς. οἴμοι ὦ γλυκύτατε, πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακίσματα, καὶ τὰς ῥώσεις τῶν ἥλων, καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος :~

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουχούμενος, δι' ἐντάξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πά-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τορ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, μιμησάμενος θεοπρεπέστατε :~

Ἔφαινες πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους Μάκαρ πρὸς γαλήνην, ὅρμον θείᾳ χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα :~

Ἱερουργούμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σέ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος :~

Ἐπὶ τῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιὴς ὅλος ὤφθη καταπλαγείς, Μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν :~

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἔθεμην, ἐπὶ τὴν σήν, σκέπην καταπέφευγα. γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με :~

Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, μόνῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτόν, συντηρῶν μακαριώτατε :~

Μὴ στέγων ἔνδοξε, τῆς πλάνης ἔχεσθαι, τῇ θεογνωσίᾳ ὡς συνεχής, χαίρων προσεχώρησας, φῶς νοερὸν ἀναλαβών, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος :~

Οὐδόλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξάμενος, σὲ πανόλβιε Μάρτυς ἐπεγνωκώς, θεῖον παθημάτων σε, παναληθέστατον Χριστοῦ, σκῆνος Μάρτυς ὦ Εἰρήναρχε :~

Ἱερουργούμεθα, καὶ προθυόμεθα, καὶ ξεόμεθα ἅμα καὶ τῷ πυρί, πάντοθεν φλεγόμεθα, οὐκ ἐξηρνησάμεθα Χριστόν, ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι :~

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου, ὅτι Θεόν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτείᾳ σου Πανάμωμε :~

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ Ἀγωνοθέτης, μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων, ἐνδυναμώσας σε :~

Ἀγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἱρκταῖς, προσομιλῶν Μάρτυς εὕρηκας. σὲ γὰρ ὡς ἀστέρα ἄδυτον ἥλιον, κυκλοῦντα ἐπὶ πλεῖον, κατελαμπρύνοντο :~

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱερούς, ὁμολογητὰς καὶ μιμητάς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο τοὺς ἀθέους, καταπαλαίσαντας :~

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὤτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων, ὁ εὐκλεέστατος :~

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεόν, μόνη ἐπὶ γῆς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον, ἀεὶ κηρύττοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου :~

Ὁ αὐτός.

Ῥομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρός, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρναις, καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται, καὶ καταισχύνεται :~

Ὁ πούς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφέ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων, τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου, καλλωπιζόμενος :~

ΕΥ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθείς, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρήναρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι᾽ αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας, κατεστεφάνωσαι :~

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπής, χορὸς Παρθένε θεόνυμφε, θείου τοκετοῦ σου βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σε, προδιεχάραξεν :~

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας αἱρετής, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν δεσμοῖς σου Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὠματάτως, ὁ πλάνος παραδέδωκεν :~

Ὡς ἄρτος ὀπτόμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὡλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεγξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος :~

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μοναστ αί, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα. οὓς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν :~

Ἐτέρως τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Σπυρίδων Ζερβού

θλιβῆναι εἵλω διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθανάματον, ἀξιάγαστε Πέτρε, μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παμμύμητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἄρραγες, τὴν Ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυτὰς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ γυναῖκες τὸν προμνηστὴν, τῆς Εὔας ἐν Πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ Ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδὲ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου Ἁγνὴ, Παρθενομῆτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Κοντάκιον, ἦχος, γ.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς προλάμψας Στέφανε, τῷ τῆς ἀσκήσεως τρόπῳ, καὶ τῷ κόσμῳ ἤστραψας, τῷ τῆς ἀθλήσεως δρόμῳ. ἔλυσας ζοφώδη πλάνην αἱρετιζόντων. ἔδειξας βεβαίαν δόξαν ὀρθοδοξούντων. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος Μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθετοῦντας ὁρῶν, ἔνδοξε τοὺς παράφρονας, τὸν ἀΰλως τὸ πρὶν, Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, φανέντα σαρκὸς δὲ ὕλῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἐν ἡμῖν τυποῦσθαι τοῦτον καὶ σέβεσθαι, μηδ' ὅλως θεσπίζοντας, οὐδὲν ἡγήσω ὑπὲρ τὸν Κτίστην σου. ἀλλ' ἀναλαβὼν ἀνδρεῖον φρόνημα, ἐν μέσῳ τούτων εὐθὺς παρῆλθες, ἐλέγχων τούτους εὐθαρσῶς, ὡς δυσεβοῦντας ἐμμανῶς. διὰ τοῦτο Παμμάκαρ, ἐπαξίως ἐδοξάσθης, Ὡς θεῖος Μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ἕτερον Κοντάκιον, ἦχος, δ.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι, Στέφανε θεῖε, Ὁσίων τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὁσιομάρτυς, ὧνπερ εἰργάσω θαυμαστῶς. ὅθεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος Ὅσιε, ἱκέτευε τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν, καὶ νοουμένων. ὡς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἁπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν, τὸν Τύραννον ἐτροπώσω, Ὁσίων τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κη. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

α. Πληγεὶς νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλῳ,
Εὗρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφανοῖο νέου κάρα θραῦσαν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου, πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν Ἁγίοις Γερμανοῦ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων Υἱὸς, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς Μητρὸς τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ὅθεν καὶ τὸ Ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα, τῷ ἑκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθὺς οὖν ἔτι πλέον πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ θεσπέσιος Ἰωάννης ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ Μακάριος Στέφανος, τὴν ἐπιστασίαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς, πόλεμον ἄσπονδον ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, Λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὁρμώμενος, ἀλλ' αὐτὸς μὲν, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ Μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεὶς, καὶ διελεγχθεὶς ἱκανῶς, τὸ δὲ ἐκείνου σκαιό-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημὶ ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατειργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς μοναχοὺς ἐξορίᾳ καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. ὃς μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἱρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας, κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον. ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι μοναχοὶ λογάδες ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο, καὶ ἄλλοι οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν, τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ῥῖνας, οἱ δὲ ὦτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφῃρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενειάδας. οὓς εὑρὼν ὁ Μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπήλειφε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν, ἐν τῷ πραιτωρίῳ διατελῶν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἑνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πραιτώριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἷς δέ τις τῶν φονώντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μήνιγγος, ἀνεῖλε τὸν Ἅγιον, τῆς Ἁγίας αὐτοῦ διαιρεθείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων, ἔσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα. αἵ τε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο. καὶ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὄνυξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καί τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπόντων, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέρρηξε. Καὶ παραυτίκα πᾶσαι αἱ τῶν σπλάγχνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τοῖς πελαγίοις ἐρρίφη, ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινῶν ἐτάφη, ἐν ᾧ νῦν κατάκειται τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας συρόμενος κατὰ γῆς διὰ τὴν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθην, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω.
Πλάστου γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἂν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὕρωσιν αὐτὸ πέτρινον τὸ σαρκίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα τυπτομένη πρὸς τὸ κατειπεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν ἀτόμως τετυμμένην,
Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκός σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν Στρατιωτῶν Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι μοναχοί. Τοὺς τοιούτους δὲ, ὁ παράνομος τιμωρησάμενος Βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ τὸν ἕνα Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν αὐτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων σέβεσθαι τούτου εἰπόντος, λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχεε, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθενείῳ, ῥινοκοπηθεὶς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη. Καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ᾗ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἕτερος δὲ Στέφανος τοὔνομα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη, καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τοῦ βίου. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη

διαφημισίᾳ ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων Γυναικῶν.

Στ. Τὸν Εἰρήναρχον ἡ φονάγρια σπάθη,
Σοφῷ Σωτῆρι Εἰρήναρχον συντάττει μέρει.
Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ Πόλει,
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρήναρχος ὁ Μάρτυς, ἐγένετο ἀπὸ τῆς Πόλεως Σεβαστείας. Νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δήμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταζομένων δὲ γυναικῶν χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου Ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν Εἰρήναρχος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας καὶ καταισχυνούσας τὸν Τύραννον, διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γενομένων θαυμάτων. Ὅθεν παρρησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων χριστιανόν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ Λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἔπειτα ἐκ τῆς Λίμνης ζῶν ἐξελθών, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρός. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθείς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τῷ τοῦτον βαπτίσαντι:~

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐμνήσθη σοι τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντουργικῷ βουλήματι. ὅθεν πλείονι, ἐπιδοὺς ἀσκήσει σεαυτόν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστόν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν:~

Φερωνύμως τῷ πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι. καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας:~

Ἐν πλατείαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς Πόλεως, ἐξωμάλισας, μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς. ἐν ᾗ ἐπιβαίνοντας στερρῶς, πρὸς τὴν Οὐράνιον σαφῶς, Πόλιν κατηύθυνας:~

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἁγνὴ ἐκφαντικώτατα, τὸ μυστήριον, τῆς σεπτῆς λοχείας σου καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, καταμαθόντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν:~

Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφέ, τῶν παίδων ἐβόας τὴν ᾠδήν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Μεμακάρισται τῶν παίδων θεῖος ὅμιλος, καὶ τῶν γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς Ἅγιος, τοὺς ξεσμοὺς τὸ πῦρ τοὺς αἰκισμούς, στερρῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ Οὐρανίων ἀγαθῶν, καταξιούμενοι:~

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε, Ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρήναρχε μέλποντα θερμῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόντων με:~

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον παίοντες κτείνοντες, καὶ μετ' ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παράνομοι, συζῶντες εἰς αἰῶνας:~

Ἀκλεῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν. ὁ Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε, τῷ νικητικῷ, στεφανίτα πολύαθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων:~

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ ἀντιταττόμενος, ὁ Θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἁγιώτατος οἶκος, ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔχεις ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐνοικοῦντα πολύαθλε, Στέφανε πᾶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ῥαντισμῷ θείου λύθρου Θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς, ἁμαρτίας προσόντα μοι,

μοι, ῥύπον δυσωπῶν σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἀεὶ στιζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποιῷ, ἐφάνηθης Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τοῦτο δεδεγμένος.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέαξας, καὶ εἰδωλικὸν ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε Παμμάκαρ.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυόμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις, ἄκουσμα φρικτὸν, δυσθεώρητον ὅραμα, χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδὼν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν Ὁσίων Προφητῶν Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἁπάντων θεσπέσιε· οἷς συμπεριπολῶν, μνήσθητι προσηνῶς, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς μακαριζόντων σε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας Ἥλιος, ὡς Οὐρανὸς κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων Ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς, Μάρτυς πολύαθλε.

Στερροῖς ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ᾿ ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα, παντελεῖ ἀπωλείᾳ, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονὴ, Ὁσίων καύχημα.

Ἡ σὴ περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἣν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορτάζοντας, φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Χριστοῦ ἐχρημάτισας, ψάλλων σὺν Ἀσωμάτοις, Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος Τριὰς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἐκλυθεὶς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν Οὐράνιον κατέπαυσας ἔνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι μετὰ τῶν σῶν συνάθλων· ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ἰσχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὡραϊσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σοῦ Παρθενομῆτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν Παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὦ Παναμώμητε.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας τὴν αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων· μεθ᾿ ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους, καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι· διὰ τοῦτο πιστῶς σε, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄχραντε Δέσποινα Ἁγνὴ, καὶ μόνη Ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ὀδυρομένη ἐβόα· ὦ Υἱέ μου καὶ Θεὲ, ἀνάστα ἐξαστράπτων σου, τὴν ἔγερσιν τοῖς πίστει σου, ταύτην τιμῶσιν ἐκ πόθου, καὶ σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὸν π. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κθ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἵστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσωμένος, Παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θείου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας καὶ ηὐτομόλησας, ἀθέτου λαβόμενος, καιροῦ παμόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γενναιοφρόνως, καὶ νικηφόρος ὀφθεὶς κατέβαλες, τὸν ἀλάζονα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδὼ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, καταμονήσας Παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἐθέλχθης καὶ ἀνεβόησας. Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε. νῦν τε παράνομοι Τύραννοι, καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην. μὴ οὖν μέλλετε, θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκὶ, δι᾽ ἐμὲ ἑκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Ψηφῖ ἐπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι, διπλῆ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς, τῶν Ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παραμονούντων διὰ τῆς πίστεως. μεθ᾽ οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι. μεθ᾽ ὧν δυσώπει, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεὸς, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ μὲν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς, γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐντὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. Θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν. ἵνα ἐκνήψας, τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ᾽ ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου Βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου Στεφάνου. ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδου Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὑμνοῦντα, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένειν θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὔκλειαν, Μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέπων καλλοναῖς, καὶ ὡραίοις ἐν στίγμασιν, ὡραιωθεὶς Παράμονε. ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῷ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε Ἁγνὴ, ὡς Υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι Παμάμωμε.

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ψιλώσας τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔπαυσας, καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερείας συνέκοψας.

Κυρώσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶν ἤθλησας, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Παράμονε.

Ἐνδύνωσαι θείᾳ, ὡς Στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡς πρὸ ὄναρ λελόγισαι.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν, περιφερόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ Πανάγνε, ὅπως καταχρέως δοξάζω σε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ῥείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρὰν, εὐθέως κατέσβεσεν. ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφὼς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν. λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὑραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει. εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα, δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει, θέλων ὅτι νεκροῦσαι, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, ῥυόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ καρδία σου ἀνδρείᾳ ὠχυρωμένη, καὶ παρρησίᾳ ἔνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς γενναιόφρον λελόγισαι.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ Τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἔνθεον ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ηὐτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον καὶ ταῖς λόγχαις, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδίας, τοῦ ἐχθροῦ φονευόμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης Μακάριε.

Ὑπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, ἔνδοξε θαυμάζων, τούτοις ἐκοινώνησας, τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνενέωσας. διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελὲς, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίσῃ σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἱδρύματα σοφὲ, τῶν δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἑδρασμένον, λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθὺν, ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναιόφρον. διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁμότιμος Πατρὶ, συνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἁγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἀνὴρ βροτὸς γενόμενος.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὕπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγρηγορμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν ῥωμαλαῖος. διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὁμηγύρει σεαυτὸν συγκατέλεξας, τελειωθεῖσι προθύμως, πρὸ τῆς σῆς ἀοιδίμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου παστάδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι, μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο. αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης στεφανηφόρος, θανατώσας, ἀπονομῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Πανάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ ἀβλεψίας, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κθ΄. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ Παράμονος νύττεται σοὶ Χριστέ μου.
Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θρησκεύει μόνῳ.
Ξίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα,
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.
Παράμονον δ' ἐνάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου Ἄρχοντος. Πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς διὰ Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλσατίας καλουμένῳ Γόρῳ, πολλῆς τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμέ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ιωμένη. Ἐνταῦθα κατὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς ἑῴας ἀρχὴν διέπων Ἀκυλῖνος, ἕπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς, δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος τέμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὓς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομήκοντα. Οὓς θεασάμενος ὁ Ἅγιος Παράμονος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησεν εἰπών. Μεγίστην ἀσέβειαν ὁρῶ, ὅτι ὁ μιαρὸς οὗτος, τοσούτους δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγων κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει. Ὅπερ οὐκ εἰδὼς ὁ Μακάριος, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, οὐκ ἠνέσχοντο ἐπὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες ἐπ' ὄψεσι τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῷον ἐπείγοντο, οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμοις ὀξέσι, διά τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ' ὄψεσι τοῦ Τυράννου ἐτελείωσαν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς Οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χορῷ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλήμονος.

Στίχ. Φιλήμονα πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντα, καὶ Θεῷ φιλούμενον.

Φιλήμων ὁ Μάρτυς, ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως, ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος, καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φήλικι οὖν τῷ Ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἡλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Εἶτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, ἡλοῦται αὖθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἐλαύνεται, ἕως λειποψυχήσας τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὑδρομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν Ἁγίων ἓξ Μαρτύρων, τῶν διωκομένων, Πέτρας ῥαγείσης καὶ ὑποδεξαμένης αὐτοὺς, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἤνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἓξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκρὸς ἄρων εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Οὐρβανὸς Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἰς τελῶν θυηπόλων,
Ξίφος μετελθὼν, εἷς ἐστι καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βησσαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος, οὐδὲν ἦν Παγκοσμίῳ.
Ἐδὲμ γὰρ ἤρα, καὶ μόνος ἣν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πυτηροῦν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστέ μου,
Ὁ σῶν Πυτηροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλεριανὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος,
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥυτίνης ζεούσης καταχυθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥυτίνης ζέσιν,
Στερρῶς ἀθλοῦντα, Φαῖδρον ἔγνων μόνον.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν σοφέ, Μάρτυς, ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας, εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑφαπλωμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὅλην, τὴν φροντίδα ἔχων ἐν Οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων ἀξιάγαστε, εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῷ αἱμάτων, τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας, ὕλην, ἀθεΐας ἔνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχρόων δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, χαρὰν ἀνθρώποις κυήσασα, χαῖρε, Οὐρανὲ καὶ Θρόνε Χερουβικέ, καὶ περίδοξον Παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ηʹ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἀγρυπνοῦντά σε φύλακα πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολύαθλε, τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ παλαίωσιν, μὴ δ᾽ ὅλως μέλλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὡραϊζόμενος, τὰ ἐπουράνια, οἰκεῖς, βοῶν Μακάριε, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρόν, καὶ θῦμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, ἱδρῶσι Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσηνέχθης μέλπων σοφέ, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν, Θεοχαρίτωτε Ἁγνή. ᾧ πάντων μελπομένων, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανὴς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, φωταγωγοῦσα τῷ θείῳ πνεύματι, περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὡς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ᾽ ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς Οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγώνων ἐκομίσω, νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ, τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας, Θεογεννῆτορ Πάναγνε Δέσποινα. σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἄχραντε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Λʹ. Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ προοιμιακόν, ψάλλομεν τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ηʹ. καὶ ψάλλομεν, γʹ. προσόμοια, τὰ παρόντα τρία, ἦχος δʹ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τῷ προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα, τὸ ἐνυπόστατον, τῆς Πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἔνδοξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς θεότητος. ὅθεν καὶ Κῆρυξ, καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ Παναγίος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν

παρε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τῆς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας. ὃν καὶ ἐπέγνως καὶ ἐμιμήσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ, τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι:—

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς, Ἀνδρέα Μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διατιθέμενος, καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἤρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς Οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων Πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου:—

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑποδέξαι, προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριὰμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ. καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον. Ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, Ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν:—

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς, Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις, διασπορᾶς Πόντου, Γαλα-
Κεφ. α'. 1. τείας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας, Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. χάρις ὑμῖν

ἐδ. 10 καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοὶ, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, Ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' Οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται. Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, Τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ Λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν,
Κεφ. β'. 1. καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθό-

νους,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μας, καὶ πάσας καταλαλιάς, Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν. Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι περιέχει ἐν τῇ γραφῇ. Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον. Καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτόν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. 21. Ἀγαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν, ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν. οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα. ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Κεφ. γ΄. 1. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται, Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω, οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐκ πλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος. Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου Πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ Ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα. ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες. εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 1. Ἀγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας, Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν Πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμοῦ. Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ. εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός. ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ὁ Πρωτόκλητος Μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σε Κύριε, Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας, πλα-

νω-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγές σοι. ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὑμνήσωμεν οἱ πιστοί, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ Μαθητήν. οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐνδημήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγρησε, νῦν δὲ τὴν Οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει, τῷ βαπτίσματι. καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητής, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις, φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας. τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. ὢ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν. ἡ πηλώδης γλῶσσα, ἡ πηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρὲ τῶν Οὐρανίων, ἱκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδών, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος. εὑρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον. τῷ δὲ Σωτῆρι δαβιτικῶς ἐκραύγαζες. ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ Χριστὲ ὁ Θεός. ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθείς, διὰ Σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθὴς Μαθητής, καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους. διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου, οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Τὸν Κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχάς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν. ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γενήσηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια, ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς Οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος, ὁ πρῶτος, Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγινόμενος. ὑφ' οὗ πυρσούμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. ὅθεν τὴν πανάγιάν σου, τελοῦντες πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα. ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, καὶ μέγα ἔλεος.

στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ἀρετῶν εὑρηκώς, δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα Θεόφρον φύσιν, συνανεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν ὃν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὕρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὡραιότησι, καταθέλξωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνῃ τῶν σῶν λόγων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἁλμυρὰς Θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὀφθεὶς τοῦ δεσπόζοντος, τῆς Θαλάσσης ἀοίδιμε, καὶ σηπεδόνα, ἀθεΐας ἐξήρανας, ἅλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου. ἥνπερ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι,

Χρι-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Χριστὸν μὴ εἰδότας, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητήν, καὶ ἰχθύων ἀγρευτήν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον. τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; ἐγώ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως. οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α΄. στιχολ. κάθισμα. ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον Μαθητήν, καὶ πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι. ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστάθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀνάγκης καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου Σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. κάθισμα. ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Πρῶτον εὕρε σε, Χριστὸς καλοῦντα, μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα Μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τορῶς διαγγέλλοντα, τῇ Οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συστήματα. αὐτὸν ὡς Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον σεμνὴ Παναγία, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. ἦχος, πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον Κήρυκα, καὶ τῶν ἐθνῶν Πνευματικόν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς. ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ Θεηγόρος, ὁ μέγας ὄντως ἡμῶν προστάτης, καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε Ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν Θάλασσαν.

Ζήτει Κυριακῇ, β΄. Εἶτα, τὸν Ν΄. καὶ τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, α΄. εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η΄.

Ὠδὴ α΄. ἦχος, α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς ᾠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δε-
» δόξασται.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὡς μόνη τὸν ἄχραντον, υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Παρθένε, τὰ τῆς ψυχῆς μου· καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπὰς, ἀφάνισον ὡς συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτήν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ· ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νόος μου Παναμώμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτίσου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ, τὸ φῶς προβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ποίημα, Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι Κῆρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θείᾳ χάριτι· ὅπως καθαρῶς σοι, πηγάσω ὕμνον ἐπάξιον.

Γόνιμον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρώσης βλαστὸς, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, Χαῖρε ἡ Κλίμαξ καὶ Πύλη Οὐράνιος, Χαῖρε ἡ Λυχνία, καὶ Στάμνος χρυσῆ, καὶ Ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην Χριστὸν, τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Ὡς καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελὼν, Ἀνδρέα πολυύμνητε, σὺ ἐζώγρησας λαοὺς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Τῆς πίστεως στῦλος, ἡ ἕδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κῆτος, δικτύοις θηρώμενος, τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φῦλα καὶ λαοὺς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μητρόπολε αὐτόπτα καὶ ῥήτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ὁμοειδὴς, ἁπλῆ ἀμέριστος· συνάπτω δὲ αὐτὴν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Θεοτοκίον.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδὰμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· κατάραν ἀλογεῖ τῆς Προμήτορος, ἐξ Ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρώσεως διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Παναμώμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον Κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἁγνὴ, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Ἄλ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Προσεδραμόν δίψει οὐ κληθεὶς, Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην ἀρῶν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πρόβατα.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμὸς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐξαγαγὼν, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὄψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος. ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὀψὲ καλοῦντι δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γεννήτορα ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς Ναοὺς Θεοῦ πανσεβάσμιε, καθιδρύσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς Υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προσήνεγκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε. ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος. διὸ σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, Ἄναρχον ἄκτιστον Θεὸν, Ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Θεοτοκίον.

Πᾶσα μὲν Μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἁγνὴ διαμένουσα.

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Καὶ ἦχος, πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργὸν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε. τὸν γὰρ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας. ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα Μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, Οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ Ἐθνῶν ἐγένου, Παμμάκαρ διδάσκαλος. Ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε Κόρη καθέδρα Βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε, Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες
„ βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθή-
„ σῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
„ σῃ. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνὴ, μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με μου, τῶν Οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας ἵνα κράζω, δόξα σοι Ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν. αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου, ἀποκαθᾶραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος:~

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴ, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, τὴν τῆς ψυχῆς μου νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου:~

Ὡσηὲ ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἁγνὴ, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀποκαθάρας μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις:~

Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἡ θεία ἐξαμαλωτικὴ τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς, πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα:~

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλατο σαρκικὰ, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος. ἀλλὰ Χριστῷ, φραξάμενος προσενήνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα:~

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέα πανόλβιε, πνευματικῆς, ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβείαις σου:~

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον. ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας Κόρη σὲ, ὁ ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς, ὁ Κόρη πόκον Παμύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν:~

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν Σταυρὸν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν σαγήνην, τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας, ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι:~

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβὼν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά:~

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας σοφὲ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτὴν, πολυγονοῦσαν, τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι:~

Τὸ ἄφραστόν σου κάλλος, Ἀνδρέας προϊδὼν, Ἰησοῦ τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς. Πέτρε ὅμαιμον, εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα. δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ:~

Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα θεῖον Οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως ἀμερίστως. εἷς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός:~

Θεοτοκίον.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν. καὶ ἡ Τριὰς μὲν προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, καὶ ἡ Ἁγνεία ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῶα Θεομῆτορ διέμεινεν:~

Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.
„ τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζών-
„ των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις:~

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἁγνὴ, βλέπειν με φανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν καὶ ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης:~

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν. ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι:~

Πανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεὸν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον:~

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας. Χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία:~

Ἄλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Ἀπείληφας, ὃν ἐπόθεις Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις, σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, τὰ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως. ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ποθήσας, τὸν Δεσπότην καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐντείνας σε, δυνατὸν ὥσπερ βέλος Μακάριε, ἐπαφῆκεν, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε. ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Ἄλλος. Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Ποθήσας τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητά, ἐπορίσω τῷ Σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον Βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας Σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ζητήσας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρον. καὶ εὑρὼν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρὸς, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν. ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχὸς, καὶ ἔφαναν σου αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ Δαβὶδ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστοῦ Μαθητὰ, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην, καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου. δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεὸν, ἀδιαίρετον Τριάδα, ἰσυπόστατον Βασιλείαν, δοξάσωμεν συμφώνως πιστοὶ, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Θεοτοκίον.

Ἐγέννησας τὸ φῶς μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἡ ὁλόφωτος λυχνία, τοῦ Ἡλίου λαμπαδηφόρε, καὶ γέγονας αὔλου φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ Οἰκτιρμῶν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Ὀλισθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν. ἀπόπλυνον, παντοίου ῥύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὅρμον ἰθύνασα.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι. βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεὶ, ἐποιήσατο Χριστός. ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοὶ, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου πορευόμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστὸν, εὗρες κυβερνήτην Παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν, Μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἑσμὸς, πόρρω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοὶ δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κῦμα γαληνὸν πραέῳ Πνεύματι, κινούμενον Μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηρὰς, τοῖς πολυθείας θείοις ῥεύμασι, καὶ ποταμοὺς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε Ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδά, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, καὶ τῇ πίστει Μαθητής, ὡς βυθὸν διδράμων, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ Λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Ἧς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφόρων Μαθητά, κατεβόας τῶν ἐθνῶν. ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Ὡς τῷ ἅλατι τὸν νοῦν, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκανεν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς Οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τροφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, προσκυνήσωμεν πιστοί, Τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός, ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ Μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον Θεηγόρον, καὶ Ἐκκλησίας ἀκόλουθον Κορυφαῖον, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν. Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαβὶδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλὸν ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι Θεοῦ ἀλόγως τὰ δικαιώματα. Ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει. σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρύνητε, ὡς ποτὲ Ἱερουσαλὴμ παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἑξῆς ψαλμῷ, τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα ᾄσατε. Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Λ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχ. Ἀντίστροφον Σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιωδῶς ὢν Μύστης.
Σταυρὸν κατὰ κεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Βηθσαϊδά, Υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τινος Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Κορυφαίου τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρότερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται. ἔπειτα τό, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ διδασκάλου ἀκούσας δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τό, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ εἰπών, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλὰ ἔστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος ἐπεὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ ἄλλη τις ἐκληρώθη χώρα, τῷ Πρωτοκλήτῳ δέ, ἥτε Βιθυνῶν, καὶ ὁ Εὔξεινος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θράκη, καὶ Μακεδονία, καὶ τὰ ἕως Ἴστρου φθάνοντα, Θετταλία τε καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας. Ἀλλὰ καὶ Ἀμινσός, καὶ Τραπεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἄμαστρις. ταύτας δέ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διῆλθεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πόλει πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλαῖς τε πραγμάτων δυσχερείαις ὁμιληκώς, εἰ καὶ ῥοπῇ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. ἐξ ὧν μιᾶς Πόλεως ἐπιμνησθείς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἐάσω. Οὗτος, τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται. Κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἷλκον, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς Πόλεως ἀπορρίπτουν, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἔκοψαν. Ἀλλ' αὐτὸς αὖθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκεῖθεν τε ἀπάρας, ἤμειψε πλείστας Πόλεις καὶ Χώρας τήν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμόσατα, Ἀλανούς, Ἀβασγούς, Ζήκχους, Βοσπορηνούς, καὶ Χερσωνίτας. Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραυτίκα πᾶσα ἡ Πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν, προσῆλθε τῷ Χριστῷ. ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα θεραπείας, ἐπίστευσε. καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου αὐτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοὶ νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου. Διὰ ταῦτα μανίᾳ περιπεσὼν ὁ Αἰγεάτης, καὶ Σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξιστᾷ. Αὐτὸς δὲ ἀπό τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκὼς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον μετὰ πολὺν χρόνον μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος. Καὶ κατετέθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει :~

Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον, Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

ΑΡτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ, τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κατελθόντος διατριβὰς, ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν, ὁ λόγος, καὶ λύχνον τὸ φῶς, ἤδη τῷ κόσμῳ φανεὶς, καὶ φωτίζειν ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα, ὑφ᾽ οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ φωτὸς καθαρώτερος, ἐπεὶ καὶ Μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ Διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας, εἷς τῶν Μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τά τε ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματι τῷ λόγῳ κεκρυμμένας προρρήσεις ὑπὲρ Χριστοῦ, θηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι᾽ αὐτῶν προστιθέμενος :~

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν Μαθητῶν; βουλόμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἅτερος Ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ᾽ ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ λέγει. ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπυνθάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος, τίνα ζητεῖτε λέγει; οἱ δὲ Ῥαββὶ φασὶν, ὃ λέγεται διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Ὁ δὲ, ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν φησὶν ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητουμένῳ περιτυχὼν, καὶ παρ᾽ αὐτῷ μείνας, καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὗ κατέσχε παρ᾽ ἑαυτῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν εἰ μὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσηται, ἀλλ᾽ ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ὧν πεπλούτηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν. οὗτος γὰρ Ἀνδρέα σύγγονος, καὶ Βηθσαϊδὰ Πατρὶς ἀμφοτέρων, κώμη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννήτορα πενίᾳ συζῶντα, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν πορριζόμενοι. Τοῦτον εὑρηκὼς τῆς συνήθους ἁλείας ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, εὑρήκαμεν φησὶ τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός. τοῦτο τῆς ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης. Τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ τὸν Μεσσίαν εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἂν πάντως Χριστὸν προσδοκῶντα, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; θερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δείκνυται, καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθὴς γίνεται. Καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει. Ὃν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας, Σὺ εἶ Σίμων φησὶν ὁ Υἱὸς Ἰωνᾶ. σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγώγει τὰ τοῦ Χριστοῦ. Ὡς δ᾽ ἦν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθεῖρκτο, καὶ οἷα Προ-

φή-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

φήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσότερος, προδιέγνω, ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὔπω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθησόμενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ Μαθητὰς τῇ νομικῇ σκιᾷ καὶ τῷ ζόφῳ παραμενοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ ἐξ ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἔτι περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεσιν οἱ Μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιεῖ; δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος εἰπεῖν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Τί οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει θεότητα. ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν, ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλεύσεσθαι μέλλων. Φησὶ γάρ. Ἀπελθόντες, εἴπατε Ἰωάννῃ, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος, ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς Μαθητὰς, ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον, ἀλλ᾽ ἐκείνους μᾶλλον ἔσπευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὴν ὁ Χριστὸς ἀποστέλλων ἐκείνους Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαιοῦν. ἐγίνωσκε γὰρ ἐκεῖνον, ὑφ᾽ οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκετο, ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῷ τῷ μέσῳ τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπερτιθέντας τῆς Ἰησοῦ, ὅτι ὁ μὲν ἐκ παραδόξου συλλήψεως, Ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος, ὁ πᾶς τε ὄχλος συῤῥέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος. Ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος ὅσον γοῦν τὸ ὁρώμενον, καὶ μηδὲ Μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπεὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμωτήριον, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβὰς ἐκεῖθεν, ᾗ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν Λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρέας τε καὶ Πέτρος τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς Λίμνης ἀκταῖς ὁ θεάνθρωπος ἐπιστὰς, οὐθ᾽ ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνείδισεν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προῆκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραείᾳ καὶ ἡμέρᾳ φωνῇ, Δεῦτε ἔφη ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἵγε, καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ᾽ ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας. Τί γὰρ ἐκείνοις πλέον εἰς ὕπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθῆσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς ψυχῆς ἐπιδειξάντας. Ἔτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου, τέως ἀναμεινάτω, τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν. Οὗτος τοίνυν μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἴχετο τοῦ διδασκάλου, συνείπετο, διδάσκων ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἤδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, καὶ τῶν Προφητικῶν, ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωμάτων εἶδε, καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωλοὺς μὲν ἁλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς Ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδευόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾷον τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ᾽ ἄλλα τε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεϊκῷ κελεύσματι ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ νουνεχὴς ὤν, ὡς εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν πάλαι Δικαίων σημεῖα καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ᾽ οὐ δεσποτικῶς, ἱκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι᾽ εὐχῆς τὰ πάντα κατώρθουν. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τὸ θέλω, καὶ τ᾽ ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικὰ κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντίαν, ἴσῃ τοῦ λέγειν εὐκολίᾳ, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θειότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηρανθείσῃ χειρὶ, καὶ λύει παραυτίκα πάθους δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνευμάτων,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

καὶ οἷα καρπὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φορεῖ τὴν ἐπιτίμησιν. Ἵστησιν ἀνέμων πνοὰς, πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηρὰν, ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησιν, πάντα ὅσα Θεῷ προσῆκον ἀκολούθως ποιεῖ, ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδὴς, καὶ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερὸς Ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται, καὶ τὸ ἑξῆς ἀδιαίρετος τοῦ διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος. Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφιεὶς ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περινόστει τὴν ἔρημον, περιῄει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἅποτε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως ἑλκόμενοι, ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία, καὶ ἡ γαστὴρ οὐκ ἐσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθὲν, καὶ Μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἔρημον, καὶ τοὺς Μαθητὰς ἑστιάτορας προεβάλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχέδιον παρεκάλει τὸ πλῆθος. τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν Μαθητῶν ἀπορίαν τὸ γενόμενον καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν ἔνδειαν ἐπισταμένοις, καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἡ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρέας δὲ, ἐλευθεριότερόν τι ποιῶν, καὶ φανερῶς διελέγχων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαθε διδοὺς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις. φησὶ γὰρ, οὐκ εἰσὶν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί οὖν ἐκεῖνος; φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε. καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἔξω δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν διδάσκαλον οἰκεῖον καὶ προσφιλὲς, καὶ ὁπόσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ' ἐκείνου ῥοπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ. ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὔτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρέας. Δεῆσαν γάρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τινὲς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι, τὸν ναόν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν, ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν ἰουδαϊσμὸν ᾑρετίσαντο, φήμη δὲ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοὰς, ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνηργηκὼς, ὡς ἀπαντηθείη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαΐων, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις, εἰς ἔννοιαν αὐτοὺς ἐμβάλλει θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θέας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες τῆς πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ, οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρέᾳ, τὰ πρεσβεῖα τῷ πρωτοκλήτῳ διδοὺς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν διδάσκαλον. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος, καὶ Σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο παρέπεμπέ τε, πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρέας καθοπλισθεὶς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν Μαθητῶν, ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο, Ἀνδρέᾳ δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα. ἥτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπασα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὔξεινος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. Ἀριθμεῖ σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θρᾴκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἴστρου φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλὰς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Πόλεων ὁ πρωτόκλητος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας, ἠμβλύνθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἠπείγετο τοῦ κηρύγματος Μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὲ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς

ἔχειν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον, καὶ ἑτοίμων αὐτῷ προςεθησομένων. Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ Πόλεις καὶ Κώμας. ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρισε. Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμισὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο. ἐν ᾗ συχνοὺς εὑρηκὼς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας. καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους, φιλοξενίᾳ δὲ καὶ ἁπλότητι, καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενοῦταί τινι τῶν τὰ ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρὶ, ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον Θαλάσσῃ πλάνης βεβυθισμένῳ, τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἑωθινῆς γενομένης, καὶ τοῦ Ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπυνθάνοντο, τίς τε εἴη, καὶ πόθεν, καὶ ὁποῖον ἥκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Ὁ δὲ δημηγορίας ἀψάμενος, διηγεῖτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφῆται μὲν προηγόρευσαν, νόμος δὲ ὑπέφηνε. καὶ διὰ πάντων ἔδειξεν, ὅτι αὐτός ἐστιν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθὼς, αὐτὸν παραγαγὼν, τὸν πρόδρομον μάρτυρα, καὶ ὅσα πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράψας ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἤδη δικτύων θέμενος, οὕτως ἁλιεὺς ἀνθρώπων κατὰ τὸν διδασκάλου λόγον ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ θείου Βαπτίσματος, τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει. ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ παθήμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἑκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναούς τε ἱεροὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρησάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλάσσιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστευθὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα συντελέσων. ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλεῖ τῷ θείῳ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγίνεται. Κἀκεῖθεν ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἔφεσον ἀφικνεῖται, ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχὼν ὄψεως, πρὸς τὴν Βιθυνῶν αὐτῷ κελεύσαν ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαέων καταλαμβάνει, οὔπω τότε τειχήρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν. Χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ φασὶ Καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς Λίμνην οὕτως ἔχουσαν τῷ τηλικάδε μεγέθει, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ ἀπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαέων ἀπῳκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν Πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν ἑλληνισμῷ τε καὶ ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους μὲν λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ. καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὅτε μὲν ἀφωνίας χαλινὰ ἀνύων, ὅτε δὲ δαίμονας ἐλαύνων καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρὸς γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας, τῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ ᾗ ὑπεφέρετο, ἧς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπεπήγει, καταβάλλων καὶ θανατῶν. νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων, τὰ μιαρὰ καθαίρων ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χῶρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεσις ἑορτῶν, καὶ ἡ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροιζομένων ἔνδικος μισθαποδοσία. δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἥπτοντο τῶν ἰδίων, καὶ ταύτας ἐσθίοντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν, ὥσπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις. οὓς θεραπεύειν συνεληλύθασιν. οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατηλεήσας, διπλῆν παρέχε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τὴν ἴασιν, φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν καθ' αὐτὸν πολύδακρυν στήσας πόλεμον, αὐτά τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη εἰς ἱεροὺς μεταποιήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διετίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεισιδαιμονεστάτην οὖσαν, πλάνης τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θεμένην. Ἐκεῖθεν δὲ, πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Προποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου πόντου παραμείβων ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἱστορεῖ. κἀκεῖθεν μέτεισι πρὸς Ἀμάστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος ῥᾳδίως διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστὰς, πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερείαις ὁμιληκὼς, εἰ καὶ ῥοπῇ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. ὃς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδοὺς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν. Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐπιφοιτᾷ, ᾗ φασὶ λόγοι παλαιοὶ, αὐτὸν τὸν πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγόνου, χρόνον οὔτι μικρὸν διατρίψαι. Μαρτύριον δὲ καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὁρώμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ. αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νᾶμα τῆς διδασκαλίας προέχεον. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρέου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργής. οὗ καὶ φέρει τύπον αὐτὴ δυνάμεως, ὅτι περ οὐ ζῶν ἁπλῶς καὶ φθεγγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστην Ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ ὅτι καὶ τὸν Ἀπόστολον Ματθίαν, παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ καθειργμένον εὗροι, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις, ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Ἀνδρέας. Σινωπεῖς δὲ, ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον, ὠμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστούμενοι. Οἳ καὶ τὸν Ἀπόστολον θεασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον ἀρχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἓν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾷν ἐπεχείρουν, ἐν ᾗ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν, ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἔρριπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἷλκόν τε καὶ διέσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαινούσης αὐτοὺς ὁρμώμενοι λύσσης, καὶ αὐτοῖς ὀδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν Ἁγίων ἐκείνων σαρκῶν ἅψασθαι. Οἱ μὲν οὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἔβαλον, ἰουδαῖοι πάντως καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμιθανῆ θέμενοι, ὥσπερ τι τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ' ἐγγὺς ἡ παράκλησις. ἐπιφανεὶς γὰρ ὁ διδάσκαλος, ἐθάρρυνέ τε καὶ ἀνεκτᾶτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἓν ἅμα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπεὶς, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἴσεισιν οὖν καὶ αὖθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιὴς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὃν οἱ αἰκισάμενοι θεασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ, καὶ τὸ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐκπλαγέντες, μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας, καταννύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν ἀπειθῶς δέχονται. Οὓς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχάς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. οὕτω πολλάκις τὸν κακῶς παθόντα, μακροθύμως διενεγκεῖν, τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἔπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἔπειτα φόνον τις ὑποστὰς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ. οὗ περ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανὴς, ἡ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρω-

θρω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θρωπος, καὶ τῷ τόπῳ αὐθὺς ἐφίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν Υἱὸν τῇ Μητρί. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. ὃ τοὺς ἰδόντας, πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ θείῳ τελειωθέντας βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποίμνης ἀληθῶς ἄξιον. Ὧν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ Ἀμισσῷ πάλιν πρόσεισιν. παρ᾽ ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὧν ὀλίγων τινῶν φωτὶ θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμείνας, τὰ περὶ πίστεώς τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμόσατα πάλιν μεταχωρεῖ. ἣν ἄνδρες τότε κατῴκουν, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες. ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοί τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὓς ἂν βουληθεῖεν εὐκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἀλλ᾽ οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκὰς ὡς ἄμματα τινὰ διακόψας, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀλήπτους καὶ μετεώρους, μακράν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ἀποπλανωμένους, καὶ πολλῷ τοὺς αὐτῶν Θεοὺς, ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. Οἱ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰσὶ πολέμιοι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυνται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὁ ἁλιεὺς κατασπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσέβειαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἀφικνεῖται. Κἀκεῖ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὕτω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Ματθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καί τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδεσηνῶν πόλει,

Ματθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλειν κήρυγμα. Αὐτὸς δὲ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβὰς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπίσας Εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγούς. καὶ τὴν ἐκεῖθεν Σεβαστόπολιν εἰσιὼν, ἐδίδασκέ τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον. ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρέου γλώττης, καὶ τὴν θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ᾽ οὐδὲ τῆς τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσπορινῶν ἠμέλησε σωτηρίας. ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὑρὼν τοῦ θείου σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσπορινῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ θείου λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ᾽ οἷς καὶ Εἰκόνες Ἁγίων, ἀρχετύπῳ μεμορφωμέναι κηρῷ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὅσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἡττωμένην ἠλέγχοντο. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων ἐδείκνυντο. τὴν μὲν γὰρ, Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ τὴν τοῦ Καναναίτου Σίμωνος αἱ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐφοίτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ ἀπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἱρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθῆ τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιωθεὶς, αὖθις κατὰ Σινώπην γίνεται, καὶ τὸ ἤδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοὺς ἄρτι φημὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἑδραιοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς θεοσέβειαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρησάμενος Ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πολίχνιον ἔτι ὄν, καὶ οὔπω τοσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστὰς, Στάχυν μὲν ἕνα τῶν ἑβδομήκοντα Ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τομεῖ, πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηχήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἄστεος ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιοῦχον τῆς ἐσύστερον ὀρθοδόξου Βασιλείας καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θρᾴκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κἀν ταύτῃ προσμείνας, καὶ τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διῄει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, οἴκους δὲ θείους οἰκοδομῶν, ἢ καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσαις τὸν τῶν Ἀγγέλων διανέμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα. Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον. Ἣν εἰσιὼν, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων ἐπιξενοῦται ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος ἀῤῥωστίᾳ κάτοχος ὢν, λυτήριον εὑρίσκει ταύτης τοῦ ξενιζομένου τὴν εἴσοδον. παραπολαύουσι καὶ ἑτέρων αἱ Πάτραι θαυμάτων, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Κήρυκος:~

Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν, δοῦλός τις τῶν ἠμελημένων ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ὅλος νόσου δαπάνημα γεγονὼς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφῃρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ θεραπείας. ἔδει γὰρ μὴ δὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ Κήρυκα, Μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος ἁπλῶς κρίνεται. καὶ ὃς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκεῖνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν. καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἡττῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον ἰατρὸν, τὸν θεῖον φημὶ Ἀπόστολον. Ὃς τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστὰς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' εὐθέως τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν, τὸν δέγε Ἀνθύπατον σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον οὔπω ἑαυτὸν μαχαίρᾳ διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρᾶς ἀντὶ λύπης, αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα, τὴν δὲ ψυχὴν μέχρι νῦν εἶχεν ἐκεῖνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἴδωλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ, οὐδὲ ἄκροις ὠσὶ παρεδέχετο. ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει, χρημάτων ὤνιον τοῦ Πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεὰν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε, ἐκεῖθεν μὲν ἀπέστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιιὼν, ὁρᾷ ἔν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατειλημμένον, μηδὲ μιᾶς δὲ παρά τινος ἀξιούμενον θεραπείας. οὗπερ οἶκτον λαβὼν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπῳδὴν, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει, καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον, βαδίζειν ἐποίει. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπιβατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλώττοντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωσι. Καί τινα λεπρὸν τῷ τῆς Πόλεως λιμένι παρεῤῥιμμένον, καὶ κατὰ τὸν Ἰὼβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρύοντα δὲ καὶ ὀδωδότα τοῖς ἕλκεσι θεασάμενος, χεῖρα δοὺς, ἐξανίστησιν. εἶτα τῇ ἐκ γειτόνων ἀποσμήξας Θαλάσσῃ, μᾶλλον δὲ τῷ θείῳ ἀνακαινίσας βαπτίσματι, καθαίρει τε τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν ἀξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς θείας φάναι γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμὰν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεγεν. Ὃς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνείπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θέας, καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπρύσιος Κῆρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Πατρεῖς, τῶν Ἀποστολικῶν ἀπώναντο τεραστίων. οὕτως Ἀνδρέας, τὸν ἐν πα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πάσῃ τῇ Ἀχαΐᾳ λαὸν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ Ποίμνην Χριστοῦ καὶ λαὸν Ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγήθει τῷ κατορθώματι. Ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη, τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέ τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε δικαίᾳ ὕβρει, ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντας θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων ἕκαστος καθόσον οἷός τε ἦν ἀπόμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρεῖχεν. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο. τὴν γνώμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν. τὰ δὲ καὶ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ Ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὃς καὶ πολλῷ τῷ τάχει μεουργηθεὶς, εἰς συνάξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς θυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγοὺς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἴχετο πρὸς αὐτοὺς διδαχῶν, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς παράγων γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς νέας προστιθεὶς διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκβασιν ἔχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνὺς τὴν νέαν συμφθεγγομένην τῇ παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἕνα τὸν αὐτήν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπίει, ὥσπερ ἐνεχειρίσθη, τὸν λόγον ὑφέξων Καίσαρι, καὶ τὴν εἰς τὸ ἑξῆς ληψόμενος τὴν διάταξιν. ὁ δέ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρίᾳ, τὸν ἀναγκαιότατον αὐτῷ τῶν θεραπόντων, δαίμονι κάτοχον ἀρρήκως. Τοῦτον οὖν θεασάμενος, ἠθύμει, ἤσχαλλεν, ἐδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγάς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετὴ, οὕτω διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸν, καὶ οὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν αὔταρκες καὶ ῥῆμα ψιλὸν, χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκοῦν εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον τοῦτο. ἐμὲ γὰρ οὕτω παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀχρόνως ἐδωρήσατο. ὅθεν εὔελπιν εἶναί σε τὴν ἀρετὴν βούλομαι. οὐδὲν γὰρ τὸ κωλῦον, ἄνδρα ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφοράν. Οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο Στρατοκλῆς. καὶ γὰρ ἦν, οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν, εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρέας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ αὐθὺς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὅλου οἴκου προσαγωγὴ τῷ Χριστῷ. μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα λουτρῷ συνάμα καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσήδρευον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπέλαυον διδαχῶν. Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπάνεισιν ἐκ Ῥώμης Ἀνθύπατος, καὶ οἴκοι καταλαβὼν, πρόσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότερον. ἐκείνη γὰρ ἤδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστὸν οὐκ εἰδότος ἀπωθεῖτο τὴν ὁμιλίαν, τοὺς μισοῦντάς σε, μετὰ τοῦ Δαβὶδ λέγουσα, ἐμίσησα Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην. τοῦ μέντοι ἀποθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, μόνου τέως προσποίησις ἦν, ἣν μετ' ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δέ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν ξένος αἴτιος εἴη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύκασι, τὸ πάτριον ἐξομοσάμενοι σέβας. τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος, παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα συὸς τρόπον ἔθηγε κατὰ τοῦ Ἁγίου. πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκὼν, ἀπεπειρᾶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὥστε ταύτην ἐπαγαγέσθαι, καὶ πεῖσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσβάλλειν ἡδέως. Ἐπεὶ δὲ κενὴν

πάλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ψάλλειν ἐῴκει, καὶ εἰς ὦτα λέγειν μὴ ἀκουούσης, τὸν θυμὸν ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἱρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς, καὶ σφραγῖσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρήσαιτο. Ἤδη δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καί τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἴσθησιν παρασχεῖν. ὁ δὲ, (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων,) συνεὶς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γενόμενον τοῖς φρουροῖς εἰς γνῶσιν ἐλθὸν, φόβος ἐμπίπτει πολύς. Καὶ ὃς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θαῤῥεῖν, οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσί τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιῤῥῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. Ὁ δὲ πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τοῦτο μὲν πρὸς θεοσέβειαν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτοὺς, καὶ τῶν Ἁγίων μεταδοὺς μυστηρίων, ἐπανιέναι πάλιν ἐκέλευε. καὶ οἱ μὲν ἐξῄεσαν. ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγῖσιν. Ὁ μέντοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ ὥσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμοὺς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ χριστιανισμοῦ σέβας, τὸν διὰ Σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἁγίου. τὸ δὲ ποίας δόξης, ποίου πλούτου, ποίας τρυφῆς, οὐ μᾶλλον εὔφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἔμελλεν ὑπέχειν τῷ δεσπότῃ, καὶ συμμορφοῦσθαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο, χάριν ὁμολογῶν ὅσην τῆς ὁμοιώσεως, καὶ ὅτι τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότῃ. Ἀμέλει, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τὸν Σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τοῖς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν κατάπτωσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς Οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις οὐ καταφρόνητον ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρῄνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα, Χριστῷ, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἑλομένῳ, μεταβαινόντων ἀπὸ τῶν φθαρτῶν, πρὸς τὰ ἄφθαρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειρᾶτο καταγαγεῖν αὐτὸν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγεάτου, διὰ μίσους ποιούμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίει ὁ μυρίων ἐκεῖνος Σταυρῶν ἄξιος, ἔμενεν οὕτως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συῤῥεόντων κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων, τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὥστε ἀπομνημόνευμα τοῦτο ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος δείσας μήτι καὶ νεωτερισθείη παρὰ τοῦ ὄχλου, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον εἴτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολῦσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἁρμονίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως, εἰδ' οὖν, ὅσον οὔπω προσδοκᾷν, τὸν οἴκτιστον ὑποστήσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον, κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ Σταυρῷ προσανηρτημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἁπτόμενος, μαρτυρικῷ τέλει, Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δέ γε θεομισὴς Ἀνθύπατος, μανίᾳ κάτοχος γενόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν θεραπευομένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπότιμος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβεβληκὼς, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ παρὰ τὸν ᾅδην, κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια φάναι, διεσκορπίσθη. Ἀλλὰ τὸ Ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ Σταυροῦ καθελόντων, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δρασάντων,

τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

των, θάπτουσιν ἐντίμως, Παρθένοι φρουρόν, Παρθενικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δέ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὁτιοῦν μεταχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἁμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλήν, καὶ οὗπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, ἧς ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττονος. Αὕτη καὶ μετὰ Στρατοκλέους πένησι τὰ ὄντα διανειμάμενοι, μικρῶν παραχωρούντων ἐκείνοις, ἐπεὶ τῶν μειζόνων ἑαυτοὺς ἠξίουν, καὶ ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν, αὐτοῦ τοῦ Στρατοκλέους εἰς ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντος, φροντιστήριά τε ἐκ βάθρων αὐτῶν δειμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἴκησιν, οὕτω θεοφιλῶς τὸ ἐξῆς τοῦ βίου διανύσαντες. Εἶτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο, ἀλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ὄντι πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς, τῆς ξενοδοχείας αὐτοὺς ἀμειβόμενον. Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος Κωνστάντιος παῖς ἐπαινετῷ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδείῳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς ἐν μάρτυσι καὶ γενναῖος. καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἣν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσωσι Μάρτυρες. Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημί, τοῦ θείου, καὶ Τιμοθέου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφεσίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίνου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἑνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους, εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπωνύμῳ Ναῷ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἔν τινι χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον; ὧν τὰ Πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιωμένα τιμῆς, οἳ καὶ ἡμῖν ἁμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεσβεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, Τύριός τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμισάντων λιμένι τινὶ διὰ χρείαν ὕδατος, βαρβάροις περιέπεσον, καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν, ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος φόνου παρανάλωμα γεγονώς, τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο. Ὁ γοῦν Βασιλεύς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας, πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπόν, τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προυβάλλετο. Εἶθ' ὕστερον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως μετὰ τελευτὴν τοῦ Πατρὸς τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, καὶ πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀπολαβόντων, θαρρούντων καὶ τῶν ἐκεῖσε ἐμπόρων ἀφικνουμένων, κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθος συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας παρεκελεύοντο. Χρόνων δέ τινων διελθόντων, τῷ Βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντων, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεῖα ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεννητο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τόρων προτετίμηκε θέας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωκε προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ Μακάριος Ἀθανάσιος, (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν,) καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκεδάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπεισάξαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδοὺς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν. Ὁ δὲ καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφεὶς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν καὶ θεόσδοτον χάριν. ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις, καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὁτιοῦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ᾽ αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, παράδοτε αὐτὸν τῷ σατανᾷ, εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ, ὃν δὲ ξηρὸν, ἐποίει, ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ᾽ ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργίαι, μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεῖ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς θεογνωσίαν διήλαυνον. Διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ Ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ Ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ Ἔθνος εἰς θεογνωσίαν μετέβαλεν. Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, λέγοντες, οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν διαβιβάσας, οὐδέν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐποίησας, καὶ νῦν, πόθεν σοι παμφίλτατε ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι᾽ ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἐμὸν ἀπεκρίνατο τὸ δῶρον ὦ τιμιώτατοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἐάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματι Ἁγίῳ χρισθεὶς παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῷ χαρίσματι λαμπρυνθεὶς τῇ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐντάξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἡ τῆς ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι᾽ ἐμοῦ. Οὗτος οὖν χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμήσας, κατὰ τὸ δυνατὸν ἑκάστῳ, ἀμφὶ τὰ κατ᾽ αὐτὸν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὗ τὸ τίμιον λείψανον, παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ ἐβόων λέγοντες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχήν, ἁγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νοὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με. ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα Ἁγνὴ, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σὲ Παναγία ἄχραντε Ἁγνὴ, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένῃ διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Ἄλλος. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἡ Ἀψευδής, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ. τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητής,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :—

ΤΩ͂ νοητῷ, τῆς Σιὼν Ἀπόστολε, προσβῆναι ὄρει κελευσθείς, σωτηρίου τε εἰληφώς, χαίρων τὸ ποτήριον, μέμνοις πορευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωήν. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :—

ΣΥγγενὴς, πέφυκας Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς. δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεὶς, τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :—

Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε Σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον. ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :—

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου.

ΤΟῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἄνωθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ :—

ΥΠερεκπλήττει πάντα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, Μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω, ὅτι μόνοι δώδεκα, τὰς μυριάδας τῆς γῆς, κατεφωτίσατε.

ΕΘαυμαστώθη Δέσποτα Χριστὲ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς. ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς, ἕως περάτων πάντων :—

ΤΙ τὸ διδάξαν οὕτως σε λαλεῖν, Ἀπόστολε, τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν;

Δόξα.

ΤΡιαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, Ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, μοναδικὴν Οὐσίαν μίαν. ἣν τριστῶς ὑμνήσωμεν, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν :—

Θεοτοκίον.

ΩΣ τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ὑπέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς Πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Καταβασία.

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Ὠδὴ, ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΟΝ φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :—

ΣΑρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς. ὃν αἴτησαι Πανάγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτὴν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ :—

ΙΑσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτῆρα κυήσασα, Πανάχραντε Θεόν. αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσούσης :—

ΑΝάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν. τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς. τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον :—

ΙΑσον Ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων ἰατρὸν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα :—

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

ΦΩτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, ἐκλάμπουσα ἡμῖν ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

ΑΝθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σχέσιν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :—

ΕΞ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε προεκπυρώσασα, ῥήτορα Θεηγόρε, ἀναδείκνυσι θερμὸν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

ΦΕγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπὴ, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστοὺς, φωτίζων κραυγάζοντας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε :—

Θεοτοκίον.

ΤΗν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἐκβοῶντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου :~

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ τῇ βάτῳ.

Τῃ τέχνῃ τῆς ἁλιείας, ἐκ θαλάσσης ἤγρευσας ἰχθύας πάνσοφε, νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας :~

ΤὈν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τῷ ἱστίῳ τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ. διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ΤΟῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος, αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ Ἡλίου φωστὴρ συναναχύσαι ζητῶν, καὶ δῦναι εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας :~

Ὡς Μαθητὰ καὶ φίλε τοῦ Χριστοῦ, καὶ σύμψηφε, τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ κάθηται Κριτής, σὺν ὑμῖν τοῖς δώδεκα κεῖμαι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί, γενοῦ μοι τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος :~

Δόξα.

ΤΡισοφαῆ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον, δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, Οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις φύσιν, οὐ συναλοιφομένην :~

Θεοτοκίον.

ΤὈν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἁγνή. αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεόν, ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε :~

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΗν φωτοφόρον Νεφέλην, ἐν ἡ ὁ πάντων,
„ Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ Οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον
„ κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος
„ ἄνθρωπος, ὁ Ἄναρχος, μεγαλύνωμεν
„ πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἁγνήν.

ΦΙλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἁγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, Ἁγίαις δεήσεσι Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν μακαρίζω σε ἀεί :~

ΦΡίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχράς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ. πανάσπιλε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἁγνή.

ὮΣ φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη, ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή, ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη, τίς ὑποστήσεται λοιπόν; Πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ πρὸ τέλους, δός μοι ἄφεσιν Ἁγνή :~

ΦὨς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἁπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν :~

Ἄλλος. Τύπον τῆς Ἁγνῆς λοχείας σου.

Ο Ἶσα φοιτητὴς παράδεισος, τοῦ τῷ Σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σου, μέχρι θανάτου ἑπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος Σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς Οὐρανοὺς Μάκαρ Ἀπόστολε :~

ΠὙλη τῆς Ἐδέμ σοι ἤνοικται, καὶ προσετέθη Κλίμαξ ἡ Ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο, τῶν Οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος :~

ΙἼσοις ἐδοξάσθης πάθεσι, τοῦ Διδασκάλου Μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε. διὰ Σταυροῦ γὰρ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας. διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε :~

ΧΑίροις ἐκκλησίαις πανάριστος, ἐν Οὐρανοῖς λαχοῦσα, νῦν τὸ πολίτευμα. ἐποπτεύοις τε τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσα τὴν δύναμιν, καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζουσα λαμπρότησιν :~

Θεοτοκίον.

ΡἹζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, Προφητικῆς Παρθένε καὶ Θεοπάτορος, ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν :~

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Ο Τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν Οὐρανίων ἐν μοιῶν, ἱκέτευε Ἅγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα,

τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τοῦ πηγάσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστῶμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανοὺς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα. τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ ἐκστάντες, γεγόναμεν, συμμέτοχοι τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροὶ, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε, Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅταν ἐλεύσεται Χριστὸς, καὶ πάντες καθήσεσθε, οἱ δώδεκα ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρῖναι πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεὸν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Ἐξαπος. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὁ Λόγος ὁ Προάναρχος, ἀρρήτως σε Παμμάκαρ, πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα Πανἀοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς Οὐράνιον αὐτοὺς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν Μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν. τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητὴς τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν ὅνπερ ἐγέννησας, Παρθένε Παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀνδρέᾳ τε, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων. καὶ γὰρ ἰσχύεις ὡς θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. ἦχος, α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου, ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μητρικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐκοινώνησαν.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμψει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας. τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησὶ, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν, εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφὴ, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν Πατρέων σε Πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφὲ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε. ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα, ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. Ἀνατολίου,

Οἱ δὲ Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν Κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν Σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν. ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὑποδέξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Α᾽γγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ. ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοὴ, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Α᾽ποστόλου.
Ω᾽δὴ, γ΄. καὶ ς΄.
Κοινωνικόν.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΤΕ'ΛΟΣ.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς